

**a** Non erunt. tempore depositi officij. ergo inspicitur si sint idonea nomina, vt hic, quia exactio eorum non erat conexa prioribus. sic & in collega: vt. C. de proba. l. ex persona. & .j. eo. l. Aenilius. in seruo iusso reddere rationes tempore contracti mutui, argu. contra. j. de condi. & demon. l. antepe.

Experiri ne  
mo potest si  
ne actione.

**b** Inferre. nemo enim potest sine actione experiri: vt. s. eod. l. quoties. §. ite si temporali. non ergo est eis impurandum, nisi essent coniuncta personae: vt. s. de neg. gest. l. sin autem.

**c** Datus. imò curator debuit confirmari: vt institui. de cura. §. j. sed forte non debuit: vt. s. de testa. tut. l. pater. in fi. & de confir. tut. l. utilitate. & l. in confirmando.

**d** Ille. scilicet curator.

**e** Non iure. quod dic vt s. de confir. tut. l. ij.

**f** Vel culpa. si alius gesturus erat omnia: vel si nò certiorauit necessarios pupilli: vt. j. de eo qui pro tut. l. j. §. fi.

**g** Non idem. & verè nò idem: quia nec omnia in eod. statu petuntur. & quia supra accessit quasi omnia gesturus, & per errorè: hic quasi vnum, & ex certa sciètia. Si autem hic quasi omnia gesturus accedat, vel quasi vnum, sed tamè alius erat omnia gesturus, tenetur de omnib<sup>9</sup>: vt supra de nego. gest. l. si pupilli. §. fin. & l. sed cum aliquis.

† Glo. in. c. nisi cum pri dem. super verbo, sed dumtaxat. adducit huc §. in argu. quòd nullus episcopus pro nullo crimine potest renuntiare episcopatui. extra de renun. vide gl. illa.

† In hac sententià Cic. in orat. pro Rosc. Amer. vbi de iudicio mandati differit.

Casum ponit.

**h** Gesserit. & perfecit, & alia deseruit. & facit. C. de neg. gest. l. tutori. & s. de procura. l. qui proprio. §. j. & s. proxi. §.

**i** Heres. pupillus habebat quatuor tutores, inter quos erat administratio diuisa per iudicem vel testatorem, vt duo in prouincia, & duo in Italia administrarent. contigit quòd quidam Italicus homo instituit heredem quendam prouincialem: & rogauit eum de restituenda hereditate dicto pupillo. tutores prouinciales debent cogere institutum adire, & restituere verbo: vt ita Italici postea administrarent: quod non fecerunt: & institutus interim decessit sine herede: & sic extinctum est fideicommissum. certe huius culpa nomine tenentur tutores prouinciae. Accursius.

**k** Non habuit. si enim habuisset, à substituto esset præstandum fideicommissum: vt. C. ad Trebel. l. non iustam. relicta enim ab instituto videntur repetita à substituto: vt infra de leg. j. licet. & de leg. ij. l. cum pater. §. ab instituto. Arg. contra infra de leg. iij. l. j. §. fi.

**l** Decessit. & sic euauit fideicommissum: vt supra de testamen. tut. l. si nemo. & infra ad Trebel. l. ille à quo. §. j. sed si adiuisset, & ante restitutionem decessisset aliquo herede relicto, non euauisset: sed eius heres cogere restitueret: vt infra ad Trebellia. l. si eius. §. si quis autem. at nullo relicto ipso iure transeunt actiones. vt. C. ad Trebellia. l. sancimus. §. finali si autem heres instituit heredem, sed non vult, scilicet heres heredis adire: an possit cogi adire: Respon. vt nota. C. de fideicommiss. l. eam quam.

**m** Deseruerunt. nam deseruerunt cogere adire & restituere verbo: vt infra ad Trebellia. l. rebus. vel saltem adire, vt non deficeret fideicommissum: vt dictum est. Accursius.

ff. Infort.

fuerunt, præstare cogendi non erunt, cum actionem inferre non potuerunt.

**Tutor inutiliter datus, gerens postquam alius fuerit datus legitime, non tenetur. Bartolus.**

Curator à patre testamento datus, impuberis negotiis se per errorè immiscuit: postea à præto re tutoribus aliis datis, periculū futuri temporis ille qui postea nihil gessit, non præstabit. Qui se negotiis impuberis nò iure tutor datus, secundum patris voluntatem immiscuit: errore comperito tutorè à præto re constitui cōsultius petet: ne fortè si rem cæptam deseruerit, fraudis vel culpa causa cōdenetur. Non idè seruatur si quis vltro negotium alienum gesserit, cum satis abundè que sufficiat vel in vna specie per amici laborè domino cōsuli.

**Ea quæ sunt agèda cum persona pertinent ad tutorem eius regionis vnde est persona: & ea quæ sunt agenda in rebus, pertinent ad tutorem eius regionis vbi sunt res. Bartolus.**

Heres institutus qui non habuit substitutū, prius quàm hereditatem adiret quam impuberi restituere debuit, vita decessit. cum hereditas in Italia esset, scriptus autè heres in prouincia vita decessisset: tutores prouincialium rerum culpa nomine condemnandos existimaui, si causam testamenti non ignorantes, utilitatem impuberis deseruerunt. nā hereditatis in prouincia fideicommissio restituito, causam quidè iuris expediri potuisse: rerum

**n** Restituito. id est petito restitui causam, & c. id est de iure potuit peti in prouincia vt cogatur adire & restituere verbo, cum erat prouincialis heres qui cogebatur: aliàs non: licèt sit argu. contra infra ad Trebel. l. si legatus. in princip. sed ibi Romæ cogebatur legatus, vbi est communis patria & forum: vt infra ad municip. l. Roma.

autem administratione ad eos recidere debuisse, qui tutelam in Italia suscepissent.

**Qui contraxit cum tutore tanquam cum priuata persona, potest conueniri, licèt pecunia ad pupillum peruenerit. Bartolus.**

Aduersus tutorem qui pupillū hereditate patris abstinuit, actione denegari non oportet creditori, qui cum ipso tutore contraxit, quamuis tutor pecuniā in rem impuberis verteret.

**Sublata causa cautionis interponendæ, tollitur effectus cautionis interpositæ. Bartolus.**

Curatores adulescentis mutui periculi gratia cautionem inuicem sibi præbuerunt, & in eam rem pignora dederunt. Cū officio deposito soluendo fuissent, irritam cautionem esse factā, & pignoris vinculū solutū apparuit.

**Periculum temporis currentis pendente appellatione frustratorie interposita, ad periculum tutoris pertinet. Bartolus.**

Tutor datus aduersus ipsam creationem prouocauit. heres eius postea victus, præteriti temporis periculum præstabit: quia non videtur leuis culpa cōtra iuris auctoritatem mādaturū tutelæ officium detrectare.

**Tutor vni prouinciae rectè petitur curator cōstitui ad causam quæ in alia prouincia agitur. Bart.**

Rerum prouincialium tutores in vrbe causas appellationis impuberum agentes, rerum Italicarum curatores vt impuberibus constituentur, ad officium suum reuocare debent.

ter ei restituat vel refundat. Hug.

**t** Soluendo. quia iam alter pro altero cōueniri non potest: vt. C. de di. tu. l. j. & de proba. l. iij. & C. in qui. casu. tu. ha. l. fi.

**u** Creationem. id est, sententiam reprobantem eius excusationem: vt. C. de excu. l. quanquam. non ab ipsa creatione: vt. j. quando ap. sit. l. j. §. si quis tutor. aliud in aliis muneribus vbi ab ipsa creatione appellatur: vt. C. de appella. l. hi qui. Accursius.

**x** Præteriti temporis. non futuri: quia finita est tutela eius morte: nisi in connexa administratione: vt. s. eo. l. à tutoribus. §. j. & infra de heredi. tut. l. j.

**y** Mandatum. scilicet iniunctum. & fa. supra de rit. nup. l. si quis. §. quid ergo. & supra eod. l. tutor vel curator. & infra de appel. l. imperator. §. si magistratus. & infra si tutor vel cu. appel. l. j. & ij. Accursius.

**z** In vrbe. Romana, per excellentiam: vt instit. de iur. na. §. sed ius.

**a** Curatores. non ergo dicit tutores: quia tutorem habenti, non & c. vt supra de testameta. tute. l. idem fiet. sed certè & tutores dari possunt: vt. C. in qui. casu. tut. ha. l. propter. & facit supra eod. l. qui se. & infra de eo qui pro tu. l. j. §. finali. & supra eod. l. ita autem. §. si tutor. Accursius.

**b** Reuocare debent. scilicet illi prouinciales tutores. Accursius.

Item secundum hoc nò est contra supra eod. l. vel in partes. & infra eo. l. Titium. §. tutores. Et not. quòd hic fit restitutio pupillo tutore auctore: vel etiam soli tutori cum pupillus est infans vel absens: vt. C. ad Trebel. l. sancimus. in princip. & infra ad Trebel. l. restituta. §. fin. & l. seq. & l. sed nec. & facit ad. §. C. man. l. si maritus. & de pericu. tuto. l. ij. Accursius.

**o** Rerum autem. diuisa ergo erat administratio.

**p** Ad eos. tutores.

**q** Abstinit. sic accidit de facto. vel ideo dicit, quia nò vult pupillū teneri. aliàs tenetur quādo est versa in rem suā: vt. j. dicit. vel qui: id est quia, secundum Azo. Accursius.

**r** Contraxit. nò cum patre pupilli. Argu. contra. s. eo. l. ij. & dic cum tutore, nomine & contemplatione tutoris tantum. & sic solus tutor tenetur: vt. C. si. cer. pe. leum qui. & C. si tut. vel cura. l. pe. sed & ipse pupillus cōueniri potest cum ratum habet, vel pecunia est in rem eius versa: vt. C. quod cum eo. l. ei qui. in fi. si autem nomine & contemplatione pupilli tantum, solus ipse tenetur: vt. s. de neg. gest. l. si pupilli. §. j. si contemplatione vtriusque, vterq; tenetur: vt ibi not. & facit. C. quando ex fac. tu. l. iij.

**f** Mutui periculi. vt si vnus ex persona alterius damnum patiat, al-

† Quæ debet fieri per pu. instrumetum. Bar. in. l. 2. in pñ. 4. col. 3. fol. matri. & quid debet in ea interuenire, vide Anto. Cor. se. in singu. suis in ver. tutor. incip. tutor debet in instrumet. to. de quo vide quòd dixi in apostil. ad. l. i. in ver. gerere. s. eo. tit.



**a** *Conueniet.* id est admittet conuentionem quam super ea culpa faciet minor.

**b** *Venditionibus.* rerum Italicarum, vt aliqua sit dubitatio.

**c** *Refectam.* id est redactam.

**d** *Et in Kalendarium.* id est in librum in quo scripta sunt nomina prouincialia. Accur.

**e** *Conuertit.* quod potuit: quia loco domini habetur: & generalis erat tutor, licet alius fuerat adiunctus. Accur.

**f** *Romæ substitutus.* ad bona Italica, quod fieri potest: vt infra de excu. l. propter. §. fin. & supra eodem. l. quoties. §. constat.

**g** *Inutiliter.* quia in testamento non iure factum, vel non vt lege precipitur: vel dicas a matre: vt supra de confir. tu. l. j. & ij. vel à filio emancipato: vt instit. de tut. §. fin. vel codicillis test. non confirmatis: vt supra de testa. tut. l. iij. Accursius.

**h** *Vice mutua.* & in solidum, vt sic etiam altero non soluente alter teneatur in totum. Accur.

**i** *Sponte.* q. d. quia in solidum vt curatores obligare se volunt.

**k** *Iuris adminiculum.* id est nulla facta diuisione administrationis per testatorem vel iudicem: quia tunc pro partibus: vt. C. de diui. tut. l. ij. §. j. vel dic adminiculum iuris, id est cum de iure dati non essent, & sic non tenebantur gerere. Accursius.

**l** *Iniuerint.* aliàs iniuerint, id est administrate cœperint. aliàs intulerint: id est inspexerint. aliàs inuenerint: aliàs, interuenerint.

**m** *Et qui.* id est vnus de prædictis datis inutiliter debuit petere confirmari, & super hoc implorare officium prætoris. sic & supra de confir. tu. l. naturali.

**n** *Functis.* aliquo tempore. & est post depositum officium.

**o** *Periculum.* scilicet quod vnus pro altero conueniatur, ad heredes eorum non redundat: quia nec ad ipsos tutores si uiuerent redundaret, si fuissent soluendo tempore depositi officij: licet forte modò cum decederent, vnus eorum non sit soluendo: vt. C. de di. tu. l. j. Et secundum hoc quod subiicit, quod non &c. scilicet quod heres vnus non teneatur pro herede alterius, non habet locum quando decesserunt durante tutela: quia tunc heres vnus conuenitur pro herede alterius: sicut ecòtra. §. eo. l. à tutoribus. §. heredibus. quia & ad eos cum decesserunt, totum spectabat periculum. Vel aliter bene dico heredem vnus pro herede alterius non teneri, quod, id est quia hoc periculum non habuit locum, id est non cœpit minuire durante officio: & sic in fine depositi officij non erat: sed bene erat soluendo: vt. C. de di. tut. l. j. quod satis in idè recidit. Vel dic secundò, non redundat periculum scilicet vt heres vnus tutoris teneatur ex sua persona, si non exegerit heredem alterius tutoris: quia finita est tutela: vt. §. eo. l. cum post. in prin. & quod dicit, quod non &c. id est quod periculum non cœpit durate tutela. An autè vnus contutor ab altero debeat exigere? Respò. non: vt supra eo. l. cum plures. in princi. nisi fiat non soluendo: quo casu remouetur: & postea conueniri debet, secundum Azo. Item tenetur tutor secundum Azo. si non exigat heredem contutoris: vt infra ea. l. §. tutor.

**p** *Noluit.* contumacia vel malitia: secus si errore: vt infra de excu. tu. l. qui testamentum.

**q** *Equaliter.* nisi quod ex communi negligentia periit, fuerit ex

alioquin si prius in prouinciam redierint, dolum aut culpam eorum in ea quoque parte rectè iudex conueniet. <sup>a</sup>

**Tutor datus certæ regioni administrat ea quæ tempore administrationis erant eiusdem regionis. Bartolus.**

Patruus testamento fratris filio tutor datus, cum in Italia domicilium haberet, tam Italicarum rerum quam prouincialium administrationem suscepit: atque ita pecuniam ex venditionibus <sup>b</sup> Romæ refectam, <sup>c</sup> in prouinciâ traiecit, & in Kalendarium <sup>d</sup> pupilli conuertit. <sup>e</sup> tutor in locum eius Romæ <sup>f</sup> substitutus, administrationem pecuniæ quæ non pertinet ad tutelam suam, suscipere non cogitur.

**Procuratores tenentur in solidum vt tutores. Bartolus.**

Curatores testamento vel tutores inutiliter <sup>g</sup> dati, neque decreto prætoris confirmati, negotia gesserunt. vice mutua <sup>h</sup> periculum præstare coguntur: cum officium sponte <sup>i</sup> citra iuris adminiculum <sup>k</sup> iniuerint: <sup>l</sup> & qui <sup>m</sup> fuerit idoneus, decretum prætoris curatores vel tutores constitutis implorare debuerit.

**Vnus heres non tenetur ex persona sua, si non exegerit heredem alterius tutoris. Bartolus.**

appendiciis eorum quæ gesta sunt: vt infra eo. l. tres tutores. §. item in eo. & facit ad hoc infra rem pup. saluam. fo. l. non quasi. §. j. & C. si tutor non gest. l. ij. & C. arbi. tu. l. cum interdictæ.

**r** *Perfecerunt.* antequam redderent rationes: vt. §. de appel. l. tutor. facit in eo. ti. l. negotiorum. §. j. & C. vt cau. post pub. l. j. & C. arbi. tu. l. tutor post & supra eo. l. ita autem. §. si tutor.

**f** *Indicatum.* id est actione in factum agere non potuerunt. nam non est connexa sicut causa appel. nam nec procurator qui obtinet, agit iudicati: vt. §. de procura. l. si procurator.

**t** *Non iuuatur.* quia maior: & subaudi, maximè. nam & minor curatorem non habes, vel habens eo auctore potest transigere, licet læsus restituatur: vt. C. si aduer. transa. l. j. & ij. Secus si sine eo, quia ipso iure non valet: vt. C. de in inte. resti. mi. l. si curatorem. Et ad casum subauditum per verbum maximè, conuenit quod dicit, nec donatum &c. quia minor non posset transigere animo donandi: sicut nec eius curator: vt. C. de pac. l. pactum curatoris. & §. e. l. tutor ad. nisi fiat bona fide, sciens nihil sibi debere, vel non habeat probationes: vt. C. de transa. l. præses. & §. de iureiur. l. iusiurandum. & l. tutor. Vel dic non sub. maximè: & sic in maiore tantum dicat. Item quod dicit conuentione, non gratuita, sed aliquo dato &c. vt habetur. C. de transa. l. transactio. **ADDITIO.** Pro intellectu istius glos. dic quod maior factus potest liberare tutores vel

**u** *Nec donatum.* quia tunc non valet in minore. Vel dic in maiore non donatum: quia aliquo dato, &c. vt dixi. & sic non est donatio: vt infra de dona. l. j. in principio. Accursius.

**x** *Transactum.* aliquo dato vel promisso vel retento. aliàs propriè non posset dici transactio: vt. C. de transact. l. transactio.

**y** *Negligentiæ tutorum.* id est negligentibus tutoribus.

**z** *Periculo.* Paterfamilias fecit nomina sub maioribus vsuris, quam frequentarentur in regione, legitimæ tamen erant: quo defuncto pupilla herede tutor datus neglexit exigere: & facti sunt debitorum non soluendo. nunc pupilla finita tutela agit contra tutorem, quod potest: vt. C. eo. l. debitoribus. debet ergo ipsa cedere actiones inanes tutori, & eius periculo. Et secundum hoc dic pater, scilicet pupillæ: & verbum, adscripta, est vna dictio. sed vsuras iam exactas retinet ipsa pupilla. Vel secundò, Titius pater Sempronij mutuauit nomine cuiusdam pupillæ cuius tutor erat, pecuniam pupillæ. & sic directæ actiones pupillæ quæ sitæ sunt: vt supra si cer. pe. l. certi condictio. §. si nummos. & secundum hoc, adscripta pupilla, sunt casus ablatiui absoluti. licet hic quidam scripserunt quod adscripta, sunt duæ partes. sed quod esset suppositum verbi, cogitur: cum ergo pupilla nolit habere rata, vt pote non idonea personæ mutuata: cedit tutori vel heredi actiones inanes: vt. C. si cer. pet. l. si absentis. & recipiet solutionem ab eo: vt. C. arb. tu. l. j. Et quod de vsuris dicit: dic quod retinet pupilla

**u** *Ab eo qui restitutionis auxilio non iuuatur,* <sup>c</sup> quæstio culpe tutorum conuentione remitti potest: nec donatum, <sup>u</sup> sed transactum <sup>x</sup> videtur. Negligentiæ <sup>y</sup> tutorum periculo <sup>z</sup> no-

curatores sine dubio: vt hic. existens minor non posset liberare ex causa donationis, sed transactionis sic si fieret bona fide: vt. d. l. præses. & l. tutor. aliàs secus: quia potest restitui per titulum. C. si aduer. transact. hodie verò valeret ista remissio cum iuramento: vt no. §. de contra. iudi. tu. l. iij. §. contrarium. secundum Bart. hic.

**u** *Nec donatum.* quia tunc non valet in minore. Vel dic in maiore non donatum: quia aliquo dato, &c. vt dixi. & sic non est donatio: vt infra de dona. l. j. in principio. Accursius.

**x** *Transactum.* aliquo dato vel promisso vel retento. aliàs propriè non posset dici transactio: vt. C. de transact. l. transactio.

**y** *Negligentiæ tutorum.* id est negligentibus tutoribus.

**z** *Periculo.* Paterfamilias fecit nomina sub maioribus vsuris, quam frequentarentur in regione, legitimæ tamen erant: quo defuncto pupilla herede tutor datus neglexit exigere: & facti sunt debitorum non soluendo. nunc pupilla finita tutela agit contra tutorem, quod potest: vt. C. eo. l. debitoribus. debet ergo ipsa cedere actiones inanes tutori, & eius periculo. Et secundum hoc dic pater, scilicet pupillæ: & verbum, adscripta, est vna dictio. sed vsuras iam exactas retinet ipsa pupilla. Vel secundò, Titius pater Sempronij mutuauit nomine cuiusdam pupillæ cuius tutor erat, pecuniam pupillæ. & sic directæ actiones pupillæ quæ sitæ sunt: vt supra si cer. pe. l. certi condictio. §. si nummos. & secundum hoc, adscripta pupilla, sunt casus ablatiui absoluti. licet hic quidam scripserunt quod adscripta, sunt duæ partes. sed quod esset suppositum verbi, cogitur: cum ergo pupilla nolit habere rata, vt pote non idonea personæ mutuata: cedit tutori vel heredi actiones inanes: vt. C. si cer. pet. l. si absentis. & recipiet solutionem ab eo: vt. C. arb. tu. l. j. Et quod de vsuris dicit: dic quod retinet pupilla



pilla quasi ex sua re. vel dic. retinet tutor vel eius heres: quia in totū debet pupilla approbare vel reprobare: vt supra eod. l. cum quaeritur. Accursius.

**a** *Kalendarij*. dic hīc vt infra de lega. iij. l. qui filium. in fin. Accurs.

**b** *Non transfulerunt*. i. non fecerunt sibi reddi rationem, & reliqua.

**c** *Retinet*. non tamen agit nunc cura perseuerante: vt supra eo. l. actus.

**d** *Consumptum*. aliās cōsumptum, aliās consultum. & facit. C. de suspe. tu. l. ij.

**e** *Vt id est*, sicut. & facit. C. de diui. tut. l. j. & ij. & facit. j. eo. l. Emilius.

**f** *Idem*. scilicet tutor. nam potest vnus tutela finiri, & alterius durare: vt quia alter adoleuit, vel legitimā aetatis est factus: vnde hoc casu differt testamentarius à datiuo: vt. inf. de tut. & ra. distra. l. si tutor. §. j. & facit supra solu. ma. l. nuptura. Sed arg. cōtra infra de Carbo. edi. l. ij. §. ibi.

**g** *Capit. adulescens*, ad quod debuit habere. xx. an. licet hodie sufficiat minus: vt insti. qui ma. non poss. §. eadem. & C. qui ma. non poss. l. si minor. & authen. ibi posita. Aliās dic etiam ante. xx. an. sed fuit vna de causis ibi positis. Et secundum hoc dic cōpit adulescens: vel cōpit manumissus: & dices eum manumissum, vt sit procurator: vt eo. §. insti. qui ma. nō possunt. Accursius.

**h** *Retinere potuit*. sed maluit ei donare. Azo. Sed nonne malè fecit curator qui permisit manumittere, & ei peculium concedere: vt. C. si

aduer. lib. l. quos retrahi? Respon. ibi fuit curator manumissus. Vel expone ibi, culpa vel fraude, id est, fraudulenta culpa: vt sic leuis non veniat hoc casu: vt hīc. sed lata sic: vt ibi, & supra eod. l. tutor qui. §. cōpetit. Vel erat maior. xxv. an. quia dicit, cōpit administrare: vt supra de mi. l. j. in fin. & quod dicit, adulescens, scilicet quondam. Accursius.

**i** *Reddenda*. à curatore.

**k** *Accepto feretur*. à iuvene, id est, iuuenis accepto feret curatoribus ne teneantur vel de seruo, vel de peculio quod peruenit ad iuuenem. Azo. & facit supra eo. si sine herede. §. idem respondit.

**l** *Impuberi*. **CASVS.** Quidam miles filio suo impuberi dedit curatorem in testamento: quæ datio non valuit. & non fuit confirmatus à prætorè dictus curator, & nihil administravit. certè non astringitur periculo administrationis. & redditur ratio in litera. Viuianus.

**l** *Centurio*. scilicet pater.

**m** *Dedit*. de facto. de iure enim non tenet, quia impuberi: vt supra de confir. tut. l. si filio. secundum vnam lect. item quia in testamento: vt institu. de cura. §. j.

**n** *Non secuto*. de confirmatione: id est, si non fuerit secutum. Azo.

**o** *Non adstringetur*. vt & C. de confir. tut. l. j. & ij. & qui da tut. poss. l. neque. secus si administraret: vt supra. l. prox. §. j. & ij. & §. curatores testamento.

**p** *Nam priuilegium*. quod est vt possint testari vt voluerint: vt C. de testa. mili. l. milites. Accursius.

**q** *Ad alienam*. scilicet curatoris dati si corrigeretur. & est ad hoc. C. de emanci. li. l. nec auus. & infra ne quid in loco publi. l. ij. §. si ff. Infort.

minum quæ pater vsuris maioribus fecit, adscripto: pupilla quidem actionem Kalendarij præstare cogitur, exactas autem vsuras tutelæ tempore citra vllam compensationem retinet.

**Per actionem propositam contra tutores non tollitur actio cōtra curatores, nisi quatenus est exactum. Bartolus.**

Adulescens tutoribus conuentis à quibus totum seruari nō potuit, aduersus curatores qui tutelam ad se negligentia non transfulerunt, b integram actionem retinet. c neq; enim tutelæ iudicio cōsumptum d videtur, quod alterius officij querelam habuit.

**Tutori imputatur negligentia. si heredem contutoris non conuenit: sicut si contutorem suspectum facere neglexerit. Bartolus.**

Tutor qui tutoris idoneum heredem conuenire pupilli nomine noluit, damni vicarius substituitur, vt e is qui non idoneum tutelæ tempore suspectum facere superfedit. Tutelæ iudicium ideo differri non oportet, quod fratris & coheredis impuberis idem f tutelam sustineat.

Quod de peculio serui actoris quem adulescens postquam res suas administrare cōpit, § manumisit, retinuit, aut retinere potuit: h in ratione reddenda i curator per iudicem accepto feretur. k

quis à principe. & infra ad Trebellia. l. si cum ab herede.

**r** *Imperitia*. scilicet iuris, scilicet si non seruet solennitatem iuris. nam peritia propriè iuris dicitur: vt institu. de iure natu. circa prin. ibi, videmus enim, & c.

**f** *Patriæ potestatis*. vt cui possit paganus dare tutorem in testamen-

**Priuilegium concessum militibus circa testamenta, intelligitur concessum circa eorū bona: nec vltra se extendit. Bartolus.**

x l. IDEM libro sexto Responsorum.

**I**mpuberi filio centurio t curatorem dedit, m decreto prætoris non secuto. n si nihil curator datus administret, periculo contumaciæ vel negligentie non adstringetur. o nam priuilegium p militum t ad alienam q iniuriam porrigi non oportet: nec in aliis circa \* supremam voluntatem imperitiæ f venia datur, quàm in bonis militum. Filij verò tutela iure patriæ potestatis, f non militiæ præmio mandatur.

**Licet vni sit relicta liberatio reddendarum rationum: non prohibetur pupill<sup>o</sup> alius ex eius persona cōuenire si eum suspectum facere neglexerit. Bartolus.**

x l. I. IDEM libro septimo Responsorum.

**Q**ui plures tutores habuit: vnum qui soluendo non fuit, rationem actus sui vetuit reddere. Quoniam eius liberatio quod ex tutela percepit, aut dolo contraxit, non est relicta: c contutores qui suspectum facere neglexerunt, ex culpa rectè conueniuntur. u Tutor enim legatarius ex culpa quæ testamento remissa est, non tenetur. x

men remitti, vt si dicat testator vt dicitur. j. de libe. leg. l. si quis rationes. nec obst. prædictis supra de pact. l. si vnus. §. illud. vt ibi nota. Accursius.

**u** *Conueniuntur*. sed quomodo, cū pupillus non possit cedere actiones aduersus contutorem: quia non potest conueniri propter remissionem factam in testamento: vnde perinde est ac si pupillus heres remisisset: quia eadem est persona cum defuncto: vt in authen. de iureiur. à mo. præ. in princip. colla. v. ergo non debet posse agere contra hunc tutorem: quia non remouit contutorem suum suspectum: vt infra de solu. l. Stichum. §. pen. & infra eo. l. si pupillus. Illud autè constat, quod si vnus conueniatur pro altero, cedere debet ei actionem contra eum: nisi conueniatur ex communi dolo: vt supra. eo. l. si plures. & infra de tut. & ra. distr. l. j. §. nūc. & l. si ex duobus: Respond. bene possent cedi, scilicet pro his reliquis quæ remanserunt penes ipsum, & si quid dolo fecit: & eis cessis bene potest agi. & sic in plus poterit conueniri iste qui non remouit suspectum, quàm possit ei fieri cessio contra tutorem. Vel hic pupillus non remisit, sed pater eius: vnde forte non poterit ei imputari. Vel fortè non est isto casu facienda cessio: quia magis ex culpa sua conuenitur qui non remouit, quàm ex persona eius qui debuit remoueri. Azo. Vel dic quod iste qui conuenitur quia non remouit cōtutorem, non tenetur de eo quod contutor malè gessit culpa, sed solum de eo quod malè gessit dolo. item & de reliquis. sed tamen ex culpa sua dicitur cōueniri hic tutor: quia in culpa fuit quod cōtutorem non remouit: & ideo ex culpa sua conuenitur, & ex dolo alterius: sed non de culpa alterius.

**x** *Non tenetur*. quasi de dolo & reliquis bene teneatur. Accursius.

G ij

**Q**ui plures. **CASVS.**

Pupillus habuit plures tutores.

finita est tutela pubertate, & omnes tutores sunt soluendo præter vn-

num. fecit testamentum

pupillus quondam, &

legauit liberationem ra-

tionis tutelæ illi tutori

qui non erat soluendo.

nūc heredes pupill. quō-

dam conueniunt cō-

tutores illius tutoris cui

erat liberatio relicta. nō

solum pro eorū admi-

nistratiōe: sed etiam

pro mala administra-

tione dolo facta per di-

ctum tutorem, ex eo

quod ipsi eum non po-

stularūt suspectum. nū-

quid possunt conueni-

ri? & videtur quod nō

quia fuit liberatus di-

ctus tutor. sed certè be-

ne tenentur: quia cum

fuit liberatus, non vi-

detur liberatus nisi de

his quæ culpa gessit, nō

autem de iis quæ dolo

malo gessit, vel de iis

quæ penes se retinet de

tutela. Viuianus.

**c** *Non est relicta*. vt su-

pra eo. l. quidam de ce-

des. & infra de lib. leg.

L. Aurelio. §. j. potest ta-

men remitti, vt si dicat testator vt dicitur. j. de libe. leg. l. si quis rationes. nec obst. prædictis supra de pact. l. si vnus. §. illud. vt ibi nota. Accursius.

**u** *Conueniuntur*. sed quomodo, cū pupillus non possit cedere actiones aduersus contutorem: quia non potest conueniri propter remissionem factam in testamento: vnde perinde est ac si pupillus heres remisisset: quia eadem est persona cum defuncto: vt in authen. de iureiur. à mo. præ. in princip. colla. v. ergo non debet posse agere contra hunc tutorem: quia non remouit contutorem suum suspectum: vt infra de solu. l. Stichum. §. pen. & infra eo. l. si pupillus. Illud autè constat, quod si vnus conueniatur pro altero, cedere debet ei actionem contra eum: nisi conueniatur ex communi dolo: vt supra. eo. l. si plures. & infra de tut. & ra. distr. l. j. §. nūc. & l. si ex duobus: Respond. bene possent cedi, scilicet pro his reliquis quæ remanserunt penes ipsum, & si quid dolo fecit: & eis cessis bene potest agi. & sic in plus poterit conueniri iste qui non remouit suspectum, quàm possit ei fieri cessio contra tutorem. Vel hic pupillus non remisit, sed pater eius: vnde forte non poterit ei imputari. Vel fortè non est isto casu facienda cessio: quia magis ex culpa sua conuenitur qui non remouit, quàm ex persona eius qui debuit remoueri. Azo. Vel dic quod iste qui conuenitur quia non remouit cōtutorem, non tenetur de eo quod contutor malè gessit culpa, sed solum de eo quod malè gessit dolo. item & de reliquis. sed tamen ex culpa sua dicitur cōueniri hic tutor: quia in culpa fuit quod cōtutorem non remouit: & ideo ex culpa sua conuenitur, & ex dolo alterius: sed non de culpa alterius.

**x** *Non tenetur*. quasi de dolo & reliquis bene teneatur. Accursius.

**+** Adde an istud priuilegium habeant milites nostri temporis: vide gl. Bar. & do. in l. filius fa. §. veterani. §. de procu. & in l. milites. C. eodem.

**\*** Legedum est, citra, ex Græcis interpretibus. li. 28. p. 101. tit. 5. & ti. 4.

**Tutor an pupillo teneatur pro malè gessis à cōtutore.**



**E**x pluribus. ] **CASVS.** Cum quidam ex tutoribus officio depositus non esset soluendo, pupillus vnum ex his insolidū cōuenit & exegit, & ei cessit actionem contra alios contutores. certè non habebit hic tutor cui pupillus cessit actionem, idem priuilegium quod haberet pupillus si illas actiones ipse intēteret, scilicet tacite hypothecā: quia personale est beneficium. **Uiniānus.**

**a** *Insolidum.* quia alij erant non soluendo, vel voluit opponere beneficium diuisionis, quod potuisset: vt. j. de tut. & ra. distr. l. j. §. nunc tractemus.

**b** *Iudicatus.* id est, condemnatus. sic. s. eo. l. ij. **c** *Procurator.* cessit sibi actionib⁹ aduersus cōtutores. nam cedi debent: vt. j. de tut. & ra. distr. l. j. §. nunc tractemus.

† *Qualitas* facit præsumptionē an quis sit admissus de iure vel de gratia. Bal. in. l. 2. C. de serui. 15. q.

**d** *Priuilegium pupilli.* qd̄ est vt præferatur cæteris in personali: vt infra de priui. cre. l. dabimus. §. j. Sed aliud est in beneficio in integrum restitutionis: vt supra de mi. l. quod si minor.

**e** *Datur.* extraneo, sed suo sic: vt supra sol. mā. l. maritum. & l. seq. & l. etiā. & C. qui po. i. pig. ha. l. assiduis. §. exceptis. & infra de re iudi. l. & si fideiuss. & l. seq. Vel fortè hic aliud erit: vt nec ad suū. ar. infra de reg. iur. l. in oibus. & l. priuilegia. At electio quam pupillus habet, transit ad heredes: vt supra eo. l. à tutoribus. §. heredibus. Item beneficium restitutionis: vt supra de integrum rest. l. non solūm. & facit. j. de lega. ij. cum patronus. & s. de serui. rusti. prædio. l. pater filia. & de excep. l. exceptiones. & de iudi. l. sed & si. in princi.

**C**um post mortem. ] **CASVS.** Tutor mutuauit pecuniam pupilli & viuentē pupillo bene erant soluendo debitores. mortuus est postea tutor: & sic tutela est finita. postea debitores facti sunt non soluēdo. certè nihilominus nocet tutori. [ **QV** I D A M C V M. ] Filia fratris mei curator eram. maritauit eam Titio, & promisi ei nomine dotis xl. hoc modo: Ego patruus & curator Titia aduultæ promitto tibi Titio marito eius nomine dotis pro ea. xl. postea dictæ puellæ superuenerunt multi creditores paterni qui abstulerūt ei quasi quicquid habebat, ita quod non remansit in patrimonio suo quod valeret quadraginta. petit à me maritus illa. xl. quæro, nunquid teneor supplere de meo illud quod deest patrimonio puellæ ad soluendam dictam dotem: & ex vna parte videtur quod non: & ex alia videtur quod sic. sed tamen ita iudicatur, quod si ego promisi animo donandi, teneor soluere, & non repetam à muliere: sicut & si animo donandi cuiuslibet alij creditori mulieris promississem pro ea. si autem non promisi animo donandi, teneor marito soluere, & possum à muliere repetere: siue constet matrimonium inter eam & maritum suum, siue non. Sed quid si mulier dixit mihi quod non soluerem marito? habeo exceptionem contra maritum in eo quod deest de patrimonio mulieris ad xl. soluenda marito. ipsa autem mulier debet marito cauere, quod si effecta fuerit ita diues constante matrimonio quod possit complere. xl. quod ea complebit. **Uiniānus.**

**f** *Pupilli.* aliud si in vita: vt. s. eo. l. tutores. §. adolescens. & C. arbi. tute. l. ij. & de admi. tu. l. debitoribus. **Accursius.**

**g** *Eximitur.* quia finita est tutela eius morte: vt institui. qui. mo. tu. fini. §. simili. & sufficit nomen debitoris esse idoneum tempore finitæ tutelæ: vt supra eo. tutores qui. in princi.

Casum ponit.

**h** *Quidam cum esset.* si curator aduultæ promittat dotem pro ea supra vires patrimonij: si quidem scienter vel animo donandi vel dolo, tenetur: vt in illo ver. præterea. sicut si promississet creditori puellæ similiter animo donandi: vt in ver. sequen. si causa negotij ge-

**Quæ non sunt transmissibilia ad heredes, per cessionem non transcunt. Bartolus.**

**XLIH. IDEM libro primo Definitionum.**

**E**x pluribus tutoribus in solidum a vnum tutorem iudex condemnauit. In rem suam iudicatus b procurator c datus priuilegium d pupilli non habebit, quod nec heredi pupilli datur. e non enim causæ, sed personæ f succurritur, quæ meruit præcipuum fauorem.

**Si mortuo pupillo res eius ceperint perire: liberatur tutor à periculo pereundarum rerum. Bartolus.**

**XLIII. PAVLVS libro septimo Questionum.**

**C**um post mortē pupilli f definit esse nomen idoneū, tutor periculo eximitur. g **Q**uidam cum esset h fratris sui filia curator, quadringenta dotis nomine marito eius se daturū promissit. quæro an succurrendum sit ei, cum postea ære alieno emergente, i supra vires patrimonij eius dos promissa k sit: quoniam in in-

redi promissit ultra vt dicitur in ver. mouet. & in illo, sed is. in principio. habet mulierem obligatam: vt si quidem iam soluerit etiam minus dote, recipiatur. vel si solum promissit, vt ei acceptum feratur. & hoc siue constante matrimonio siue eo dissoluto, vt ibi, habet mulierem obligatam, & c. & ibi, vel certè, & c. vsque ad. §. quod si mulier, & c. ad similitudinem mulieris conferentis dotem. deinceps planum est. **Accursius.**

strumento ita scriptum sit, *Ille patruus & curator stipulanti sponondit.* Mouet quæstionem, quod nō vt de suo dotem daret, sed cū crederet rationem pupillarem sufficere, promissit. Præterea & illud hic potest tractari, vt si sciēs curator non sufficere promiserit: vel donasse videatur, l vel quoniam dolo fecit, non illi succurratur. m Respondi: curator cum officium suum egressus n sponte se obligauerit, non puto ei à prætore subueniri debere, non magis quàm si creditori puellæ pecuniam se daturum sponondisset. o Sed is de quo tractamus, si non donandi animo, sed negotij gerendi p causa dotem promissit, q habet mulierem obligatam: r & poterit dici etiam manente matrimonio eā teneri, quia habet dotē, s sicut in collatione bonorū dicitur: t vel certè post diuortiu, siue exacta sit u dos, siue maneat nomen: quia potest efficere vt ei accepto feratur. Quod si mulier suū curatorem adimplere id \* quod supra vires patrimonij eius in dotē dare promissit, non queat: x cura-

si mulier, & c. ad similitudinem mulieris conferentis dotem. deinceps planum est. **Accursius.**

**i** *Emergente.* in bonis neptis, vt subiicit. & ita quæ de nouo emergūt & c. vt. s. de interro. act. l. de ætate. §. ex causa. & casus isti non possunt præiudicari: vt. j. de admi. re. ad ciui. perti. l. ij. §. si eo tempore. **Accursius.**

**k** *Promissa sit.* & videtur quod non, quoniam, & c.

**l** *Vel donasse videatur.* quod videtur: vt. j. de regu. iuris. l. cuius. & C. de do. promiss. l. fi. **Accursius.**

**m** *Succurratur.* quod videtur: vt. s. ad Velleia. l. ij. §. verba. quæ ambo factis in idem recidūt. **Accursius.**

**n** *Egressus.* quia promissit ultra quàm deberet, & sciēs. vel melius, quia obligauit se suo nomine animo donandi, cum pupillæ nomine facere debuerit: & sic non tenetur finito officio: vt. C. quan. ex fa. tu. l. j. licet in procuratore secus: vt. s. de p. cura. l. procurator qui

\* eo quod.

pro euictione. **Accursius.**

**o** *sponondisset.* animo donandi similiter.

**p** *Gerendi.* credens rationem pupillæ sufficere: vt. s. dixi.

**q** *Promissit.* etiam si non soluit: quia id ei abesse videtur, & c. vt supra de neg. gest. l. si quis mandato. & supra mand. l. si mandato. §. item.

**r** *Obligatam.* ad reddendum si iam soluit: vel ad liberandum si non soluit. & hoc siue matrimonium duret, siue solutum est.

**s** *Habet dotem.* eo quod vir habet promissionem: argu. supra de iure do. l. si extraneus. **Accursius.**

**t** *Bonorum dicitur.* nam confert mulier dotem tantò minus accipiēdo quando soluta est: vel faciēdo accepto ferri quando promissa est tantum: vt infra de colla. do. l. j. §. j. & §. consequens. **Accursius.**

**u** *Exacta sit.* à marito: id est, quia maritus exegit à curatore. vel secundum Ir. quod hic aduultæ exegit dotem à marito suo.

**x** *Non querat.* id est, nolit. & dic duobus modis. Primò quod petit ista restitui, quod potest: vt supra de mi. l. si ex causa. §. in dotis. Sed tunc dubitatur an hæc restitutio profitur curatori, an non: & an ipsa petat ex sua persona, etiam ea petere nolente ad instar fideiussoris minoris dolo inducti: vt. C. de fideiussor. minor. l. ij. quod quidam dicunt. Sed tu dic cum vnam personam repræsenteret puella & curator, proficere curatori restitutionem puellæ: maximè quia non potest conueniri nisi curatorio nomine, & ita nomine aduultæ durante cura: postea nullo modo: vt infra de re iudic. l. si se. Secundò quod etiam si non petat puella restitui, quod tamen posset ( vt dixi ) habeat tam ipsa quàm curator exceptionem in eo quod ultra modum est, si modò caueat marito: vt subiicit. & secundum hoc denunciabit curatori ne soluat primo & secundo casu. si autem curator conueniretur nomine suo, tunc distingue: Aut sic promissit, & tenetur cum effectu: vt supra. aut curatorio nomine promissit: & tunc non tenetur ipso iure, etiam sine ope exceptionis. Sed op. imò videretur non exceptione, sed ipso iure iuuandum curatorem: vt supra de iure dot. l. siue generalis. Solu. ibi ultra patrimonium: hic ultra vires patrimonij: vt ibi not. Item videtur quod nec exceptionem habeat constante matrimonio: vt supra de condic. ob cau.

ob cau.



ob cau. l. si donaturus. §. j. ne habeat mulierem indotatam: vt ibi dicitur. Solu. ibi totum erat indebitum quod extraneus pro muliere promiserat: & sic omnino fieret indotata: hic autem solum quod est vltra modum. vel aliud in curatore, vt hinc, ne officium suum sit sibi damnosum: vt infra quemadmodum testa. ap. l. si quis ex. & de furt. l. si seruus. §. qd vero. Sed certè & in contrario suus error eodè modo nõ debet illi extraneo nocere: arg. supra de condic. indeb. l. sed & si me. Vel ibi suu negotium, & suo nomine, vt ipse ex sua persona teneretur, licet mādato mulieris fecit. at hic gessit negotium minoris, & ei<sup>9</sup> nomine se obligauit. vnde cum minor iuuatur, & ipse iuuatur. Vel secundum Ioan. ibi credens se debere promisit sponte: hinc sciens se non obligatū mulieri (credebat tamen esse tantū in bonis eius quod sufficeret ad hanc dotem) ex necessitate officij sui, p. misit: ideoque ei subuenitur: vt infra de iis qui. vt indig. l. tutorem. Vel hinc vir non erat dign<sup>9</sup> maiore dote quàm facultas mulieris patitur: ibi erat dignus tota dote promissa, & aliàs non accepisset eam in vxorem. Accursius.

\* Fl. seruatur.

torem quidem in hoc quod superfluum est, per exceptionē releuari. mulier verò cautionem<sup>a</sup> in maritū exponere debet. quod si quādoque locupletior constāte matrimonio facta fuerit, dotis reliquum marito soluat. \*

**Qui nomina quæ sibi à priore administratore assignantur agnoscit, eorū periculo est adstrictus. Bartolus.**

XLIIII. IDEM libro tertio decimo Questionum.

**Q**ui nominibus<sup>b</sup> à curatoribus prioribus susceptis siue tutoribus, nomina agnouerūt: periculū in se trāsferūt.

**Per receptionem vsurarum pupillus non perdit priuilegium. Bartolus.**

Sed si pupillus post pubertatem rationibus à tutore acceptis, reliquationem<sup>c</sup> eius secutus vsuras acceptauerit, priuilegium<sup>d</sup> suū non amittit in bonis tutoris ven-

<sup>a</sup> Cautionem. sic. C. de rei vx. act. §. cum autem.

**Q**ui nominibus. CASVS. Pupillus vel adultus approbauit nomina facta per tutores & curatores. certè ad suum periculum erunt amodo. Sed quid si finita tutela fecit pupillus rationem cum tutore: & de eo quod remāsit ei ad dandum, tutor accepit vsuras: sicque videtur approbasse rationē tutelæ: & postea inuenit quod tutor aliquid dolo gessit: & sic potest eum conuenire de hoc. Sed si non est soluendo tutor, nunquid potest conuenire hypothecaria possessores rerum quondam pupilli: & dicitur quod sic.

<sup>b</sup> Qui nominibus. qui, scilicet tutores vel curatores: vt. j. de tut. & ra. dist. l. si probatum. Et quod dicit, agnouerunt, scilicet tanquam idonea. aliàs non: vt. s. eo. l. tutor siue. & dicuntur agnoscere, vt dicitur. s. de tute. l. si filius. Item quod dicit, periculum, sub. tūc imminens. nam si tunc non imminebat, sed postea cœperunt esse minus idonei debitores, non imputatur eis, nisi in culpa sint quod non cito exegerint, si facere potuerunt: vt. C. eo. l. debitoribus. Item dic quod coguntur illa nomina in se trāsferre, etiam si minus sint idonea, non tamen agnoscere: vt supra eo. l. tutor siue. Vel dic, qui, id est, illi quorū tutela vel cura est gesta: vt supra eo. l. cum quaritur.

a) Quid reliquatio, quid reliquator, quid item reliquari, pulchrè Petrus Crinitus de honesta discipli. lib. 15. c. 3. Cruciat enī se Accur. in huius verbi interpretatione.

<sup>c</sup> Reliquationem. aliàs reliquationem. aliàs, reliquorum rationem. & dic quod tutor dicebat, hoc & hoc habui, & ibi expendi: vnde adultus fuit contentus, & liberauit eum omnino: & etiam accepto tulit vsuras, & secundum hoc, reliquatio, id est, retentio, sicut & ponitur infra eo. l. Lucius. in prin. Sed secundum hoc quo modo est priuilegium saluum? Respō. petita in integrum restitutione prius. si autem in vsuras tantū liberasset, in aliis remaneret ius saluum adulto sine restitutione. Vel dic secundò, reliquationem, id est reliquorum assignationem & repræsentionem. nam dicebat. c. apud se esse in reliquis. & inde vsuras minori saepe soluit. sic ponitur supra de pact. l. tale. §. post diuisionem. & secundum hoc minor fuit contentus dictis. c. pro reliquis, & sic bene dicit, saluum priuilegium. Sed tunc est contra infra de priui. cre. l. si ventri. §. in bonis. vbi deponens perdidit priuilegium accipiendo vsuras. Solu. vt ibi. Potes etiam dicere secundum hanc lectū. acceptauerunt, id est, liberauerunt. & non erit dicta. l. contraria. **ADDITIO.** Solue secundum Bart. quod aliud est in priuilegio quod datur depositario. illud enim perditur per receptionem vsurarū. egreditur enim terminos depositi. & aliud in priuilegio quod datur pupillo: vt hinc Accursius.

<sup>d</sup> Priuilegium. quod est in tacita hypotheca: vt. C. eodem l. pro officio.

ff. Infort.

**S**i pupillus. CASVS. pupillus habuit duos tutores quorum vnus malè administravit. finita est tutela, vnde habuit curatorem pupil. quondam, &c. Auctoritate curatoris liberauit tutorem qui malè gessit. certè alterū qui bene gessit, non poterit conuenire pupil. quondam ex persona liberati. & idem est in duobus magistratibus quorū vnus qui malè gessit, respublica liberauit. nam non poterit alterum qui bene gessit, ex liberati persona conuenire. videtur ergo à contrario quod si respubli. non liberaffet malè gerentem magistratū, q. bene gerentē ex eius persona conuenire possit, sicq. possit eligere quemcūque ex magistratibus conuenire velit, sicut est in duobus reis eiuſdē pecuniæ, quorum quemcūque vult potest eligere creditor. certè quāuis ita vt dictum est, videatur idem in magistratibus & in reis debendi: non tamen confiteor idem esse in magistratibus. imò ita debet esse in eis, vt si ambo sint soluendo tēpore depositi officij, quilibet pro parte teneatur: & non habeat pup. electionē conueniēdi quē eorum vult. quasi dicat à cōtrario sensu, si non

ditis. Prætor enim priuilegium ei seruare debet.

**Quatenus vnus ex tutoribus est liberatus facto pupilli, eaten<sup>9</sup> alter eius nomine conueniri nõ potest. h. d. vel aliter: Qui tenetur cedere actionem, si eam cedere non potest facto suo, repellitur exceptione cedendarum actionum. Bartolus.**

XLV. IDEM libro quartodecimo Questionum.

**S**i pupillus alterum ex tutoribus post pubertatē liberaffet, improbè alterum illius nomine<sup>f</sup> conabitur interpellare. Idemq. dicemus in duobus magistratibus collegis, quorū alterum respublica cōuenit. Sed hæc in magistratibus tractaui, quasi duo rei eiuſdem debiti essent omnimodo: quod non ita est. <sup>i</sup> Nam si vterque idoneus est: electio locum nõ habet. <sup>k</sup> Is autem qui tempore liberatus est, non

est soluendo vnus de magistratibus prædictis tempore depositi officij, bene tenetur alter ex sua persona. quamuis enim in hoc casu subaudito teneatur vnus ex magistratibus pro altero, tamē non est ita vbi alter tempore liberatus est: quia licet malè gesserit tempore liberatus, tamen alter pro eo non conuenietur: quia perinde est ac si soluisset pro parte sua tempore liberatus. Viuianus.

<sup>c</sup> Liberasset. fore transigendo modico accepto.

<sup>f</sup> Illius nomine. sed hoc quo modo, cum ambo viriliter tenebātur? Respon. loquitur quando vnus gessit, & alter non, & liberauit gerentem. quo casu primò gerens erat conueniendus: vt supra eo. l. tutores qui se. §. in eum. Vel dic quod non erat soluendo tempore depositi officij, aliàs secus: vt. C. de di. tu. l. j. nam non posset hic cedere actionem contra liberatum: vt infra de solu. l. Stichū. §. pe. Sed contra infra de fideiuf. l. si stipulatus. §. fina. vbi alterum fideiuf. fore insolidum conuenio altero liberato. Solu. vt ibi. Item ar. contra infra de lega. j. l. ab omnibus. j. respon. **ADDITIO.** Dic secundum Dy. quod ibi non liberatur facto creditoris: sed facto testatoris legantis, qui vnus ex heredibus potuit liberare, & alios insolidum obligare: vt. l. cum ab vno. infra de leg. ij. Bart.

<sup>g</sup> Collegis. scilicet vt vno liberato alter tantum pro virili teneatur. <sup>h</sup> Tractaui. ego Paulus. Accursius.

<sup>i</sup> Quod non ita est. vt insolidum teneatur magistratus indistinctè: sed si ex dolo conueniuntur, non si ex culpa: vt. j. de magi. conue. l. antepe. & C. de magi. conue. l. iij.

<sup>k</sup> Locum non habet. quia vt dixi, viriliter tenentur, nisi alter sit non soluendo. tunc enim alius tenetur insolidum. Sed si vnus fit tempore liberatus, soluisse videtur: & ideo alius in virilem tantū tenetur: vt subiicit. Accursius.

<sup>l</sup> Tempore liberatus est. scilicet xxx. annis, qui currunt contra actionē tutelæ. Sed quo modo potest vnus ante aliū liberari: contestatione litis vel agnitione debiti, non: vt. C. de duo. re. l. si. Respon. quidam quod ante fuerat finita tutela in persona vnus quàm alterius, scilicet morte: vel quia vsque ad diē vel cōditionem fuit datus in testamento: vt institu. quib. mo. tut. fi. §. sed si vsq. & qui dare tuto. poss. §. ad certum. Sed hoc hodie non valet: quia non currit in pupillari ætate: vt. C. de præscriptio. xxx. annorum. l. sicut. §. nõ sexus. Tu ergo dic hoc posse contingere, quia finita tutela vnus per mortem vel diē vel conditionem, vt dixi: minor fuit litem cōtestatus, & sic in. xl. an. fuit perpetuata: vt. C. de præscriptio. xxx. anno. l. fina. altero postea anno fuit finita tutela alterius, & sic eius actio durat. xxx. annis tantū. nec potest dici quod istius actio sit perpetuata in. xl. an. cum nec nata erat tempore litis contestatæ: vt infra de tut. &

G iij

\* pub. aucto ritate curatoris lib.



ra. distr. l. si tutor §. si. & l. sequen. præterea secundum Hugonem, & si vno tempore finiatur in persona vtriusque tutoris fortè, non nocet alteri contestatio facta contra alterum: quia non infolidum, sed viriliter tenentur duo tutores finita tutela si in eius sine ambo erant soluendo: vt. C. de di. tut. l. j. Et si dicas etiam idem esse hodie per authen. de duobus reis. vt non teneantur nisi viriliter: imò certè infolidum si alter est absens vel minus idoneus vt in authen. de duobus reis. §. j. collat. vij. quod in tutoribus amodo nõ est, licet alter fiat inops: vt d. l. de diui. tut. & j. eo. l. Æmilii. Sed hoc non placet vt ponamus quando finita tutela omnes sunt idonei: quia oportet nos ponere quando vnus in defectum alterius tenetur infolidum: nisi esset liberatio vel præscriptio, quod non est in dictis tutoribus: vt dictum est Accursius.

**a** Nihil habet. vt ita alter teneatur infolidum.

**b** Satisfecit. pro parte sua: ita vt alter teneatur in virilem tantam. differunt tamen, quia soluens ipso iure præscribens exceptione liberatur: vt instit. qui. mo. tol. ob. in princ. & j. de act. & obli. l. obligationum ferre. §. placet. item ad hoc s. de constitu. pecu. l. ite illa. §. quod adicitur ei. Accursius.

**L**vcus.] **CASVS.**

Curator cuiusdam adulti fundum adulti locauit Sempronio: qui Sempronius non soluit adulto id quod debuit soluere ex conductione: vnde & ad hoc tenetur dictus curator adulto. adultus postea fecit procuratorem ad negotia sua dictum conductorem. nunquid propter hoc quod fecit ipsum procuratorem, videtur approbare obligationem eius, & ab eo curatorem liberare? & respond. quod non. [SEMPRONII.] Sempronius pollicitus fuit dare ciuitati Bononiæ centum: postea decessit relicto filio impubere: qui filius credens patris hereditatem esse damnosam, abstinuit se ab ea. vnde respublica Bononiæ accepit bona prædicta, & intrauit in possessio. eorum, & ad ea gubernanda fecerunt magistratus reipublicæ tres curatores. durante administratione vnus ex his pone factus est non soluendo. tempore procedente dictus pupill. videns quod hereditas prædicta erat lucrosa, recepit eam imperatore hoc iubente. vult modo prædictus pupill. conuenire dictos curatores: & quia vnus non est soluendo, vult conuenire alios ex persona eius. quaritur, vtrum possit: & dicitur quod non, imò conueniet magistratus qui dederunt eos curatores. [TVTOREM.] Quamuis alius tutor mutuet pecu. pupill. sui contutoris nomine, non tamen tenetur ad vsuras centesimas pupillo. [QVÆSITVM.] Finita tu. tutor pecu. pupill. in suos vsus conuertit. certè de ea pecu. eadem vsuras præstabit pupillo, quas præstaret pro illa quam in suos vsus couerteret tutela durante. [PAVLVS.] Fideiussor qui datus fuit per tutorem pupillo pro re pupilli saluanda, non tenetur de his quæ malè tutor administravit post tutelam finitam. [TVTÆ.] Tutor contra tutorem meum quondam egit tutelæ: & ipse monstravit mihi librum in quo scripserat rationes tutelæ: ibi tamen non erat scriptum qualiter quidam debitores mei persoluerunt tutori prædicto: qui in veritate ei soluerant durante tutela: & tutor confessus fuerat sibi solutum. fuit mihi condemnatus tutor. sed quod apparet in dicto libro eum mihi debere, & soluere mihi, certè adhuc possim agere contra eum mihi actione tutelæ pro pecu. quam ei soluerunt dicti debitores, quamuis iam egerim semel contra eum. [CVMTTESTAMENTO.] In testamento duo tutores cuidam pupill. dati

ei similis est qui nihil habet, sed ei qui satisfecit. b habet eni quod obiiciat petitori.

**Si adultus debitorem suum procuratorem constituat: non videtur eum vt debitorem idoneum ex causa præambula approbare. Bartolus.**

**XLVI. IDEM libro nono Responsorum.**

**L**Vcius Titius curator Gaij Seij tempore curæ fundum Cornelianum locauit Sempronio: qui Sempronius reliqua traxit. c pupill. ætate d probata, eundem quondam colonum. Sempronium fecit procuratorem e quæro, an ex eo quod ille vt procurator egit, omne debitum f adulescens agnouisse videatur, eoq; nomine curatorem suum liberasset. Paulus respondit, non ex eo quod adultus eundem qui prædia eius coluit, procuratorem habere voluit: debitum quod ex conductione reliquatus b est, agnouisse eundem videri. b

**Diuisio facta inter plures tutores à seipsis, non facit quin vnus pro alio teneatur antequam perueniat ad magistratum: secus in diuisione facta à pluribus reipublici. administratoribus. Bartol.**

sunt: vnus illorum decessit: & alter in locum eius est datus à magistratibus, & ab eo exacta est satisfactio rem pupill. saluam fore. cum malè administraret substitutus in locum mortui, superstes tutor testamentarius postulauit eum suspectum, sicut debuit. postea factus est non soluendo substitutus tutor. quis tenebitur pro eo pupillo: Certè primò tenetur fideiussores ab eo

**Sempronij** qui ex pollicitatione i debitor patriæ k suæ existerat, bona, respublica iussu præfidis possedit: quorum bonorum magistratus reipublicæ l tres curatores constituerunt, qui apud Græcos m ἑπιμεληται\* vocantur: qui postea inter se sine consensu reipublicæ administratione bonorum Sempronij diuiserunt: ex quibus quidam cum reliqua traherent, idonei in ipso tempore administrationis esse deserunt: postea pupillus heres Sempronij qui absentus erat, ab imperatore impertrahit vt bona paterna ei restituerentur. Quæro, an ex bonis eorum qui idonei sunt, indemnitati pupilli prospici debeat, cū indiuiduū his officium curæ à magistratibus t iniunctum sit. Paulus respondit, si pupillo n in curatores bonorum actiones o decerni placuerit: pro eius portione qui idoneus non sit, magistratus conueniri oportere. p Alia enim causa est tutorum, alia eorum qui reipublicæ negotia administrant. q

**Si tutor facit de re pupilli id ad quod tenetur, licet suo nomine: ad utilitatem tamen pupilli facere præsumitur. Bartolus.**

**D** exigit: vt supra man. l. qui mutuam. §. non ideo. vel contra curatorem si tempore curæ potuit exigere à colono, & adulto emolumentum quærere, & non fecit: vt. C. arb. tu. l. quicquid. Azo. vel si colonus tempore curæ factus est non soluendo negligente curatore. vt. C. eo. l. debitoribus.

**i** Pollicitatione. facta ob honorem: vel etiam sine causa, sed inceperat soluere: aliàs non diceretur debitor: vt infra de pol. l. j.

**k** Patriæ. puta ciuitati suæ. Accursius.

**l** Reipublicæ. s. illius ciuitatis propter dictam pollicitationem.

**m** Epimeletæ. hæc vox generaliter curatorem significat. Alc. lib. 2. parer. ca. 29.

**n** Si pupillo. si est quamuis. Accursius.

**o** Actiones. s. nego. gest. vt. s. de nego. gest. cum alicui. licet non sui contemplatione gesserit. & hoc ideo, quia in rem eius versa est eorum gestio, siue fructus quos isti procurant. ar. C. quod cum eo. l. ei qui. in fin. Azo. imò quia reipsa eius sunt negotia ex post facto: vt. s. de nego. gest. l. item si cum putau. §. fina. Alij dicunt in factum quod non placet: sed illa dabitur in magistratum: vt statim dicam. item dicit decerni, propter id quod est supra de orig. iur. l. j. §. omnium. quod hodie non est: vt. C. de formu. l. vnica.

**p** Conueniri oportere. actione in factum: vt institut. de satisf. tut. §. sciendum. vel act. nego. gest. quia videtur gessisse per alium: vt arg. s. eo. l. ita autem. §. gessisse. & arg. j. de magi. conue. l. si.

**q** Administrat. sub. sine publico officio vel dignitate, sed vt priuati vt in nostro casu. Alioquin contra supra eo. si pupillus. & infra de magist. con. l. antepe. & quod dicit, alia causa & c. quia inueto vno curatore non soluendo, omisso alio venitur ad magistratum: sed in tutoribus vno non soluendo, prius ad contutorem, quam ad magistratum. quod est si tutela non est diuisa, vel si est à seipsis diuisa: secus si à iudice vel testatore: vt. C. de diui. tut. l. ij. Item facit infra ea. l. §. cum testamento. & j. de tu. & ra. distr. l. j. §. nunc tractemus. Item quod dicit teneri magistratum pro non idoneo, imò videtur pupilli esse damnū: vt. s. de neg. gest. cū alicui. quæ est contra. Solu. ibi di-

† Facit ad hunc. §. ca. petitio tua. in glo. i. extra de procura.

\* si curatores.

**c** Traxit. i. partem merce dis soluit, & partem apud se retinuit. Azo.

**d** Ætate. xxv. an. nam ante non potest facere procuratorem, nisi auctoritate tutoris vel curatoris: vt. C. de procura. l. heque.

**e** Procuratorem. vel generalem, vel ad aliquam causam, vel contra curatorem quondam: per quod videbatur multum de eo confidere.

**f** Omne debitum i. omnem obligationem debiti Sempronij. Azo.

**g** Reliquatus est. i. retinuit apud se, & sic ponitur vno modo. s. eo. l. qui nominibus. secundum vnum sensum.

**h** Videri. ne sibi præiudicet: vel etiam contra Sempronium ne ex mora petat vsuras, vel non teneatur: quia à se non

† Vel aliàs à lege potestatem habentibus. Spec. in tit. de cura. & not. quæ dicuntur in. l. mutuo. §. tutores. s. de tutel.



ibi dicit periculum esse legitimi vt non conueniat alium curatorem, sed magistratum sic: vt hic dicitur. Azo. vel hic durante officio desit esse soluendo: ibi eo finito. arg. C. de proba. l. ex persona. & argu. infra de magi. conue. l. j. §. magistratus. Vel solu. vt ibi. Item videtur ad concuratorem veniendum, & non ad magistratum. sic infra de iure filc. l. aufer tur. §. fina. Solu. ibi agit filcus vel magistrat<sup>o</sup> cōtra tutores seu administratores: hic agit minor cuius bona fuerūt administrata. Accur.

**a** *Suo nomine.* quod potest: vt supra eo. l. quoties. circa princi. gerendo tamē negotium pupillare. sic & C. de bon. ma. l. j.

**b** *Conuertere.* s. tutorē. & quando dicatur in suos vsus conuertere, dic vt supra eod. l. tutor qui repertorium. §. pecunia.

**c** *Easdem vsuras.* scilicet centesimas, si fecit clam. si palam, pupillares: vt infra eo. l. nō existimo. & supra eo. l. tutor qui. §. pecunia. sic ergo finita causa nō finitur effectus. sic & .s. re. amo. l. & ideo. & facit. s. eod. l. tutor qui. §. fina. & de vsur. l. j. in fi. & supra eo. l. tutor pro pupillo. §. tutor.

**d** *Non teneri.* sic supra de pact. l. fina. & supra loca. l. item quæritur. §. qui impleto, & C. loca. l. si cum Hermes. & supra eod. l. ita autem. §. quamuis. & l. tutores. §. curatores. & .j. de iure fil. l. iij. §. cum quinquēnium.

**e** *Tutelæ iudicio.* hic debet esse. §. quia si legere tur cum præcedenti, nō bene quæreretur an teneatur fideiussor tutelæ iudicio. nam ex stipulatu teneretur si teneretur. & si nō est. §. dic hūc fideiussorem successisse tutori. vnde sicut tutor nō teneretur tutelæ nisi esset cōnexitas, sic nec eius heres: vt infra de tute. & rat. distra. l. si tutor post. & tunc teneretur fideiussor quando non est connexa. vel dic tutelæ iudicio, id est propter tutelæ iudiciū quod datur in tutorē: quia non datur, sed negotiorum gestorū, vt dicta. l. si tutor.

**f** *Tutor conuentus.* indistinctē, act. tut. proposita, vt .j. patet.

**g** *Librum rationum.* totum quod ad rem pertinet: vt .s. de eden. l. argentarius. §. j. & quæ sit ratio, dic vt eodem titu. l. si quis. §. rationem.

**h** *Apochæ.* a in quibus de debito fuerat tutor confessus, scilicet se recepisse: vt. C. de fi. instr. l. plures.

**i** *Gerenti.* alioquin secus: vt .j. de solu. l. quod si fortē. §. j. Accur.

**k** *Ipsio iure.* sententia b iudiciali interueniente: vt. C. eo. l. sancimus. aliās non ipso iure. tu dic etiam sine iudice: vt .j. eo. §. si. licet detur restitutio: vt institu. qui. ali. licet. §. nunc admonēdi. vbi de hoc not. ff. Infort.

**l** *Rei iudicate.* apparet ergo quod indistinctē fuit proposita actio tutelæ. sic & C. de iudi. l. ij. Accur.

**m** *Dati essent.* à testatore diuisa tutela: vt infra patet

**n** *Petente matre.* quæ habet necesse petere: vt .s. titu. j. l. j. & .ij. licet quandoque excusetur si non petat in locum mortui: vt .s. titu. j. l. fina. in princ.

**o** *Præcepto à magistratibus.* ergo dedit præfidis præcepto: vt hic dicit. sic institu. de Atil. tu. §. sed hodie. Sed contra. .s. de tut. & cura. da. ab his. l. nec mādāte. Sol. vt ibi.

**p** *Datus est.* tutor ergo datur haberi tutorē sed hoc casu permittitur: vt .s. de testamen. tu. l. si qs sub conditione. Accur.

Tutorem qui pecuniam pupillarem quamuis suo nomine a fecerit, non videri contra constitutiones fecisse quæ prohibēt pecuniam pupillarem in vsus suos conuertere. b

**Finita tutela ante solutionem currunt vsuræ quæ prius currebant. Bartolus.**

Quæsitum est, an eius pecuniæ qua tutor vsus est, post finitā quoque tutelā in diē iudicij accepti eadem vsuras c præstare debet. Paul<sup>o</sup> respōdit, finita administratione eas vsuras debere cōputari quæ in tutelæ iudicio cōputātur.

**Fideiussor tutoris non tenetur ad ea quæ tutor post pubertatē sponte gessit. Bartolus.**

Paulus respondit, propter ea quæ post pubertatem nulla necessitate cogēte, sed ex voluntate sua tutor administravit, fideiussorem qui saluam rem fore cauit, non teneri. d

**Apochæ tutorum debitoribus data fidem faciunt contra pupillum, licet ipse contra tutores habeat regressum. Bartolus.**

Tutelæ iudicio e tutor cōuentus f edidit librum rationum, g & secundum eum condemnatus soluit: postea cum à debitoribus paternis quorum nomina libro rationum non inerant, exigere vellet pupillus, prolata sunt ab his apochæ h tutoris. Quæsitū est vtrum aduersus tutorē, an aduersus debitores actio ei comperat. Paulus respondit, si tempore administrandæ tutelæ tutori tutelā gerenti i debitores soluisent, liberatos eos ipso iure k à pupillo. Sed si cum tutore actū esset, posse eundem adulescentē propter eā causam tutelæ experiri, & aduersus exceptionē rei iudicatæ l doli mali vti replicatione.

**Tutor potest solutionem repetere, non donare, vel pro modico sine causa transigere. h. d. iste notabilis. §. Bartolus.**

Tutoribus concessum est à debitoribus pupilli pecuniam exigere, vt ipso iure z liberentur: nō etiam donare, a vel etiam deminuendi causa b cum his transigere. & ideo eum qui minus tutori soluit, à pupillo in reliquum cōueniri posse.

**Iussus facere cum consilio alterius, si quidem est particeps officij, tenetur eum requirere & sequi: aliās secus. Bartolus.**

E Iussus facere cum consilio alterius, si quidem est particeps officij, tenetur eum requirere & sequi: aliās secus. Bartolus.

C. de iudi. l. ij. §. si rem. & C. eo. l. non omni. & .j. de fur. l. tutor. & insti. qui. alie. licet. §. pe. & §. fina.

**T** *Titium.] CASVS.* Filiis meis dedi tutores Titium extraneum, & Mæuium fratrem meum. & ita subiunxi: Volo quod omnia gerantur cum consilio Mæuij fratris mei: & quod sine eo fiet, nolo ratum esse. & volo quod Mariana & Ianuaria æstiment quantum est necesse filiis meis quolibet die pro alimentis. postea debitores pupillares soluerunt solum Titio. certē non liberantur. Item non statuitur arbitrio dicitur mulierum de alimentis, imò committitur arbitrio boni viri. [TUTORIS.] Quidam pupillus

G iij

I Rei iudicate. apparet ergo quod indistinctē fuit proposita actio tutelæ. sic & C. de iudi. l. ij. Accur.

m *Dati essent.* à testatore diuisa tutela: vt infra patet

n *Petente matre.* quæ habet necesse petere: vt .s. titu. j. l. j. & .ij. licet quandoque excusetur si non petat in locum mortui: vt .s. titu. j. l. fina. in princ.

o *Præcepto à magistratibus.* ergo dedit præfidis præcepto: vt hic dicit. sic institu. de Atil. tu. §. sed hodie. Sed contra. .s. de tut. & cura. da. ab his. l. nec mādāte. Sol. vt ibi.

p *Datus est.* tutor ergo datur haberi tutorē sed hoc casu permittitur: vt .s. de testamen. tu. l. si qs sub conditione. Accur.

q *Pro eo.* s. tutore, puta fideiussores. Accur.

r *vel magistratus.* nō autē fideiussores magistratum. sic .j. de magistratu. conuenien. l. j. Accur.

s *Facere debuerit.* citius quam fecit.

t *Aliās.* s. quando non est diuisa tutela: vel est inter se. Item exigitur q gesserint omnes: vt .j. de magi. cō. l. si duo. si vero vnus gessisset, alius nō, primò cōuenitur magistratus q tutor qui non gessit, nisi imputet non gerenti q cōtutorē nō accusauit suspectū, vel tardē, vel accusando p didit iura eius: vt .j. de tut. & ra. distrahen. l. j. §. nūc tractemus. Azo. & C. de diui. tu. l. ij. Accur.

u *Excussi fuerint.* aliās excusati. sub. propter inopiam: aliās excussi, s. per executores.

x *Collegam.* s. q magistratum, qui col. & c.

y *Dimidias.* quid autē seruetur tunc, supra dictum est.

z *Ipsio iure.* vt infra de solu. l. si pupilli. etiā sine iudice, secundum R. hic cum iudice: vt no. supra §. tutor.

a *Donare.* nisi in casib. vt no. s. eo. l. tutor.

b *Deminuendi causa.* sed bona fide bene potest transigere: vt infra de fur. interdum. §. qui tutelam. & C. de transac. l. preses. & fa. C. de pac. l. pactum. & de iureiu. l. iusiurandum. §. si tutor. & infra pro emp. l. qui fundum. §. si tutor. & supra eo. l. tutor qui tutelam. & de offi. pro.

c. de iudi. l. ij. §. si rem. & C. eo. l. non omni. & .j. de fur. l. tutor. & insti. qui. alie. licet. §. pe. & §. fina.

**T** *Titium.] CASVS.* Filiis meis dedi tutores Titium extraneum, & Mæuium fratrem meum. & ita subiunxi: Volo quod omnia gerantur cum consilio Mæuij fratris mei: & quod sine eo fiet, nolo ratum esse. & volo quod Mariana & Ianuaria æstiment quantum est necesse filiis meis quolibet die pro alimentis. postea debitores pupillares soluerunt solum Titio. certē non liberantur. Item non statuitur arbitrio dicitur mulierum de alimentis, imò committitur arbitrio boni viri. [TUTORIS.] Quidam pupillus

de in priuatione quæ fit propter delictum vel contumaciā quia quantum sit priuā dus ipso iure, intelligitur secuta sentētia. no. in ca. accepta. in ver. imo plus est de resti. spo. Bald. in. c. r. pe. col. quibus mod. feu. amit.

\* In arch. erat, excusati, sed Tau rell. sic ait se emendasse, aut legendū ita esse conicisse.

† Facit ad hunc text. c. i. cum glo. i. extra de trā factio.

Causa finita non semper finitur effectus.

a) De apochæ & antapochæ pulchrè Alcia. li. præterm. r. b) Ad ius operatur. ad-



habebat tutores pro rebus Italicis, & alios pro prouincialibus: in Italia autem inuenerunt tutores Italici instrumenta debitorum prouincialium: nunquid tenentur ea exigere: certè non, sed debet hoc manifestum facere tutoribus prouincialibus. [A M A T R E.] Tutor à matre datus filiis suis, si distrahat bona pupillorum, ea à possidentibus vindicabunt pupilli. [P R A E F E C T V S.] Testator dixit, pecuniam quam relinquo filiis meis, nolo mutuari aliis. sed si tutores volunt sibi retinere, & soluiere de lib. iij. denarios placet mihi. & tutores dixerunt, placet nobis. postea tutores aliis mutuauerunt dictam pecuniam ad tres denarios libram. certè ipsi tenentur prestare pup. iij. denarios de libra dictae pecuniae. [L V C I V S.] Quidam instituit sibi heredem Lucium Titium. iste Lucius à tutore quorundam pupillorum mutuatam pecuniam accepit, & rem dictae hereditatis ei obligauit. procedente tempore fiscus abstulit dictam hereditatem Lucio Titio, eo quod ipse non vindicauit mortem illius qui eum heredem instituerat: & sic dictum pignus abstulit dicto tutori. unde non potest esse salua pecunia pupilli cum ipse Lucius Titius eorum debitor forte non sit soluendo. nunquid erit istud nomen periculo tutorum: & certè non. [A L T E R O.] Duo fratres erant socij omnium bonorum. vnus decessit filio impubere relicto herede, & eius impuberis fuit tutor frater superstes, & omnes res communes sibi tutori & nepoti uendidit cuidam bona fide, & habuit pretium. postea dictas res emit suo nomine, & negotiatus est super eis, & multa lucratus est. finita postea tutela petit ab eo pupillus medietatem lucri. certè non potest: sed usuras de sua parte pecuniae bene potest ab eo petere. [T U T O R.] Cum diuisa esset administratio inter tutores prouinciales & Italicos: creditor pupilli prouincialis conuenit tutores Italicos, & ipsi ei soluerunt. certè bene reputabunt hoc pupillo in ratione. Viuianus.

\* Flo. r. d. r. as.

\* Fla. repperierunt.

Handwritten notes in the left margin: "sic repperierunt", "22 p. 21 164", "et pro nio", "uenerit n. 39", "mn. iud. ex hoc", "no."

XLVII. SCAEVOLA libro secundo Responsorum.

**T**itium & Mauium tutores quis dedit, & [ita] cauit: Βούλομαι καὶ τὸ ἀρχαῖον πάντῃ \* γίνεσθαι μετὰ τῆ Μαρίᾳ τῆ ἀδελφῆ μου γυνώμης καὶ δὲ καὶ αὐτῆ τὸ γινόμενον ἀκυρον ἔστω. [id est, Volo & rogo omnia fieri cum Meuij fratris mei consilio: & quod sine eo fiet, irritum sit. c.] Titius solus à debitoribus exegit. an liberati essent? Respondi, si & administratione Mauiio dedisset, d non rectè solutum. *Quantum autem filio meo diurnum sufficiat, Marina & Ianuaria aestimabunt.* Quæro, an contenti esse debeant tutores arbitrio mulierum. Respondi, sumptu boni viri arbitrio faciendum.

**Ad tutorem apud quem instrumenta ad administrationem alterius pertinentia reperiuntur, pertinet alteri notum facere: alius tenebitur. Bartolus.**

Tutores dati ad res Italicas, instrumenta Romæ reppererunt debitorum prouincialium, & vt pecunia Romæ, aut vbicunque petitum fuerit, soluatur. Quæro cum neque debitores in Italia essent, neque eorum prædia, an hæc exactio ad Italicæ rei tutores pertineat. Respondi, si prouincialis contractus esset, non pertinere: h respicere tamen ad officium eo-

- a Titium & Mauium. hic Mauius erat frater testatoris.
  - b Volo. sequitur Græcum, volo, vsque illuc, Titius &c. secundum Azo.
  - c Irritum sit. ergo nec ob. infra de solu. l. quod si forte. §. j.
  - d Dedisset. alioquin si non esset contutor, & sic non haberet administrationem, secus esset: vt infra ea. l. §. j. & supra. e. l. quidam. §. Papinianus. quæ sunt contra. & facit supra man. l. idemq. §. si quis & supra de exerci. l. §. si plures. Argu. contra. j. de condi. & demostra. l. cum tale. §. si arbitrato.
- ADDITIO.** Dic quod contraria loquuntur in eo qui habet potestatem ab homine. unde si ab homine adiciatur quod faciat cum consilio alterius, valet ista adiectio: & est sequenda. hic loquitur in tutoribus, qui licet sunt nominati à testatore, officium tamen habent à lege: vt. l. j. in princ. supra de tute. Ideo testator adiciendo, quod faciat cum consilio alterius extranei vel contutoris non habentis administrationem, non potest officium datum à lege infringere: vt hic, & d. l. cum quis. in princ. & §. j. s. ea. l. secundum Bartol. hic.
- d Dedisset. & bene dedit administrationem Mauiio fratri suo: vt cum dixit in principio. l. Titium & Mauium tutores de &c. sic ergo non rectè solutum est Titio tantum.

**e** sufficiat. ad alimenta. Accursius.  
**f** Arbitrio. cum non sint tutrices: vt supra eod. l. quidam. §. Papinianus: alioquin contra: vt supra proxi. dixi. Sed nunquid exquirent tutores opiniones mulierum? Respon. non: quia tutores plenam administrandi habent potestatem. secus si filiis non institutis legasset alimenta arbitrio illarum; tunc exquiretur earum arbitrium: & si iniquum esset corrigeretur: vt. j. de le. ij. l. j. & de an. leg. l. si cui annuum. hic autem filios instituerat, & eis prestari alimenta arbitrio mulierum voluit, quasi ipsæ tutrices esset: quod esse non potuit. Azo. vt supra de test. tute. l. iure nostro, & facit ad. l. ista supra pro soc. l. si societatem. §. fina. & l. seq. & infra de verbo. obliga. si quis arbitrato. & j. de oper. lib. l. si libertus.

**g** Prouincialium. continebatur autè in illis instrumentis, vt pecunia &c. Accursius.  
**h** Non pertinere. vt & s. e. l. vel in partes. Sed contra. s. eo. l. tutores qui. §. heres. sed ibi bene pertinebat ad eum.

**Res non legitime venditas potest pupillus vindicare. Bartolus.**

A matre datus testamento tutor, cum putaret se tutorem esse, distraxit bona materna & paterna pupillorum, & decessit non soluendo. P quaeritur, an pupillus res possit vindicare. Respondi, si manent res pupilli, vindicari ab eo posse.

**Ea quæ tutor potest facere pro pupillo, & pro se licite, faciendo simpliciter, videtur pro se facere. Bartolus.**

Præfectus legionis ita testamento cauit, *Volo vt sit in arbitrio tutorum filii mei, si voluerint huius summae uncias inferre usurarum nomine, ita ne nummi dispargantur.*

Quæro, si apparuerit pecunia foenerata à tutoribus, iudicio tutelæ uncias vsuras, an verò eas quas stipulati sunt, prestare debeant. Respondi, si secundum voluntatem defuncti elegissent vsurarum præstationem, neque pupilli nomine in foeno dedissent: u id præstatur, quod testator voluisset.

**Damnum subito emergens in re pignoratâ, tutori non imputatur. Bartolus.**

vt & supra de confir. tut. l. j.  
**o** Distraxit de facto. de iure enim non tenet: & ideo vindicat: vt hic & j. de reb. eo. qui neq. & C. de tu. & cura. qui fa. no. de. l. in dubiū & j. de do. excep. l. apud Celsum. §. si quis non tutor.

**p** Non soluendo. idem si esset soluendo: vt. C. si tut. vel cura. l. etiā. sed tunc posset aliquid consequi pupillus agendo contra heredem tutoris. nam contra eum agere potest si velit: vt supra eod. l. tutores qui. §. j. & j. & §. curatores testamento. Item cum decessit non soluendo, in hereditate eius non est locus legi: vt infra de here. instit. l. si quis solidum. Azo.

**q** Si manerent. si, i. quia. nec enim potuit præscribi pupillo: vt. j. de acquir. re. do. l. bonæ fidei. in fi. j. respon. Azo. Vel pone conditio naliter. & dic manerent, i. extarent. idem & si esse desierunt dolo possidentis, vel si sciens tutorem eum non esse emisisset. Hug.

**r** Ab eo. emptore.  
**f** Huius summae. puta. c. marcharum quas habebat in arca in sterlingis. & dic quod testator timens ne pecunia prædicta dispergatur vel perdat si tutor eam mutuet diuersis nominibus, voluit vt esset apud tutorem, & faceret quod vellet: & daret pupillo vel vnciam de libra, vel denarium de solido in capite anni. nam vncia est duodecima pars assis. licet plus ab aliis tutor percipiat: & valet hoc legatum: vt infra de leg. iij. l. fideicommissum. §. si heres. nunc ergo non habet pupillus nisi vnum nomen, scilicet tutorem. & facit. s. eo. l. iij. §. apparet.

**t** Foenerata. non nomine pupilli.  
**u** Dedissent, quia tunc tenerentur prestare quas stipulati essent: tū quia nomine pupilli foenerassent: tū quia hoc faciēdo videtur elegisse cōtrarium voluntati defuncti. & facit. C. de solu. l. penul. & s. man. l. idemque. §. si mandauero. & pro soc. l. si vnus ex sociis.



**a** Lucius Titius. heres cuiusdam cuius mors erat vindicanda. M.  
**b** A tutore. quorundam pupillorum. Azo.

**c** Dedit. Lucius.

**d** Puberibus. scilicet factis.

**e** Heres non est. scilicet Lucius. & recte fuit: vt. C. de his quibus vt indig. l. j. & ita apparet modo non tenere obligationem rei hereditaria.

**f** Non pertinere. quia tempore finitæ tutelæ bonum erat nomen: vt supra eod. l. cum post. in princip. & C. de pericu. tut. l. fina. & infra eod. l. Emilius.

**g** Bonorum. scilicet aliquorum, vel etiam omnium. nam morte socij societas finita est. Acc.

**h** Non compendium. imò compendium: vt supra pro socio. l. actione. §. si in rem. & §. morte. & l. verum. §. in heredē. Sol. hic suo proprio nomine, nō communi: vt & C. communia vtriusq; iudi. l. si paruus. vel vt ibi in. §. si in rem. & facit infra de leg. iij. l. fideicommissum. §. si quis illicite. argu. contra infra eod. l. qui negotiationem.

**ADDITIO.** Pro declaratione huius glo. distingue secundū Bar. hic: Aut negotiatur nomine cōmuni, aut suo proprio, aut dubitatur. si cōmuni, non est dubiū quòd compendium est cōmune: vt dicta. l. cōtraria. Sed secūdo casu quādo nomine proprio: tūc aut de pecunia cōmuni cum pupillo, aut de propria dubitatur. Si de communi, tunc quia res empta efficitur cōmunis, cōmunicabitur compendiu: vt. l. actione. §. si in rem. & ibi no. supra pro socio.

**i** Tutor rerum. id est cōtractuum. vel dic. ibi. i.

in Italia. ergo potest ibi agi: vt supra de iudi. l. heres absens. §. j. & l. omnem. Sed cōtra infra de cur. bo. dan. l. ij. §. quòd si per regiones: sed & illud intelligitur secundum istam. & facit supra eo. l. vel in partes. & l. tutores qui. §. heres. & not. in. l. inter.

**k** Reputari. scilicet pupillo ab isto tutore.

**Inter bonorum.] CASVS.** Curator bonis vel vètri datus nō habet plenam administrationem, sed custodiam, licet possit vèdere res quæ deteriores futuræ sunt: sed curator furiosi, vel prodigi, vel pupilli, vel adulti, bene habet plenam administrationem. Viuianus.

**Inter bonorum.** curator bonorum, & ventris, ex vna parte: alij ex alia. Accursius.

**m** Illis. scilicet curatori furiosi, prodigi & pupilli.

**n** Planè. aliàs plenè. & alias plenariè, id est indistinctè vel indifferèter seu simpliciter. nam in alijs distinguuntur res peritura à non perituris. Accursius.

**o** Duobus. scilicet curatori bonorum, ventris & rerum.

**p** Deteriores. & facit. j. de here. institu. l. si quis instituat. & de Car. edi. l. sed si is. §. quoties. & etiā interruptio vsucapionis: vt j. de mune. & ho. l. j. §. fina. & alia quæ sunt necessaria. nam etiam propter æs alienum si dilatio est damnosa, vendit: vt. j. qui. ex cau. in pos. ea. l. Fulcinius. §. adeo. in fi. §. sed alij faciūt etiam voluntaria bona. sed videtur q; tutori assimilatur: vt. j. de ven. in pos. mit. l. j. §. item si periculum. Sol. ibi quo ad ea quæ necessitatem habent.

**OB fœnus.] CASVS.** Tutores pecuniā pupillarem fœnerare debent, vel de ea prædia comparare: & si non faciāt, tenentur ad vsuras: & si non possunt soluere, in corpore puniuntur. Viuianus.

**g** Non exercitum. quia non fœnerauit pecuniam pupilli, vel omisit fundorum comparationem: quod facere non debuit: vt s. eod. l. ita

autem. & l. tutor qui. §. si post depositionē. & §. si depositi. & C. eod. l. nisi. & hoc si fecit per contumaciam: vt & infra de suspec. tuto. l. iij. §. tutores. nam si nihil potest ei imputari, contra est: vt supra eo. l. cū plures. §. fina. & l. tutor. §. j. hodie tamen circa fœnerationem est securus: vt in authen. vt hi qui ob. §. quoniam autem. colla. vj.

**Tutor qui non est soluendo ob negligentiam, punietur in corpore. Bartolus.**

**XLIX. PAVLVS libro secundo Sententiarum.**

**O** B fœnus pupillaris pecuniæ per contumaciam non exercitum, aut fundorum omisam comparationem, tutor si non ad damnum refarciendū idoneus est, extra ordinem coërcebitur.

**Casus fortuitus non imputatur tutori. Bartolus.**

**L. HERMOGENIANS libro secundo iuris Epitomarum.**

**S** I res pupillaris incurfu latronum pereat, vel argentarius cui tutor pecuniam dedit, cum fuisset celeberrimus, solidū reddere non possit: nihil eo nomine tutor præstare cogitur.

**Eodem modo quo vnus tutor tenetur pro alio, eodē modo tenetur fideiussor eius. Bartolus.**

**LI. VENULEIUS libro sexto stipulationum.**

**S** I duo pluresve tutores tutelā administrant, in fideiussorē quidem in solidū per quemlibet eorum committitur stipulatio. At si inter eos diuisa sit tutela regionibus (quod plerumque fit) & alius vrbica negotia, alij peregrina administrant: tūc ex substātia cuiusque rei aut committi cōtra

**S** I duo.] CASVS. Magistratus dedit pupillo duos tutores sine inquisitione, & Titius fideiussor pro eis pro rebus pupilli saluandis. aut est diuisa administratio inter eos: aut non. si non est diuisa: vno malè gerente in tota tutela aliquid fideiussor prædictus insolidum tenetur. si autem est diuisa, & vnus malè administrat, in parte alterius non tenetur fideiussor. Viuianus.

**u** In fideiussorem. dic hunc fideiussisse nomine singulorū tutorū, & nomine omniū negotiorū pupilli. sed in sequenti casu licet teneatur pro quouis tutore, nō tamē pro oibus negotiis pupilli noīe singulorū tutorū, sed huius nomine pro istis: istius noīe pro illis teneatur.

**x** Per quemlibet. i. pro quouis tutorū delinquente. vnde patet quod pro omnibus fideiussit rem pupilli saluam fore. sed. j. nō pro quouis delinquente, quia non pro eo qui delinqueret extra suam administrationem. Item in alio potest esse differētia, quia hīc vno delinquente tenetur & alter contutor. vnde potest dici fideiussorem teneri etiam pro non delinquente: quod infra non est: quia non tenetur pro delinquente, nec pro non delinquente.

**y** Diuisa sit. non audeo dicere à testatore: quia tūc non satisfiat nisi inter se: vt insti. de satis. tu. §. j. dic ergo à iudice. Sed pone quod sit diuisa ab eis inter se. videtur fortè quod quilibet pro sua administratione esset primò cōueniendus. Itē eius fideiussor, & postea alius qui alia bona administrasset. & sic video quod primò conuenitur qui administravit: & postea qui nō administravit: vt supra eod. l. tuto-

autem. & l. tutor qui. §. si post depositionē. & §. si depositi. & C. eod. l. nisi. & hoc si fecit per contumaciam: vt & infra de suspec. tuto. l. iij. §. tutores. nam si nihil potest ei imputari, contra est: vt supra eo. l. cū plures. §. fina. & l. tutor. §. j. hodie tamen circa fœnerationem est securus: vt in authen. vt hi qui ob. §. quoniam autem. colla. vj.

**r** idoneus est. sic infra de pœnis. l. j. §. generaliter. argu. cōtra supra de offic. præsi. l. illicitas. in fi.

**ADDITIO.** Solu. vt ibi, & C. de pœnis. l. pœnam. secundum Bartolum.

**S** I res.] CASVS. Si per scalam res pupillares amittatur, non tenetur tutor. idem est si deposuit tutor pecu. pupil. apud quēdam camporem qui videbatur celeberrimus, & in veritate quasi nihil habebat: vt fuit Hieronymus Galeria. Viuianus.

**f** Latronum. computatur hic casus inter fortuitos: sed secus in furto: vt supra nau. caupo. stab. l. idem. §. fina.

**c** Cogitur. non enim tenetur de casu fortuito, nisi culpa vel pactum precedat vel mora: vt. C. de nego. gest. l. negotium. Item hic tenetur cedere actionē: vt. s. de peti. here. l. item videntum. & facit ad hanc. l. C. de peri. tu. l. iij. & iij. & infra de reg. iur. l. cōtractus. §. fina. & C. de pigne. act. l. quæ fortui.

a) Nō tamē leuissima: quia pro leuissima non tenetur: quāuis possit remoueri Bald. in. l. quæ fortuitis. 8 colum. ver. sed dubitatur de tutore. C. de pigne. act. de qua materia vide per Barto. ibid. & glo. in. l. i. §. defini. infra.

\* Flo. administraret.



res. §. in eum. & C. si tut. non ges. l. fi. & C. de diui. tu. l. fin. & hic in fi. dicit, quantum enim, & c. sed secundum Azo. & H. verius puto tunc habere electionem pupillum quem ex tutoribus velit conuenire in solidum, & sic fideiussorem: vt. C. de diui. tu. l. ij.

**a** *Experiri.* si experiatu contra debitorem cuius exactio ad se non pertinet, delinquit, sed pupillo non præiudicat, licet succumbat: vt. §. eod. l. vel in partes. & sic stipulatio contra se vel fideiussorē rem pupilli saluā fore non committitur. Item si conueniatur extra suā regionem rei vindicatione pro rebus sibi nō commissis, sed alij tutori: delinquit quidem defendendo se: sed tamen stipulatio non committitur contra eum vel fideiussorē. & licet succumbat, non nocet pupillo. secus in personabilibus. nam contra quēlibet tutorem indistinctē proponuntur: vt. §. e. l. inter. vel aliter dic vt ibi no.

**b** *Denegata sit.* scilicet administratio: vt hic fuit à iudice per diuisionē quam fecit. & no. quantum, & c. sic. §. pro socio. l. actione. §. renūtiare. & j. de acquir. her. l. si seruus eius qui. & facit C. famil. ercif. l. quoties. & de quadri. præscript. l. ij. & de præscript. xxx. an. l. omnes. & §. de vsu. l. qui scit. Sed argu. cōtra. §. de usufruct. l. quoties. §. fin. & de mil. l. illud. §. si talis. **ADDITIONE.** Dic quod ibi requiritur speciale mandatum, quia sub generali verisimiliter non comprehenditur, vt in casu illius legis, & in aliis in quibus exigitur speciale mandatum, secundum Bartolum hīc.

**c** *Curator pro minore.* puella. **Curator.] CASVS.** Curator adulti debet ei constituere dotem nubere volenti de bonis ipsius adulta, & alias expensas circa nuptias debet facere. Viuianus.

**d** *Impendia.* facit ad hoc. C. eo. l. sumptus. & l. si curatores. & de nup. l. in copulandis. & supra de iu. do. l. quæro. & l. siue. & supra eo. l. cum post. §. j.

**a** *Emilius.] CASVS.* Emilius Dexter tempore sui magistratus dedit tutores quibusdam pupillis sine inquisitione, & ab eis satisfationem rem pu. sal. fo. non exegit. postea deposuit magistratum. & cum excusati essent à dicta tutela quidam ex dictis tutoribus, ipse Emilius Dexter fuit datus tutor eisdem pupillis per sequentem magistratum. postea finita tutela omnes tutores erant soluendo: sed tamen postea vnus fortē factus est non soluendo. volebant conuenire pupilli quondam Emilium Dextrum etiam pro parte illius qui non erat soluendo: & quia non exegit satisfationem cum dedit dictos tutores sui magistratus tempore: & quia tutor fuit postea ipse adiunctus. certē propter aliquam istarum rationum non potest eum pro parte alterius conuenire, cum (vt dictum est) omnes tutores erant soluendo tempore finitæ tutelæ. **c** *Cessauerat in exigenda.* sunt enim quidam magistratus qui habēt ius exigendi satisfationem tantum, quidam dandi tutores tantum quidam vtramque potestatem habent. qui habent dandi tantum, non conueniuntur: vt inst. de satisda. tu. §. neque. & j. de magi. conue. l. j. §. neque autem. alij conueniri possunt vt ille act. tut. vel in factum: vt. j. de magi. conue. l. fi. & no. inst. d. §. neque. Accursius.

**f** *sequentibus.* delit ergo Emilius Dexter esse magistratus.

fideiussorem stipulationem, aut non committi dicemus. Nam licet omnes tutores sint, & tutelā gerant: tamen cum quis de ea re quæ extra suā regionem erit, experiri <sup>a</sup> vel ad iudicium vocari cœperit: perinde non committitur stipulatio, atque si ei administratio tutelæ permessa non esset. Quantum enim facit in totū denegata: tantumdem valet si in ea re de qua agitur, denegata sit. <sup>b</sup>

LII. NERATIUS libro primo Responsorum.

**c** *Curator pro minore.* non tamen dotem dare debet, sed etiam impedia <sup>d</sup> quæ ad nuptias faciendæ sunt.

**Ad cōtutorem & magistratum pertinet periculū tutoris qui satis nō dedit, si tempore finitæ tutelæ reperitur non soluendo: aliàs secus. Bartolus.**

LIII. PAVLVS libro secundo Decretorum.

**a** *Emilius Dexter magistratus* sui tempore datis tutoribus cessauerat in exigenda <sup>c</sup> satisfatione: deinde quibusdam excusatis, à sequentibus <sup>f</sup> magistratibus Dexter tutor assumptus fuerat. <sup>g</sup> creatus conueniebatur in solidum duplici ratione: <sup>h</sup> quod cū magistratus esset, & tutores dedisset, satisfationem <sup>i</sup> non exegisset. Ex diuerso dictum est, licet satis exactum non esset, tamē

**g** *Fuerat.* verbum fuerat, cum præcedenti vel sequenti litera legi potest. **h** *Duplici ratione.* vna quia tutor fuit, & hanc non ponit, quia patet. altera, quod cum, & c. Accursius. **i** *Satisfationem.* rem pu. sal. fore.

in diē tutelæ finitæ idoneos fuisse tutores, <sup>k</sup> neque cessationes <sup>l</sup> curatorum obesse tutoribus <sup>m</sup> debere. Pronuntiauit, <sup>n</sup> si in diem finitæ tutelæ idonei permāssissent tutores, licet & <sup>o</sup> satis <sup>p</sup> non esset exactum, curatorum esse periculum: si minus, <sup>q</sup> tutorum & magistratum: <sup>r</sup> hoc est, tunc esse periculum eius qui suspectum non fecisset, <sup>s</sup> aut satis non exegisset, <sup>t</sup> cum finita tutela non inueniretur idoneus <sup>u</sup> fuisse.

**Tutor potest accipere pecuniā pupilli mutuo à contutore vel à seipso palam & bona fide, & non clam. Bartolus.**

LIIII. TRYPHONIVS libro secundo Disputationum.

**n** *On existimo maximis* <sup>x</sup> vsuris subiiciendum eum <sup>y</sup> qui à cōtutoribus suis mutuā pecuniā pupilli accepit, & cauit, <sup>z</sup> certatque vsuras pmisit, quas & alij debitores pupillo dependūt: quia <sup>a</sup> hic sibi <sup>b</sup> non cōsumpsit, nec clā, nec quasi sua pecunia licet ab utitur: & nisi his <sup>c</sup> vsuris à cōtutore mutuū ei daretur, aliū de accepisset. <sup>d</sup> Et multū <sup>e</sup> refert, palā apertēq; debitore se vt extraneū <sup>f</sup> & quemlibet faceret <sup>g</sup> pupillo: an <sup>h</sup> sub administratione tutelæ, pupilli q; vtilitate, latet <sup>i</sup> sua cōmoda pupilli pecunia iuuaret. <sup>i</sup>

L V. IDEM libro quarto decimo Disputationum.

**y** *Eum.* contutorem. **z** *Et cauit.* de ea reddenda. Et no. quod tres casus hīc ponit. Primus quādo à contutore accepit, quod potest: vt hīc, & j. de aucto. prest. l. v. in prin. & §. j. & tunc conuentas: vt hīc: si modō non excedant legitimas. Secundus quādo clam, quod non licet: & tunc centesimas: vt supra de neg. gest. l. qui sine. Tertius quādo palam ipsemet accepit sibi, quod potest: vt hīc, & §. eo. l. quoties. §. non tantum. & tunc pupillares: vt. §. eo. l. tutor qui repertorium. §. quæ autem, id est quas potest pupillus stipulari secundum conditionem suæ personæ: vt. C. de vsur. l. eos. §. super. Ad primum casum facit quod no. C. de contrahen. emp. l. cum ipse.

**a** *Quia hic.* hīc latenter intrat secundum casum. **b** *Sibi bene dixit.* sibi: quia si ipse tutor de pecunia pupilli clā accepit, tenetur ad ceterasimas: vt. §. e. l. tutor qui repertorium. §. pecunia. **c** *Hic.* scilicet conuentis. **d** *Accepisset.* sic. §. de neg. gest. l. & in contraria. **e** *Et multum.* accedit ad tertium inferendo adhuc secundum casum. **f** *Extraneum.* No. arg. de tāquā. sic. §. de adop. l. si pater. §. qui duos. **g** *Faceret.* scilicet tutor. **h** *An.* hīc est secundus casus. & tenetur ad centesimas. **i** *Iuuaret.* hic & furti tenetur: vt. j. l. proximi. §. j. & de tu. & ra. dist. l. j. §. pe. Item facit. §. de ritu hu. l. fina.

**T** *Res tutores.] CASVS.* Titio pupillo fuerunt tres dati tutores. vnus administravit: secundus mandauit gerendam cuidam extraneo: & ille extraneus quædam administravit, & quædam non. tertius non administravit per se aliquo modo, nec extraneo mandauit administrationem, sed tutori primo administrati commisit suam administrationem partem, & accepit ab eo fideiussorem rem

**k** *Fuisse tutores.* scilicet dictum est.

**l** *Cessationes.* quia neglexerunt cōuenire tutores statim finita tutela: vnde fuerunt in culpa: vt. §. eod. l. tutores. §. adolescens. & l. à tutoribus. §. j.

**m** *Obesse tutoribus.* scilicet aliis quos ex facto contutorum nunc voluit conuenire.

**n** *Pronuntiauit.* scilicet iudex super hoc cognoscens.

**o** *Licet.* et. aliās ei, scilicet pupillo. i. ad eius vtilitatē. aliās & i. etiā.

**p** *Satis.* i. satisfatio, & c. & sic vel seruo suo vel sibi, vel seruo publico: vt. j. de magi. conue. l. j. §. exigere. aliās est eis, id est, à tutoribus.

**q** *si minus.* id est, non sunt idonei tempore finitæ tutelæ.

**r** *Et magistratum.* secundum ordinem quē dixit tam in magistratibus quā in tutoribus. §. c. l. Lucius. §. cum testamento. & j. de tut. & ra. dist. l. j. §. nunc tractemus. & j. de magi. conue. l. v. Azo.

**s** *Non fecisset.* vt contutores.

**t** *Non exegisset.* vt magistratus.

**u** *Idoneus.* scilicet tutor à quo debuit exigere satisfatio. & facit. C. de proba. l. ex persona.

**x** *Non existimo maximis.* i. cōuētis.

**†** *Quia qui malē agit, odit lucem: vt in. c. consuluit. cum gl. sup. verb. odit lucem. extra de offic. dele.*

magistratū potestasmul tiplex.



rem pu. sal. fo. postmodum finita est tut. & inuenitur non soluendo tempore depositi officij ille qui primus administrauit. vnde pupillus quondam volebat conuenire ex persona illius qui non erat soluendo, secundum & tertium tutorem. & ipsi dicebant, nos non deberemus conueniri etiam pro nostra parte, nedum pro aliena, nisi in subsidium, quia nos non administrauimus: vt. s. eo. tutores qui §. in eum. queritur, quid iuris sit? & antequam respondeat, quaedam interferit à versic. & tutorum & c. vsque ad ver. nō solum ergo & c. vbi est respōsio tali modo, quod allegatio secundi & tertij contutoris non valet. quilibet enim eorum gessisse videtur, cū aliis tutelam gerere mādauerint: & ideo, p sua parte nō debent conueniri in subsidium, sed principaliter: & p parte cōtutoris non soluendo existentis debent teneri. si autē fuit aliquid in tutela quod non fuit per aliquē administratum, illud debet cōmuniter ad omnium periculū pertinere citra aliquem ordinem substitutionis, nisi illud non gestum esset appendicium illorum quæ gessit tutor tutelam administrans pro parte per extraneū cui mandauit: quia tunc ad eius solius periculum debet pertinere. Viso casu proposito vsque ad §. quod autem & c. reuertamur ad versū. & tutorum & c. & vltra dicamus. & scias igitur quod tutorum administratium alij habent diuisam administrationem, & alij non. illi qui non habent diuisam tenentur in solidum si vnus inueniatur non soluendo. si autem fuit diuisa administratio, non tenentur aliquis eorum nisi pro sua parte. Sed quid si tutores surripiant res pupilli, nunquid tenentur in solidum in duplum actione de rationibus distrahendis, & si vnus præstet duplum vni, nihilo minus alij in solidum teneantur? Et videtur quod sic: quia in aliis furibus hoc euenit. sed tamen non est verū: quia tutores surripiendo aliquam rem de administratione, non videntur contrectare vel furtum facere, sed malè se in administratione habere. ipse etiam tutor in duplum cōuentus actione de rationibus distrahendis, & exactus nō poterit conueniri ad rem surreptam vel eius æstimationem conditione furtiua. **Q V O D A V T E M.** Dictum est in prin. huius. l. & in §. non solum. contutores soluendo existentes conueniri posse pro contutore non soluendo existente. nunquid est hoc verū semper? & certè non. est enim tūc tantum verum, quādo tutoribus soluendo existentibus imputari potest, quod dicto cōtutori permiserunt administrationē cum non deberent permittere: quod scire possumus ex qualitate personæ ipsius contutoris, veluti quia apertè prodigus est, vel bona eius vendita sunt tempore quo prator contutorem dedit. isto enim casu bene imputatur contutoribus. Item possumus scire ex intercapedine temporis, puta quia pater qui dedit filiis tutores in testamento, ita citò decessit post testamētum à se factum, quod ignorauit aliquid eorum accidisse tutori post factum testamentum, puta quia post testamētum à patre factum dictus tutor apertè factus est prodigus, vel bona sua venierunt. nam & in isto casu imputatur contutoribus quare permiserunt ei administrationem. & idem dico quando pater qui dederat tutores filiis in testamento, destinauit testamentum mutare: & non fecit propter mortem citò superuenientem. q. d. si vixisset pater multo tempore post testamentum, & sic præsumeretur eum scire tutorem esse prodigum, vel bona eius vendita fuisse, vel etiam in veritate sciret, & non repulit eum à tutela filiorum: non imputabitur cōtutoribus quare ei permiserunt administrationem: & sic pro eo non tenebuntur, cum non est soluendo. Viuianus.

**T**Res tutores pupillo dati sunt. <sup>a</sup> vnus tutelam gessit, & soluendo non est: secundus Titio gerendam mandauit: & Titius quaedam administrauit: tertius nihil omnino gessit. Quersitum est, quatenus <sup>b</sup> quisque eorum teneatur. Et tutorum <sup>c</sup> quidem periculum commune est in administratione tutelæ. & in solidum <sup>d</sup> vniuersi tenentur. Planè si pecunia numerata pupilli inter eos distributa est: <sup>e</sup> non in maiorem summam quisque eorum quam accepit tenetur. Sed si ipsi tutores rem pupilli furati sunt, <sup>f</sup> videamus an ea actiōe quæ proponitur ex lege duodecim tabularum <sup>g</sup> aduersus tutorem in duplum, singuli in solidum teneantur: & quamuis vnus duplum præstiterit, nihilo minus etiam alij teneantur. Nam in aliis furibus eiusdem rei pluribus, nō est propterea cæteris pœnæ <sup>†</sup> deprecatio, quod ab vno iam exacta <sup>h</sup> est. sed tutores propter admif-

† Ea est, in qua nō defensio facti, sed ignoscē di postulationo continetur. Cic. Vide Ant. Augu. lib. 3.

de tu. & ra. distra. l. j. §. considerandum. sic ergo not. duplum non posse peti per hanc actionem, & simplum per condic. Sed contra supra de condi. fur. l. si pro fure. §. furti. & pro socio. l. rei communis. quæ sunt contra. Solu. ibi in actione furti, hīc in actione de rationibus distrahendis. & hoc quia in vnum simplum est rei perfectio: vt infra de tut. & ra. distra. l. hac actione. in fin. & hac ratione tollitur per actionem tutelæ: & illa per istam: vt d. titu. l. j. §. in tutela. Sed quare hīc non est totum duplum pœna, vt in furto? Respon. administratio tutelæ mitigat delictum: vt hīc dicit, sed tutores & c. Alij soluunt quod nemo dicit, scilicet malè. vnde bene dixit, qui dicit peti duplum, & simplum. alij quod ab vno eorum possum habere simplum, vel duplum, vel ab altero duplum, ab alio simplum. cæterum habere duplum & simplum ab vno, item & ab alio, nemo dicit. prima placet.

<sup>c</sup> Et tutorum. altius orditur. Accursius.

<sup>d</sup> In solidum. hoc cum non est diuisa, vel etiam à se. aliàs secus: vt C. de di. tut. l. ij. & s. eo. l. si duo. Accursius.

<sup>e</sup> Distributa est. id est diuisa à testatore vel à iudice, ne contradicat superiori respon. proxi. facit. s. depositi. l. si duo.

<sup>f</sup> Furati sunt. scilicet omnes vnā rem.

<sup>g</sup> Duodecim tabularum. scilicet de rationibus distrahendis, non autē de actione furti: quia de ea aliud erit: vt infra eod. §. sed tutores & c. Item quia illa est ex legibus, non ex. l. xij. tabu. secundum Azo. sed certè imò est ex. l. xij. tab. furti non manifesti: vt inst. de noxa. §. sunt autem. licet manifesti pratoria sit: vt instit. de perpe. & tēpo. ac. §. j.

<sup>h</sup> Exacta est. vt. C. de condic. fur. l. j. & j. de fur. l. vulgaris. in fin. & s. ad leg. Aquil. litē Mel. §. si plures.

<sup>i</sup> Contrectare eam. scilicet pecuniam. & ita velamen administrationis temperat furrū. sic. j. tit. j. l. j. in prin. Sed ar. contra. s. de infamibus. l. athletas. §. ait prator.

<sup>k</sup> Hac actione. scilicet de rationibus distrahendis, quæ datur in duplū pretij rei vel ipsius pecuniæ surreptæ, nō in duplum interesse: vt infra

\* deberent.

de tu. & ra. distra. l. j. §. considerandum. sic ergo not. duplum non posse peti per hanc actionem, & simplum per condic. Sed contra supra de condi. fur. l. si pro fure. §. furti. & pro socio. l. rei communis. quæ sunt contra. Solu. ibi in actione furti, hīc in actione de rationibus distrahendis. & hoc quia in vnum simplum est rei perfectio: vt infra de tut. & ra. distra. l. hac actione. in fin. & hac ratione tollitur per actionem tutelæ: & illa per istam: vt d. titu. l. j. §. in tutela. Sed quare hīc non est totum duplum pœna, vt in furto? Respon. administratio tutelæ mitigat delictum: vt hīc dicit, sed tutores & c. Alij soluunt quod nemo dicit, scilicet malè. vnde bene dixit, qui dicit peti duplum, & simplum. alij quod ab vno eorum possum habere simplum, vel duplum, vel ab altero duplum, ab alio simplum. cæterum habere duplum & simplum ab vno, item & ab alio, nemo dicit. prima placet.

<sup>l</sup> Conditionis. scilicet furtiua, quæ datur in tutorem: vt infra de tut. & ra. distra. l. actione. §. j. & venit in ea res vel æstimatio: vt hīc, & supra de condic. fur. l. in re furtiua. vel id est actionis tutelæ quæ est condicatio, cum personalis sit actio: vt institu. de actio. §. appellamus. item & pœnam furti: scilicet duplum dicam venire in actionem: quia primò act. furti nascitur quam tutelæ, quia tutela durante: licet intentari non possit nisi ea finita: vt infra de tu. & ra. distra. l. si tutor. §. fin. & l. sequen. ergo deuoluitur in actionem tutelæ: vt. s. de neg. gest. l. diuortio.

<sup>m</sup> Non solum. quia gerentes tenentur in solidum: vt. s. in principi. ergo dicit quis dicitur gerere.

<sup>n</sup> Mandauit. vt supra eo. l. ita autem. §. gessisse. Sed arg. cōtra infra de excu. tu. l. si.

<sup>o</sup> Tutela. quod fieri potest: vt insti. de satisfda. tuto. §. j.

<sup>p</sup> Constitutionibus. quarum intentio est. C. de diui. tute. l. si. & C. si tu. non gef. l. si. & s. eo. l. tutores. §. in eum.

<sup>q</sup> Non oportet. vt. C. si tutor non gef. l. si. in fi.

<sup>r</sup> Separari. vt labor colligendæ segetis, labor excutiendorum granorum à paleis. & ad hoc infra de magi. conue. l. duo. & supra de procural. qui proprio. §. item quæritur. & infra de tute. & ra. distra. l. si tutor post. & supra de nego. gest. l. eum actum. & s. de re. d. h. l. plerunque. & infra si quid in frau. pa. l. j. §. quamuis. & C. communia vtriusque iud. l. possessionum. Accursius.

<sup>s</sup> Quod autem dicitur. in principi. huius. l. dicitur enim tutorem ibi defuisse esse soluendo tempore administrationis, vel non fuisse ab initio. & dicitur contutores præstare debere hoc damnum pu-

<sup>a</sup> Dati sunt. à testatore vel iudice.

<sup>b</sup> Quatenus. id est in quantum. Accursius.



pillo: quia dicitur ibi vniuersos in solidū teneri. est enim eis imputandum, quia non exegerunt satisfactionem, vel non remouerunt eum vt suspectum: vt supra eod. l. Amilius. & l. etiam. & l. quoties. §. constat. vnde cum non sit soluendo tempore depositi officij, alij pro eo tenentur: vt. C. de proba. l. ex persona. & C. de diu. tu. l. j. & ij. secus tamen obseruatur in magistratibus: quia non tenentur pro tutore si ab initio fuit soluendo: vt infra de magist. conue. l. j. §. si magistratus. & secundum hoc ponitur verbum autem, pro certē.

**a** *Defisse.* sub. de eo qui dicitur defisse & c.

**b** *Permansisse.* licet nihil sit additū, & sic tunc non sit culpa: an verò sit culpa, licet nihil sit deminutum.

**c** *Sed hoc.* nunc responderet.

**d** *Ex qualitate.* quæ honesta est, & carens omni suspiciōe: & tunc nō imputatur cōtutori. secus si erat suspectus, & modicæ fidei. Azo. Itē & de hoc dicit infra ibi, nam aperte & c.

**e** *Aestimacionem.* id est sententiam & opinionem. Azo. Et not. quod innuitur hęc quōd etiā ex voluntate patris excusari possit qui nō petit satisfdari à cōtutore, si pater cum hoc sciret, talem eum dedit tutorem. si autem tempore testamenti erat honeste vitæ, postea ante mortem vel post mortē cōpit esse malæ, tūc secus.

Idem si crederet testator eum alterius vitæ quā erat.

**f** *Prodigo.* scilicet cōtutori: quod est. j. & ecce personæ qualitas, non autem hęc intercapedo: quia à iudice fuit datus: vt subiicit.

**g** *Obreptum.* id est per mendacium impetratum. sic infra de re. eo. l. magis. §. pe. & de fideicommiss. lib. l. cum verò. §. penul.

**h** *Permittere.* scilicet prator.

**i** *Non debet.* etiam si satisfdet prodigus: quia satisfdatio & c. vt. j. de suspe. tu. l. quia. Item no. considerari statum eius cuius bona veniunt. sic & supra de procura. l. Titius. Item no. quod hęc loquitur de tutoribus datis in testamento vel à iudice vel etiam à lege iam administrantibus: & vnus vult sibi ab alio satisfdari vel propter paupertatem, vel suspicionem, vel quia trāsfert in eum administrationem: vt in prin. huius. l. non autem loquitur in ipsa confirmatione: quia tunc non dicerentur cōtutores adhuc. Item qualiter alicui eorum imputaretur culpa, cum adhuc tutor non esset? Item potest dici quod prius dixit, si iam confirmati erant, licet nōdum administrare incepissent.

**k** *Et potuit.* hęc est intercapedo, & etiam personæ qualitas. & facit. §. de confit. tuto. l. in confirmando. & l. vtilitatem.

**Tutor.] CASVS.** Tutor vendidit animalia pupilli Titio, puta x. boues. Titius non vult soluere pretium nisi pro quinque. tutor retinuit sibi alia quinque: & posuit pro eis tantum pretij in rationibus pu. quantum ei Titius conuenerat: & hæc omnia bona fide fecit, & palam. postea decessit hic tutor herede relicto. queritur, vtrum pu. possit vindicare dicta animalia & eorum factus ab herede tutoris? Et dicitur quod non. Viuianus.

**l** *Tutor rerum.* Vel dic quod seruari non poterant res istæ & animalia. Vel dic quod erant superuacua. Vel dic quod loquitur iure isto: ne sit contra. C. e. l. lex. in fine. Vel dic, cum decreto vendita. Item ad bruta animalia referas: non ad ancillam, cuius partus non dicitur fructus: vt. §. de vsuris. l. in pecudum. & sic non haberent locum sequentia.

**m** *Idem.* scilicet pretium, vel idem tutor.

**n** *Tulit.* id est expendit.

**o** *Defuncto tutore.* idem si eo viuo quantum ad fructus fructuum,

quia non videtur prædo qui pretium numeravit: vt. §. de peti. here. sed & si lege. §. scire. Accursius.

**p** *Non posse.* ergo tenet emptio quam sibi fecit se auctore. & sic est contra. j. tit. j. l. j. & l. v. §. item ipse tutor. quæ est contra. Sol. non vindicat nisi reddat quod in vtilitatem suam versum est, secundū

**tatem pupilli conuertit. h. d. & est singularis & notabilis casus. Bartolus.**

LVI. SCÆVOLA libro quarto Digestorum.

**T**utor rerum<sup>l</sup> & animalium pupilli venditionē fecit: sed quædam animalia, emptoribus pretium non soluentibus, retinuit, & apud se habuit. pretium idem<sup>m</sup> rationibus pupilli accepto tulit. <sup>n</sup> ex his aliquot nata sunt. defuncto tutore<sup>o</sup> heres eius eandem tutelam administravit, & animalia annis plurimis possedit. quæsitum est, an cum is cuius tutela administrata est, annis viginti quatuor<sup>\*</sup> esset, iure animalia vindicaret. Respondit, secundum ea quæ proponerentur, pupillum ea vindicare non posse. **p**

**Imputatur tutori si ex instrumentis in inuentario exemplatis potuerit conuenire debitores, & neglexit. Bartolus.**

LVII. IDEM libro decimo Digestorum.

**C**hirographis debitorum incendio exustis, cum ex inuentario tutores<sup>q</sup> conuenire eos possent ad soluendam pe-

palam & bona fide emit: vt infra tit. j. l. pupillus. §. sanè. & C. de contrahen. empr. l. cum ipse. Et prædictis modis soluuntur alia contraria de contrahen. empr. l. non licet. & leg. si in emptione. §. fina.

**C**hirographis.] **CASVS.** Tutor coram iudice inuentariū rerum pup. fecit, & ibi instrumenta pup. posuit, sicut moris est. postea dicta instrumenta cōbusta sunt casu. tutor non conuenit debitores qui continebantur in dictis instrumentis cōbustis, cum posset eos conuenire ex inuentario: & hoc fecit dolo vel culpa. certè si debitores prædicti efficiantur non soluendo, tutor tenebitur pupillo. [A B E O.] Titius fuit accusatus de aliquo maleficio coram præside, & præses eum relegauit, & in sententia ademit ei omnia bona. ipse appellauit, & præses appel. nō recepit. vnde ipse iuit ad imperatorem, & tantū ei cum amicis supplicauit, quod fecit recipi dictam appel. pendente hac app. quidā pupillus cum auctoritate tutorum suorum emit à dicto Titio fundum de dictis bonis. postea app. fuit pronūtiata iniusta, & prima præsidis sententia confirmata in qua ademerat bona Titio prædicto. vnde fiscus abstulit pupillo dictū fundum. nunquid recuperabit à tutoribus? Et dicitur quod sic. Viuianus.

**q** *Tutores.* aliàs cōtutores. i. qui simul erāt tutores. sed tria quæro. Primò quo modo probatur per exēpla: vt in authen. vt spon. lar. §. ij. col. viij. quæ est cōtra: Respō. auctoritate iudicis fuit publicatū: vt in authen. vt fra. fi. §. illud. col. viij. sicut fit in testamento cōdito in scriptis: vt. C. de testa. l. ij. Ideoq; dicas secundū Az. quod tota series instrumentorū cōtineri debet in inuētario: licet secus in creditorib<sup>9</sup>: vt. j. de bo. aucto. iud. pos. l. fi. Secūddò, nūquid sufficeret probatio amissionis seu casus: Resp. nō: vt. C. de testi. l. testium. in fi. nisi contra illū qui causam amissionis præstitisset: vt. C. de probatio. l. si de possessione. Tertio quo mō pbatur per exēplum, cū nec ipsum chirographū probaret: Resp. quia in eis fuerat subscriptio triū testium, & causa debiti adiecta, & sic p̄ficiat ad cōparationē literarū & ad veritatē adiuuādā si aliud adminiculū esset: puta vnus testis: vt. C. de probatio. l. instrumenta. & de nō nu. pec. l. generaliter. & C. de fide instr. l. cōparatiōes. nō dico quod superessent testes qui interfuissent

quosdam: vt. C. de præ. mi. l. si prædium. Vel ideo non vindicat, quia vsucapta sunt ab herede tutoris titulo pro herede: vt. j. pro here. l. plerique. & erit hoc in extraneo herede, non in suo: vt. C. pro herede. l. nihil. Item & in extraneo ita demum si tutor habuit bonā fidem: licet in iure erraret: vt supra de peti. here. l. sed & si lege. §. scire. Argu. contra. §. de iur. & fac. igno. l. iuris ignorātia. & l. error. sed dic vt nota. in. d. §. scire. sed M. dixit extraneum posse vsucapere etiam si defunctus habuit scientiam rei alienæ. Et not. quod hęc in herede non in tutore habent locum: cui iuris error nocet quātum ad vsuca. vt infra de vsuca. l. nunquam. Vel tertio ideo non vindicat, quia bona fide percepit fructus tales: non quod ipse tutor à se potuerit emere. & hæc ratio est bona in natis ex animalibus pupilli, qui sunt fructus: nō in ipsis principalibus in quibus remanent primæ duæ solutiones. Vel dic quarto ad omnia quæ hic

\* Vulg. annorum quatuordecim. & hæc melior est.

Exēpla an probent.

Obreperere quid sit.

Personæ status considerandus est.



terfuerint confessioni factæ causa adiecta: quia tunc per eos solos probaretur, secundum Azoné & Hug. sed non video qualiter fiat comparatio. quia combustum est, & inuentarium habet alias literas ex quibus non fiet comparatio. Item nec veritas poterit inueniri, cum sit cõbustum. quare dicas quod hæc chirographa fuerunt publica instrumenta. cū enim dicantur à chir. quod est manus, & grapho quod est scribo: ita instrumenta publica sicut priuata possunt dici chirographa: sicut largè ponitur. C. etiã ob chirographaria pe. in rub. Item collige hîc inuentarium debere fieri coram iudice ordinario, cū fuerit publicatio facta: vt & no. C. eo. l. tutores. & nota. supra eo. l. tutor qui repertoriū. in princi.

\* Sic Flor. & vulg. & in omnib. manufcript. sūt tamen qui non verentur emēdare PROPRIOS. quæ lectio tamen nō est contra fidē librorū inuehenda, præsertim cū & lectio Flor. de fendi possit.

**a** Aut ad nouationem. id est ad promissionē nouam faciendam. & sic no. quod si amisi instrumentum, cogitur de nouo debitor promittere. vel si est imbreuiatura, iterum fiet.

**b** Adprobatum. à patre pupilli: quia præsumitur pro tutoribus: quia iam cõuenerant quosdã debitoribus: vt prædixi. Item & quia qui dolū dicit &c. vt. s. de proba. l. quoties. §. qui dolo. & potest hîc not. quod est C. de pign. actio. l. si creditor. verum hîc nō dicit amisisse, sed prætermisisse. & de his dixi. s. de edend. l. si quis. §. fin. & l. sequen.

**c** Ademptis. scilicet expressè, non tacitè: vt. C. de pœnis. l. deportatorum. & infra de interdi. & releg. l. relegatorum. §. ad tempus. Vel dic quod nec expressè, licet factum teneat: vt. in. d. §. ad tempus.

**d** Ablatus est. Sed cõtra videtur, cum agatur ex secunda sententia tantum, cuius tempore hæc res erat alienata: vt. s. de iis qui no. infra. l. furti. §.

**j.** Respon. officium iudicis imploratur, vt alienatio facta pendente appell. rescindatur: quia nihil no. penden. app. &c. vt. j. nil. no. penden. appel. Azo. Item contra. s. eod. l. Titium. §. Lucius. Sed ibi non erat mota controuersia vel lata sententia tempore alienationis, hîc sic. Item ibi tutores ignorauerunt: hîc sciuerunt factum: propter quod abstinere debebant.

**e** Priori. alias prioris. f. iudicis prioris. aliàs priori. Accursius.

**Q** Vi negotiationem. ] CASVS. Pamphilum & Diphilum seruos meos manumisi, & postea feci eos exercere pro me aliquam negotiationem, puta mercariam: postea in testamento meo dedi eos tutores filiis meis, & iussi quod eandem negotiationem nihilò minus exercerent: vnde ipsi & tutela administrauerunt, & negotiationē exercuerunt: postea finita est tutela, & Diphilus reddidit in tutelæ ratione pup. quondã illud quod lucratus fuit ex negotiatione. Pãphilus autē nolebat reddere lucrum ex negotiatione, sed vsuras pec. pup. quia fortè maius erat lucrum negotiationis quàm vsura. Certè debet constringi ad hoc Pamphilus. [Ex D V O B V S.] Titius habebat duos tutores. vnus eorum tutela durante decessit. vnde tutor superstes egit contra heredem eius, & exegit ab eo quicquid tutor mortuus pupillo debebat, postea fini-

cuniam, aut nouationem \* faciendam cogere, cum idem circa priores \* debitores propter eundem casum fecissent [ & ] id omisissent circa debitores pupillorū: an si quid propter hanc cessationem eorum pupilli damni contraxerunt, iudicio tutelæ consequantur? Respondit, si adprobatum b fuerit eos tutores hoc per dolum vel culpam prætermisisse, præstari ab his hoc debere.

**Facta appellatione pēdente, si appellans succumbit: officio iudicis appellationis in statum pristinum reponuntur. Bartolus.**

Ab eo qui sententia præsidis bonis ademptis c relegatus erat, cum ex permisso principis appellatio eius recepta sit, quam is qui pronuntiauerat, non receperat, fundum emerat pupillus, interuenientibus tutoribus: & appellatione iniusta pronuntiata, fundus ei ablati est, d quæsitum est, an tutelæ iudicio pretium fundi pupillus cõsequi à tutoribus possit. Respondit, si scientes emerūt ab eo qui in ea causa esset, vt obnoxius sententiæ priori e esset, tutelæ iudicio eos teneri.

**Si tutor facit id quod testator iussit, præsumitur in dubio nomine pupilli facere, licet non exprimat. Bartolus.**

LVIII. IDEM libro vndecimo Digestorum.

**Q** Vi negotiationem per Pamphilum & Diphilum prius seruos postea libertos exercebat, suo testamento eos tutores reliquit, & cauit vt negotium eodem more exerceretur, quo se viuo exercebatur. hiq; tu-

ta est tutela: vnde agit pupillus quondam contra tutorem superstem: & petit ab eo pecuniam quã exegit ab herede contutoris, & eius vsuras: quæritur, quid iuris sit? Certè aut dictam pecuniam conuertit in vsus suos tutor superstes: vel piger fuit in ea mutanda, & tunc tenetur ad vsuras eius. aut non fecit aliquod istorum,

nec mutuauit, quia non potuit: & tunc nō tenetur. [TESTAMENTO.] Dedi tutores filiis meis in testamento. postea id testamentum est ruptum fortè posthumi agnatione, & sic nihil valet datio tutorum: vnde tutores prædicti nō administrabant. postea prætor iussit eos administrare. Certè non tenentur de non administratis, nisi à tempore quo iussi fuerunt. [PUPILLO.] Habebam filiam & filium impuberes. filium institui, & filiam exheredauit: ei tamen filia reliqui ducen- + Hinc M. Cicero act. tertii Verri criminosè obicit scele- ratum ex tutela pupilli Malleoli lucrum.

**Quod tutor ab alio exigit nomine fortis vel vsurarū, quantum ad eum loco fortis habetur. Bart.**

Ex duobus tutoribus pupilli altero defuncto adhuc impubere pupillo: qui supererat, ex persona pupilli sui iudice accepto g consecutus est cum vsuris quantum h ex tutela ad tutorem defunctum peruenerat. quæsitum est, iudicio tutelæ quo experitur pubes i factus, vtum eius tantum portionis k quæ ab initio ex tutela ratione peruenerat ad defunctum contutorem, vsuræ veniant: an etiam eius summæ l quæ ex \* fortis vsuris pupillo m aucta, post mortem eius ad superstem æquè cum sorte translata sit, aut transferri debuit. Respondit, si eam pecuniam in se vertisset, omnium pecuniarum vsuras præstandas. n quod si pecunia mansisset in rationibus pupilli, præstandū quod bona fide percepisset, aut percipere potuisset, si \* fœnori dare cum potuisset, neglexisset: o cum id quod

vt supra solu. matri. l. si verò. §. item quicquid. & sic soluitur contra. s. eo. l. Titium. §. altero. Vel dic quod hîc isto modo dati sunt tutores. Vel ibi societas, quæ morte finitur, hîc mandatum post mortem inchoandum: vt. s. mand. l. si verò non remunerandi. §. si. Et not. hîc quod dixi. C. arbit. tur. l. quicquid. & facit. C. de anno. & tributis. lib. x. l. iudices. & s. de petit. heredit. l. si possessor. §. quod indebitum. Accursius.

**g** Accepto. quod facere debet. aliàs vicarius suo periculo substituitur: vt. s. eo. l. tutores qui. §. antepenul. Accursius.

**h** Quantum. puta. c. de sorte. & xx. de vsuris accepit superstes tutor ab herede defuncti. & quæritur an dictæ fortis tantum, an etiam vsurarum debeat vsurā pupillo superstes tutor: & distinguitur. Ac.

**i** Pubes. contra superstem.

**k** Portionis. scilicet de centum. Accursius.

**l** Eius summæ. scilicet. cxx.

**m** Pupillo. id est ad vtilitatem pupilli.

**n** Vsuras præstandas. aliàs centesimas, si clam. vel pupillares, si palam: vt. s. eo. l. non existimo.

**o** Neglexisset. dicta. c. & xx. exacta. & no. potuisset. aliàs secus, vt supra eo. l. cum plures. in fin. & l. ob fœnus. Accursius.

\* Flo. exortis.

\* Flo. sed



**a** Fungi debeat. vt supra eod. l. tutor qui. §. antepenultimo. subaudi, ergo & in nostro casu vsura est facta fors: & sic prestabit tutor superites vsuram de omnibus. cxx. in his duobus casibus, scilicet cum vertit in rem suam, vel quando non foenerauit cum potuit.

**b** Ruptum videbatur. & in veritate erat: & forte idem si non erat, si esse probabiliter credebatur: vt arg. s. eo. l. qui iussus.

**c** Cessauerunt. ab eo tēpore. alioquin spectaret periculum ad eos: vt s. eo. l. tutores qui. §. j. & ij. & §. curatores testamento. Azo.

**d** Et hi. à præsidente, repete.

**e** Tutelam. id est curam nam erant curatores: vt C. de confirman. tuto. l. si vt proponis. & hoc ideo ne refragretur regula: quia habenti tutorē & c. vt. s. de testamēt. tu. l. idem. vel forte tutores curatores dicerentur: maxime si ponas simul dationem tutoris & confirmationem horū factam. Item est argu. huius. l. q. isti tutores cōfirmati debent dici datiuui non testamentarij, cum testamentaria soleat dationem præcedere. Azo. vt infra de tu. & ra. dist. l. si tutor. §. si testamento. Accursius.

**f** Datas. ad eos, quod est infra datos & c.

**g** Iussi sunt. administrare: & facit infra de excu. tut. l. Gaius.

**h** Legauit. s. pater.

**i** Collocare. nomine pupillæ. & facit. s. ea. l. §. ex duobus. in fine.

**k** Efficitur. sic. s. ea. l. §. ex duobus. & l. tutor qui. §. si vsuras. & s. manda. l. idemque. §. j. & nō ob. C. de vsuris. l. si. quia hīc est facta fors.

**C** Vm hereditas. ] **CASVS.** Filiam meā impuberem mihi heredem institui, & ei tutores dedi, vnus ex tutoribus qui meus erat creditor, forte diligebat pupillam plusquā alij tutores. vnde iuit ad creditores hereditarios

& dixit eis: sciatis quod pu. non adibit hereditatē patris nisi quilibet nostrum remittat tertiam partem sui debiti pone. & sic nō habebitis quem conueniatis. & creditores dixerunt ei: facias eam adire: & nos remittimus, sicut postulasti. & ita factum est. postea prædicti tutores fuerunt dati curatores pu. prædictæ nunc adultæ factæ: & pactum fecerunt cum multis alijs creditoribus hereditarijs de parte certa debiti ei soluenda. certè prædictus tutor qui creditor erat, debet stare contentus ea parte debiti qua fecit stare contentos alios creditores hereditarios. Viuianus.

**l** Decidit. id est translegit.

**m** Idem curatores. s. qui ante fuerunt tutores: qui tamen non coguntur: vt insti. de excu. tu. §. qui tutelam. nisi esset libertus: vt. C. de excu. tut. l. libertos. vel dic idem. l. pactum.

**n** Accepti. id est dati.

**o** Aliquis tutorum. i. aliquis tutor qui fuit creditor patris.

**p** Cum vsuris. i. soluit sibi sortem & vsuras, & nihil remisit.

**q** Qui ceteros. s. creditores. & adde quod not. s. de pact. l. cum in eo. & not. quod officium suum est ei dānosum. sed nō est: quia & si

ab alio debitore nomine vsurum cum sorte datur, ei qui accepit, totum sortis vice fungitur, vel fungi debet.

**Tutores dati inutiliter in testamento, non tenentur de periculo ante confirmationem contingente. Bartolus.**

Testamento dati tutores, quod ruptū videbatur, cessauerunt, in administratione tutelæ: & à præsidente tutor datus est pupillo. Iussi autem sunt & hi qui dati erāt testamento tutores, tutelā administrare, coniuncto eo qui à præsidente datus, cœperat administrare. Quæsitum est, ex testamento datos periculum antecedentis tēporis administrationis, vtrū ex apertis tabulis, an ex quo iussi sunt, pertineat ad eos. Respondit, ad eos de quibus quæreretur nullum antecedentis tēporis periculum pertinere.

**Tutor tenetur, si relictum pupillo negligit à fratre eius petere. Bartolus.**

Pupillo herede instituto, filia exheredata duo milia nummorum aureorū legauit, eosdemque tutores vtrisque dedit. Quæsitum est, an [cum] ex eo die quo duo milia potuerunt à substantia hereditatis [separare] & in nomina collocare, i negligenter vsurarum nomine pupillæ tutelæ iudicio teneantur. Respondit, teneri.

**Quantum ad recipientem, pro sorte habetur quod ei ab initio pro vsuris datur. Bartolus.**

Quæsitum est, an vsuræ pupillarum pecuniæ quas tutores debuerunt, cum ad curatorē transferuntur, in sortem computentur, & vniuersæ summæ vsuras debe-

tutor nō esset, ad idē cogere. s. cōsentire maiori parti. In hoc autē qd ceteros tenet vocare ad remittendū, nō potest negari damnosum esse. Itē facit. s. de pact. l. iurifgentium. §. hodie. & l. maiorem.

**S** Tutoris. ] **CASVS.** Quædam inchoata per tutorem heres tutoris perfecit. certè eo nomine act. tenetur, quāuis ipse tutor non sit. Viuianus.

re curatores incipiant. Respondit, omnis pecuniæ quæ ad curatores transit, parem causam esse: quia omnis fors efficitur.

**Pactum quod tutor facit cum creditoribus pupilli, tenetur obseruare in seipso. Bartolus.**

**LIX. IDEM libro vicesimo sexto Digestorum.**

**C** Vm hereditas patris ære alieno grauaretur, & res in eo statu videretur, vt pupilla ab hereditate paterna abstineretur: vnus ex tutoribus cum plerisque creditoribus ita decidit, vt certa crediti portione cōtēti essent, acciperentq; idem curatores iam viripotēti accepti, cum plerisque creditoribus deciderunt. Quæsitum est, an si aliquis tutorum creditor patris pupillæ solidam pecuniam expellam sibi ex re pupillæ cum vsuris fecerit, reuocari à curatoribus pupillæ ad portiones eas possit, quas ceteri quoque creditores acceperunt. Respondit, eum tutorem qui ceteros ad portionem vocaret, eadē parte contentum esse debere.

**In actione tutelæ venit quod factum est ab herede tutoris implente inchoata per defunctum. Bartolus.**

**LX. POMPONIVS libro octauo Epistularum.**

**S** I tutoris heres executus est quæ tutor inchoauit, tutelæ etiam eo nomine tenetur.

**Pupillus tenetur ex culpa tutoris quatenus est locupletior, & etiam vltra si tutor est soluendo: sed liberatur cedendo actionem. Bartolus.**

**LXI. IDEM libro vicesimo Epistularum.**

**A** Pud Aristonem ita scriptū est: Quod culpa tutoris pu-

pupillo. non tamen debuit dubitare dictus sapiens qui scripsit prædicta apud Aristonem, vtrum sit damnum petitoris, & non pupilli, cum tutor non est soluendo: quia bene est petitoris damnum: tamen pupillus debet cedere actiones petitori contra tutorem, sicut faceret quilibet alius hereditatis alienæ possessor, si sine culpa sua damnum sit ab alio in hereditate datum. Et idem est quando furiosus alienam hereditatem possidet, & aliquæ res hereditariæ sunt amissæ dolo vel culpa curatoris. nam & si tutor vel curator stipulatus est à quodā extraneo aliquid propter hereditatē alienā quā possidebat pupillus vel furiosus, forte quæ cōtraxit tutor vel curator cū illo extraneo vedēdo ei rē ex dicta hereditate, vel mutuādo ei pecuniā: & ille extraneus erat min⁹ idoneus tēpore quo cōtraxit, & ita potest imputari tutori vel curatoris: & ppter hoc habet pu. tutorē vel curatorē obligatū: debet pupillus cedere. act. cōtra tu. vel cura. petitori hereditatis q vincit. si autē furiosus alienā hereditatē possidēs sine culpa curatoris sui amittat rē: ex ea nō tenet petitori ad pretiū, nec ad cedēdū act. cōtra cu. quia curator nō tenetur: & perinde est ac si per easum fortuitū esset amissa. Viuianus.

Ex here-

**r** Executus est. quod facere debet. simile est. j. de here. tu. l. j.

**f** Inchoauit. alioquin nō tutelæ sed actio. nego. gesto. tenetur: vt not. s. e. l. tutores qui. in princip. **ADDITIO.** Idē intellige secundū Bart. de omnibus gestis per heredē ad quæ tenebatur vt veniāt in actioe tutelæ, hīc de his ad quæ nō tenebatur vt veniāt in actioe nego. gesto. vt. j. de auct. tuto. l. etiam. & l. sequenti.

**Pud Aristonē.] CASVS.**

Pupillus tutorē habens possidebat quandā hereditatē: ex ea hereditate quasdam res desuit possidere culpa tutoris. nūcad illā hereditatē agit Titius cōtra dictū pupillū hereditatis petitiōe: quia verus erat heres: nunquid cōdēnabitur Titio pupillus in æstimationem rerū prædictarum quas pupillus desuit possidere culpa tutoris? & certè sic, si tutor potest satisfacere de hoc pupillo. Sed quid si tutor nō est soluendo: nūquid erit dānū Titij, sicut si ipse pupillus desuisset possidere dictas res sine culpa tutoris? quo casu nō tenetur pupillus: quia expers culpæ dicitur. Et idē quæro circa furiosum hereditatē alicuius possidētē, & propter fauorē suū aliquid de ea deminuentem. & certè optimè scripsit apud Aristonē ille qui dixitq; pupillus cōdēnatur petitiōe hereditatis ad æstimationē rerū hereditariarū tutoris culpa p-ditarum, si tutor potest satisfacere hoc damnum



**a** Ex hereditate. quam possidebat pupillus, & super qua conueniebatur petitione hereditatis. Accursius.

**b** Desit possidere. cum autem vendidit, vtrum verum pretium, vel acceptum, vel res ipsa veniat in petitione heredi. dic vt dixi supra de peti. hered. l. item veniunt. §. fina. & l. sequen. §. penul.

**c** Ita. scilicet verū est.

**d** Id quod pupillus. licet non satis dedit tutor pupillo rem pu. sal. fore.

**e** Subierit. not. quando est soluendo, soluit Aristot. sed quādo nō est soluendo, tunc quærit Pōponius, sed nō soluit ad præfēs: vt subiicit, sed si.

**f** Calamitas. id est damnum debeat esse pupilli.

**g** Et perdidisset. quibus casibus bonæ fidei poss. habetur pupillus: & sic pupillus nō tenetur, cū locupletior non sit: vt. §. de peti. hered. l. sed & si lege. §. consuluit. & facit in eo. tit. l. deperditum. & no. quod hūc casum non soluit. sed in dubio relinquit Pomponius.

**h** De possessore. alienæ hereditatis. & hanc soluit infra in fi. l.

**i** Tu quid. loquitur Pōpo. sibi ipsi, & quærit an Aristot. bene dixit in primo casu quando tutor est soluendo. & dicit q. sic. sed in articulo alio in quo dubitasti quādo nō est soluendo, quare dubitasti o Pompo. certe indubitāter debuisti dicere nō teneri pupillum. & in primo vbi est soluendo, melius dixisset Aristot. pupillū nō teneri nisi ad cessionē. & sic

corrigit Aristonē & seipsum in eo quod approbabat eum. dic ergo secundū Azo. & Hug. q. si pupillus est locupletior ex dolo vel culpa tutoris, semper tenetur, sit pupillo cautū, vel non: sit soluendo, vel nō: vt. §. de act. emp. & ven. l. Iulianus. in fi. & j. de doli excep. l. apud Celsum. §. illa. quæ huic videtur cōtra. & de euic. l. illud. Si verò non est locupletior, tenetur vt tamē liberetur cedendo actionem: siue sit soluendo, siue nō: vt hūc patēter dicit. Nec ob. quod lex quādoque dicit, si est soluendo: vt. §. de trib. l. iij. §. j. & de pecu. l. summa. §. si dolo. & j. ne vis si. ei qui in pos. mit. l. j. §. hoc edicto. & j. tit. ij. l. j. & aliæ plures: quia tunc tenetur, scilicet cedere, maximē si est soluendo tutor. Ita nō ob. j. de reg. iur. l. neque. vbi etiam cedere non debet: quia ibi in rem suā commisit tutor dolum: & sic pupillus nō tenetur in aliquo. illud autē constat, quod si dolo pupilli aliquid factum est, & ipse erit doli capax, quod tenetur. alias non, nisi sit locupletior: vt. §. de dolo. l. quid enim. & l. præcedente.

**k** vel bonorum. putatiuus. vel dic verius quod alij vendiderat hereditatem. vel rogatus erat restituere. Azo.

**l** Præstare debeat. vt & §. de peti. here. l. quod si in diem. §. Iulianus vsque in finem. nec ob. l. at vbi. in eo. tit. vt ibi no.

**m** Idemq; dicendum. quod dictū est. §. cū vi deiectus est, vel seruus vulneratus. sed non omnino idē: quia. §. sufficit cedi actionē: quia sine culpa possessoris datum est dānum, vel possessio amissa: hūc nō quia culpa amissum est. vtrobiq; tamen cedūtur si actor velit, alioquin hoc secūdo casu poterit actor petere omne dānum peti. here. contra tutore vel possidentem pro possessore: velaget ad vtrūque, scilicet cessionē & damnum: sed cessio actionis minuit dānum. Item huic est cōtra. §. de here. vel act. ven. l. venditor. in fi. expone vt ibi.

**n** Stipulatus. ex rebus hereditariis, cuius possessor erat pupillus: stipulatus dico ab aliquo extraneo, qui rem aliquā de hereditate possidebat. vel erat debitor hereditarius, vel vendēdo vel contrahendo super re hereditaria aliquid stipulatus est. vel mutuum quod dedit minus idoneum habet. vel vēdidit minori pretio, vel minus idoneo homini. nam debet pupillus cedere actionem quam habet contra tutorem vel curatore. Io. imò contra promissores. H.

**o** si casu. vt & supra ad legem Aquil. l. sed & si quemcūque. §. ij. & de rei vindi. l. quod infans. excusat enim eū infelicitas fati: vt infra ad leg. Corniel. de fica. l. infans. Item satis ipso furore punitur: vt. j. ad leg. Pōpeiam de parricid. l. fina. in fine. & supra de offi. præfi. l. diuus. nec est addenda afflictio afflictio: vt. §. ad legē Rhodiam de

Fati infelicitas quādoq; excusat.

iac. l. nauis. Accursius.

**DE AVCTORITATE & cōsensu tutorum & curatorum.**

Afflictio nō est dāda afflictio.

Auctoritas quoq; tutoris vel curatoris pars alia quædam administrationis est, vt putata si auctor fiat pupillo ad adeundam hereditatē vel ad iudiciū edēdum aut accipiendū vel ad tradendū aliquid aut stipulandū aut promittendū. Auctoritas est approbatio eius quod agitur cum pupillo. nec interest dixerit, Probo an Auctor sum, an volo vel consentio. Sed quibus in rebus necessaria ea sit, & vnus sufficiat an pluriū desideretur, hic ritulus explicat, sicut superior an vnus vel plures agere aut cōueniri nomine pupillorum vel adolescentium possint. Cuius.

† In hāc sententiā Ouid. lib. i. Amorū eleg. 7. vbi furorem a pœna excusare apposuissimē de scribit.

fit, aut seruus hereditarius vulneratus ab aliquo sit sine culpa possessoris: nihil plus quā actiones quas eo nomine habet, præstare debeat. **l** Idem dicēdum **m** est & si per curatorem furiosi culpavel dolo quid amissum fuerit: quemadmodum si quid stipulatus **n** tutor vel curator fuisset, aut vendidisset rem hereditariam. Impunē autem puto admittendum quod per furorē alicuius accidit: quomodo **†** si casu **o** aliquo sine facto personæ id accidisset.

**DE AVCTORITATE ET cōsensu tutorum & curatorum.**

**TITVLVS VIII.**

**Quod nō licet de iure directō, licet per consequentiam. Item quis non potest auctorari in negotio ex quo sibi acquiritur principaliter. Bartolus.**

**I. VLP IANVS libro primo ad sabinum.**



**V**anquam regula sit iuris ciuilib, in rē suā auctorem tutore fieri non posse: **p** tamen potest tutor proprii sui debitoris hereditatem adeunti pupillo auctoritatem accommodare, **q** quamuis per hoc

**V**anquam. ] **CASVS.** Ego tutor Titij habebā de bitorem Sempronium:

qui Sēpronius instituit sibi heredem dictū pupillum nūquid possum præstare auctoritatē dicto meo pupillo ad adeundā dictam hereditatem? Et videtur q. non: quia per illam aditionē efficitur meus debitor. sed tamē dicitur q. bene possū, quia regula quæ dicit tutorem nō posse

l. j. §. fuit que situm. j. ad Trebel Inst. eo. §. vlti.

esse auctore pupillo in rem suam tutoris, intelligitur quando principaliter in re sua auctoraretur tutor. secus autem si per cōsequentiā: vt fuit in nostro casu. secundū ergo dictā regulam nō potest tutor stipulari a pupillo se auctore: quia principaliter circa rem suā auctoraretur. Item nō potest præstare auctoritatē pupillo vel pupillæ suæ vt promittat filio vel seruo tutoris ipsius vt aliquid eis tradat, nisi ex illa stipulatione vel traditione pupillus efficeretur locupletior: quia tunc de eo tenetur ciuilitē & naturaliter.

[ **TUTOR.** ] Titius volebat contrahere cum pupillo tutorem habente. & cum tutor auctoritatem ad hoc præstare nollet, eum fecit astare contractui per vim: nunquid valet contractus? Certē non, ac si tutor contractui interesset dormiens, vel habens morbū qui non permittat eum intelligere quæ aguntur. non enim est differentia vtrum non superueniat auctoritas tutoris, quo casu non valet quod agitur: an verò adhibeatur inutiliter: vt fuit in nostro casu. Viuianus.

**p** Possē. vt. §. eo. l. pupillus. in princ. Accursius.

**q** Accommodare. Not. quod aliquid quod non debet fieri directō, fit per consequentiam. sic & infra eod. l. quod dicimus. & C. de admini. tut. l. cum quædam. & infra de libe. leg. si is qui duos. & supra de in integ. resti. l. non solum. in fine. & instit. eod. in fi. Sed argumentum contra. supra de his qui no. inf. l. athletas. §. siue autem. **ADDITIONE.** Dic secundum Dy. quando aliquid per se separatim ab alio est prohibitum, sed illud necessariō sequitur ad positionem alterius permisi: quod non licet directō, licet per cōsequentiā: vt hūc, & supra de pactis. l. si vnus. §. illud. & de vsucap. l. si aliena. §. hoc iure. & l. si is qui duos. in fine. de libe. leg. & de in integ. resti. l. non solum. & infra eod. l. quod dicimus. & de accepti. l. & per iusurandum. §. si fideiussor. Si verò illud prohibitum non sequitur necessariō ad permisum: tunc illud quod non licet directō, non licet per consequentiam: vt in contrariis. sed si permisum non potest procedere: sic prohibitum quod non licet directō, licet per consequentiam: vt. l. quotiens. Cod. de iudici. ita dicit. Dynus & bene, secundum Barto. hūc.

Directō prohibitum, fit per consequentiam.



**a** Efficiatur. sed non administrabit a modo nisi adiuncto curatore: vt in auth. vt hi qui ob. res mi. §. sed & si quis. col. vj. Accursius.

**b** Prima enim ratio. principalis vel propria. Accursius.

**c** Non potest. sed promittere ei potest: quia meliorem, &c. vt instit. eo. in prin. & j. eo. l. obligari. Item & sine stipulatione. obligatur enim pupillus cōtraria, si quid impendat tutor in rem pupilli: vt infra de contra. iu. tu. l. j. in princ. Item hoc nisi palam & bona fide: vt. j. eo. l. pupillus. §. sane.

\* Flo. contingit

**d** Dandam actionem. tutori in pupillū, quia nō debet trahere occasionem iuris ad iniquū cōpēdium: vt. C. de vfuca. pro emp. l. fi. Accursius.

\* effect

**e** Rem acquirit. i. acquirere vult. Sed pone hoc casu filium stipulari in causam castrensem vel quasi, vel etiam hodie aduentitiam. Respondetur: valet auctoritas, nisi in aduentitia quo ad vsum fructum qui patri querebatur: vt. C. de bo. quæ lib. l. pen. Item hīc videtur solui quæstio, si filius familias velit donare causa mortis ipsi patri vel seruo patris, & hoc pro patre auctore: vt. j. de dona. cau. mor. l. tam is. §. j. quod possit. & idem si frater. l. promittat fratri quo ad vsum fructu. Accursius.

† Facit glo. in cap. Abbas. prope si. ibi. item auctoritas. extra de iis quæ vi metus. caus. fi.

**f** Per vim. vt auctoretur. **g** Non valet. imò videtur quod valeat ipso iure: sed debeat rescindi postea per actionem quod metus causa, vel alio iure restitutionis: vt. j. quod metus causa.

si mulier. §. pen. & j. quod fal. tu. aucto. l. interdum. Sed dic hīc speciale, vt in dote: vt. s. quod metus cau. l. si mulier. §. si dos. sic & in matrimonio & iudicio: vt ibi no. Item & in testamento: vt. j. de testa. l. qui testamento. §. fi. & j. de acquir. hered. l. vj. §. fi. sed ibi fuit fallens: vt. j. quod fal. tu. aucto. l. nouissimè. §. quid enim si compulsus. **h** Corporis. sic. j. de cap. l. nihil. & s. de arbi. l. diem. §. coram. & de neg. gest. l. at qui natura. §. si libero. & j. eo. l. non multum. Accur.

**i** Vt. id est, sicut.

**k** Morbo comitali. id est, caduco. **l** Nulla differentia. Pone exemplum vt. s. l. proxi. in fi. & j. eo. l. obligari. §. pe. & j. de acqui. here. l. si quis mihi bona. §. iussum. item facit supra qui satisd. cog. l. quoties. & de interro. ac. l. de ætate. §. nihil.

**E** Tiam. ] CASVS. Si tutor respondeat sibi placere quod agitur per pupillum cum Titio, quamuis non interrogatus est ab aliquo, valet quod agitur. Viuianus.

**m** Valet auctoritas. sic & supra de interro. act. l. si sine.

**n** Probare. dicens, approbo, vel agnosco, vel æquipollens. sic & in rati habitione: vt. j. rem ra. ha. l. quo enim. imò etiam si tacet, videtur auctori si sciat quod fit, & sit præsens: vt. j. eo. l. impubes. & l. non multum. secundum Azo. & arg. C. ad Velleia. l. si sine. Arg. contra. j. de reg. iur. qui tacet. vel fortè secundum H. erit distinguendum: vt. s. qui. mo. pign. vel hypo. sol. l. sicut. §. non videtur. sed hæc non placet: imò oportet eum loqui: vt hīc. nec illa. l. impubes. dicit de sua taciturnitate, sed pupilli quando re contrahitur obligatio: sed illa non multum ob. nisi sub. vnum maximè, ibi scilicet super illo verbo, ignorauerit.

**E** T si pluribus. ] CASVS. Si emā à pupillo habete plures tutores, aucto. illi? tutoris cui administratio est denegata, vel illius qui remorus est vt suspectus, non possum effici dñs rei quā emi taliter. secus autē si emo cū auctoritate vni? de tutoribus qui administrabat, vel administrare poterat: quia tūc valet quod agitur. Viuianus?

**o** Et si pluribus. super hac. l. dic vt in summa. co. ti. in. §. præstare o-

portet, &c. vsque illuc. §. potest tutor.

**p** Sufficiat. vt. C. eo. l. fin. nisi in casu cum soluitur tutela: vt ibi.

**q** Concessa non est. Imò videtur posse auctoriari: vt. j. de acquir. here. l. pupillum. quæ est contra. Solu. expone hīc non est cōcessa. i. est denegata à iudice, vel à testatore: siue in totū, siue in partē: vt quod

III. PAVLVS libro octavo ad sabinum.

**E** Tiam si non interrogatus tutor auctori fiat, valet auctoritas eius, cum se probare dicit id quod agitur. hoc est enim auctorem fieri.

**Sufficit vnus tutoris auctoritas si potest administrare: aliàs secus. Bartolus.**

III. POMPONIUS libro septimo ad sabinum.

**E** T si pluribus datis tutoribus, vnus auctoritas sufficiat: tamen si tutor auctoretur, cui administratio tutelæ concessa non est, id ratum à prætore haberi non debet: & ideo puto verius esse, quod O filio placebat, si eo tutore auctore qui tutelam nō gerat, emam à pupillo, sciens aliū eius tutelam gerere: dominū me non posse fieri. Item si eo auctore emam, qui à tutela fuerit remotus, nec enim id ratum haberi.

**Pupillus tutori tutore auctore ante non potest obligari naturaliter, nisi quatenus factus est locupletior: sed cum auctoritate alterius tutoris poterit.**

V. VLPIANVS libro quadragesimo ad sabinum.

**P**upillus obligari tutori eo auctore non potest. Planè

iudicis, tamen vnus non administrabat: certè bene poterit auctoritatem interponere. ita loquitur ibi secundum Bar.

**r** sciens: idem & si ignorans quo ad hoc quod dicit dominum me non posse fieri. sed secus est quo ad hoc vt habeat locum edictum quod fal. tu. auct. vt. j. quod fal. tu. act. l. j. §. j. & fin.

**s** Remotus. supra ergo licet vni concessa, & alteri denegata est: tamen remotus non fuit à tutela: vt ibi no. & facit infra pro emp. l. qui fundum. §. qui sciens.

**P**upillus. ] CASVS. Administrabam tutelam pupilli, & ei mutuaui. x. vel ab eo fui aliquid stipulatus: nūquid obligatur mihi pupillo? Et distinguitur: Aut habeo contutorem, & cum eius auctoritate pupillo mutuaui, vel ab eo fui stipulatus. aut non habeo contutorem: vel habeo, sed sine eius auctoritate prædicta feci. primo casu obligatur mihi pupillo. secundo non, etiā naturaliter, nisi in quantum factus est locupletior: quia tūc tenetur ciuilitè & naturaliter. Secūddò dicit quod si pupillus vēdat aliquid alicui sine tutoris auctoritate, vel emat ab aliquo: non obligatur ciuilitè. Tertiò dicit quod si tutor emit rem pupilli sui à seipso, nihil valet: sed auctoritate tutoris bene valet, nisi mala fide fiat. nam tunc etiam cum auctoritate contutoris nihil valet, & ideo non procedit vscapio: sed si maior factus pupillus ratam habeat dictam emptionem dolo factam, valet cōtractus. Quid si tutor emat rem pupilli per interpositam personam? Non valet, nisi interponat alium ea de causa, quia nolebat propter suam honestatē nomen suum scribi in instrumento: & tunc valet si sine calliditate faciat: aliàs non. Quid si creditor pupilli habens rem pupilli pignori obligatā, eam vēdat? Vel ex pacto vel ex lege potest emere eam tutor bo. fi. Quartò dicit: quod dictum est de tutore à pupillo emente, vt valeat emptio vel non: idē est si filius tutoris vel alius tutoris iuri subiectus emat à pupillo prædicto. Sequens lex dicit: illud quod dixi in. §. pupillus. in principi. scilicet circa extraneum à pupillo emētē: idem dico in tutore cui non est concessa tutelæ administratio. Viuianus.

**t** Non potest. vt supra eod. l. j. in principi. sed & sine auctoritate eius potest

facit in toto quo ad totū, sic & i parte quo ad partē: vt. s. ti. j. l. si duo. & l. iij. §. j. & fi. & l. seq. in cōtrario verò nō fuit negata. Sed secūddū hoc quid differt hoc à fine istius legis: Respō. aliud est eum remoueri omnino: aliud interdici ad ministratiōē. & sic nō definit esse tutor: vt. s. ti. j. l. iij. §. j. sic in episcopo aliud est eū deponi, aliud est administratiōē auferri, licet sit arg. contra. j. ritu. ij. l. hæ enim. §. prætor. sed ibi expone. Sed si est cōcessa vni, nōne videtur aliis denegata? Respon. aut committitur vni, vt ille solus habeat necesse gerere, alij tamen possunt, si volūt: & tūc omnes possunt auctoriari: vt. d. l. pupillum. & j. de solu. l. quod si fortè. §. j. aut vt alij repellātur, & tunc non: vt hīc, & d. l. quod si fortè. aut est dubium, & tunc omnino possunt: vt argu. s. de iud. l. cū prætor. ADDITIO.

† aliàs, auctor erit. Deponere. & administrationem interdiceret, differunt.

apparet qualiter debet intelligi. l. pupillū. quæ fuit. s. alleg. pro contrario. nam ibi loquitur in pluribus tutoribus qui poterant administrare, & habebant decretum

interdicere, differunt.

interdicere, differunt.

interdicere, differunt.

interdicere, differunt.

interdicere, differunt.

interdicere, differunt.

interdicere, differunt.







a) Non potest. & e contra: vt supra in princ. huius. l. & ibi not. & supra. l. j. §. j. & facit §. de iuris. om. iu. l. qui iurisdictioni. Sed arg. contra. §. de iudi. l. in priuatis.

**E**T si conditionalis. ] CASVS. Quamuis contractus quem vult pupillus inire, sit conditionalis: tamen auctoritas tutoris eius pure interponi debet. Viuianus.

**b** Non conditionaliter. Not. quod non recipit diem vel conditionem auctoritas: sicut & quidam alij actus ciuiles: vt. j. de reg. iur. l. actus. & §. de adopt. l. quæ sitū est. Accursius.

Tutoris auctoritas diē vel cōditipnem non recipit.

**O**bligari. ] CASVS. Pupillus sine tutoris auctoritate non potest alicui obligari ciuilitate, sed sibi acquirere bene potest. Sed nunquid potest mutuari sine tutoris auctoritate: Respō. quod nō: quia nō potest alienare aliquid sine tū. auct. in mutuo autē bene alienatur pec. vnde nō potest manumittere seruū suū sine tutoris aucto. quia manumissio est alienatio. sed & si in manumittēdo interueniat tuto. auct. tamē cū iusta causa oportet q̄ manumittat ad hoc quod valeat. Item dicit q̄ pup. non potest obligari ex aliquo contractu ciuilitate sine tu. auct. Quid si soluat creditori suo pupillus sine tutoris auct. nūquid liberatur: & ceretē non, nisi creditor bo. si. pecu. sibi à pu. persolutā consumpserit: quia tunc propter cōsum. liberatur. [PUPILLVS HEREDITATEM.]

Hereditatem etiam lucrosam nō potest pup. adire sine tut. auct. nec ex senatuscon. Trebel. potest recipere pup. sine tuto. auct. hereditatem sibi per fideicom. restituendam per aliquem heredem instit. [TUTOR.] Quādo pupillus super aliquo negotio contrahit, statim debet auctoritatem præstare tutor, non autem ex interuallo vel per epistolam absente tutore. secus autem si tutor sit cum pup. & contrahens cum pup. sit absens: quia tunc bene valet auctoritas tutoris: si tamen sit talis cōtractus qui inter absentes fieri possit. de quibus dicit litera planē. Viuianus.

**c** Obligari ex omni. ex nullo potest obligari. sic omnis homo non currit. i. nullus homo currit. & dic vt not. C. de inuti. stip. l. j.

**d** Non potest. nisi infans sit: vt. j. de verb. oblig. l. j. & l. mulier. nisi in casu: vt. j. rem pu. sal. fo. l. j. §. seruū. H.

**e** Sed credendo. i. numerando alicui pecuniæ ex causa mutui. Acc.

**f** Nihil alienare. nisi demum consumpta pecunia: vt supra si cert. pet. l. non omnis. §. fina.

**g** Nec manumittere. est enim manumissio alienatio: vt. C. de re. alie. non ali. l. fina.

**h** E lege Aelia Sentia. quæ prohibet minorem. xx. an. manumittere nisi causa probata. quod dic vt instit. qui ma. non pos. §. eadem. nisi sit infans, qui etiam apud consilium non manumittit: vt infra de manu. vind. l. penul.

**i** soluendo. id est pecuniam reddendo creditori suo.

a) Aelia Sentia scribendum est. Nā ab Aelio Sentio lata est de qua vide Ang. Polit. milcel. cap. 84. & Alci. li. dispunct. 2. cap. 21.

tio: idcirco, quia in rē patris auctor esse filius non potest. <sup>a</sup>

**Interpositio auctoritatis est actus legitimus qui conditionem non recipit. Bart.**

VIII. IDEM libro quadragesimo octauo ad sabinum.

**E**T si conditionalis cōtractus cum pupillo fiat, tutor debet pure auctor fieri. nam auctoritas non conditionaliter, <sup>b</sup> sed pure interponenda est, vt cōditionalis cōtractus confirmetur.

**Pupillus nullum actum vel cōtractum potest facere sine tutore si in eis posset lædi: bene autem potest actum exercere sine tutore, siue cōtractum inire quando certum est quod ex eo lædi non potest. h. d.**

IX. GAIVS. libro duodecimo ad Edictum prouinciale.

**O**bligari ex omni <sup>c</sup> cōtractu pupillus sine tutoris auctoritate non potest: <sup>d</sup> adquirere autem sibi stipulando, & per traditionem accipiendo etiam sine tutoris auctoritate potest: sed credendo <sup>e</sup> obligare sibi non potest: quia sine tutoris auctoritate nihil alienare <sup>f</sup> potest. Ex hoc autem quod pupillus nullam rem sine tutoris auctoritate alienare potest: apparet nec manumittere <sup>g</sup> eum sine tutoris auctoritate posse. Hoc amplius, licet tutoris auctoritate manumittat, debet <sup>h</sup> lege Aelia Sentia apud consiliū causam probare. Pupillus ex omnibus causis soluēdo <sup>i</sup> sine tutoris auctoritate, nihil agit: quia nullū dominiū transferre potest. si tamen creditor bona fide pecuniā pupilli cōsumpserit, liberabi-

**k** Liberabitur. vt infra de sol. l. quod si fortē. §. si. & supra si cer. pet. l. non omnis. §. si.

**l** Non potest. sed cum tutoris auctoritate potest, non curatoris: vt infra de appel. l. cum in vna. §. tutor.

**m** Quamuis lucrosa. vt insti. e. §. neq; autē. & j. de re mili. l. officiū. §. sed scio. Itē & que vide tur lucrosa, quādoq; est dānosa: vt. §. de mino. l. minor. an. xxv. Azo. & adde qđ no. C. qui admitt. ad bo. pos. l. bonorum. & §. de iure deli. si infanti. sed conditioni parere potest: vt. j. de condit. & demon. l. v.

**n** Sine tutoris auctoritate. nec tutor solus, nisi cū pupillus est infans, vel abest: vt. j. ad Trebel. l. restituta. in fine. & l. seq. & C. ad Trebel. l. scim. in prin.

**O** Auctoritas debet in ipso negotio interponi. Bartolus.

Tutor statim in ipso negotio præsens debet <sup>o</sup> auctor fieri: post tēpus <sup>p</sup> verò aut per epistolā <sup>q</sup> interposita eius auctoritas nihil agit. <sup>r</sup>

**Sufficit tutorem auctorari pupillo præsente: licet alia pars sit absens. Bartolus.**

Etiam si non exaudiat tutoris auctoritatem is qui cum pupillo cōtrahit, scriptis <sup>t</sup> tamen hoc ad probetur, rectē negotiū geritur: veluti si absenti pupillo per epistolā vendā aliquid, aut locē, & is <sup>u</sup> tutoris auctoritate cōsentiat. <sup>v</sup>

**Non imputatur tutori si impeditus non auctoratur. Bartolus.**

X. PAVLVS libro vicesimo quarto ad Edictum.

**T**utor qui per valetudinē vel absentiam vel aliam iustam causam auctor fieri nō potuit, <sup>w</sup> non tenetur. <sup>x</sup>

**Hæreditas vel bonorum possessio non potest agnosci sine auctoritate tutoris vel curatoris furiosi: qui tenetur si nō vtiliter fuerint auctorati. Bartolus.**

XI. GAIVS libro quintodecimo ad Edictum prouinciale.

**S**i ad pupillū aut furiosum bonorū possessio pertineat: expediendarū rerū gratia, & in agnoscēda & in repudiāda bonorum possessione voluntatem tutoris curatorisque <sup>y</sup> spectari debere

de ob. ex con. §. ideo.

**T**utor qui. ] CASVS. Si tutor nō præstet aucto. pup. cōtrahenti cū aliquo ad suā pup. vtilitatē: quia aut habet iustā causam tu tor: aut nō. si autē habet iustā causam, nō tenetur propter hoc pupillo act. tutelę finita tute. si autē nō habeat iustā causam, nō debet prator præcisē eū cogere ad auctorandum: sed finita tute. tenetur pu. propter hoc. & hoc dicit cum. l. si tutor pupillo. j. eo. Viuianus.

**u** Non potuit. secus si non impediretur: vt. j. eo. l. si tutor.

**x** Non tenetur. scilicet tutelę illi pupillo.

**y** Si ad pupillum. ] CASVS. Si tutorē habeat pupillus: & ei sit bo. poss. ab aliquo delata, debet agnoscere bo. poss. pupillū cū auct. tuto. si expediat ei agnoscere. si autē nō expediat, debet eadē cū auctoritate eiusdē tutoris repudiare. & quādo agnoscit prædicto modo cū aucto. eiusdē, debet in curia & extra curiā expedire res quæ in ea hereditate cōtinētur. & si cōtra cōmodū pupilli faciat tutor circa tria prædicta, tenebitur ei finita tutela act. tu. ppter hoc. & qđ dixi in pupillo tutorē habēte: idē est i furioso curatorē habēte. Vi.

**y** Curatorisq; i. furiosi: de quo tātū casu hīc dicit. ac curator adulti vel impuberis an possit adire, vel aditioni auctorari: dic vt no. j. de ap. l. cum

fed scio. Itē & que vide tur lucrosa, quādoq; est dānosa: vt. §. de mino. l. minor. an. xxv. Azo. & adde qđ no. C. qui admitt. ad bo. pos. l. bonorum. & §. de iure deli. si infanti. sed conditioni parere potest: vt. j. de condit. & demon. l. v.

**n** Sine tutoris auctoritate. nec tutor solus, nisi cū pupillus est infans, vel abest: vt. j. ad Trebel. l. restituta. in fine. & l. seq. & C. ad Trebel. l. scim. in prin.

**o** Debet. si hoc prodesse pup. existimat: vt insti. eo. §. pe. nec tamē præcisē cogitur: vt. j. eo. l. si tutor. & dic præsens cū pupillo, nō autē cū eo qđ cōtrahit cū pupillo: vt. j. §. si. sic ergo auctoritas tutoris interuenit i ipso negotio, vel post incōtinēti. sed aliud est in iusu facto à patre vel domino de adeūda hereditate qđ præcedit: vt. j. de acqui. here. l. si quis mihi bona. §. iusū. quæ est cōtra. Vel dic vt ibi, & insti. e. §. penult. Acc.

**p** Post tēpus. nō modicū. **q** Aut per epistolā. quid si præsente pupillo mittit Titio tutori epistolā qua dicit se vedere rē, & auctoratur, & postea Titius cōsentit: dic hoc nō valere: quia si Titius cōsentit, sit cōtractus: vt & §. cō. præ. l. si. & sic auctoritas remota est à cōtractu. & est ante, cum debeat esse perfectio negotio: vt. d. §. iussum.

**r** Scriptis. vel testib;: vt C. de fide inst. l. in exercēdis. & de pac. l. pactū.

**f** Et is. i. pupillus.

**t** Cōsentiat. nā solo cōsensu contrahitur emptio & locatio: vt inst.

† Et iste est vnus casus exceptus à regula, quæ dicit quod rati habitio retrahitur: vt in. c. 2. in. gl. vni. ca. prope fi. extra de pac.



ap. l. cum in vna. §. j. Itē solus pupillus aucto. iudicis cum nō habet tutorē vel curatorē, bonorū possessionem petere potest: vt. C. qui admit. ad bo. posses. l. bonorū. & de iure delib. l. si infanti. in fin. Itē solus tutor nō potest repudiare: licet solus acquirere possit: vt. j. de bo. pos. tutor. licet pupillus eo auctore sic: vt hic, & j. de suc. edi. l. j. §. tutori. Itē ad id quod dicit curatorem furiosi posse acquirere & repudiare, est cōtra. j. de suc. edi. l. j. §. furioso. vbi nō repudiat. & j. de bo. pos. sel. furioso & c. l. j. in pri. vbi nō acquirit. sed dic q̄ repudiat, & acquirit quo ad fructū vt habeat vel perdat, non quo ad proprietatē bonorū quæ ad alios vadit suo ordine si in furore decedat: vt. C. de cura. furi. l. fin. §. tali.

**a** Qui, scilicet tutores & curatores prædicti. **b** Curationisve. s. negotiorum gestorū: vt. C. de neg. gest. l. curatores.

**S** I seruus. ] CASVS.

Tutor eras cuiusdā pupillæ, & habebas seruum cōmunem cū Titio: dictus seruus accepit p̄ traditionē ex aliquo contractu factō à dicta pupilla fundū cū auct. tui tuto. certē nihil tibi tutori potest acquiri in hoc casu p̄ dictū seruū: vt. §. e. quod dicimus. ergo totū acquiratur Titio. & Marcellus adpbat, & reddit rationē generalē: nā quodcunque ad omnes & c. Viuian.

**c** Pertinebit. hīc habent quidā, Marcellus ait: vt ego habeo: & dic, f. esse verum quod dictū est.

**d** Marcellus notat. i. ait, & aliās deest istud, Marcellus notat.

**e** Comprobauerunt. vt &

j. de stip. ser. l. j. §. cōmunis. & institu. de stipula. ser. §. fin. Sed cōtra. j. de stip. ser. l. proinde. §. j. sed dic vt nō. s. pro socio. l. verum. §. seruo. Item facit. j. ad. l. Fal. l. Plautius.

**I**mpubes. ] CASVS. Etia si tutores taceant præsentēs existētēs cōtractui pupilli, obligātur impubes ciuilitē & naturalitē si intelligāt tutores quod agitur. & de hoc ponit duo exēpla. Primū est quādo pupilli accipiūt mutuā pecuniā præsentibus tutoribus, & etiā tacētibus. Secūdū est quādo eis soluerūt indebitū præsentibus tutoribus & etiā tacētibus. nā tenētur pu. cōdi. indebi. & bene dixi, si intelligāt tutores quod agitur. nā si ignorauerūt, nō valet auctoritas, & ita nō obligātur pupilli ciuilitē. & h. d. l. seq. Viuianus.

**f** Obligantur. scilicet ciuilitē & naturalitē. nam & sine tutore obligantur naturalitē: vt. j. de noua. l. j. in fi.

**g** Etiam si taceant. scilicet impubes.

**h** Acceperint. scilicet pupilli.

**i** Dicant. scilicet impubes. Et not. quōd duo exēpla ponit quibus contrahitur obligatio re, & sic non est opus verbis: vt institu. qui. mo. re. cō. ob. in princ. & §. j. vnde secundum. H. secus esset in stipulatione. & facit infra eo. l. inter pupillos.

**k** Conditione. scilicet indebiti.

**N**on multum. quia neutro casu intelligitur auctoritas præstita. & facit. §. co. tit. l. j. in fi.

**A**ccipientis. ] CASVS. Tutor erā duorū pupillorū: vnus agere volebat cōtra Séproniu ad fundū: & Sépronius volebat cōuenire alterū pupillū ad domū. certē ego tutor bñ possū auctoritatē præstare & pupillo agētī, & pupillo fugiētī. & istas duas aucto-

placuit: qui a scilicet siquid eorū contra commodum pupilli furiosive fecerint, tutelæ curatio- nisve b iudicio tenebuntur.

**S**i seruus communis acquirit quod vni ex dominis non potest quæri: quærit alteri cui potest. B.

XII. IULIANVS libro vicesimo- primo Digestorum.

**S**i seruus cōmunis tuus & Titij à pupilla tua te auctore aliquam rem per traditionē acceperit, tota ad Titium pertinebit. c Marcellus notat: d Nam quodcunque ad omnes dominos nō potest pertinere: id pro solido ad eū cui adquiri potest, pertinere veteres comprobauerunt, e

**I**n cōtractu qui non celebratur verbis, nō est necesse pupillū loq̄ & ei tutor poterit auctorari. Bar.

XIII. IDEM libro vicesimo- primo Digestorum.

**I**mpubes tutore auctore obligātur, f etiā si taceat. g Nā cū pecuniā mutuā acceperint: h quāuis nihil dicat, i auctoritate tutoris interposita tenetur. Quare & si nō debita pecunia his personis soluta fuerit: quāuis taceat, interposita tutoris auctoritas sufficit vt cōdictione k teneatur.

**T**utor cum præsens negotium pupilli contrahendū siue cōtractum ignorauerit, nō intelligitur auctoritatem præstare. Bartol.

XIII. IDEM libro trigesimo- primo Digestorum.

**N**on multū i interest, adfuerit \* tutor cū negotiū cōtraheretur, an præsens ignorauerit

ritates possum præstare in vna vice. & hoc est verū etiā si sum ego tutor cæcus effectus, & h. d. l. seq. alia sequi es supra exposita est. Vi-

**m** Accipientis. potest poni casus, sicut innuitur in litera, quādo vnus tutor erat duorū pupillorū, quorū vnus cōueniebatur à Sépronio pro boue, & alius agebat cōtra eundē Séproniu pro domo: &

quale esset quod contrahebatur.

**V**na voce potest interponi auctoritas duobus diuersis actib⁹. B.

XV. MARCIANVS libro secundo Regularum.

**A**ccipiētis m & edētis n iudiciū idē tutor auctor vtriq; o fit. Sed hoc vtrū ita est, si bis auctor factus est: an & vna auctoritas sufficiat eo animo vt ad vtrūque pertineat, dubitat quidē Pōponius: sed fortiter defenditur sufficere vnā auctoritatem.

XVI. PAVLVS libro primo ad legem Æliam Sentiam.

**E**tiam si tutor cæcus factus sit, p auctor fieri potest.

**N**on cogitur tutor in certo cōtractu auctorari pupillo. Bart.

XVII. IDEM libro sexto ad Edictum.

**S**i tutor pupillo nolit auctor fieri, nō debet q̄ eū prætor cogere: primū, quia iniquū est, etiā si non expedit pupillo, auctoritatem eū præstare: deinde & si expedit, tutelæ iudicio pupillus hāc iacturam consequitur.

**Q**uæ sunt gerenda cū alio possunt expediri tutore auctore: secus si cū ipso tutore. tunc enim non potest auctorari: nec ad id se auctore procuratorē facere. Bar.

XVIII. IDEM libro primo ad Plautium.

**P**otest pupillus tutore auctore debitorē suum Titio delegare. r Sed cum tutor debet pupillo, dicendū est neque delegari eum, neque procuratorē aduersus tutorem dari ipso tutore auctore posse: quia futurum sit vt

§. de postu. l. j. §. casum. nā à principio cæcus dati nō potest: vt. C. q̄ da. tu. l. luminibus. licet videatur quod se habeat excusare: vt. C. qui morbo. l. j. sed improprie dicitur excusare ibi. Itē hic quādo ex post facto potest se excusare: vt. j. de excusa. tu. l. post susceptam.

**q** S i tutor. Nō debet. imō: vt. C. de admi. tu. l. fi. Sol. ibi in iudiciis, vt cogatur, vel tāquā suspectus remoueatur. hīc in cōtractibus: nō ideo remouetur. & est ratio: quia ibi certū est de dāno p̄pter missionē in possessionē quæ fieret: hīc est dubiū. Itē cōtra. §. titu. j. l. j. in princ. & insti. de satisfda. tu. §. quibus. Sed cogitur in genere ad ministrare: nō in hac specie, sed auctoritatē præstare. Vel dic etiam q̄ administrat nō auctorādō cū hoc expedit: vt & §. de procu. l. sed & hæ. §. fin. & l. seq. Itē est huic ar. cōtra. C. in qui. cau. in integ. resti. nō est neces. l. fi. **ADDITIONE**. Dic quōd ibi certum erat ab initio ladi: & ibi soluitur per Cy. in prima oppo. secundum Barto. hīc.

**P**otest. ] CASVS. Pupillus bene potest delegare debitorē suum alicui alij cū auct. tu. sui. sed si tutor est debitor pupilli, nō potest pupillus eum alicui delegare sua tutoris auct. quia iam à pupillo liberaretur sua auct. quod esse nō debet. Item nō potest cedere actiones quas habet contra tutorem suum debitorē alicui alij faciendū eum procuratorem in rem suam cōtra tutorem cum auct. tuto. propter eandem rationem: quia futurum & c. h. d. Viuian.

**r** Delegare. ergo & actionem cedere: & sic apparet rationem diui Seueri ad nomina non pertinere: vt. j. de re. eo. l. j. §. j. nec. l. Constanti ni: vt. C. de admi. tut. l. lex quæ tutores.

ita sufficit vnū sacramētū calūniæ, & vna auctoritas vtriq; pupillo. Dic ergo accipiētis, f. de boue: & edētis, i. actionem p̄ponētis de domo. & vtriq; f. pupillo. Vel dic q̄ vnus erat pupillus q̄ agebat ad domū cōtra Séproniu, & recōueniebatur ab eodē Sépronio vel ab alio pro boue, & secūdum hoc dic vtriq; f. iudicio. & secūdū hos duos intellectus nō est cōtra. §. de procu. l. licet. §. si plures. Vel tertio secūdū R. q̄ vnus erat tutor duorū pupillorū, quorum vnus agit cōtra aliū de boue. nam auctorabitur vtriq; pupillo. sed hoc nō placet: quia qualiter iuraret de calūniā? nā si vnū credit iuste litigare: ergo aliū iniuste. Itē quo modo ipse tutor nomine vnus cōdenabitur sibi ipsi nomine alterius: vt. d. §. si plures? possēt tamē defendi si ponas vtrumq; habere intellectū vt ipsi iurēt auctore tutore, non tutor: vt no. hoc fieri posse. §. tit. j. l. j. §. sufficit. vel secūdū vetera iura quādo non iurabatur. vel tertio quādo nō fuit exactū. & sic vtriq; pupillo litigātī auctorabitur. sicq; non obstat dictus. §. si plures. Accursius.

**n** Edētis. i. actionē p̄ponētis, secūdū primam.

**o** Vtrique. scilicet pupillo, secūdū primam. aliās vtrinque.

**P**otest. Factus sit. ex post facto. sic & §. de postu. l. j. §. casum. nā à principio cæcus dati nō potest: vt. C. q̄ da. tu. l. luminibus. licet videatur quod se habeat excusare: vt. C. qui morbo. l. j. sed improprie dicitur excusare ibi. Itē hic quādo ex post facto potest se excusare: vt. j. de excusa. tu. l. post susceptam.

**q** S i tutor. Nō debet. imō: vt. C. de admi. tu. l. fi. Sol. ibi in iudiciis, vt cogatur, vel tāquā suspectus remoueatur. hīc in cōtractibus: nō ideo remouetur. & est ratio: quia ibi certū est de dāno p̄pter missionē in possessionē quæ fieret: hīc est dubiū. Itē cōtra. §. titu. j. l. j. in princ. & insti. de satisfda. tu. §. quibus. Sed cogitur in genere ad ministrare: nō in hac specie, sed auctoritatē præstare. Vel dic etiam q̄ administrat nō auctorādō cū hoc expedit: vt & §. de procu. l. sed & hæ. §. fin. & l. seq. Itē est huic ar. cōtra. C. in qui. cau. in integ. resti. nō est neces. l. fi. **ADDITIONE**. Dic quōd ibi certum erat ab initio ladi: & ibi soluitur per Cy. in prima oppo. secundum Barto. hīc.

**P**otest. ] CASVS. Pupillus bene potest delegare debitorē suum alicui alij cū auct. tu. sui. sed si tutor est debitor pupilli, nō potest pupillus eum alicui delegare sua tutoris auct. quia iam à pupillo liberaretur sua auct. quod esse nō debet. Item nō potest cedere actiones quas habet contra tutorem suum debitorē alicui alij faciendū eum procuratorem in rem suam cōtra tutorem cum auct. tuto. propter eandem rationem: quia futurum & c. h. d. Viuian.

**r** Delegare. ergo & actionem cedere: & sic apparet rationem diui Seueri ad nomina non pertinere: vt. j. de re. eo. l. j. §. j. nec. l. Constanti ni: vt. C. de admi. tut. l. lex quæ tutores.

**†** Cæcus etiā in omnibus potest esse testis, præterquam in his que visu percipiuntur, sic inter personas quarum voces habet notas. glos. est not. in. c. testes. 3. q. 8. abbas. in. c. cum causam de testi. allegasset meli⁹ gl. in. c. quæ. redum. 2. q. 7. & gl. in alleg. c. testes. in ver. quæ nouerunt & viderunt.

\* Sic Flo. semper pro abfuerit. per peram quidam ex eo fecerūt, adfuerit.



**Liberetur.** ipsemet ergo à se exigere debet: vt. s. de nego. gest. l. diuortio. in fi. & s. tit. j. l. quoties. §. sicut. & j. de fideiuss. l. tut. quod si nō faciat, curator in eā causam cōstituendus est: vt insti. eo. §. fin. sed hodie qui debitor est pupilli, ab initio non admittitur ad tutelā: vt in authē. vt hi qui ob. §. j. coll. vj. Itē not. hīc in sua re non posse fieri auctore: vt. s. l. j. in prin. & facit. j. eo. l. fi.

Auctoritas in re propria nemini opitulatur. lib. 18. responsorum respondit.

**C**uratore.] **CASVS.** Nō solum puberi, sed etiā impuberi quādoq; datur curator: sed nō potest explicare ea quæ solēnitatē iuris desiderant, puta vt adeat pupillus hereditatē sibi delatā cum aucto. dicti cura. vnde eo casu datur ei tutor. Viuianus. **Impuberi.** non solum puberi.

**D**ari posse. ad litem, s. vt. C. de in lit. dan. tuto. l. j. & s. de tut. & curat. da. ab his. l. curatorem.

**Explicanda.** vt si hereditatem adeat: vt. j. de ap. cū in vna. §. j. Azo. & C. de in lit. dan. tut. l. fi.

**I**nter.] **CASVS.** Tutor erā duorū pupillorum qui cōmunē habebāt hereditatē paternam. me p̄sente diuiserunt voluntarie dictā hereditatem: tamē ego nō subscripsi diuisionis instrumēto. certē bene valet diuisio. Viuianus.

**P**resente tutore. Speciali singulorū pupillorum. nec enim vnus vtrique auctore esse potest, nisi id fiat: vt no. s. eo. l. accipientis.

**Non assignante.** scribēdo quid cuiq; pupillo in portione veniat. nā satis est q̄ cōsentit: vt s. eo. l. impuberes. Azo. Vel dic assignāte, i. subscribēte. sic & ponitur. C. de re. alie. nō alie. l. ij. H. Item videtur huic. l. cōtrarium. j. de re. eo. l. si pupillorum. & C. de prædi. mino. l. pe. quibus dicitur minorem nō posse prouocare ad diuisionem. Solu. in hac hereditate non erant nisi mobilia. Vel hīc fuit decretum: & nihilominus auctoritas tutoris vel curatoris est necessaria: ar. C. si propter pub. pen. l. fin. Nec ob. s. de mino. l. ait prætor. §. permittitur. quia maior solennitas in alienatione quā quando ei soluitur, est necessaria. & est ratio vt ibi no. & secundum hoc nemo vocauit eos ad diuisionem: sed sponte venerunt. Vel tertio dic quōd quidam coheres eorum maior eos prouocauit: vt. d. l. C. de præ. mino. l. pe.

**D**efendente.] **CASVS.** Titius cum fisco contraxit, & decessit relicto filio suo pupillo herede: qui pupillus habebat tutorem Seiū procuratore fisci: cū quo fisco cōtraxerat pater dicti pu. egit cōtra dictū pupil. & Seiū eius tutore, & sic cōdemnatus fuit pup. procurator fisci. postea finita fuit tu. & habuit curatore Caium pupillus, quondā procurator fisci portauit sententiā qua fuit ei cōdemnatus pup. corā procuratore Cæsaris qui est iudex inter fiscum & priuarū: & petiit eā mādari executioni. vnde procurator Cæsaris dixit curatori adulti qui vocabatur Nouellius: Solue quod debet adultus tuus ex causa iudicati. curator autē respōdit ei: Ego abstinēo ab hereditate patris pup. quondam, nunc apud me adul. dixit procurator Cæsaris procuratori fisci qui mōstrabat sententiā: Audisti quid respōdet aduersarius tuus: fac ei illud quod videtur tibi. Quæritur hīc nūquid propter verba dicta curatoris abstentus videtur ab hereditate patris dictus adolescens? Et dicitur quōd sic. In seq. l. ponas exemplum: vt. s. eo. l. potest. Viuianus.

**Defendente.** Pupillus tutore auctore cōuētus fuit à fisco ad. x. ex cōtractu paterno cuius hereditatē adierat: & cōdemnatus, tandē accepto curatore petebatur mādari sentētia executioni corā procuratore Cæsaris: sed curator vt euitaret executionem, abstinuit pupillum hereditate. dicit quodammodō, non teneri ille minor.

**Accepto curatore.** nō aperit an durāte tutela fuerit datus curator quod posset fieri ad litem ob aliquā causam: vt. s. de tute. l. solet. vel

auctoritate sua liberetur. **Curator potest dari pupillo ad agendū, non ad auctorandū. Bar.**

**XIX. IDEM libro nono Responsorum.**

**C**uratore etiā impuberi dari posse: sed ad ea quæ solēnitatem iuris desiderāt, explicāda, tutore auctore opus esse. **Non est necesse tutore auctore diuisioni se subscribere. Bar.**

**XX. SCÆVOLA libro decimo Digestorum.**

**I**nter pupillos paternæ hereditatis diuisio facta est p̄sente tutore, sed non assignante instrumēto diuisionis. quæsitum est, an ei stari oporteret. Respondit, si tutor auctore fuisset, non idcirco minus standum esse diuisioni, quōd non assignasset.

**P**etitio restitutionis impedit executionem sententiæ. **Bar.**

**XXI. IDEM libro vicesimo sexto Digestorum.**

**D**efendente tutore pupillus condemnatus ex contractu patris, accepit curatorem: inter quē & creditore acta facta sunt apud procuratore Cæsaris infra scripta: Priscus procurator Cæsaris dixit, Faciat iudicata.

**B**dolum malū vel culpā tutoris Aristot ait pupillum possessore cōdemnandum: sed nō puto quāti actor in litē iuraret. & tamē illud ita est, si rē à tutore pupillus seruare possit.

postea. pro prima est qd. j. dicit ibi, abstinēo pupillū. pro secūda qd dicit in fine, adolescēs abstētus. Sed secūdū R. nō est vis. & si primā teneas, dic id est adolescēs: scilicet nunc cum proponitur quæstio Scæuola. si secūdam, dic, id est pupillus: scilicet quondam.

**Cæsaris.** cognoscēs inter fiscū & minore in actione in factū quæ proponitur p̄ executione.

**Nouellius** curator dixit: Abstineo pupillū. Priscus procurator Cæsaris dixit: Respōsum habes. scis quid agere debeas. Quæsitū est, an secundum hæc acta adolescēs à bonis patris abstētus sit. Respondit, proponi abstentū.

**Actus qui tēdit ad liberationē tutoris, nō potest fieri eo auctore. Bartolus.**

**XXII. LABEO libro quinto pithanon.**

**S**i quid est quod pupillus agendo, tutorem suum liberaturus est, id ipso tutore auctore agi rectē non potest.

**QUANDO EX FACTO tutoris vel curatoris minores agere vel conueniri possunt. TITVLVS IX.**

**Quādo pupillus cōuenitur ex dolo tutoris, nō admittitur probatio per iuramētum in litē. Bar.**

**I. POMPONIVS libro vicesimo nono ad Sabinum.**

**B**dolum malū vel culpā tutoris Aristot ait pupillum possessore cōdemnandum: sed nō puto quāti actor in litē iuraret. & tamē illud ita est, si rē à tutore pupillus seruare possit.

in causā. §. causa. & l. etiam. §. fina.

**P**s quid. vt acceptilatio, pactum de non petēdo, vel transactio, vel delegatio: vt supra eo. l. potest. secus si soluat: quia liberatur à prima, licet teneatur actione tute. propter eam pecuniam: vt supra de nego. gest. l. diuortio. & sic soluitur contrarium. j. de solu. l. tutor. §. fi. quia ibi solutione. vel dic vt ibi.

**QUANDO EX FACTO TUTORIS VEL curatoris minores agere, vel &c.**

Non vt tutores vel curatores ex omnibus causis nomine pupilli agere vel conueniri possunt, ita vicissim minores nomine tutoris vel curatoris, id est ex facto eius agere vel conueniri quacumque ex causa possunt. Quæ ex causa possunt, hic titulus absoluit. Agunt ex constituto vtili actione si debitor pupilli tutori constituerit pupillo solui. l. eum qui. §. pen. De const. pec. & similiter ex locato si tutor vel curator locauerit prædium pupilli. l. pen. C. eod. & ex mutuo si pecuniam pupilli crediderint, & ex iudicato si tutor egerit nomine pupilli & obtinuerit, vt vice versa. mutui actione conueniuntur si pecunia tutori credita sit nomine & cōtēplatione pupilli & in rem quoque versa eius sit, & iudicati, si tutor condemnatus sit. Conueniuntur etiam ex stipulatione si tutor nomine pupilli cauerit, & aliis actionibus ex dolo vel culpa tutoris, si ex eo locupletiores sint. Factum vocat administrationem, contractum, fidem, diligentiam, dolum, culpam tutoris vel curatoris. Minorum nomen commune est pupillorum & adolescentium. Cuius.

**B**dolum. Conueniebatur impubes rei vindicatione, vel petitione here. dolo vel culpa tutoris facta est deterior res quæ petitur. tenetur pupillus secūdū Aristot. si tutor sit soluendo, vt hīc, & supra titu. ij. l. fin. in princip. adeo vt quidam dicant vt non liberetur cedendo actionē. sed falsum est: vt in. d. l. & plenē de hac materia not. ibi. Quod ergo in fi. hīc dicit, si rem &c. sub. maximē. nam tunc maximē tenetur vt tantum sufficiat cessio. Alij hīc ponunt casum quādo dolo vel culpa tutoris res peruenit ad pupillum: sed litera in fine hoc non patitur. Accursius.

**In litem** sic infra de fideiuss. l. fi. & supra de in lit. iur. l. j.

**Illud.** quod dixit Aristot. item contra supra si quis ius dicen. non obtem. l. j. §. si procurator.

**Iudicatum** facere quid sit.

**Si tutor.**

Casum ponit.

**Defendente.** Pupillus tutore auctore cōuētus fuit à fisco ad. x. ex cōtractu paterno cuius hereditatē adierat: & cōdemnatus, tandē accepto curatore petebatur mādari sentētia executioni corā procuratore Cæsaris: sed curator vt euitaret executionem, abstinuit pupillum hereditate. dicit quodammodō, non teneri ille minor.



**S**I tutor.] **CASVS.** Tutor vel curator mutuauit pecu. pupilli vel adulti Titio, & suo tutoris vel curatoris nomine stipulatus est sibi reddi. certè utilis actio datur pupillo vel adulto. & idem est si de pecunia pu. vel adulti emat suo nomine etiã tutor vel curator prædia. nam datur utilis actio pupillo vel adulto ad dicta prædia vindicanda. Viuianus.

**a** Data suo proprio nomine. aliàs iure cõmuni quæreretur cõdictio certi ex mutuo minori: vt. s. si cer. peta. l. certi cõdictio. §. si nummos.

**b** Stipulatus. scilicet sibi tutori vel curatori.

**c** In nomen suum. id est nomine suo proprio: & dic tutor emit de pecunia pupilli. si autem nomine pupilli accepisset, tunc dic directam: vt. C. pet. quas personas. l. j.

**d** Utilis actio. ex stipulatione, cum fuit mutuũ stipulatus: vt & supra titu. j. l. quoties. §. j. & plenè no. C. eod. l. ij. Item utilis in rem quando emit de pecunia minoris & est speciale in eo: sic & in milite: vt. C. de rei vind. l. si vt proponis. & etiam in vxore: vt. s. de donat. inter virum &

vxorem. l. vxor marito. Et idem in ecclesia quæ vicem habet pupilli: vt C. de sacrosanctis ecclesiis. l. fina. quia est contrarium regulariter: vt. C. de rei vind. l. si ex eo. sed ad stipulationem est contra. s. de pign. actio. l. solutum. §. per liberã. Solutio. hinc vtilem dicit quæri per tutorem: ibi negat directam. Accur.

**D**olus.] **CASVS.** Dolus tutorum non debet prodesse vel nocere pupillo, nisi ex eo factus sit locupletior pupillus. & de hoc ponit tria exempla. Et est primum tale: Pupillus habebat seruum qui negotiabatur in merce peculii sciente pupillo, & tutore eius: vnde creditoribus peculiaribus tenetur pupillus tributoria actione, id est facta contributione de se & aliis creditoribus. cū seruus prædictus eiusdem pupilli. domino aliquid debebat, tantum debet habere pupilli. quantum quilibet aliorum creditorum, & non plus. Tutor autem pupilli dolo fecit quo minus in eis peculiaribus aliqua non contribuere, imò apud pu. remanent. certè tenetur pu. quia factus est locupletior. Secundum & tertium exemplum planum est cum. l. seq. Viuianus.

**e** Faut. & sic est locupletior: vt. s. de tribu. l. iij. §. j. Accursus.

**f** Dicendum est. si ex dolo tutoris vel etiam ex suo habuit commodum ex re deposita: vt. s. de positi. l. j. §. an in pupillum.

**g** Probetur. vt & supra titu. ij. l. fina. vbi plenè de hoc no. & facit ad hanc. l. infra ne vis fiat ei qui in possess. mis. l. j. §. ex hoc edicto. & supra de euct. l. iij. & supra de admi. tuto. l. cum plures. §. primo. & de pecu. l. in summa. de dolo. l. si ex dolo. & supra commodati. l. iij. in principio.

**h** Et si extrinsecus. Admiserit. in sua re, non pupilli: & sic intelligitur infra de regu. iuris. l. neque.

**P**ost mortem.] **CASVS.** Pro furioso lata fuit sententia contra curatorem eius, postea mortuus est furiosus. certè non mandabitur sententia executioni contra curatorem, sicut nec mandatur cõff. Infort.

**Quod tutor vel curator acquirit ex pecunia minoris, efficitur minoris. Bartolus.**

II. **VLPIANVS** libro primo *Opinionum.*

**S**I tutor vel curator pecunia eius cuius negotia administrat, mutua data a ipse stipulatus. b fuerit, vel prædia in nomen suum c emerit: utilis actio d ei cuius pecunia fuit, datur ad rem vindicandã vel mutuam pecuniã exigendam.

**Pupillus nõ tenetur ex dolo tutoris, nisi quatenus ad eum peruenit. Bartolus.**

III. **PAPINIANVS** libro vicesimo *Questionum.*

**D**olus tutorum puero neque nocere neque prodesse debet. Quod autem vulgo dicitur, tutoris dolum pupillo non nocere: tunc verum est, cum ex illius fraude locupletior pupillus factus non est. Quare merito Sabinus tributoria actione pupillum conueniendum ex dolo tutoris existimauit: scilicet si per iniquam distributionem pupilli rationibus fauit. e Quod in depositi quoque actione dicendum est, f item hereditatis petitione, si modo quod tutoris dolo desit, pupilli rationibus illatum probetur. g

IIII. **VLPIANVS** libro sexagesimo quarto ad Edictum.

**A**t si \* extrinsecus aliquid tutor dolo admiserit, h pupillo nihil nocere oportet.

**De eo quod quis gessit vt administrator, finita administratione non tenetur. Bartolus.**

V. **PAPINIANVS** libro quinto *Responsorum.*

**P**ost mortem furiosi non dabitur in curatorem qui nego-

tra tutores qui defenderunt pu. si autem finita tutela vel cura animo nouandi promisit illi pro quo fuit sententia data: tutor quondam pu. vel curator furiosi bene tenetur quilibet. [TUTOR.] Pat er pupilli cuius non erat tutor, fuerat condemnatus cum vinebat, Titio in c. ego tutor promisi dicta. c. dicto Titio. postea finita est tutela.

no poterit me creditor Titius conuenire. secus autè si accepissem meo nomine mutuam pecuniã ab aliquo, & soluissem dicto Titio, non teneret illi à quo accipi etiam finita tutela: nisi ille à quo accipi, ideo mihi dedit, vt soluere dicto Titio. Viuianus.

**Si tutor simpliciter contrahat in re pertinente ad pupillum, intelligitur tutorio nomine contrahere, si in re quæ potest ad ipsum & ad pupillum pariter pertinere: intelligitur nomine proprio contrahere, nisi aliud actum sit. Bart.**

**Tutor qui pecuniam se solutum cauit, quam pater pupilli cõdemnatus fuerat: actionem post tutelam finitam rectè recusat. l** Nõ idem m in eo placuit, qui suo nomine n mutuam pecuniam accepit, & iudicatum pro pupillo fecit: o nisi fortè creditor ideo cõtraxit, vt in causam iudicati pecunia transfret.

**Sicut pupillo quæritur per tutorem, ita per actorem ab eo constitutum. Bartolus.**

VI. **IDEM** libro secundo *Definitionum.*

**T**vtor interposito decreto p prætoris, actorem reliquit. Secundum eum q sententia dicta iudicati r trãsfertur ad pupillum actio nõ minus quàm si tutor obtinisset.

VII. **SCÆVOLA** libro tertio decimo *Questionum.*

**T**vtori qui infantem defendit succurritur, vt in pupillum iudicati actio detur. f

**Si negotium in parte spectat ad pupillum, pro illa videtur tutorio nomine facere: pro alia proprio. Bar.**

VIII. **IDEM** libro quinto *Responsorum.*

**T**vtor, qui & coheres pupillo erat, cum conueniretur fidei-

et solui pecuniam in qua pater fuerat condemnatus. Azo. & potes distinguere vt nor. s. de neg. gest. l. si pupilli. §. j. & facit. s. de procu. l. procurator. §. si. & C. si tutor vel curator. l. si creditor.

**T**vtor.] **CASVS.** Tutor egit contra pupilli debitorem, & iudicio pendente cum decreto prætoris actorem constituit ad cõplendam litem: & pro dicto actore postea fuit lata sententia. certè habebit pup. ac. iudicari. Viuianus.

**p** Tutor interposito decreto. aliter enim fieri non potuit. s. titu. ij. l. decreto. & institu. de cura. §. fina.

**q** Eum. scilicet agentem.

**r** Actio. scilicet in factum de re iudi. & C. de rebus creditis. l. actori. hæc quidem dabitur pupillo. & facit supra de procura. l. si procurator. & C. eo. l. ij. & l. pe.

**f** Tvtori. Actio detur. sic infra de re iudica. l. iij. §. j. & supra titu. ij. l. ij. & supra si quis cau. l. fina.

**T**vtor.] **CASVS.** Me tutorem Titij & ipsum Titium instituit Sempronius heredes, & à nobis fideicom. reliquit Mæuius sub conditione vel ex die. petiit Mæuius vt cauetemus ei de fideicom. ei præstando adueniente die vel conditione. ego caui pro me & pu. coheredè que meo. certè ex illa cautione tenebitur pro parte pup.

Ecclesia vicem pupilli obtinet.

\* Et si.



vtili actione ex stipulatu fideicommissario Mævio. Viuianus.

**a** Nomine relictū in diem vel sub conditione à se & à pupillo. & sic cauit pro se, & pro eo per consequens.

**b** Danda. legatario vel fideicommissario adueniente die vel conditione: vt. j. vt le. no. ca. l. j. in princip. & facit supra eo. l. post mortē.

§. j. vbi ex promissione tutoris teneretur pupill<sup>o</sup>. Alij etiam dicunt, quod datur tutori in adultum coheredem, & dicūt fami. erci. si non est redditum: vt supra fami. erci. l. heredes. §. familia. Vel secundum Py. vtilem tutelæ, quæ non placet.

**DE SUSPECTIS TUTORIBUS. & CURATORIBUS.**

Rectè sequitur suspecti postulatio. nam tutor extra ordinem compellitur primū tutelam gerere atque administrare, & posteaquam gerere cœpit, si gestu abstineat vel si male gerat, succedit ordinaria postulatio suspecti c. i. in prin. l. §. gessisse de administ. tut. Ordinaria, id est ex 12. tabul. quæ omnibus patet, quaque vinculis publicis tutor vel curator nō nunquam coercetur, ac præterea decreto iudicis tutela abire iubetur vel gerere prohibetur, alias integra, alias lesa existimatione. Nec tamen crimen publicū hoc est, quia nec qui id obiecerit, & destituerit pœna tenetur. S. C. Turpiliani. Cuius.

**H**æc clausula. **CAVS.** Primò dicit, quod titulus de suspectis tutoribus necessarius est & frequens. Secundò querit, vnde crimē suspecti descendit, & apud quos magistrat<sup>o</sup> possit postulari suspectus tutor, vel curator: & quis tutor vel curator possit suspectus postulari: & quis possit postulare suspectos: & ex quibus causis possit remoueri tutor vel curator à tute. vel cura: & quæ sit pœna tutoris vel curato. cōiucti suspecti. Tertio deter-

\* Vide. l. i. §. suspecti. j. ad Turpil. l. 4. §. de offici. eius cui mand. est iurifid.

a) Tutor suspectus afficitur, quod limita, nisi fuisset cōsan guineus pupilli: quia tūc vt suspectus non remouetur, ne infametur: sed illi dabitur adiūctus text. in l. si tutor. j. c. Bar. in l. quod si fortē. §. sunt quidam. j. de fo.

commissi nomine, <sup>a</sup> in solidum ipse cauit. quæsitū est, an in adultum pupillum pro parte danda sit vtilis actio. Respondit, danda. <sup>b</sup>

**DE SUSPECTIS TUTORIBUS & CURATORIBUS.**

**TITVLVS X.**

Procedit per modum summæ.

Primò ponit quid induxit ad tractandum seu tradendum istā materiam. Secundò ponit quæ requiruntur ad hoc vt ista materia intelligatur: & illa per ordinem tractat per totum istum titu. Bart.

**I.** VLP IANVS libro trigesimo quinto ad Edictum.

**H**æc clausula & frequēs & perneccessaria est.

Cottidie enim suspecti tutores postulantur. Primū igitur tractemus vnde descendat suspecti crimen: <sup>c</sup> & apud quos postulari quis possit suspectus tutor vel curator: deinde quis, & à quo, & ex quibus causis remouetur: de que pœna suspecti. Sciendū est suspecti crimen è lege duodecim tabularum <sup>d</sup> descendere.

**Causa suspecti potest agirari coram ordinario, & coram delegato iudice. Barto.**

Damus\* autem ius remouendi suspectos tutores Romæ prætoribus: in prouinciis, præsidibus earum. An autem apud legatū proconsulis suspectus postulari possit, dubiū fuit. Sed imperator Antoninus cū diuo Seuero Braduæ Maurico proconsuli Africæ rescripsit posse: quia mandata <sup>e</sup> iurisdictione, officium ad eum totū <sup>f</sup> iuris dicundi transit. <sup>g</sup> Ergo & si prætor mandet iurisdictionem, simili modo dicendum est suspe-

minat, vnde descendit hoc crimen. Quartò dicit, qui sint illi magistratus qui possunt remouere à tutela vel cura suspectos. Quintò de terminat, qui tutores & curatores possunt accusari & remoueri à tutela vel cura. Sextò determinat, qui possunt accusare de suspecto, vsque ad §. si quis de plebeis. Cætera sunt plana vsque ad §. quæri potest. in l. tutor. Viuianus.

**c** Crimen. id est accusatio criminis. nam crimen nō est ex lege, imò per l. punitur: vt. C. vnde vi. l. meminerint.

**d** Duodecim tabu. quia ergo est legitimū crimen, ergo accusatio debet solenniter proponi. i. per libellum in scriptis. Sed tamen fauore pupilli est admissum vt etiam sine libello in scriptis possit fieri accusatio & remotio: vt. j. eo. l. iij. §. præterea. Vel verius ibi loquitur quādo iudex per officium inquirat. cæterum si aliquis accusat, non potest fieri sine dicto libello: vt. j. de priua. delic. l. si. & de mune. & ho. l. rescripto. §. si quis. Sed quæ erit pœna talionis? Respon. infamia. <sup>a</sup> Item & alias quandoque pœnas patitur tutor: vt ea. l. §. fi. & l. sequenti. & l. tutor. §. fi. & l. seq. quas hic accusator patietur: vel ad minus extraordinariè punitur: vt infra ad Turpil. l. & in priuatis.

**e** Mandata. id est legata.

**f** Totum. imò non: vt supra de offic. proconsul. l. solent. in princ. & l.

nec quicquam. §. j. & l. si quid. dic ergo totum quod non exigit maiorem animaduersionem.

**g** Transir. id est cōceditur. v. §. de offici. eius cui man. est iurisd. l. j. §. fi. **h** In prouincia. si dicas in præfide & eius legato, est contra. j. ad Turpil. l. j. §. suspecti. Solu. ibi nomen præfidis est generale, vt etiam delegatos præfidis cōprehendat. vt. §. de offici. præsi. l. j. Vel potest cognoscere delegatus præfidis & prætoris, vt hic: non remouere, vt ibi. & ad hoc. §. de offic. eius cui man. est iurisd. l. iij. & sic remotio non potest de legari. Tu dic in legato proconsulis esse speciale vt de omni crimine cognoscat: vt. §. de offici. proconsul. l. solent. Itē vt de suspecto cognoscat & remoueat: vt hic: & instit. e. in prin. idem potest dici in legato prætoris: vt hic. Nec ob. quod dicit, in prouincia: quia dicit à proconsule, vel suo legato. nam & proconsul regit prouinciā remotam: vt nota. §. de offici. præsi. l. j. & secundū hoc præses ad cognoscendum non delegat: vt in contrario.

ctum posse apud eum postulari, cui mandata est. cum enim sit in prouincia <sup>h</sup> hoc rescriptum, consequens erit dicere & eum cui à prætore mandata est iurisdictione, posse de suspecto cognoscere.

**Omnes tutores cuiuscūque conditionis existant, possunt accusari de suspecto si malè gerant. Bart.**

**O**stendimus qui possunt de suspecto cognoscere: nūc videamus qui suspecti fieri possunt. Et quidem omnes tutores <sup>i</sup> possunt, siue testamentarij sint, siue nō sint, sed alterius generis tutores. Quare & si legitimus <sup>k</sup> sit tutor, accusari poterit. Quid si patronus? adhuc idem erit dicendum: modò vt meminerimus patrono parcendum. <sup>l</sup>

**Quilibet admittitur ad accusandum tutorē de suspecto, etiā mulier si ex pietate mouetur. Bart.**

Consequēs est, vt videamus qui possunt suspectos postulare. <sup>m</sup> Et sciendum est quasi publicam esse hāc actionē, <sup>n</sup> hoc est, omnib<sup>o</sup> patere. <sup>o</sup> quinimo & mulieres admittuntur: sed hæ solæ, quæ pietate necessitudinis ductæ ad hoc procedūt: vt puta mater, <sup>p</sup> nutrix quæ & auia possunt. potest & soror. nam in sorore & rescriptū extat diui Seueri. & si qua alia mulier fuerit, cuius prætor perpenfam <sup>q</sup> pietatem\* intellexerit, non sexus verecundiam egredientis, <sup>r</sup> sed pietate productam non continere iniuriam pupillorū, admittet eam ad accusationem.

**Ob facta atrocita tutor nō solū remouetur, sed etiā punitur. Bar.**

Si quis de plebeis <sup>f</sup> ob facta atrociora <sup>t</sup> in tutela admissa fuerit

remotum non sequitur infamia: quæ aliàs sequeretur: vt hic, & C. e. l. fina. Alij quod non remoueat, sed curator adiungatur: vt infra eo. l. si tutor. sed illud est consilium, vt dixi: non præceptum.

**m** Postulare. id est accusare. aliter ponitur. §. de postu. l. j. §. postulare. Accursius.

**n** Hanc actionem. id est accusationem. sic ponitur. C. si tutor non gef. l. j. & j. de sepul. vio. l. iij. §. penul.

**o** Patere. aliàs patere: aliàs competere. & ita in lib. domini. Azo.

**p** Mater. se cus in iuramento in litem: vt. §. de in lit. iur. l. videamus.

**q** Propensam. id est moderatam, imò procliuem.

**r** Egredienis. quod esset quando faceret vt cœtibus virorum posset interesse, argu. C. de procu. l. maritus. Admittitur ergo mulier quælibet ad accusationem istam, dummodo ex honesta causa moueatur: & hoc fauore pupillorum. aliàs mulieres non admittuntur ad accusationem, nisi suam vel suorum iniuriam prosequantur: vt. C. qui accu. non pos. l. de crimine. & j. de accu. l. qui accusare. & facit insti. eo. §. consequens. & §. de procura. l. fœminis.

**f** Si quis de plebeis. nam non omnes sic puniuntur: sed humiliores tantum: vt. j. eo. l. iij. §. tutores qui. Accursius.

**t** Atrociora. puta quia præfens alimenta denegauit: & probatum est eius

legatos præfidis cōprehendat. vt. §. de offici. præsi. l. j. Vel potest cognoscere delegatus præfidis & prætoris, vt hic: non remouere, vt ibi. & ad hoc. §. de offic. eius cui man. est iurisd. l. iij. & sic remotio non potest de legari. Tu dic in legato proconsulis esse speciale vt de omni crimine cognoscat: vt. §. de offici. proconsul. l. solent. Itē vt de suspecto cognoscat & remoueat: vt hic: & instit. e. in prin. idem potest dici in legato prætoris: vt hic. Nec ob. quod dicit, in prouincia: quia dicit à proconsule, vel suo legato. nam & proconsul regit prouinciā remotam: vt nota. §. de offici. præsi. l. j. & secundū hoc præses ad cognoscendum non delegat: vt in contrario.

**i** Omnes tutores. id est cui iussibet generis tutores siue testamentarij, siue legitimi, siue dariui: & idem in curatoribus: vt j. l. iij. §. non tantum. & dicas malè gerentes, nō bene. & sic comprehendit genera singulorum, & non singula generū. sic. j. de vi & vi ar. l. j. §. priuatum. & instit. qui. mo. tu. fina. §. simili modo. & instit. de fideiuf. §. j. & §. de pecul. l. quā Tu beronis. §. in peculio.

**k** Legitimus. imò videtur adiungendus curator. & idem in patrono dicitur: vt. j. eod. l. si tutor. Sed dic quod illud est cōsiliū magis quā præceptum. Et eodem modo respon. j. eo. l. iij. circa prin. ibi, sed si patronum, & c.

**l** Parcendum. quia eum remotum non sequitur infamia: quæ aliàs sequeretur: vt hic, & C. e. l. fina. Alij quod non remoueat, sed curator adiungatur: vt infra eo. l. si tutor. sed illud est consilium, vt dixi: non præceptum.

\* Propensam

Mulier an ad accusandum admittatur. Tutor in multis casibus non solum remouetur, sed etiā punitur.



est eius mendacium. vel si data pecunia tutelam redemerit: vel si inuētarium nō fecit: vel si pecuniā deponere vel in emptionē prædiorum conuētere noluit iussus à iudice: vel euidenti fraude bonorum pupillorū alienauit. Item si libertus fraudulēter gessit tutelā filiorum patroni: vt instit. eo. §. sed si quis. & §. libertus. & §. de offic. præfect. vrb. l. j. §. itē. & §. de tut. l. in eos. & §. de administratio. tuto. l. tutor qui. §. itē solent. & infra. l. iij. §. tutor qui. & §. tutores. & infra. l. pxi. & C. de administ. tut. l. nisi.

**a** Præfectum vrbis. quia ad eum spectabat hæc iurisdictio sine cura: vt §. de offic. præfect. vrb. l. j. §. itē solent.

**b** Grauit. suo arbitrio. vt. C. de administ. tut. l. nisi.

**c** Libertus quoque si fraudulēter gessit. Secus si nullo modo gessit: quia ingratus redigitur in seruitutem: vt. j. de iure patrona. l. ingrat. Argumē. contra. C. de lib. cau. l. solo.

**d** Puniendus. & de suspecto accusari potest: vt. C. qui pet. tuto. l. j. & facit instit. eod. §. libertus. & C. de administ. tut. l. nisi.

**e** Tutor quoque. Adhuc tutor. qui aliū accusat contutorem.

**f** Desierit. finita tutela per capitis deminutionem, qui est postea restitutus. Azo. Vel dic qd fuit datus ad certam conditionem, vel diem: vt instit. quibus modis tut. fin. §. sed & si. & §. præterea.

**g** Contutor. s. accusatus, & qui nunc remouebitur ppter accusationē cōtutoris quondam. & secundum hoc manet quando ille desit: sed non manet post finitā accusationē de se factā.

**h** Suspectum. id est dicere, non solum si alia causa desit: sed etiam quando per accusationem suspecti. tunc enim desinit: vt instit. quibus mod. tut. fi. §. fina. quo casu videbatur quod nihil dolosus doloso.

**i** Gratē. ergo si omittant, committunt ingratitude: vt infra de iure pat. l. ingratus. & C. qui pe. tu. l. ij. licet sit argumen. contra. C. de lib. cau. l. solo.

**k** suum. scilicet pupilli & bene dico, & melius est: quia optimum consilium est adiungi curatorem: vt infra eod. si tutor. & secundum hoc libertus impuberis accusat patronum pupilli impuberis. Vel dic suum, scilicet istius accusantis. & ideo melius dicit, quia incurrere posset patroni sui offensam, quia ob hoc solum posset eum in seruitutem reuocare, vel petere castigari: vt. C. de lib. & eod. lib. l. ij. & infra de iure pa. l. j. nam licet famosam accusationem possit libertus contra patronum nomine alterius proponere etiā sine veniā impetratione: vt supra de in ius vo. l. quæsitum. licet lex ista aliter intelligi possit: non tamen accusat, etiam si suam iniuriā prosequatur: vt infra de accus. l. hi tamen. §. j. & sic intelligitur lex illa. C. si tu. non gessit. l. j. licet aliter quidam intelligant: vt ibi not. Vel tertio potest intelligi quod erat libertus communis pupilli & eius tutoris. Accursius.

**l** Grauius. quia forte inter eum & patronum & libertum magna discordia oriretur, & magna verba etiam ad accusandum procederent. Et quod dicit. omnibus aliis, scilicet libertis, q. d. si conceditur istis, conceditur omnibus aliis libertis accusare patronos. arg. ff. Infort.

apud prætorem accusatus: remittitur ad præfectum vrbis grauitè puniendus.

II. IDEM libro primo de omnibus Tribunalibus.

**L**ibertus quoque si fraudulēter gessit tutelā filiorū patroni probetur, ad præfectum vrbis remittetur puniendus.

**Tutor potest accusare contutorem suspectum etiam si fuerit remotus. Bartolus.**

III. IDEM libro trigesimo quinto ad Edictum.

**T**vtor quoque contutorem potest suspectum facere: siue duret adhuc tutor, siue iam desierit ipse, contutor autem maneat tutor. & ita diuus Seuerus rescripsit. Plus diuus Pius Cæcilio Petino rescripsit, posse tutorem suspectum remotum contutores suos suspectos facere.

**Liberti possunt tutores patronorum suorum siue filiorum patroni sui accusare de suspecto: sed liberti nō accusant patronos suos crimine suspecti tutoris. Itē omnis curator non tantum adolescentium potest suspectus accusari. h. d. vsque ad fin. l.**

Liberti quoque pupillorū gratē faciēt, si tutores vel curatores eorum, malè gerētes rem patronorū vel liberorum patronorum suspectos fecerint. Sed si patronū suum vt suspectum in tutela facere velint, melius est liberos ab accusatione repelli: ne in ipsa cognitione grauius aliquid emer-

g. de re mili. l. officium. §. sed scio. Vel dic, aliis, id est dicere, non nocet pupillo si libertus repellatur: quia omnibus aliis de pupillo cōpetit hoc ius: vt supra. l. j. §. consequens.

**m** Bonorum ve. aliorū quā ventris. Vel dic, bonorum & ventris. nam quandoque iidem, quandoque diuersi constituuntur curatores ventri & bonis: vt infra de ventre in pos. mitt. l. j. §. hoc iure vt mur. & facit infra ea. l. §. si curator ventri. & §. de administra. tut. l. inter bonorum.

gat, cū hoc aliis omnibus pateat.

Non tantum autem adulescentis curator, sed etiam furiosi vel prodigi vt suspectus remoueri potest. Sed & quis si curā vētris, bonorūve administrat, non carebit huius criminis metu.

**Tutor potest remoueri ex officio iudicis sine accusatione. Bar.**

**P**ræterea videndū, an & sine accusatione possit suspectus repelli. Et magis est vt repelli debeat, si prætori liqueat ex aperitissimis rerum argumētis suspectum eum esse. quod fauore pupillorum accipiendum est.

**Tutor remouetur ob dolum in tutela commissum: secus si extra tutelam. Item secus si in alia tutela, si est qui eum actione tutelæ conueniat. h. d. vsque ad. §. si tutor inimicus. Bartolus.**

**N**unc videamus ex quibus causis suspecti remoueantur. Et sciendum est, aut ob dolum in tutela admissum suspectū licere postulare, si forte grassatus in tutela est: aut sordidè egit vel perniciosè pupillo, vel aliquid interceptum ex rebus pupillaribus iā tutor. Quod si quid admisit, ante tamē admisit, quā tutor esset, quāuis in bonis pupilli, vel in tutela: nō potest suspectus tutor postulari: quia delictū tutelæ præcessit. Proinde si pupilli substantiam expilauit, sed antequam tutor esset, accusari debet expilatæ hereditatis crimine. si minus, furti.

Quæri potest, si tutor fuerit

**x** Tutor. in bonis pupilli: & in tutela dicitur tutor.

**y** Crimine. cum subtraxit res hereditarias ante aditam hereditatem, vel post aditam hereditatem: sed ante apprehensam possessionem. Et quod subiicit, si minus, id est cum subtraxit post aditam hereditatem, & apprehensam possessionem, scilicet ab herede pupillo. tunc enim conueniri potest furti: quia rei hereditariæ non sit furtum nisi in casibus: vt infra de fur. l. rei hereditariæ. & l. sequē. & infra de cri. expil. here. l. ij. & l. fi. Vel dic, si minus, id est si nō potest accusari crimine expilatæ hereditatis: quia non habet locum: quod est vt dixi. innuit ergo hic quod pro ante gestis non potest accusari vt suspectus. & sic est contra. instit. eo. §. sed & antequam.

**E** Solu. vt ibi. [Quæri potest.] **CASVS.** Titius fuit tutor cuiusdam pupilli. & malè administrauit. illo pupillo pubere facto idem fuit datus ei curator cum quibusdam aliis. nunquid de mala gestione tutelæ potest suspectus postulari in cura existens? Et dicitur quod non: quia potest conueniri act. tutelæ a concuratoribus. & idem potest dici in eo qui bis fuit tutor: vt existens in secunda tutela nō possit postulari suspectus de eo quod malè in prima administrauit, sed in secunda habet contutorem qui eum possit cōuenire tutelæ de eo quod in prima administrauit malè. si autem in secunda tutela non habet contutorem, bene remouetur vt suspectus a secunda tutela ex eo quod malè administrauit in prima. & idem est in curatore, de quo dictum est in prin. §. Sed quid si ita fuit datus tutor pupillo, donec in Italia erit, tutor esto: vel donec ultra mare non ieris, tutor esto. & hic tutor antequam exiret Italiam, vel

Accursius.

**n** Criminis. id est accusationis de suspecto.

**o** Debeat. & ideo forte non erit tunc infamis: vt. C. si tut. non gessit. l. j.

**p** si prætori. qui & præses dicitur: vt supra de offic. præsi. l. j. & sic nō ob. j. ad Turpil. l. j. §. suspecti. & de offic. præsi. l. j. Item prætori vt iudici: vt not. supra de offic. præsi. l. illicitas. §. ueritas. Itē liquet sine alius accusatione: puta fraudulose videt eum agere causam pupilli corā se: vel aliter per officium inquisit: vt. j. e. l. fi. & j. ead. l. §. si tutor inimicus. & j. vbi pup. edu. l. fi. & ad idem. §. de procu. l. non solum. §. si sic est in lenocinio, & quibusdam aliis: vt not. j. de adult. l. ij. §. si publico. si verò alius postulet tutorem remoueri principaliter hoc instituyendo, nunquam sine accusatione admittitur: vt not. supra ea. l. j. §. j.

**q** Apertissimis. sic. C. de proba. l. sciant.

**r** Grassatus. i. studiose malè gessit. Accur.

**s** Aut quod sordidè. per pretium. Accursius.

**t** Perniciosè. per gratiā alienando.

**u** Interceptum. sibi accipiendo.

**v** Interceptum. sibi accipiendo.

**w** Interceptum. sibi accipiendo.

**x** Tutor. in bonis pupilli: & in tutela dicitur tutor.

**y** Crimine. cum subtraxit res hereditarias ante aditam hereditatem, vel post aditam hereditatem: sed ante apprehensam possessionem. Et quod subiicit, si minus, id est cum subtraxit post aditam hereditatem, & apprehensam possessionem, scilicet ab herede pupillo. tunc enim conueniri potest furti: quia rei hereditariæ non sit furtum nisi in casibus: vt infra de fur. l. rei hereditariæ. & l. sequē. & infra de cri. expil. here. l. ij. & l. fi. Vel dic, si minus, id est si nō potest accusari crimine expilatæ hereditatis: quia non habet locum: quod est vt dixi. innuit ergo hic quod pro ante gestis non potest accusari vt suspectus. & sic est contra. instit. eo. §. sed & antequam.

**E** Solu. vt ibi. [Quæri potest.] **CASVS.** Titius fuit tutor cuiusdam pupilli. & malè administrauit. illo pupillo pubere facto idem fuit datus ei curator cum quibusdam aliis. nunquid de mala gestione tutelæ potest suspectus postulari in cura existens? Et dicitur quod non: quia potest conueniri act. tutelæ a concuratoribus. & idem potest dici in eo qui bis fuit tutor: vt existens in secunda tutela nō possit postulari suspectus de eo quod malè in prima administrauit, sed in secunda habet contutorem qui eum possit cōuenire tutelæ de eo quod in prima administrauit malè. si autem in secunda tutela non habet contutorem, bene remouetur vt suspectus a secunda tutela ex eo quod malè administrauit in prima. & idem est in curatore, de quo dictum est in prin. §. Sed quid si ita fuit datus tutor pupillo, donec in Italia erit, tutor esto: vel donec ultra mare non ieris, tutor esto. & hic tutor antequam exiret Italiam, vel

**H** iij

† Facit glos. in. c. venerabili. circa med. ibi, & etiam iudex extra de offic. deleg. \* Ergo regulariter ne mo sine accusatore dā nandus. Cic. pro Roscio.



iret ultra mare, administrauit tutelam, & malè: & postea exiuit Italiam, vel ultra mare fuit, & postea reuersus administrauit iterum? nunquid potest postulari suspectus de eo quod malè administrauit antequam exiret Italiam, vel ultra mare iret? Et dicitur quòd sic. non enim potest conueniri tutelæ: quia non est finita. vna enim fuit tutela, & non plures. secus autem esset, si ita dixisset ille qui tutorem dedit, quum reipub. causa non aberis, tutor esto. cum aberis, tutor ne esto. cū reuersus fueris, tutor esto. Nam si tutor taliter datus malè administrauit an requam vadat causa reipubli. & postea reuersus adhuc administrauit, nō poterit ex priori malè gestu postulari suspectus: quia potest conueniri tutelæ. duæ enim tutelæ fuerunt. Itē quid si Titius fuit datus curator ventri vel bonis, & malè curā administrauit: & postea puero nato fuit tutor datus: nūquid existens in tutela potest suspectus postulari de eo quod malè administrauit in cura? & aut habet contutorē qui eum possit conuenire de eo quod malè in cura administrauit, aut non. Primò enim non posset postulari suspectus, secundò sic. & hoc vsque ad. §. si tutor inimicus. Viuianus.

**a** Confirmatus. sponte. nec enim cogitur: vt supra de administra. tuto. l. cum hereditas.

**b** Ex delictis tutelæ. id est admissis in tutelariis negotiis dū erat tutor.

**c** Tutelæ. scilicet actione.

**d** A concuratoribus. alias à contutoribus.

**e** Deposito officio. scilicet tutelæ: aliàs non posset agi actione tutelæ: vt infra de tut. & rat. distra. l. nisi.

**f** Sumpto. scilicet curæ.

**g** Datus. à testatore.

**h** Testamentaria. hoc ideo dicit, quia à iudice non potest dari sub conditione: vt supra de tu. l. muto. §. j. licet à testatore sic: vt hīc, & s. de testa. tute. l. tutor datus. & insti. de Attilia. tu. §. j.

**i** Conueniat. de facto, puta alius tutor: vt infra ea. l. §. si curator. Et sic not. quòd vt accusatio suspecti locū non habeat, oportet quòd de iure & de facto possit agi tutelæ: vt & not. C. eo. l. j. Item contra supra de administra. tut. cum plures. Sed ibi pro eadem tutela tutor & curator conueniri non possunt, hīc ex alia.

**k** Crimen suspecti. nec remouebitur ob hoc solū quòd in sua malè versatus est: nisi vbi non est qui eum ex priori conueniat tutela, vt subiicit. si autem aliunde quàm ex eo quòd malè gessisse dicitur in prima, suspectus dicitur: dicunt quidam indistinctè quòd potest: nec obstat quòd agi potest tutelæ: quia ex hac causa agi nō potest. Sed certè satis potest responderi ad contrariū, scilicet quòd non possit remoueri. quid enim si causa illa suspicionis remota est? vt infra de adimen. legatis. l. iij.

**l** si autem. facit infra eadem. l. §. si curator.

**m** Tutelæ cessat. id est qui tutelæ eum conueniat.

**n** Versatus sit. sub. & certè sic. Et sic notat. quòd qui in vno malus est, & in aliis a & c. sic infra de re mili. leg. non omnes. §. à barbaris. & supra de transact. leg. cum hi. §. in persona. & supra de testa. tut. leg. in testamento. §. non omnino. & infra de accu. l. si cui. §. iisdem.

a] Facit glo. in ca. venerabili. super verbo. suspectus. post prin. ibi. hodie verò secus. extra de offi. dele.

**o** Idem dici potest. scilicet quòd possit remoueri. **ADDITIONO.** Vide glof. in ca. accepimus. super ver. reputare. circa me. quæ ponit calum huius. §. extra de æta. & quali. ord.

**p** Suspectus postulari. quia durat tutela. non ergo concurrens actio tutelæ, & postulatio de suspecto: vt hīc, & superioribus. §. §. & infra proxi.

causa, desiderauit in locū suum constitui alium tutorem: an reuersus, ex ante gesto suspectus postulari possit? Et quia potest ex priore gestu vtili actione conueniri, cessabit postulatio.

Si curator vētri bonisque datus, fraudulenter versatus sit, deinde tutor datus: an postulari suspectus propter fraudes in cura admissas possit, dubitari potest. Et si quidem habet contutores, non poterit postulari: quia conueniri potest. si nō habet, amoueri potest.

**Propter inimicitias cum pupillo vel cum parentibus remouetur tutor vt suspectus. Bart.**

Si tutor inimicus pupillo parentibusve eius sit, & generaliter si qua iusta causa prætorē mouerit cur non debeat in ea tutela versari, reicere eum debeat.

**Propter res malè vēditas potest tutor vt suspectus remoueri. Bar.**

Seuerus & Antoninus rescripserunt Epicurio, tutores qui res vetitas sine decreto distraxerūt, nihil quidem egisse: verū si per fraudem id fecerunt, remoueri eos oportere.

**Tutor qui denegat alimēta indebitè, potest vt suspectus remoueri, & etiam puniri. Bartolus.**

Tutor qui ad alimenta pupillo præstanda copiam sui non faciat, suspectus est: poteritque remoueri. sed si non latitet, sed

bat pupillo suo alimenta: vnde vocauit eum prætor coram se, volens pupillo constituere alimenta: & ipse non venit: vel venit, & dixit pupillum non habere vnde ei alimenta constitueret: & postea repertum est contrarium. certè hic tutor potest puniri eo modo quo punitur ille qui corrumpit notarios prætoris per pecuniam, vt ipse tutor constituatur. nam & iste & ille remouentur vt suspecti: & etiam remittuntur ad præfectum vrbi, extra ordinem ab eo puniendi. Quartò dicit quòd tutores qui inuentarium non faciunt, vel qui nolunt deponere pecuniam pupillarem ad prædiorum comparisonem, vel qui per pecuniam per se depositam nolunt postea prædia emere: si sunt plebeij, duas penas sustinent: quia in vinculis ponuntur donec inueniatur idonea emptio: & etiam remouentur vt suspecti. si autem non sunt plebeij, remouentur tantum vt suspecti. hoc dicit vsque ad. §. is tutor. Viuianus.

**x** Si tutor inimicus. inimicitia capitali, nec interuenit reconciliatio: vt insti. de excusa. tuto. §. inimicitia.

**y** Parentibusve. ex linea ascendenti in infinitum: vt supra de in ius vocan. l. quique. §. parentes. secus si cū fratre vel aliis transuersalibus. & facit. s. de arbi. l. licet. & de procura. l. filius. in fine.

**z** Moueri. videtur quòd per officium hīc inquirat. quod dic vt supra ea. l. §. præterea. idem tamen si aliquo accusante.

**a** Egisse. scilicet quo ad alienationem: vt. C. de præ. mino. l. iij. & l. si quidem. Accursius.

**b** Per fraudem. vt totam pecuniam partemve sibi vsurperet.

**c** Copiam. infra eo. impuberibus. in fi. & insti. eo. §. si quis tutor. & infra

**q** Vna tutela. durat enim eadem: nisi & testator dixisset contra: vt infra tit. j. l. Titius. & facit infra de milit. testa. leg. quod dicitur. §. miles.

**r** Tutorem. id est curatorem: vt dixi. s. de tute. l. quæsitum.

**f** Vtili actione. ergo finita fuit tutela per excusationem, vt & infra de tu. & ra. distra. l. si tutor. in princ. & insti. de excusa. tuto. §. item qui rei. & no. infra ti. j. l. penult. in princ.

**t** Bonisque. aliquando idem datur: aliquando diuersi dantur ventri & bonis: vt not. supra ea. l. §. non tantum. & nota curator: quia tutor vētri dari non potest à iudice: vt supra de tuto. & curato. da. ab his. l. vētri. sed à testatore sic: vt supra de testa. tute. l. si quis filiabus. Accursius.

**u** Potest. vtili nego. gest. & est argumen. supra ead. l. §. si autē. & quod ibi nota.

**si tutor inimicus.] CASVS.** Dedi tutorem filio meo: & ipse tutor ante mortem meā factus est meus inimicus, vel pupillo me mortuo. certè bene debet reici à tutela. Secundò dicit: Si tutor vendat res que sine decreto non possunt alienari, nihil agit, & tunc remouetur vt suspectus. Tertio dicit: Quidam tutor non da-

Reconciliatio inimicitiam tollit.



& infra vbi pup. edu. l. finali.

**a** Fide inquisitionis. quia corrumpit iudicem qui debebat inquirere de eius moribus, & sic approbatum dare. Accursius.

**b** Constitutum. tutorem.

**c** Hic ergo. qui per mendacium dicit se non posse alere.

**d** Remouebitur. ergo nec

ille qui corrumpit, remouetur: vt hic euidenter probat. nam & supra dixit, neq; enim interest &c. alij subaudiunt tatum, quasi dicat, non tantum remouebitur &c. vel etiam fiet alterum quod iudex voler, secundum Hug. argu. supra ea. l. si tutor. Et sic not. ex mendacio quem puniri: vt no. supra quod cum eo. l. iij. §. j.

**e** Pœna. extraordinaria: vt supra de tut. l. in eos.

**f** Ministeris. id est ministris, non vt inquireretur de moribus, & puniatur hic, secundum Azo. quia pupillo fecit iniuriam corrupendo officiales: vt infra de iniuriis. l. idē apud. §. idem ait eum. Sed certē secundum H. imò ibi fecit iudici: vt ibi dicit. & facit supra de officio præfec. vrb. l. j. §. item solent.

**g** Tutores qui repertoriū. id est inuentarium: vt supra de admini. tut. l. tutor qui.

**h** Non fecerunt. mox, subaudi: vt. C. de admini. tut. l. tutores. quod expone vt ibi: & hoc nisi iusta causa fuerit quare nequiverit, vel nisi remissa fuerit inuentarij confectio à testatore: vt supra de administra. tuto. l. tutor. in præci. & C. arbi. tu. l. fina. §. fina.

**i** Comparationem. aliàs emptionem. hoc dic vt supra de admini. tut. l. ita autem. in princip.

**k** Peruicaciter. aliàs pertinaciter, à per, id est valde, & tenax. aliàs peruicaciter, quia fortiter resistit cum iudex ei præcipit quod debet: vt supra de admini. tuto. l. tutor qui. §. si deponi. item aliàs præstant: aliàs præstatur.

**l** Vinculis. hoc est cum inopia dignoscitur laborare: vt supra de administra. tu. ob fœnus. & argumen. infra. de pœn. l. j. §. finali. & §. de iniur. l. fina. & supra de offic. præsi. l. illicitas. in fine. Item & infamia notatur, & grauioribus pœnis subiiciuntur: vt. C. arbi. tut. l. fina. & §. de admini. tut. l. tutor qui. §. si deponi. & §. sequenti.

**m** Suspectis. idēque & si vnus tutor non communicet contutori in administratione: vt. §. de admini. tu. l. actus.

**n** Humiliores. vt supra eod. l. j. in fine. namque maiores nostri in &c. vt infra de pœ. l. capitalium. in fine. & de iniur. l. finali. & de incen. rui. nau. l. Pedius.

**Is tutor.] CASVS.** Tutor qui dolo vel lata culpa abstinet pupillum suum ab hereditate sibi delata, remouetur vt suspectus, & efficitur infamis, subaudi. si autem remoueat à tutela ob leuem culpam vel negligentiam, non efficitur infamis. Sed quid si fraude in tutore reperta non remouit eum prætor, sed alium ei adiunxit? non est infamis. Bonum est ergo quod prætor qui remouet à tutela tutorem, exprimat in remotione causam, vt videre possumus vtrum sit infamis vel non. si autem non exprimit causam remotionis, nec in iudicio fuit probata: non erit infamis remotus. h. d. cum princip. l. sequen. Viuianus.

\* inopi.

† Sic rectius se edidisse ait Taurell. cum in archery. esset, reiuudicatur.

i. officariis, per quos prætor inquisitionem intruit.

\* Principiū huius. §. in Pand. Flo. sic habet: Qui pecuniā ad prædiorum emptionem cōferre, neque pecuniā dep. &c.

a] Sic not. deterioris conditionis pauperem quam diuitem Bar. in. l. ob fœnus. hic alle.

**o** Inconsideranter. id est lata vel leui culpa: vt infra prox. §.

**p** Ineptiam. aliàs inopiam: & aliàs imperitiam, & hæc adnumeratur culpæ: vt supra de offic. præsi. l. illicitas. §. sicut.

**q** Remotus sit. scilicet ob negligentiam vel culpam non latam. omnia enim ista ferè idem significant, & vnum est expositio alterius,

Qui ob segnitiam vel rusticitatem, inertiam, simplicitatem, vel ineptiam **p** remotus sit: **q** in hac causa est, vt integra existimatione tutela vel cura abeat. sed & si quis ob fraudem **r** non remouebit aliquem, sed ei adiunxerit: nō erit famosus: quia non est abire tutela iustus.

**Remotus absque dolo, non est infamis: & si in sententia causa non exprimat, non intelligitur ex causa famosa damnatus seu remotus. Bartolus.**

III. IDEM libro primo de omnibus Tribunalibus.

**H**æc enim causæ faciunt vt integra existimatione tutela vel cura quis abeat. **r** Decreto igitur debet causa remouendi significari, vt appareat de existimatione. Quid ergo si non significauerit causam remotionis decreto suo? Papinianus ait debuisse dici hunc integræ esse famæ. & est **r** verum.

**Idem est prohibere gerere, & remouere. Bartolus.**

Si prætor sententia sua non remouerit tutela, sed gerere prohibuit: dicendum est magis esse vt & hic desinat **r** tutor esse.

Qui nihil **r** gesserunt, non possunt suspecti postulari: verum ob ignauiam, vel negligentiam, vel dolum si dolo fecerunt, possunt remoueri.

**Satisfactio non impedit quin tutor possit, si malè gerat, vt suspectus remoueri. Bartolus.**

V. IDEM libro tertio Disputationum.

supra de his qui no. infa. l. ij. §. ignominia. Argumen. contra infra de re mili. l. milites. §. missionum. in fi. illius. §.

**x** Et est verum. distingue tamē: obiciebatur ei culpa: & tunc obtinet quod hic dicit: an dolus, & tunc sit infamis quasi ex ea causa remotus quæ in iudicio erat deducta: vt infra de excep. rei iud. l. si ex testamento. si autē nulla causa expressa, tunc in dubio propter culpam videatur remotus: vt pote in benigniorem partem: vt. j. de pœnis. l. si præses. & l. interpretatione. & hic.

**y** Desinat. imò videtur nō desinere: vt. §. de admini. tu. l. ij. §. j. & fina. Sed dic quod aut accusabatur de suspecto: & iudex prohibuit administrare: & videtur remouere, quia hoc petebatur & agebatur. aut cū cōtentio esset futura inter tutores plures, præses vel prætor aliis concessit administrationem, & aliis denegauit: vt ibi. vel hæc secundū illā, vt. f. desinat quo ad administrationē, non quo ad alia.

**z** Qui nihil. potest ita intelligi, vt si non gesserint, non possint accusari sed remoueri per officium iudicis: vt. §. eo. l. tutor. §. præterea. si dolo vel ignauia fecerunt, id est cessauerunt: vt hic, & in. eo. §. sed & antequam. & C. eo. l. ij. & l. iij. in fi. quæ est contra. Sed & potest cogi gerere captis pignoribus: vt. C. eo. l. præses. in princip. Vel dic quod antequam gerat, ex dolo tantū siue contumacia potest accusari vt suspectus: vt in contrariis. Et quod hic subiicit, verum ob ignauiam, mutat casum quando administrat. & dic fecerunt, id est administrauerunt. Et secundum hoc quod dicit, si

Remotus à tutela quando infamatur.

Sic Flor. perperā ex corruptis libris Ferretus putat legendum, inopiam, nec rectē cū l. §. j. eod. conciliat hunc locum.

Remotus à tutela quando infamatur. Sic Flor. perperā ex corruptis libris Ferretus putat legendum, inopiam, nec rectē cū l. §. j. eod. conciliat hunc locum.

**r** Fraudem. quam inuenit eum commississe. & hoc fecit iudex, quia erat agnatus vel patronus: vt. j. eod. l. si tutor. vel fortē emendatus. nā in suo arbitrio est: vt. §. ead. l. §. si tutor.

**Hæc enim.] CASVS.** In prin. continuatur cum præcedē. casu. [SI PRÆTOR.] Siue prætor coram quo est accusatus tutor suspectus, dicat in sententia, remoueo te à tutela: siue dicat, prohibeo ne geras: semp videtur remor. [QVI NIHIL.] Si tutor nō administrat tutelam, non potest ob hoc ipsum solum suspectus postulari. si autē gerat, & malè, vel p dolum suū, vel alio modo, bene potest remoueri vt suspectus. & hoc dicit, verū ob ignauiam &c. Viuius. **f** Hæc enim causæ. scilicet rusticitas & similes.

**t** Abeat. id est recedat.

**u** Causa remouendi. sic



dolo: sub. vel ignavia, vel negligentia, vt. s. posuit. sed secundum primum casum non repetuntur: sed notabiliter ponit, si dolo &c. Alij dicunt ob hoc solum quod non gessit, non remouetur: sed propter fraudem sic: vt hic. Vel non potest remoueri verbis. l. l. xij. tab. vt in prin. s. sed ex mente sic: vt hic in fi. & in contrariis. & & facit infra eo. l. impuberibus. s. fina.

† Ad hunc locum vide Ant. Aug. li. 4. ca. 8.

**S**uspectus. ] CASVS.

Siue velit tutor satisficere rem pup. fal. fo. siue non, & non gerat: suspectus potest postulari & remoueri: quia hoc vtilius est pupillo. Secundo dicit quod contutor tenetur contutorem suum male gerere suspectum postulare: & si no faciat, succedaneus est periculi: nec habet excusationem eo q contutor suus male gerens caueat pupillo. & l. seq. reddit ratione. Viuina.

† Hæc verba ponit gl. in ca. venerabili. super verbo suspectus. post med. ibi, nec admittendus. extra de offic. de lega. \* pupillari

a Satis non dedit. aliàs deest non: & est postea, vel non offerat &c. sed male, quia non conuenirent sequentia. sed & satis legi potest. Illud autem verum est, quod qui no satisficere cum debet, ob hoc ipsum potest remoueri vt suspectus. & si ob dolum, cum infamia. si inopia, no: vt no. Cod. de tur. & cura. qui satis non de. l. ij. & hic. Et hoc est verum de inope si magis expedit pupillo habere cautum vel remoueri: quam bonos mores tutoris. aliàs non remouetur, sed curator adiungitur: vt institui. eo. s. fin. & C. eo. l. pietatis. & l. in postulat. in eo autem qui no debet satisficere, solum inspicitur sit fidelis, an no: vt ita vel administret adiuncto curatore, vel repellatur.

b Collegam. quem potest & debet accusare: vt. s. eo. l. iij. in princip. Sed argu. contra supra de adm. tutor. l. actus.

c Via satisficere. sic insti eod. s. nouissimè.

d Grassandi. id est male agendi. & facit infra de ap. l. imperatores. s. fi. & s. de testa. tu. l. testamento. s. ij.

Impuberibus. ] CASVS. Impuberes per se non possunt tutores suos suspectos postulare: puberes autem sic: cu consilio tamen amicorum & consanguineorum suorum. Secundo dicit quod etiam per latam culpam remouetur tutor a tutela. Tertio dicit, quod si tutor a pratore vocatus vt constituatur pupillo alimenta, no veniat: mittitur pupillus in pos. bo. eius: & potest vendere pupillus de dictis bonis curatore sibi dato ea qua sunt futura deteriora propter moram: & ipse tutor vt suspectus remouetur ab eius pupilli tutela. Quarto dicit, quod si tutor datus alicui pupillo non compareat, debet citari: & si non veniat, debet remoueri vt suspectus si pratori placet. istud tamen raro eueniet, id est euenire debet: vt scilicet quis non gerens remouetur vt suspectus. Viuianus.

e Non permittitur. per se: sed alij pro eo possunt: vt. C. eo. l. pietatis in fi.

f Necessarium. amicorum vel consanguineorum: vt. s. de iur. iuran. l. fina. vnde Iob: Necessarii mei venerunt ad me. Azo. & facit insti. eo. s. impuberes. Et not. differre adultum curatorem habentem a pupillo: vt. s. de in lit. iuran. l. videamus. & sic arg. contra. C. de in

† Cōcor. cū hoc. s. glo. 2. post med. in ca. atsi clerici. extra de iudiciis. \* Atrium Colonium.

Adultus curatorem habens differt a pupillo.

Specus fieri is quoq; qui satis dedit, vel nunc offerat, potest. Expedit enim pupillo re suam salua fore quam tabulas rem salua fore cautionis habere. Nec ferendus est cotutor qui ideo collegam suum suspectum non fecit, quonia cautum erat pupillo:

VI. CALLISTRATVS libro quarto de Cognitionibus.

Quia satisficere propositum tutoris maleuolum no mutat, sed diutius grassandi in re familiari facultatem prestat.

Adulti possunt accusare curatorem de suspecto cum consilio consanguineorum. secus in pupillo.

VII. VLPIANVS libro primo de omnibus Tribunalibus.

Impuberibus quidem no permittitur suspectos facere: adultis scilicet planè volentibus suspectos facere curatores suos permittitur, dummodo ex consilio necessariorum id faciant.

Tutor potest remoueri propter latam culpam. Bartolus.

Si fraus non sit admissa, sed lata negligentia: quia ista prope fraudem accedit, remoueri hunc quasi suspectum oportet.

Ex sola contumacia quis suspectus efficitur: & vt suspectus remoueri potest. Bartolus.

Præterea accesserunt quedam species ex epistula Imperatoris nostri & Diui Seueri ad Atrium Culonium. \* nam aduersus eos qui ne alimenta decernantur, sui copiam perseuerant non facere: vt suis rebus careant præcipitur: reiq; seruandæ causa pupillus in possessionem mittatur eius qui

integ. resti. mi. l. si curatorem habens.

Quia ista. scilicet lata culpa. nam lata negligentia dolo comparatur: vt. j. de reg. iur. l. negligentia. & s. si men. fal. mo. dix. l. j. s. ideo. & depositi. l. quod Nerua. & de acti. & oblig. l. j. s. is quoque apud quem. ibi, magna tamen negligentia &c

Lata negligentia an dolo comparatur.

suspectus sententia sua factus est: queq; mora deteriora futura sunt, curatore dato distrahi iubetur.

Tutor qui copiam suo pupillo agere volenti non presterit, tanquam suspectus remouebitur. Bar.

Item si quis tutor datus non compareat, solet edictis euocari: nouissimèque, si copiam sui non fecerit, vt suspectus remoueri ob hoc ipsum, quod copiam sui non fecit. quod & perrarò & diligenti habita inquisitione faciendum est.

Suspectus dicitur tutor ex moribus, no ex diuitiarum defectu. Bartolus.

VIII. IDEM libro sexagesimo primo ad Edictum.

Specum tutorem eum putamus, qui moribus talis est, vt suspectus sit. Enimvero tutor quamuis pauper est, fidelis tamen & diligens, remouendus no est quasi suspectus.

Si tutor coniunctus per remotionem infamaretur: melius est sibi curatorem adiungi. Bartolus.

IX. MODESTINVS libro singulari de Eurementicis.

Si tutor aliquo vinculo necessitudinis vel adfinitatis pupillo coniunctus sit, vel si patronus pupilli liberti tutelam gerit, & quis eorum a tutela remouendus videatur: optimum factum est curatorem ei potius adiungi, quam eundem cum notata fide & existimatione remoueri.

Post remotionem non spectat ad tutelam periculum tutelæ. Bar.

X. P APINIANVS libro duodecimo Questionum.

iudi. auth. iubemus. Item in aliis: vt supra eo. l. tutor. s. fin. autem ipse tutor. & s. si tutor inimicus. & s. tutor qui. & s. tutores qui. sed posset etiam iste cogi administrare: vt. C. eo. l. præses.

Inquisitione. nam causa cognita fit tutoris remotio iudice sedente pro tribunali: vt. j. ad Turpil. l. j. suspecti. Item videtur contra supra eo. l. hæ enim. in fi. sed posset dicere quod hic administrabat. vel dic vt ibi not.

Specum. ] CASVS. Quauis tutor sit pauper, no remouetur propter hoc a tutela vt suspectus. sed ita demum si male gerat. Viuina. Non est. sed curator adiungitur: vt insti. e. s. fi. & C. eo. l. pietatis. Nec ob. contra. C. de tuto. qui satis non de. l. ij. & s. e. l. suspectus. vt ibi no. Item facit infra. l. proximi. item & C. de incest. nup. l. humilè. & j. de priui. cre. l. si creditorem. & C. eo. l. in postulandis.

Si tutor. ] CASVS. Quidam sunt tutores quos nominat: qui si propter dolum accusentur de suspecto, non debent remoueri, imò curator eis debet adiungi. Viuianus.

Notata fide. id est nota infamie iuris: vel nota apud bonos & graues. & potest dici hoc esse consilium: sed bene posset remoueri: vt tamen non inferatur causa doli qua irrogat infamiam: vt supra

fallit tamen in criminibus: vt infra ad le. Cornel. de fca. l. in lege. & facit Cod. de offic. præfect. præ. l. si quos. & supra eod. l. tutor. s. fina. & l. hæ enim. in fine.

ADDITIO. Ex hac glos. not. secundum Bart. hic quod lata culpa æquiparatur dolo. quod intellige quantum ad remouendum: non quantum ad infamandum: per eundem Barto. in. l. iij. s. fina. supra eod.

h suis rebus. Dicit quidam, pupillorum: vt ita tutoribus auferatur administratio. sed certè imò tutoris cessantis: vt statim innuit, eius qui &c. Sed ad quid hoc fiet? Respon. vt cautum sit pupillo si quid eius interest pro male gestis vel neglectis: no quod ex eis alatur, sed de suo: vt. j. tit. ij. l. fi. in fi.

i Sententia sua. per fugam enim vel per cessationem se condemat: vt in authen. de exhiben. reis. s. si verò. colla. v. & remouetur vt suspectus: vt supra eo. l. tutor. s. tutor. & insti. eo. s. si quis. k Curatore dato. ad cuius officium pertinet talia distrahere: vt supra de administ. tut. l. inter & facit. C. de administ. tu. l. tutor. s. j.

l Item si quis. citatur vt alat, hic vt administret. m Edictis. scilicet tribus, vel vno pro omnibus: vt. s. de iudic. l. ad peremptorium. & l. seq.

n Ob hoc ipsum. ergo hoc regulare, quod ille qui accusat, probat dolum vel negligentiam tutoris: vt supra de proba. l. quoties. s. qui dolo sed in casibus præsumitur: vt hic, & arg. C. de

iudi. auth. iubemus. Item in aliis: vt supra eo. l. tutor. s. fin. autem ipse tutor. & s. si tutor inimicus. & s. tutor qui. & s. tutores qui. sed posset etiam iste cogi administrare: vt. C. eo. l. præses.

Inquisitione. nam causa cognita fit tutoris remotio iudice sedente pro tribunali: vt. j. ad Turpil. l. j. suspecti. Item videtur contra supra eo. l. hæ enim. in fi. sed posset dicere quod hic administrabat. vel dic vt ibi not.

Specum. ] CASVS. Quauis tutor sit pauper, no remouetur propter hoc a tutela vt suspectus. sed ita demum si male gerat. Viuina. Non est. sed curator adiungitur: vt insti. e. s. fi. & C. eo. l. pietatis. Nec ob. contra. C. de tuto. qui satis non de. l. ij. & s. e. l. suspectus. vt ibi no. Item facit infra. l. proximi. item & C. de incest. nup. l. humilè. & j. de priui. cre. l. si creditorem. & C. eo. l. in postulandis.

Si tutor. ] CASVS. Quidam sunt tutores quos nominat: qui si propter dolum accusentur de suspecto, non debent remoueri, imò curator eis debet adiungi. Viuianus.

Fuga fugientem condemat.

† Huc pertinet lepidissimum Arist. Prob. sectio neseu particula. 18. insigniaq; & in primis scitu digna exempla apud Val. Maxi. lib. 4. cap. 4.

\* Fl. factum \* Vulg. nota fidei & existimationes.



pra eo. l. j. ostendimus. in fi. Vel dic secundò quòd nullatenus est remouendus, sed curator adiungitur: vt hîc. Vel terciò distinguitur, an propter dolum: vt tunc non remoueat. an verò culpa ei obiciatur, & tunc sic: quia tunc non timet infamiam. & sic loquitur. d. s. ostédimus: Item videtur contra. C. arbi. tu. l. fi. s. fin. vbi indistin- ètè remouetur. sed ibi speciale quando ob inuentarium nò factum: hîc ob alià causam. Vel e contra illa determinatur per istam: vt in aliis tutoribus intelligatur, non in istis. Et not. ratione consanguinitatis aliqua fieri, quæ aliàs nò fierent. sic infra de receptatoribus. l. iij. & s. de pac. l. antep. & j. de le. j. l. si domus. s. qui cõfiteretur. & s. de vsufu. l. si extraneo. & s. de mino. l. si in emptione. & s. solu. mari. l. Caius. in fi. & s. de his qui deiec. vel effu. l. si verò. s. hæc autè.

Consanguinitatis ratio ne aliqua fiunt quæ aliàs non fierent.

**D**ecreto prætoris vt suspectus remotus, periculum futuri temporis non timet. <sup>a</sup> Iniquum enim videtur, remoueri quidem à tutela vel cura, in futurum autem non esse securum.

**Finita causa litis finitur instantia. Bartolus.**

XI. IDEM libro quinto Responsorum.

**P**ost finitam tutelam cognitio suspecti tutoris, quamuis pridem recepta, soluitur. <sup>b</sup>

**A seruis pupilli potest inquiri & inuestigari de fraude tutoris. Bartolus.**

XII. IULIUS AQUILA libro Responsorum.

**N**ihil proponi, cur præscribere curator possit in cognitione suspecti, quò minus religio prætoris à pupillari seruo detegente fraudes instruat.

**Pater cogitur se obligare pro filio tutore si est necesse. Barto.**

[Imperator <sup>c</sup> Hadrianus Britasio Pollioni legato Lugdunensi in hæc verba rescripsit: Si Isidorus Marcus, quauis filiusfamilias sit, tutor tamè idoneus esse videtur: pater autè eius idcirco cauere non vult, vt filiũ suum tutelæ eximat, & in hoc artificio perseuerauerit: existimo te huic fraudi rectè occurrũ, vt & filius & ipse ad tutelã liberorum Clemētis gerendam compellantur.]

**Digestorum**

seu Pandectarum Liber vicésimus septimus.

**DE EXCVSATIONIBUS. †**

**TITVLVS I.**

**Tutor vel curator liberto dari nisi in subsidium ingenuus prohibetur: datus autem se excusare debet: aliàs ad rationum redditionẽ se obligat: libertus verò non potest se à dicto onere excusare. h. d. Nico. de Neap.**

I. MODESTINVS libro primo Excusationum.

**H**ερένιος Μοδестίνος Ἰγνατίω Δέξτρο. συγγράμματος ἑξηγούμενα, ὅτι τὸ ἐπιτροπὴν καὶ κουργατορίας ἀνόμασα, τούτο σοὶ

† Hoc temerarium nò habetur hoc loco in Codice Florétino verum habetur. j. tit. seq. l. ἀπελευθέρων. s. Imperator Hadrianus, & ideo hîc perperã in vulgata editione additur. & in ple risq; manuscriptis. Suspecti causa quãdoque per procuratorem defenditur.

† Vulg. de excusationibus tutorũ, & tẽporib; carũ. Vide ad intelligẽtiam huius libri Antonium Augustinum lib. singulari ad Modestinum.

**P**ost finitã.] CASVS. Si instituta accusatiõne de suspecto finiatũr alio modo tutela, illa accusatiõ de suspecto soluitur. Viuianus.

**b** soluitur. vt instit. eo. s. sed si suspecti. & C. e. l. j. quia agi potest tutela: vt. j. de tut. & ra. dist. l. nisi & l. si tutor. in fine. & l. seq. & oportet quòd agi possit de iure & de facto ad hoc vt cesset accusatiõ suspecti vt. s. eod. l. iij. s. nunc videamus & s. queri. & s. si quis abfuturus. & s. si curator. Itẽ not. quòd desistẽs ab accusatiõne

non incidit in Turpil. vt. j. ad Turpil. l. j. s. suspecti. Item nò. nò refert qualiter fiat accusatiõ, dummodo fiat remotio. sic. C. de inst. & substi. sub conditio. fac. l. iij. vbi de hoc dixi.

**N**ihil.] CASVS. Adultus accusauit curatorem suum de suspecto.

πέπομφα. ποιήσομαι δὲ ὡς ἂν οἶος τε ὦ τιμὴ πᾶσι τούτων διδασχάλια σαφῆ ἀφῆλθῆμιος τὰ νόμιμα τῆ τῆ εἰλλυῶν φωνῆ, εἰ καὶ οἶδα δύσφρασα εἶναι αὐτὰ νομίζομενα πρὸς τὰς τοιαύτας μεταβολὰς. πρῶθῃ δὲ τῆ τῆ λεγομένων διηγήσῃ αὐτὰ τὰ τῆ νόμων ῥήματα, εἶπου καὶ τούτα δεηθείτω, ἵνα τιμὴ τε τῆ λεκτέων καὶ τιμὴ τῆ ἀναγνωστέων χεῖρισιν ἐχούτες, τὸ ὀλόκληρον τοῖς δεομένοις καὶ τιμὴ ἀφέλειαν πρῶθῃ μεθεῖναι. Λεκτέον τοίνυν πρῶτον, τινὰς δὲ χεῖροτονείσθαι. Ἀπελευθερικὸς ὄργανοῖς εὐγενεῖς οὐ δώσουσιν οἱ ἄρχοντες ἑπιτροπῆς ἢ κουργατορίας, πλὴν εἰ μὴ παντελῆς σπουδα κατὰ τὸν τόπον ἀπελευθέρων ἔσῃ. ἀπελευθερικὸς γὰρ ἀπελευθέρως μόνους δεῖν διδόνθαι τοῦτο σὺν αὐτοῦ τόπον ὄντας, θεῖου Μαρκοῦ ὀρατίων κελεύει. εἰ δὲ δοθῆ, θεοῦ Σεβήρος τῆ ἀφῆλθῆμιος, ὑπεύθυνον αὐτὸν εἶναι τῆ ἑπιτροπῆς, εἰ μὴ ἐμπροσθέντως δικαμολογήσεται, ἀντεγράψεν. Οὐκ ἔστιν κουργατορίαν μνηστῆρα μνηστῆς, ὡς ἡ σύγκλητος λέγει, χεῖροτονηθεὶς δὲ ὁ τοῦτος σπουδύσεται.

**Antonij Augustini interpretatio.**

**H**erēnius Modestinus Ignatio Dextro. Vtilissimum, vt mihi videtur, opus cõfeci, quod inscripsi De tutelæ & curæ excusatione, idque ad te misi. In quo, quantum potui, apertè eum tractatum explicauì docens Græcè nostra iura, quæ quàm difficulter vertantur, non ignoro. Dùm. que ea explico, addo sicubi opus est, ipsa legum verba, vt his qui dicendi & legendi vsum habent, hoc desiderantibus, perfectum auxiliũ præstare possimus. Principio igitur dicendum est, quos creari non oporteat. Libertinis pupillis magistratus ingenuos tutores aut curatores non dent, præterquam si maxima inopia sit eo loci libertorum. Iubet enim Diui Marci oratio, vt libertinis qui in eodem oppido sunt, liberti dentur. Sed si detur ingenuus, Diuus Seuerus minoribus consulens rescripsit obnoxium fore tutelæ, nisi intra constitutum tempus allegauerit excusationem. Non licet sponso sponsæ curatorem esse, vt senatus censuit: creatus autem hic, remouendus est.

bene potest introducere in testè seruum suum proprium. [IMPERATOR.] Quidã qui vocabatur Clemens, dedit tutorè filiis suis Isidorũ Marcum filiũfamil. Titij, & ipsum Titium patrè Isidori Marci. Titius pater cogitauit, ego non satisfidabo pro filio meo cõtutore meo rem pu. fal. fo. & sic nò erit tut. certè ista fraus nihil ei pderit: imò ipse & filius suus Isidorus erũt tutores malo suo velle. Viui. c. Præscribere. id est excipere. sic ponitur. j. de adul. l. si maritus. s. præscriptiones. d. possit. scilicet cũ effectu: quia nò potest, vel quia nò possit, id est debeat ex necessitate. nam hîc nò habet necesse facere: quia si opponat, parũ prodesset: vt arg. s. de adm. tut. l. ad instruendam. & j. de tuto. & rat. dist. l. j. s. de seruis. & C. de adm. tu. l. lex que. s. j. arg. cõtra. C. de testi. l. seruos. Sed hîc speciale fauore pupillorũ. sic s. eod. l. tut. s. præterea. c. Imperator Hadrianus. quamuis & c. quidã habent hanc. l. hic, sed est in textu. j. titu. j. l. si quis inter tres. s. imperator.

**DE EXCVSATIONIBUS.**

Vt senatores alij senatu mouentur, alij excusantur, ita tutores vel curatores. quia de tutela aut cura motis reiectisq; dixit superiori titulo proximo, restabat vt adiuiceret de excusatis, deq; variis excusationum causis, quæ hoc titulo proponuntur. Cuius.

**H**erēnius.] CASVS. Herēnius Modestinus misit quãdam Epistolã Ignatio Dextro, in qua dicit qualiter ipse Herēnius fecit librum de excusationibus tutorũ: & hũc lib. vult ita aptare quod de excusationibus tutorũ sit manifesta doctrina. dicit ergo priº quod ingenui nò debent dari tutores pupillis qui sunt libertini: & si dentur, habent excusationem. si autem non excusent se cũ possint: bene erũt obligati rationibus tutelæ. Item sponso non potest esse curator sponz suæ. Viuianus.

1. excusatio.

2. excusatio.

De hoc. s. u. d. alij. tenet. l. i. tit. ep. 37. non est cogent. h. e. l. l. g. n. o. l. s. p. u. u. i. g.



<sup>a</sup> Herennius. subaudi, ego. Et not. quod nostri docto. intelligunt quod ex legibus Latinis antiquis Herennius fecit librum transfere-  
ndo in Græcū. & quia bene compilavit, reassumptus est in Latinum: vt hîc. & facit pro eis quod est. j. Græcorū voce. Sed certè bene potest dici ecôtra, quod ex Græco in Latinū trāstulit Herēnius. & dices in Græco. i. ex Græcorum voce. Acc.

<sup>b</sup> Vocauit. ego Herennius Modestinus.

<sup>c</sup> Legalia. id est leges ipsas. Et not. quod inuit quod primò fuerūt leges in Latino: quia dicit, voce Græcorum: & dicit, transferendū. sed certè aliqua prius in Latino, & aliqua prius in Græco. Hoc tamen est, quod à Græcis habuerunt originem: vt instit. de iure natura. §. & non inelegāter. sicut in qualibet arte: vt in principio sui tractatus dicit Priscianus. tamen constat hanc legū compositionē in Latino prius fuisse conscriptam: vt Cod. de veteri iure enu-  
cleando. l. ij. §. hoc autē quod ab initio. in fine primæ colla. secundum Azo. & H. est ergo melior alia expositio: & dic, ad transferendū de Græco in Latinum.

<sup>d</sup> Inepta. quia sæpe nō potest bene fieri translatio de vna lingua in aliam.

<sup>e</sup> Dicendorum. i. eorum quæ sum dicturus. H.

<sup>f</sup> Verba. Latina, vt dicunt. melius dic, Græca. nā & aliās hoc frequenter fit quod verba Græca ponuntur in legibus Latinis: vt patet. s. de contrahen. empt. l. j. §. pen. & in multis aliis locis: vt instit. de contrahē. empt. vbi habemus Græcum. Accursius.

<sup>g</sup> Ingenuos. nec illos qui habent ius anulorum aureorum: vt. j. co. l. cum ex oratione.

<sup>h</sup> Penuria. necessitas legē non habet. sic no. s. de offic. consu. l. j.

<sup>i</sup> Dabitur. scilicet ingenuus libertino tutor, scilicet de facto: tenet de iure vt hîc: nisi se excuset: vt. C. e. l. iij. & s. de tuto. & cura. da. ab his. l. pupillo. §. j. nam multa quæ fieri non debent, facta tamen tenent: vt & infra. quando app. sit. l. j. §. biduum & supra de fer. l. j. & ibi no.

<sup>k</sup> Impuberum curam habens. nā multa tractauit iste de utilitate impuberum, & de offic. tuto. & cura. vt infra de rebus eo. qui sub tutela vel cura sunt. l. j. Accursius.

<sup>l</sup> sponsæ. nec vxori maritus: vt instit. eo. §. pen. & ipso iure nulla est datio. & improprie ibi ponitur verbum excusationis: vt & in eo. ti. §. item maior. & si quidem primò erant contracta sponsalia, vel matrimonium, verum est quod dari non potest: & si detur fortè absens & ignorans, petet alium loco sui constitui: vt. C. eo. l. amplissimi. & l. licet. & de interdi. matrimonio. l. cum proponas. si autem primò sit datus, non potest postea contrahere cum illa vel sponsalia vel matrimonium: vt. C. de interdi. matrimo. per totum. & supra de ri. nup. si quis tutor. in princip. & §. quamuis. Procuratorem autem constat maritum posse esse suæ vxoris vel sponsæ: vt C. de procu. l. ij. & l. maritus.

<sup>m</sup> Excusantur. & hæc est Græca.

<sup>n</sup> septuaginta. idem in alio personali publico munere: vt. C. qui ata. l. fi. lib. x.

<sup>o</sup> In quo creantur. à iudice vel à lege.

<sup>p</sup> Adit. institutus: quia tunc incipit tutela testamentaria: vt. s. de tu. l. tutores. & l. si nemo. nisi in casu: vt ibi dicitur: & glossauit hîc R. & Iō. s. necessariò instit. vel ipso herede tutore dato.

<sup>q</sup> In testamento. caute dicit, in testamento: quia à iudice non potest dari sub conditione: vt no. s. ti. j. l. iij. §. quæri potest. & ea existente incipit esse tutor: vt hîc. & s. de testa. tut. l. si quis sub conditione. in prin. & l. tutor datus. in prin. & instit. de Attil. tu. §. j.

<sup>r</sup> Scriptura. id est professione natalium, de qua habes supra de statu ho. l. imperator. & C. de libe. cau. l. nec omiffam.

<sup>s</sup> Demonstrationibus. aliàs probationibus: & ita in li. domini Azo.

<sup>t</sup> Legitimis. testibus vel instrumentis: vt. C. de fide instru. l. in exercendis. & etiam mater in tali causa admittitur: vt. s. de proba. l. etiā matris. & facit ad hoc. l. fi. e. ti. non tamen dicas secundum Azo. q̄ ex his natalibus fiat plena probatio: sed duæ præsumptiones etiam proba-

Vulgaris.

Herēnius <sup>a</sup> Modestinus Ignatio Dextro S. Conscribens librū, vt mihi videtur, vtilissimum, quē excusationem tutelæ & curatoria vocauit, <sup>b</sup> hunc tibi misi. faciam autē, quoad possibile erit, de his doctrinam manifestam, enarrās legalia <sup>c</sup> Græcorum voce: & si cognoui inepta <sup>d</sup> ea ad transferendum esse. Apponam etiam dicendorum <sup>e</sup> narrationi etiam ipsamet legū verba, <sup>f</sup> si tamen eorū erit necessitas: vt dicendorum simul & legendorum <sup>†</sup> vsū habentes, integritatem indigentibus & vtilitatem præbeamus. Dicendum igitur primum est, quos creari non oporteat. Libertinis pupillis ingenuos <sup>g</sup> tutores vel curatores præsidēs non dabunt: nisi omnimodo libertinorū penuria <sup>h</sup> secundum locum illum sit. Libertinis enim libertinos solos oportere dari, qui ex eodē loco sint, oratio diui Marci iubet. Si autem dabitur, <sup>i</sup> diuus Seuerus impuberum curam habēs, <sup>k</sup> obligatum eum esse tutelæ, nisi iuste rationes reddiderit, rescripsit. Non potest curator esse sponse <sup>l</sup> spōsus, vt senatus dicit: creatus autē talis absoluitur.

**Aetas septuaginta annorum probata legitime à tēpore creationis perfectam tribuit excusationem à tutelavel cura testamentaria vel datiuā. Nico. de Neapo.**

cum sub condi. debet excessisse tempore existentis conditionis. qualiter autem probetur dicta aetas: dicit litera planè. [REMITTIT.] Multitudo filiorum, de qua dicitur instit. eo. in principio dat excusationem à tutela tutori: & debent esse filij legitimi & naturales: & non obstat si sint emancipati: & illi filij qui mortui sunt, non profunt nisi mortuariorum post excusationem cōpletam. & hoc habet locum in omni tutore. Ille autem qui est in ventre, non profest patri ad excusationem. & etiam nepotes ex filio nati profunt a uo ad excusationem: & si sunt plures nepotes ex vno filio nati, pro vno reputantur. Item numerus filiorum debet esse tutori ad hoc vt excusetur tempore quo datur tutor. [AMP L I V S.] Hîc ponitur quinta excusationis ratio: veluti si tutor electus habeat tempore electionis tres tutelas, vel tres curas, vel tres inter tutelas & curas: dum tamen habeant onus in se. & intelliguntur tria onera tutelarū non pro numero pupillorum, sed patrimoniorum: de quo dicto oritur talis quæstio: Titius duas tutelas habebat, & fuit vocatus ad tertiam: & appellauit: & pendēte app. tertiar, fuit ad quartam promotus. certè habet excusationem à quarta pendente tertiar app. & si quidem vincat tutor in appella. tertiar, & sic eam non subeat: non habebit excusationem à quarta. si autem succumbat, & sic eam subeat, habet excusationem à quarta. & scias quia propter patrē habentē tria onera tutelarum vel curarum, habet excusatio. à quarta filius suus: & idem est econtrario, scilicet si filius habeat tres tutelas vel curas, vt pater excusetur à quarta. & si filius habeat vnam tutelam, & pater duas: excusatur pater à quarta, & etiam filius. & hæc habent locum quando pater & filius morātur in vna domo. & idem est si frater meus qui moratur mecum & cum patre meo in cuius sumus potestate: habeat tria onera tutelarū. Nam ego & ipse & pater noster possumus excusari à quarta: & hoc quando frater meus administrabat tres tutelas voluntate patris nostri. Viuianus.

II. IDEM libro secundo Excusationum.

**Α** Φίενται ὅτι πρεσβύτης καὶ κουρατορίας καὶ οἱ ἐβδομήκοντα ἔτη πεπληρωκότες. Ὑπερβελικέονα δὲ δεῖ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐν σκείνω τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ χειροτονεῖται, ἢ ἐν τῇ κληρονομίᾳ παροτρύνεται τις, ἢ ἐν ᾧ ἡ αἰρεσις ἢ τῇ ἀγαθῆικῃ παροτρύνεται πεπληρωθῆναι, οὐκ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ ὄρει τῆς αἰτεσις. ἢ δὲ ἡλικία δείκνυται ἢ ἐν παιδογραφίῳ, ἢ ἐξ ἑτέρων ἀποδείξεων νομίμων.

Antonius Augustinus.

A tutela & cura excusantur qui septuaginta annos excesserunt. <sup>†</sup> Excessisse autē eos oportet tum cū creantur, aut cum hereditas adita est, aut cum cōditio testamento scripta impleta est, non intra excusationis tempora eam aetatem implere, quæ probatur aut natalis diei scriptura, aut aliis legitimis probationib⁹.

Vulgaris.

Excusantur <sup>m</sup> à tutela & curatoria & qui septuaginta <sup>n</sup> annos compleuerunt. Excessisse autem oportet septuaginta annos tēpore illo quo creantur, <sup>o</sup> aut quo hereditatem adiit <sup>p</sup> quis, aut quo conditio quæ testamento <sup>q</sup> inscripta est, completa est: non intra tempora excusationis. Aetas autem probatur aut ex natiuitatis scriptura, <sup>r</sup> aut aliis demonstrationibus <sup>s</sup> legitimis. <sup>t</sup>

<sup>m</sup> Excusantur. & hæc est Græca.

<sup>n</sup> septuaginta. idem in alio personali publico munere: vt. C. qui ata. l. fi. lib. x.

<sup>o</sup> In quo creantur. à iudice vel à lege.

<sup>p</sup> Adit. institutus: quia tunc incipit tutela testamentaria: vt. s. de tu. l. tutores. & l. si nemo. nisi in casu: vt ibi dicitur: & glossauit hîc R. & Iō. s. necessariò instit. vel ipso herede tutore dato.

<sup>q</sup> In testamento. caute dicit, in testamento: quia à iudice non potest dari sub conditione: vt no. s. ti. j. l. iij. §. quæri potest. & ea existente incipit esse tutor: vt hîc. & s. de testa. tut. l. si quis sub conditione. in prin. & l. tutor datus. in prin. & instit. de Attil. tu. §. j.

<sup>r</sup> Scriptura. id est professione natalium, de qua habes supra de statu ho. l. imperator. & C. de libe. cau. l. nec omiffam.

<sup>s</sup> Demonstrationibus. aliàs probationibus: & ita in li. domini Azo.

<sup>t</sup> Legitimis. testibus vel instrumentis: vt. C. de fide instru. l. in exercendis. & etiam mater in tali causa admittitur: vt. s. de proba. l. etiā matris. & facit ad hoc. l. fi. e. ti. non tamen dicas secundum Azo. q̄ ex his natalibus fiat plena probatio: sed duæ præsumptiones etiam proba-

excusatio.

† Senes enī ab omnibus publicis muneribus vacare tradit Arist. lib. 3. Polit. c. 1.

al. curæ

Iura hoc. n. significat pprie νόμιμα Cont.

† Necessitatem hoc loco. vt. cū necesse habeamus dicere, & reiterare ipsamet legū verba latina [in iudiciis] solidū id quo egēt, & plenā vtilitatē præstamus. hæc enim verba neq; à veterē neque à quoquā recentiore interprete factis aut intellecta aut expressa sunt. Cont.

Maritus vxoris suæ procurator esse potest.

**Α** Φίενται.] **CASVS.** Illi qui habent. lxx. an. possunt excusari à tutelis si eos annos excesserunt eo tempore quo tutores creantur à iudice vel à lege: vel si dentur in testamento, debent excessisse dictos an. tempore quo valet datio, id est tempore aditæ hereditatis illius qui dedit tutorem si dedit eum purè. vel si dedit



probationem plenā faciunt cum aliis iudiciis: quia quæ non profunt fingula, multa iuuant: vt. C. de proba. l. rationes. & l. instrumenta. & l. non epistolis. & l. non nudis.

a Remittit. i. relaxat.

b Legitimos. & naturales. nam nec solū naturales profunt, vt hic: nec legitimi tantū, vt adoptiui. f. patri adoptiuo, licet patri naturali sic: vt instit. eo. in princ. nisi fortē datus sit auo vel proauo, vt tunc pro sit adoptanti, arg. instit. de adop. §. sed hodie.

c Liberos. f. viuos.

d Decefferunt. vel etiam capti sunt ab hostibus: vt. C. qui nume. lib. l. ij. lib. x. Item hoc est verū, nisi in acie decefferint: vt instit. eod. in princ. & j. eo. l. bello.

e Hoc autem. f. quod dictum est de mortuis.

f Alio. datiuo, vel legitimo. Ir.

g In multis. quoties de eius comodis agitur: vt §. de statu. hom. l. qui in vtero. & j. de acquir. he. red. cum quidam. §. j.

h In reliquis. vt si vocetur ad honores. vbi profunt filij iam nati ad implendum numerum annorum: vt supra de mīno. l. ij. & infra de mune. & hono. l. ad rempublicam. non tamen profunt ad recipiendam administrationem rerum suarum: vt. C. de integ. restitu. mil. l. ij. & de administ. tut. l. de his. & Cod. qui & aduersus quos. l. j. Itē profunt ad excufationem personalem numerum filij nati: vt. C. de his qui num. lib. l. iij. in fi. l. x. Accur.

i Illius locum. facit Co. qui numero lib. l. iij. libro. x.

k Auo. isti nepotes.

l Numerantur. sic instit. de heredi. ab intesta. §. cum filius.

m Extenditur. vt. j. de verb. signi. l. liberorum. & l. iusta. & l. nomen.

n Determinatum. Romę tres, i Italia quatuor, in prouincijs quinque: vt instit. eod. in princ. & C. qui numero libe. l. eos qui.

o Creatur. f. tutor.

p Nam si. aliās nam si.

cent qui postea moriuntur. quod diui Seueri constitutione cauetur: quę quamuis de eo tutore loqui videatur, qui testamento datus est, tamen aptari ad quemcunque alium potest. Qui in vtero est, etsi in multis iuris partibus

**Perfectus numerus filiorum legitimorum & naturalium superstitum excufationem tutelę præstat: & in hoc computantur nepotes qui supersunt ex præmortuis filiis: pluribus tamen ex vno patre relictis, loco vnus computandis. hoc dicit vsque ad. §. amplius. Nico. de Neapo.**

Αφίησιν ἑπιτροπῆς καὶ κουργατορίας καὶ πολυπαιδίᾳ. νομίμως δὲ παύσας εἶναι δεῖ πάντας καὶ μὴ ὧσιν ἐν ἐξυσία. δεῖ δὲ (ζῶντας) εἶναι τῶς παιδάς ὅτε οἱ πατέρες δίδονται ἑπιτροπῆ. οἱ γὰρ τῶν τελευτήσαντες ἔσονται εὐθιμοῦται. ἔτε πάλιν βλάβησιν οἱ μετὰ τοῦτο ἀποθανόντες. καὶ ταῦτά φησι Διάταξις τοῦ θεοτάτου Σεβήρου. τοῦτο δὲ δεχέμεν εἰρήσασθαι περὶ τοῦ μετὰ Διάταξης δόθεντος ἑπιτροπῆ. ἀρμάξει δὲ ἂν καὶ ἑπι παντὸς ἑτέροι. ὁ δὲ ἐν τῇ γαστρὶ ἂν, εἰ καὶ ἐν πολλοῖς μέρεσιν τοῦ νόμου συγκρίνεται τοῖς ἡδη γεγενημένοις, ὁμως οὔτε ἐν τῇ παρούσῃ ζητήσῃ, οὔτε ἐν ἑαῖς λοιπῶς πολιτικῆς λειτουργίας συνάρεται τῷ πατρὶ. καὶ τοῦτο εἰρησάται Διάταξις τοῦ θεοτάτου Σεβήρου. Οὐ μόνον δὲ [καὶ] υἱοὶ ἀφῆσιν ἑπιτροπῆς δίδασιν καὶ θηγατέρες, ἀλλὰ καὶ ἑγγονοὶ ἐξ υἱῶν ἀρρένων τελευτήσαντες, ἀρρένες τε καὶ θήλειαι. βοηθοῦσιν δὲ τότε ὁπόταν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀποθανόντος, τὸν ἐκείνου τόπον πληρώσουσιν τῷ πάπῳ. ὅσοι δ' ἂν ὧσιν ἑγγονοὶ ἐξ ἐνὸς υἱοῦ ἂν πᾶν ἐνὸς τέκνου ἀεθμοῦται. ταῦτα δὲ καὶ ἐν Διάταξιν αἱ περὶ τῶν τέκνων διαλέγονται, εἴην συναγαγεῖν. οὐδαμῶ γὰρ ὅστιν ῥαδίως εὔρεῖν, ὅτι περὶ υἱῶν Διάταξις, ἀλλὰ περὶ τέκνων. ἡ δὲ προσηγορία αὐτῆ καὶ ἑπι τοῦς ἐγγόνους ἐκτείνεται. τὸν δὲ ἀεθμὸν τῶν τέκνων τὸν ἐλεσμένον ταῖς διατάξεσιν εἶναι δεῖ ἐκείνῳ τότε ὅτε χηροποιεῖται ἔτι καὶ μετὰ τὸ χηροπονηθῆναι γενεῆ, περὶ τοῦ τὰ δίκαια τὸν ἀφέσεως ὄραχέσασθαι. οἱ γὰρ μετὰ τῆτο γεγενημένοι ἔβοηθοῦσιν, ὡς Διάταξις φησιν Σεβήρου καὶ Ἀντωνίου.

**Antonius Augustinus.**

Liberorum quoque multitudo à tutela & cura excusat. Omnes tamen liberos legitimos esse oportet, etsi in potestate non iunt, atque tum viuere, cum patres eorum tutores dantur. † Nam qui antea mortui sunt, non numerantur inter liberos, neque etiam no-

cent qui postea moriuntur. quod diui Seueri constitutione cauetur: quę quamuis de eo tutore loqui videatur, qui testamento datus est, tamen aptari ad quemcunque alium potest. Qui in vtero est, etsi in multis iuris partibus

æquiparatur iam natis, tamen neque in hac quæstione, neque in cæteris ciuilibus muneribus prodest patri. Quod etiam diui Seueri constitutione cauetur. Non solum autem filij & filię vacationem tutelę adferunt: sed & nepotes & neptes ex filiis maribus. Iuuāt verò hi, cum eorum pater mortuus est, & ipsi eius locum suppleant auo: qui licet plures sint ex vno filio, pro vno numerantur. Colligere licet hæc ex constitutionibus quibus de liberis tractatur. Neque enim facillè constitutionem reperies quę de filiis non de liberis scripta sit. Liberorum autem appellatio ad nepotes extenditur. Sed numerum liberorum constitutionibus decretum iam tum esse oportet, cum creatur, non etiam si post creationem nati sunt antè quàm causas excufationis allégauerit. Nam qui postea nati sunt, nihil iuuant, vt Seueri & Antonini constitutione scriptum est.

**Vulgaris.**

Remittit à tutela vel curatoria & liberorum multitudo. Legitimos autem liberos esse oportet omnes, etsi non sint in potestate. Oportet autem liberos viuos esse, quando tutores patres dantur. Qui enim antea decefferunt, his non connumerantur: neque rursus nocent qui postea moriuntur. & hoc ita inquit constitutio diui Seueri. Hoc autem videtur quidem dictum esse de tutore dato secundum testamentum: conuenit autem hoc & in omni alio. Qui autem in ventre est, etsi in multis partibus legum comparatur iam natis: tamen neque in præsentī quæstione, neque in reliquis ciuilibus muneribus prodest patri. & hoc dictum est in constitutione diui Seueri. Non solum autem filij remissionem tutelę tribuunt, & filię: sed etiam nepotes ex filiis masculis nati masculi & fœminæ. Auxiliantur autem tunc, quando patre eorum mortuo, illius locum suppleant auo. Quotcunque autem auo nepotes fuerint ex vno filio, pro vno filio numerantur. Hæc autem ex constitutionibus quę de liberis loquuntur, possunt colligi. nusquam enim facile est inuenire vbi de filiis loquatur constitutio, sed de liberis. appellatio autem hæc & ad nepotes extenditur. Numerum autem liberorum determinatum constitutionibus esse oportet vnicuique tunc cum creatur. Nam si post creationem generantur, non auxiliantur, vt constitutio inquit Seueri & Antonini.

**Numerus trium tutelarum vel curarum simplicium non admixtarum pupillarum diuersum patrimonium habentiū non commune; principaliter iustam excufandi facultatem præbet à quarta. Nico. de Neapo.**

Ἐπὶ μίῳ καὶ οἱ τρεῖς ἔχοντες ἑπιτροπῆς ἢ τρεῖς κουργατορίας ἢ ἀναμειγμένης τρεῖς κουργατορίας τε καὶ ἑπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ μισθῶν, τουτέστι μὴ πῶ ἐκβάσαντων πλὴν ἡλικίας τῶν ἀφελίκων, οὗτοι ἀφείνεται εἰς τετάρτῳ ἑπιτροπῆς ἢ κουργατορίας καλούμενοι. ἀλλὰ μίῳ καὶ κουργατορίας ἢ μὴ ἀφελίκων, ἀλλὰ μισθῶν, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κουργατορίων καὶ αὐτῆ ἀπολογισθῆσασθαι ἢ κουργατερία. ὅσα ὅτως ἔχειν διδάσκει Διάταξις Σεβήρου καὶ Ἀντωνίου. λέγει καὶ ὁ κεραιπτος Οὐλπιανὸς περὶ τῶν τρεῶν ἑπιτροπῶν ταῦτα.

**Antonius Augustinus.**

Præterea qui tres tutelâs aut tres curas habent, aut tria onera mixtarum tutelarum cum curis, & hæ non sint ætate minorum, finitæ, habēt excufationem, si ad quartâ

Secundum Bald. hic, quod qui est in vtero, nō habetur pronato quantum ad com modum pa-

Not. text. secundum Bald. hic, quod qui est in vtero, nō habetur pronato quantum ad com modum pa-

g. excufatio.

In archetypo erat ius tegetis, sed ita rectè emendatum est, vt ait Ant. Aug. hic.

a] Cōcor. c. cum causam extra de proba. in c. accedens. extr. vt lit. nō cōtēst. in c. cū dilectus. de success. ab in test. in c. illud. de præsum.

4. Excusatio

l. 104. j. de ver. sign.

† Ad hoc re pōsum pertinet quod de Lacedæmoniorum Rep. refert Arist. lib. 2. Politi. cap. 7. & Gell. lib. 2. Noct. Att. c. 15.



& bene est. aliàs non fi: & tunc abundat vnum nō. sic. C. de testa. ma. l. fi. §. sin autem.

**a** Excusantur. hoc ideo quia istæ permixtæ sunt eiusdē generis: aliàs fetus: vt infra eod. l. spadonē. §. qui iura. & C. qui nume. tut. l. j. §. fina. Accursius.

**b** Dicit autem hæc. hoc est inductum ad sequentem legem, quæ est Vlpiani.

**c** Vlpianus. aliàs Vlpiani, s. cōstitutio, s. tractās de tribus, &c.

**d** Tria. hæc est Latina.

**e** onera. id est tres onerose tutela: & non affectata: vt institui. eo. tit. §. item tria. & infra eod. spadonē. §. fina. si enim essent affectata, nō inferunt onus: quia portatur leuiter quod portat quisque libenter: vt supra si quis cau. l. ij. §. fina. & supra ex quib. cau. ma. l. iij. & .iiij. & .v. & hoc eodem modo exponitur. C. qui num. tut. l. j. vbi dicit, non defunctorie. Vel expone illud vt ibi, sed hoc non muto.

**f** separatio. sic ergo generaliter intelligas pro modo suo siue pro cumulo debiti, siue pro patrimonio, non pro numero personarum: vt. §. de pact. l. maiorem. & l. si plures. & C. qui bo. ced. poss. l. fina. & facit ad. l. istam. j. ad Tertul. l. ij. §. nō solūm. & .§. co. l. excusantur. §. fi.

**g** Φαίδου. Diximus. §. eod. l. excusantur. §. fina. & hæc & illa sunt Herēnij, & Græcæ.

**h** Appellauerit. lata sententia cōtra eum super excusatione proposita, alioquin cōtra, vt instit. eo. §. qui autē. & .j. quādo app. sit. l. j. §. si quis. & .j. eo. scire. in princ.

**i** Tertia. q. d. excusetur ne propter tertiam.

**k** Illam. scilicet quartā: quia ipso iure nō teneat vocatio, nec egeat excusatione.

**l** Non oportere. & sic videtur q̄ ipso iure interim non teneat vocatio ad quartam: & sic interim pendente causā appellationis nō habet necesse se excusare: vt institut. eo. §. item maior. & .j. eo. l. scire oportet. §. hæc de his. & C. de appella. l. nominationes. sed demum lata sententia cōtra eum, à qua nō

tutelam aut curam vocentur.

Sed & si quis non minoris, sed furiosi curator sit, huius quoque curæ ratio habenda est, vt in numero curarū computetur. Quæ ita se habere Seueri & Antonini cōstitutio docet. Et optimus Vlpianus de tribus tutelis sic ait,

**Vulgaris.**

Amplius autem & qui habet tres tutelas, aut tres curatorias, aut commixtim tres curatorias & tres tutelas, & adhuc manētes, hoc est nondū excedentibus ætatem minoribus: hi excusantur ad tutelam vel curatoriam vocati. Sed tamen & si curator quis fuerit non impuberis, sed furiosi seu prodigi: in numerum curarum & hæc computabitur curatoria. quod sic se habere docet cōstitutio Seueri & Antonini. Dicit autē hæc & nobilis Vlpianus de tribus tutelis.

**Trium pupillorū cura non facit tria onera, sed triū pupillorū tria patrimonialia possidētū. Bart.**

**III. VLPIANVS libro singulari de Officio pratoris tutelaris.**

**T**ria onera tutelarum dāt excusationē. Tria autē onera sic sunt accipienda: vt non numerus pupillorum plures tutelas faciat, sed patrimoniorū separatio. & ideo qui tribus fratribus tutor datus est, qui indiuisum patrimonium haberent: vel quibusdā tutor, quibusdā curator: vnam tutelam suscepisse creditur.

**Ad tertiam tutelam vel quartā vocatus appellatione interposita & pendente ad aliā vocari non potest: sed terminus illius appellationis expectatur: & in ea succubens quartam repellit. eius autē victoria illam admittit, nisi illa de iure fuerit recusata. Nico. de Neapo.**

**IIII. MODESTINVS libro secundo Excusationum.**

**Φ**αίδου τρεῖς ἔχοντας ἐπιτροπίας, εἰς τετάρτῳ μὴ χαλεῖσθαι. ἐζητήθη τοίνυν εἰάν τις ἐν δύο ὧν ἐπιτροπίας, εἴτα εἰς ἐπιτροπὴν τρίτῳ προσληθῆις ἐκκαλέσθεται, καὶ ἐπὶ μετῴρου ἔσῃς τῆ δίκης ἢ ἐπὶ τῆ ἐκκλησίᾳ εἰς τετάρτῳ ἐπιτροπῶν προσληθῆι, πρότερον εἰς τῶν τετάρτῳ διχομολογηθῆσθαι καὶ ἢ τρίτης, ἢ παντάπασι παραλείψῃ ἐκεῖναι, καὶ εὐείστω ὑπὸ τῆς γειοτάτων Σεβήρου καὶ Ἀντωνίου Διὰ τὴν ἀγῶν, μὴ δεῖν εἰς τετάρτῳ προσχερίζεσθαι τὸν ἀπὸ τῆς τρίτης ἐκκλησιᾶν πεποιημένον. ἀλλὰ μετῴρου ἔσῃς ἢ ἐπὶ τῆ

τρίτῃ χειροτονία δικαιολογίας, τὸ σκείνης τέλος περιμένει, ὅρον ἐσομένον τῆ τετάρτῃ χειροτονία, ὅρθῳ τῶ λόγῳ. εἰ γὰρ τῶ τῆ τῆ τῆ τετάρτῳ ὑποδέξῃται τις ὡς τῆ δυνάμει τρίτῳ, ἀδίκου ἢ ἐπὶ τῆ βίτη ἐκκλησίᾳ σποφαιθείσης, τέσσαρσι χρείαις ἐγκραχθήσεται ὡς ἐπὶ τετονόμου.

**Antonius Augustinus.**

Diximus tres tutelas habentes ad quartam non esse vocandos. Quæsitum igitur est, si quis duas tutelas habeat, & tertia oneratus appellauerit, pendenteq; adhuc iudicio appellationis quarta tutela oneretur, an in allegatione excusationū quartæ mentionem tertiæ faciet? aut eam omnino omittet? Et inuenio à diuis Seuero & Antonino cōstitutum esse, non oportere ad quartā tutelam creari eum, qui à tertia prouocauerit. Sed dum pēdet allegationū tertiæ iudiciū, expectare: cuius finis finē quartæ excusationibus faciet. Recta sanè ratione. Nā si quis eam quæ quarta est, quasi tertiam susceperit, & iniusta appellatio de tertia appareat, quatuor oneribus contra

**Vulgaris.**

Diximus tres habētes tutelam, ad quartam nō vocari. quæsitum est igitur si quis duas habēs tutelam, deinde ad tutelā tertiā vocatus appellauerit, & adhuc pendente iudicio appellationis ad quartā tutelam promoueat: vtrum à quarta se excusans, mentionem faciet & tertiæ, an omnino dimittet illā? Et à diuo Seuero & Antonino cōstitutum inuenio, nō oportere ad quartā promoueri à tertia appellante: sed pendente tertiæ creationis excusatione, illius finem expectare, terminum futurum quartæ creationis. recta ratione. si enim ordine prępostero quartam suscipiat quis, eueniet vt post tertiā extantem iniusta tertiæ appellatione apparente, quatuor oneribus grauetur, extra leges.

**Tria onera tutelarum penes eosdem qui sunt in eadē potestate, vel ipsum in potestate habentes existentia, ab aliis tutelis excusant, nisi patriæ vel earū altera accepta fuerit absque voluntate paterna. Nico. de Neapo.**

Εἰν πατὴρ ἐν τρεῖσιν φρόντισιν ἢ ἐπιτροπῶν ἢ κουρατορῶν, ὁ υἱὸς αὐτῆς οὐκ ἐνοχληθήσεται. καὶ τὸ ἔπα Διὰ τὴν ἐκκλησίαν ὑπὸ τῆς γειοτάτων Σεβήρου καὶ Ἀντωνίου. τὸ δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐναντίου ὄσιν, ὡς δεῖν τὰς τοῦ υἱῆς ἐπιτροπίας ἀνεσιν τῶ πατρὶ διδόναι, καὶ πάλιν ἀμφοτέροις τὰς κοινὰς, τὰτ' ἐστὶν μίαν τῶ υἱοῦ, καὶ δύο τῶ πατρὸς, ἢ εἰς τὸ ἔμπαλι. τότε δὲ ταῦτα οὕτως ἔχῃ, ἐπειδὴ τὸ βαρὸς ἐνὶ οἴκῳ οὐχὶ διακεχωρισμένοις Διὰ φέρεται. γράφει δὲ καὶ Οὐλπιανὸς ὁ κρᾶπιτος ταῦτα.

**Antonius Augustinus.**

Si pater tria tutelarum aut curarū onera habeat, eius filius non grauabitur. ita enim cōstitutum est à diuis Seuero & Antonino. Hoc idē contra quoque est, vt oporteat filij tutelam vacationem patri dare, & vtrique communes, hoc est vnam filij, & duas patris, aut contra. Quæ ita se habent, cum vni domui nō diuersis onus defertur. Et hoc optimus Vlpianus scribit.

**Vulgaris.**

Si pater in tribus fuerit muneribus aut tutelarum aut curatoria

appellauerat: vt arg. j. e. si is qui tres. Azo.

**m** Illius. si habes sententia, plana est: si habet finē, finis tertiæ terminus est. i. terminatio est quartæ. nā si tenetur in tertia nō tenetur i quarta: sicut & aliàs video finē vnius causæ esse initiū alteri: vt. C. de ord. iu. l. fi. & de Falci. l. vbi.

**n** Post tertiam extantem. id est post existentem.

**o** Extra leges. i. contra leges. nā cōtra leges est vt debeat grauari quarta tutela: siue vt verius dicam, præter legē: non secundum legem. sic ponitur cōtra pro præter. §. de pact. l. pacifici. Azo. & facit infra eo. si duos in princ. & de ritu nup. l. si quis. §. quid ergo si eum, Accursius.

\* in veterem manus. excusationis appellatione.

Affectatum leuiter portatur.



**a** E contrario. quasi dicat in contrario idē est. Azo.  
**b** Filij. qui est in potestate, vt statim subiicit, & infra. l. proxi.  
**c** vni domui. Vt quia patres cū filiis omnia cōmunia habent, & simul habitant: vt. s. l. proxi.  
**d** Non separatis. scilicet domib<sup>9</sup>. aliā separati.  
**e** Scribit autem. faciendō. l. sequētem. Accur.

Vet. attin- git. rectius.

**f** **T**ria. hęc lex est Vlpiani, & Latina.

**g** Quia voluntate. hoc dic vt supra de tute. l. si filij. & infra de admini. tut. l. Lucius Titius. & p hoc apparet quod aliud debet esse in magistratu & fideiussorib<sup>9</sup> tutoris: vt infra eo. l. spadonē. §. si ciuitatis. & supra de ritu nup. l. si quis tutor. §. j. quę sunt contrarię. & est ratio, quia illi non tenētur ideo quia agno uerūt tutelam, vel quia eorum voluntate gesta sint, sed hęc pater sic: vnde perīde est ac si ipse pater gerat. argu. s. de admini. tu. l. ita autē. §. gessisse. & s. ne quis eū qui in ius vo. est, vi ex. l. si quis. in princ. vnde hęc fortē statim conueniri potest. sed ibi illi in subsidium tantū excusso eo qui gessit.

**h** Omnibus. tam patri quā filiis.  
**i** Non prodesse. licet pa-

curatoriarum: filius eius non vexabitur. & ita constitutum est à diuo Seuero & Antonino. Hoc autem & ecōtrario est, quod oportet filij tutelas remissionem patri dare, & rursus vtrisque cōmunes, id est vnam filij, & duas patris: aut econuerso. Tunc autem hęc ita se habēt, cum onus vni domui, non separatis con tingit. Scribit autem eadē hęc & Vlpianus nobilissimus.

V. VLPIANVS libro singulari de Officio pratoris tutelaris.

**T**ria onera in domo vna esse sufficit. Proinde si pater alicuius, vel filius, vel frater, qui est in eiusdem potestate, tria onera sustineat, quę ad periculū patris sui spectent: quia voluntate eius administrant, omnibus excusatio à tutela competit. sed si non patris voluntate administrant, nō prodesse, sæpe rescriptum est.

**Habenti duas tutelas si duę deferantur diuersis temporibus, prior posteriori præfertur. si verò in simul deferantur: illa præfertur quam deferēs declarauit. Nico. de Neapo.**

VI. MODESTINVS libro secundo Excusationum.

**E**άν δύο έχοντι ἐπιτροπὰς ἀλλήλων δύο ὁμοῦ ἐπαρῶσιν, ἢ τῆ τάξῃ τρίτῃ βοηθήσῃ αὐτῶ εἰς τὴν ἀφ᾽ ἑσῆς τῆς τετάρτης. καὶ ἀποκράτωρ ἢ ὁ τὴν τετάρτην ἐγγράσειας, ἢ τὴν τρίτην, πρὶν μὲντοι γινῶσθαι τὰ τῶ ἀποκράτορος φθάσῃ

6. excusatio.

Capitulum episto. Antonini Pij graeca lingua nō autem latina ab eo scripta puta ad cōmune Asiae. nā si latina scripta fuisset latina verba adscripsisset Modestinus vt in præfatiōe promissit. l. j. s. co.

προβληθείς εἰς ἀλλήν. εἰάν δὲ ἡ τάξις μὴ φάνηται, ἀλλὰ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ αἱ δύο χειροτονίαι προεθῶσιν ἐν διαφοροῖς χρόνοις, οὐχ ὁ χρόνος τοιηθεὶς, ἀλλὰ ὁ χειροτονήσας ἐπιλέξῃται ὁποῖαν δέῃ αὐτὸν ὑποδέξασθαι. Γραμματικοί, σοφισταί, ῥήτορες, ἰατροί, οἱ περιουσιαὶ καὶ ἄλλοι, ὡς περὶ τῶν λοιπῶν λειτουργιῶν ἔπωσι δὲ καὶ τὸ ἐπιτροπῆς καὶ κουρατορίας ἀνάπαυσιν ἔχουσιν. ἔστιν δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς ῥητόρων ἐν ἐκάστῃ πόλει τῶν ἀλειτουρησίων ἐχόντων, καὶ ἀρέσθες πινὲς προσκεῖσθαι τῶ νόμῳ, ὅσῳ δηλοῦται ἐξ ἐπιτροπῆς Ἀντωνίνου τῆ εὐσεβοῦς γραφείσης μὲν τῶ κοινῶ τὸν Ἀσίας, παντὶ δὲ τῶ κόσμῳ ἀφ᾽ ἑσῆς, ἢς ἔστιν τὸ κεφάλαιον τῆ τοῦ ὑποπετραγμῶν. αἰμὲν ἐλάτῃς πόλεις δύνανται πέντε ἰατροὺς ἀτελεῖς ἔχειν, καὶ πρῆς σοφιστὰς, καὶ γραμματικούς τὸ τὸ ἴσους. αἱ δὲ μέγισται πόλεις ἔπτα τουτὸ θεραπευόντας, τέσσαρας τὸ παιδευόντας ἔχαστέραν παιδείαν. αἱ δὲ μέγισται πόλεις δέκα ἰατροὺς καὶ ῥήτορας πέντε, καὶ γραμματικούς τὸ τὸ ἴσους, ὑπὲρ δὲ τῶν τὸν ἀριθμὸν οὐδὲ ἡ μέγιστη πόλις τὴν ἀτέλῃσιν παρέχῃ. εὐκὸς δὲ τῶ μὲν μεγίστῳ ἀεθμῶ γήσασθαι τὰς μητροπόλεις τῶν ἐθνῶν, τῶ δευτέρῳ τὰς ἐχούσας ἀγροῦς δικῶν, τῶ δὲ τρίτῳ τὰς λοιπὰς. τῶ τὸν ἀριθμὸν ὑπερβαίνῃ μὲν οὐκ ἔστιν, οὐτε ὑπὸ ἰσότητι βελῆς, ἔτε ἄλλη πνὶ παρευρέσῃ. ἐλαττοῦν δὲ ἔστιν. ἐπειδὴ ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν λειτουργιῶν φάνεσθαι τὸ τοιοῦτο γινόμενον. καὶ μὲν οὐκ ἄλλως τὴν ἀλειτουρησίων ταύτων καρπῶσονται εἰάν μὴ δόγματι βουλῆς ἐνησταλέγῃσιν τῶ ἀεθμῶ τῶ συγκεκρημένῳ, καὶ περὶ τὸ ἔργον

ὀλιγώρως μὴ ἔχουσιν. καὶ φιλοσόφους δὲ ἀπολύεσθαι ἐπιτροπῶν Παῦλος γράφῃ ἔπας.

Philosophi, oratores grammatici, qui publicē iuuenibus profunt, excusantur à tutelis. nam & Vlpianus libro quarto de officio proconsulis ita scribit. Sed & reprobari medicum posse à republica, quanuis semel probatus sit, Imperator noster cum patre Lælio Basilio rescripsit.

περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων ἡ αὐτῆ ἀφ᾽ ἑσῆς τῆ Πίου οὕτως λέγει. φιλόσοφον δὲ οὐκ ἐλάτῃ ἀεθμῶς, ἀφ᾽ ἑσῆς τὸ πᾶσι εἶναι τὸ φιλοσοφῶντας. διμῆ δὲ ὅτι οἱ πλούτῳ ὑπερβαλλόντες ἐθέλονται παρέξουσιν τὰς ἀπὸ τῶν γρημάτων ὀφειλέας τῆς πατρίσιν. εἰ δὲ ἀκλειβολόγησιν περὶ τὰς οὐσίας, αὐτοῦθεν ἤδη φανεροὶ γενήσονται μὴ φιλοσοφῶντες. ἔστιν δὲ καὶ ἐν ταῖς τῆ βασιλείως Κομμόδου ἀφ᾽ ἑσῆς ἐγγραμμῶν κεφάλαιον ἐξ ἐπιτροπῆς Ἀντωνίνου τῆ εὐσεβοῦς, ἐν ᾧ δηλοῦται καὶ φιλοσόφους ἀλειτουρησίων ἐχόντων ἀπὸ ἐπιτροπῶν. ἔστιν δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα. ὁμοίως δὲ τούτοις ἅπασιν ὁ θεῶς πατὴρ μου παρελθὼν εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀφ᾽ ἑσῆς πᾶσι τὰς ὑπαρχούσας πινὰς καὶ ἀτελείας ἐβεβαίωσεν, ῥητόρας, γραμματικούς, ἰατροὺς ἀτελεῖς εἶναι γυμνασιαρχῶν, ἀγρονομῶν, ἱεροσωμῶν, ἐπιτραμῶν, σιτωνίας, ἐλαμῶν: καὶ μήτε κρίνῃ, μήτε προσεύειν, μήτε εἰς γρατεῖαν καλεῖσθαι ἀκονίας, μήτε εἰς ἄλλῃ αὐτὸς ὑπηρεσίαν ἐθνικῶν ἢ πνῆ ἀλλῶ ἀναγκάζεσθαι.

Antonius Augustinus.

**C** Si duas tutelas habens alteris duabus oneretur, quæ tertia erit ordine, iuuabit eum ad quartæ excusationem: licet imperator sit, qui quartam detulit, aut etiam tertiam, scilicet si antè quàm sciretur quid is vellet, anteuertit alius in creatione tutoris. Si verò ordo non appareat, sed eadem die diuersis tabulis duæ creationes factæ proponantur, non creatus sed creans eliget quam subire eum oporteat. Grammatici, Sophistæ, Rhetores, Medici, qui περιουσιαὶ (hoc est \* circumforanci) vocantur, vt à reliquis muneribus, sic à tutela & cura vacationem habent. Sed est constitutus rhetorum numerus, qui in vnaquaq; ciuitate immunitatem habeant: diuisione quædam ciuitatum lege facta est.

\* rectius vetus interpres circuitores transtulit.

† vet. & hærefes quædam propositæ lege.

**D** Quod ex epistola Antonini Pij apparet, quæ communi quidem Asiae scripta est, sed vniuerso terrarum orbi conuenit. Ex ea hoc caput infra scriptum est: Minores ciuitates quinque medicos, sophistas tres, grammaticos totidem immunes habere possunt. Maiores, septem medicos, quaternos duabus illis disciplinis præpositos. Maximæ verò medicos decem, rhetores quinque, grammaticos totidem. Suprà hunc numerum ne maximæ quidem ciuitates immunitatem præstare possunt. Et maximo numero vt oportet metropoles prouinciarum, altero eas quæ forum caussarum habent, tertio reliquas. quem numerum neque curiæ decreto excedere licet, neque qua alia captione quæsita. minorem tamen constituere licet, quoniam id si fiat, ciuilia munera iuuantur. Atqui non aliter hi ea immunitate fruentur, nisi decreto curiæ numero cōstituto adscribantur, & operam quisque suam nauet non malè. Philosophos quoque à tutelis vacare Paulus scribit his verbis.

Paulo post.

De philosophis verò eadem Diui Pij constitutione dicitur: Philosophorum numerus constitutus non est: rari enim sunt qui philosophantur. Et quidem existimo eos qui diuitiis abundant, libenter præsturos auxilium patriæ. Quod si studiosè contendant de re familiari, iam inde ostendant facillè se non esse philosophos. Est etiam inter Commodi constitutiones insertum

tum



ter de peculio teneatur: vt. s. de tut. l. si filius. quia etiam inuitus de eo obligatur: vt supra de pecu. l. si quis seruum. §. etiam. & quasi filij patrimonium reputatur, non patris: vt supra de pecu. l. peculium. & facit. s. l. proxi.

**a** si duas ha. Hæc Græca est. Accursius.

**b** Quo ordine. i. aliquo ordine, ita quod vna primo, alia posteriori tempore. vel lege interrogatiue: & ibi incipit responsio, & si imperator & c. & postea cū dicit, aut tertiam: subaudi, verè tertia prodest ad recusationem quartæ. etenim & c. Azo.

**c** Ad aliam. id est tertiam. Et not. de ordine seruando. sic & j. de fideicom. l. l. generaliter. §. quid ergo. Sed ar. cōtra. j. de solu. nec enim. **d** Creationes. s. duarum tutelarū. i. duo decreta. **e** Diuersis chartis. aliàs diuersis creatis. i. diuersis creationibus eiusdē personæ. Dy.

**f** Eliget. si ordo nō apparet, eligit iudex: vt hic, & argu. j. de accusa. l. si plures. aliàs cōmittitur sorti: a vt. s. de iudi. l. in tribus. & c. c. communia de leg. l. finali. in princip. aliàs nihil valet quod fit: vt. j. de heredi. instit. l. qui soluendo. & s. de vsufr. l. quoties. aliquando cōmittitur priuato: vt. j. ad Trebel. l. heredes. §. fin. quæ omnia sunt arg. contra. Sed hoc fit fauore pupillorum: ne dia stēt sine tutela. nam incertus tutor non potest eis dari: vt. s. de test. tu. l. tutor incertus. Sed quid si à diuersis dentur tertia & quarta? Respon. ad superiorem recurrimus: vt arg. j. de re iudi. l. duo. & facit hæc lex ad id quod not. C. de edict. di. Hadri. tol. l. fina. §. fin autē.

**g** Sophista. id est dialectici. Accursius.

**h** Circulatores. aliàs circitores. aliàs circitores. quia circuibant ciuitatem sanādo ægros: sicut fullones vocātur ex eadem causa: vt. s. de instit. l. cuicumq; §. j. Item isti vocantur parabolanī, quia multas habent parabolas: vt. C. de episc. & cler. l. parabolani.

**i** Muneribus. à quibus sunt immunes: vt Co. de profes. & medi. l. medicos. & l. si. & j. de mune. & ho. l. fin. §. fin.

**k** Et hereses. sub. sunt. q. d. & quædam leges hæreses, id est diuidētē ciuitatem à ciuitate: vt statim dicit.

**l** Minores. tria genera ciuitatum ponit: minores, maiores, & maximas.

**m** Septem. scilicet medicos.

**n** Vtramque doctrinam. s. grammaticam & sophisticam. s. quatuor in qualibet. nam in minoribus concessi fuerunt tres.

**o** Maxima. Quidam dicunt maximas Romam veterem, & nouā. quod non placet: quia ibi alius est numerus: vt. C. de stud. lib. vt.

tum caput quoddam ex Antonini Pij epistola, quo constat philosophos tutelarum habere immunitatē: cuius verba sunt hæc: Omnib⁹ autem his pariter diuus pater meus statim atque principatum adeptus est, suos honores & immunitates cōfirmavit, Philosophos, rhetores, grammaticos, medicos, immunes esse scribens præfecturis gymnasiorum, ædilitiis curis, sacerdotiis, hospitum receptione, frumenti atq; olei emptionibus. Eisdem neque iudicare, neque in legationem ire, neque in militiam conscribi inuitos. Nullum denique prouinciale, aliudve munus subire cogendos.

**Vulgaris.**

Si duas<sup>a</sup> habenti tutelas, alia duæ simul superinductæ fuerint: quæ est ordine<sup>b</sup> tertia, auxiliabitur ei ad remissionem quartæ, et si Imperator fuerit qui quartam iniunxerit aut tertiam. Etenim antequam cognoscat Imperatoris mandata, promotus erit ad aliam. <sup>c</sup> Si autem ordo non apparuerit, sed in vna die duæ creationes<sup>d</sup> proponerentur in diuersis chartis: <sup>e</sup> non qui creatus est, sed qui creauit, eliget<sup>f</sup> quam oporteat eum suscipere. Grammatici, sophistæ, <sup>g</sup> rhetores, medici, qui <sup>h</sup> *ἄριστοι*, id est circitores<sup>i</sup> vocantur, quemadmodū à reliquis muneribus, <sup>i</sup> ita & à tutela & à cura requiem habent.

Est autem & numerus rhetorū in vnaquaque ciuitate, qui vacationem munerum habent, & hereses<sup>k</sup> quædam propositæ lege: quod manifestum est ex epistola Antonini Pij, quæ scripta quidem est communitati Asiæ, vniuerso autem orbi cōueniens est: cuius capitulum hic subiectum est: Minores<sup>l</sup> quidem ciuitates possunt quinq; medicos immunes habere, & tres sophistas, & grammaticos totidem, maiores

Rom. l. j. lib. xj. & de priui. vrb. Constan. l. j. Sed vocabis hîc maximas metropolitanas & archiepiscopales: vt. j. statim.

**p** Rhetores. pro eodem videtur ponere sophistam & rhetorem: quia supra in illo. §. minores. dixit sophistas & grammaticos: & nunc dicit rhetores & grammaticos. Vel verius dicam sophistas appellari dialecticos. nā & supra §. grammatici. posuit grammaticos sophistas & rhetores: quare apparet quod nō ponit pro eodem. Azo.

**q** Metropoles. id est ciuitates<sup>b</sup> quæ habent metropolitanum. i. archiepiscopum. **r** Forum caufarum. forū caufarum, & locus iudiciorum, idem est. Vel dic, caufarum criminalium: iudiciorum ciuiliū, vel econtra: vt supra de testi. l. j. in princip. **f** Non licet. aliàs non licet, aliàs impossibile est. & tunc dic, id est difficile. sic supra de his qui deie. vel effu. l. ij. Vel bene dicit impossibile: quia non debet fieri: vt infra de condit. instit. l. filius. & de verb. sign. l. nepos.

**t** Tale factum. id est numerum taxatum. i. vbi multi sunt qui munera subeunt. & facit. C. de dilatio. l. siue pars. & instit. de excu. tut. §. qui autem. Accursius.

**u** Negligenter. quo casu poterunt reprobari: vt j. l. proxi. in prin. **x** Paulus scribit. in Latino. & sic incipit lex Latina. Accursius.

**y** Oratores. id est rhetores. Accursius.

**z** Excusantur. non autem illi qui primas literas docent: vt. j. de vaca. mune. l. ij. §. qui pueros. nec poëtæ: vt. C. de profes. & medi. l. poëtæ. Accursius.

**a** Sed & reprobari. vt. j. de munerib. & ho. l. vt gradatim. §. reprobari. & c. de profes. & medi. l. ij. Sed contra. insti. qui ma. nō pos. §. semel. Solu. illud fauore libertatis: hoc fauore sanitatis. Item non ob. j. de re iudi. l. iudex. quia ibi de fuit esse iudex. Item illud ideo est, ne illusoria fiant iudicia: vt. s. de iudi. l. si prætor. & infra ne

quid in loco publi. l. si. & j. ad Trebel. l. seruo inuito. §. cum prætor. Item argu. contra. s. qui satis. cog. l. si ab arbitro. & de neg. ge. l. Pomponius. vbi de hoc. Item facit. C. de episc. & cle. l. generaliter. & supra. l. proxi. in fine.

**b** Philosophorum. hoc est Græcum.

**c** Existimo. scilicet esse aliquos. q. d. licet sint rari, sunt tamen quandoque, vt qui dant pecuniam suam in vtilitatem patriæ: & sic de ea non curant. si autem curant, vt quia dicant, nolo dare substantiam meam: non sunt philosophi, vt subiicit.

**d** Patriæ. subaudi, sunt philosophi: si tamē philosophiæ instant.

**e** Manifesti. nam verè philosophantes pecunias contemnunt: vt infra

**b** Quid sit metropolis, pulchrè Budæus. s. de offi. procō. l. obseruare. Hoc nō est satis: sed vt etiā habeat metropolitanū ius profanū in totā prouinciam Cont.

**†** aliàs quæ habent fora caufarum. tertio & c.

**\*** vertere de bñit curiæ vel ordinis. ex. l. 2. §. & 8. C. de profes.

pecuniarum vtilitates & c. **\*** anxie contendant de refamiliari. Cont.

Imò ceratis vel ciratis. vide Anto Angustinū.

**a** Inquantū hæc glo. videtur sentire dubiū esse ditimendū forte, hoc est verū quādo est dubiū in iure: vt plene per Bar. i. l. si duo. j. vi po. l. gl. in c. licet. & ibi Felinus post Io. An. ad Panor. col. pe. versi. in glos. in versi. possidens. extra de p. ba. glo. & Arch. in c. hi qui & seq. 26. q. 2.

Rectius verit quā Ant. Aug. circūso rancos retinuit verbum Græcū propter ambiguitatē. vide tur autē hic significare diuisiones, vt ex sequētib⁹ patet, si credimus Ant. Aug. At doctissimus Cuiacius rectius mea sententia interpretatur, cōditiones.



infra de vaca. mu. l. in honoribus. §. philo- phis. & C. de mu. pa. le. professio.

a. *Gymnastis sacerdotij*. id est à sacerdotilibus exercitiis. Gymnos enim græcè, Latine labor siue exercitium dicitur, secundum Py. Vel dic quod non sunt præpositi gymnasiis fœminarum laborantium in serico principis. sic ponitur. C. ad legem Iul. repe. l. vnusquisque. & C. de muri. & gynæ. per totum. lib. xj.

+ vet. f. certi ficauit.

+ Numerati inuitos, neque ad ali- quod mun- gentile siue familiarum eos cogit.

b. *Stantes*. id est existentes. & iunge præcedentibus quod subiicit, & neque & c. & dic, & neque cogi eos ad famularum emptionis frumeti, vini, & olei. & pro id est ius præpositionis, scilicet ut sit præpositus ad faciendâ ea. Sed contra C. de quibus mu. vel præ. ne. li. se. ex. l. j. & ij. Soluta dignitas vel priuilegium excusat quin teneatur quis emere frumentum & similia tempore necessitatis, ut reddatur vbertas. C. vt ne. lice. in empt. spe. l. j. li. x. sed à cura indicendi emptionem bene quis excusatur: vt hic, & infra de muneribus. & honoribus. l. iij. §. cura.

a] Teneatur quis emere, ergo & vendere: quia sunt correctiua. si enim sit emptor: necessarium erit veditor. P. de ca. facit magnam tractatum in con. si. 19. per totum. Arbitratur cogitur sententiarum ex quo arbitrium sibi te suscepit.

c. *Iudicare*. huic est contra. supra de arbitriis. l. iij. §. tamen. Soluta. hic loquitur de iudicio legationis, quod aliquis bene cogitur suscipere: vt. C. de aduoca. diuer. iudic. l. scimus. & infra de muneribus. & honoribus. l. finali. §. iudicandi. nisi habeant excusationem: vt hic.

At in contrario loquitur de arbitro qui cogitur ex quo suscepit sponte arbitrium: vt ibi dicitur. & facit infra de vaca. mu. l. penul. §. qui autem. & §. si post causam.

d. *Habere*. instit. eod. §. item Romæ. & j. de muneribus. & honoribus. l. fi. §. fi.

e. *Comaneus*. id est de Comanea.

f. *In Casarea*. id est in alia terra docet.

g. *Immunitatem*. scilicet in sua: vt ex præmissis patet.

h. *Remissionem habere*. in sua patria: vt instit. eo. §. item. Romæ. & infra de vaca. mu. leg. eos. in princ. Accursius.

Erat sermo- nem in vet.

i. *Rationem*. id est potest reddi hæc ratio ad prædicta, quia Roma est & opinatur ab omnibus communis patria: vt hic, & infra ad municipa. l.

ff. Infort.

phos habere immunitatem tutelarum. Sunt autem hæc verba: Cõsimiliter autem his omnibus diuus pater meus mox ingrediens principatum, cõstitutione existentes honores & immunitates firmavit, scribentes, philosophos, rhetores, grammatikos, medicos, immunes esse à gymnasiis sacerdotij stantes, & neque ad frumeti & vini & olei emptiones & præpositiones, & neque iudicare, neque legatos esse, neque in militia numerari nolentes, neque ad alium famulatum eos cogi.

**Docens Grammaticam vel curans in propria patria, habet excusationem in illa. secus si docet in patria aliena: nisi sint valde disciplinati: quia tunc vbique docentes etiam extra numerum excusationem consequuntur. Item in philosophantibus in ciuitate Romana, & legum doctoribus: siue cum salario, vel sine salario doceant. Nico. de Neapo.**

Ἐπι κακείνο εἰδέναι χρῆν, ὅτι ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι διδάσκων ἢ θεραπεύων, τὴν ἀλειτουρησίαν ταύτην ἔχει. ἐὰν γὰρ Κομανεύς ὢν ἐν Νεοχασαρίᾳ σοφίς εὐδὲ ἢ θεραπεύει ἢ διδάσκει, παρὰ Κομανεύσιν ἀλειτουρησίαν οὐκ ἔχει. καὶ τὸ οὗτω νομοθετεῖται ὑπὸ τῆς θεοτάτων Σεβήρου καὶ Ἀντωνίου. τοὺς μὲντοι ἄγαν ὀπισημόνας, καὶ ὑπὲρ τὸν ἀεθλὸν καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ πατρίδι τὰς ἀλειτουρήσας ποιουμένους εἶναι ἀλειτουρησίᾳ Παῦλος γράφει, λέγων τὸν θεότατον Ἀντωνίον τὸν εὐσεβῆ οὗτω κεκελευμένον. τὸν ἐν Ρώμῃ σοφιστεύοντα ἢ σαλαρέῳ ἢ καὶ χρεὶς σαλαρέου, ἀφ᾽ οὗ ἔχον νομοθετεῖται ὑπὸ τῆς θεοτάτων Σεβήρου καὶ Ἀντωνίου, οὕτως ὡς αἰεὶ ἔτυχεν ἐν ἰδίᾳ πατρίδι διδάσκων. αἷς νομοθεσίας δυνάταί τις ἐκείνον παραγγεῖν τὸν λόγον, ὅτι κοινῆς οὐσης τε καὶ νομοθεσίας πατρίδος τὸν βασιλευσσης, εἰκότως ἂν ὡς ἐν ἰδίᾳ πατρίδι χρῆσιμον ἐαυτὸν παραχρῆν ἀλειτουρησίᾳ καρπώσασθαι. νόμων δὲ διδάσκαλοι ἐν ἐπαρχίᾳ διδάσκοντες ἀφ᾽ οὗ οὐχ ἔξουσιν, ἐν Ρώμῃ δὲ διδάσκοντες ἀφ᾽ οὗ οὐκ.

Antonius.

Hoc amplius scire illud quoque oportet, eum hanc immunitatem habere, qui in sua patria docet, aut curat. Nam Comanenses sophistæ, aut alij si Neocæsareæ doceant, aut curent, non habent apud Comanenses immunitatem. & hoc ita à Diuis Seuero & Antonino constitutum est.

Sanè valde doctos, & supra numerum, & alienam patriam incolentes, immunes esse Paulus scribit, & refert ita Diuum Pium Antoninum fieri iussisse. Sophistam qui Romæ docet, siue gratis, siue ob mercedem docet, vacationem habere à Diuis Seuero & Antonino est constitutum, perinde quasi in patria profiteatur. Quorum functioni illam potest quis rationem adferre: quòd cum communis sit & existimetur patria, regia vrbs: æquum est eum qui in sua patria se vtilem præbeat, hac immunitate frui. Legum præceptores in prouincia docentes, vacationem non habent, Romæ docentes habent.

Vulgaris.

Amplius & illud scire oportet, & eum qui in patria propria docet, aut medicatur, immunitatem hanc habere. Si enim existens Comaneus, in Casarea doceat, aut in medicetur: apud Comanenses immunitatem non habet. & hoc ita promulgatum est à diuo Seuero & Antonino. Valde tamen disciplinis instructos, & si supra numerum, & in aliena patria moram faciant, esse immunes Paulus scribit, dicens diuum Pium Antonium ita iussisse. Romæ philosophantem cum salario vel sine salario, remissionem habere promulgatum est à diuo Seuero & Antonino, [ita] ac si in propria patria doceret. Quibus promulgationibus potest quis illam rationem adducere, quoniam in regia vrbe, quæ & habetur & est communis patria, decenter vtique vtilem seipsum præbens, non minus quam in propria patria immunitate fruatur. Legum verò doctores in aliquo præsidatu docentes, remissionem non habebunt: Romæ autem docentes, à tutela & cura remittuntur.

**Athletæ & præfides & magistratus dum sunt in magistratu, à tutelis & curis quæ sunt muneribus ciuilia, excusantur. h. d. vsque ad. §. dat. Nico. de Neapo.**

Vlpianus libro singulari de officio prætoris tutelaris ita scribit: Athletæ habent à tutela excusationem, sed qui sacris certaminibus

Roma. Accursius. Præsidatu. vbi dicitur adulterina scientia doceri: vt. §. in proce. Dige. §. hæc autem.

Docentes. vagabundos. Accursius.

Romæ. vel in oppido Berytensium, vel in aliqua ciuitate regia: vt Bono. vt i dicto. §. hoc autem. non vltra Apofam: quia extra ciuitatem veterem est. non Mutinæ, non Rhegij. Item dic Romaveteri vel noua: quæ melioribus non deterioribus dedicata est auguriis: vt. C. de veteri iure enucleat. l. j. §. fina. & C. de profess. & medi. l. j. & de priuileg. vrb. Constan. l. j. Item dico quod habent excusationem non solum à tutelibus, sed ab omnibus muneribus publicis & ciuilibus, & filij & vxores eorum: vt. C. de profess. & medi. l. medicos. Sed quid de patrimonialibus? Respon. dic vt in dicta. l. medicos.

Vlpianus.] CASVS.

Illi athletæ qui sunt coronati propter certamina quæ vicerunt, habent excusationem à tutelibus. Itæ præfides donec sunt in præsidatu. Secundo dicit quod tutela non est munus publicum utilitate, quauis sit auctoritate. Tertio dicit quod magistratus ciuitatum habent excusationem. Quarto dicit quod inimicus meus datus tutor filiis meis à iudice, habet excusationem. sed si post inimicitiam egomet dedi eum tutorem filiis meis in testamento, non excusatur nisi in vno casu, scilicet si dedi eum tutorem ea causa vt supponatur brigæ. sed si postquam eum tutore dedi in testamento, nata est inimicitia inter me & eum: sine dubio excusatur. Quinto dicit quod ille qui mouet questionem pupilo de statu, excusatur ab ei tutela. Sexto dicit quod nimis pauperes & rustici nimis simplices excusantur, non autem illiterati si negotia sciunt facere. Viuianus.

+ sophistif. fat. ad verbum.

+ vet. sermo nem.

+ Qualiter Roma communis sit patria, pulchre Alci. lib. dist. pun. 2. ca. 21.

+ in prouincia.

b] De athletis multa Bud. §. de his qui not. infra. l. athletas. de certaminibus sacris Alci. l. vnica de athletis lib. C. ro. Hieronicas autem hic Vlpia. intelligit.

7. excusatio



no.infa.l.ij.in fi.vnde non debent habere præmium, vnde pœnâ merentur:vt. s̄. de nego. gest. l. siue hereditaria.

**a Coronati.** scilicet ter:vt. C. de athletis. l. j. lib. x.

**b Gentium.** nam cessante causa cessat effectus:vt. C. de episc. & cleric. l. generaliter. & supra de pa. l. quod dictum. & institu. eo. §. item diuus Marcus. & §. item qui reipubli. & §. inimicitia.

**c Munus.** vtilitate, sed auctoritate sic: vt institut. eod. in princip. quæ est contra. Sed vtilitate secundario est publicum: quia expedit reipublicæ &c. vt institut. de iis qui tuti sui vel alieni iur. in §. penul. sic & supra de eden. l. argentarius. §. j.

**d Nec quod.** non enim habet tutor necesse de suo facere sumptus tutelæ: vt supra de admitt. l. a tutoribus. §. fi.

**e Ad impensam.** non patrimonialem, sed perfonalem.

**f Sed ciuile.** id est de iure ciuili: vt supra de tutela. l. j. secundum hoc dicitur munus ciuile: quia munerum ciuiliu[m] triplex est diuisio: vt infra de munerib. & hono. l. fina. in princ.

**g Nec prouinciale.** id est non est tale qualia sunt alia munera quæ sunt in prouinciis, quæ sunt publica auctoritate & vtilitate.

**h Ciuitatum.** ad hoc infra eod. l. non tantum. §. sanè. & l. administrates. & institut. eod. §. & qui in potestate. in municipio secus: vt. j. eod. l. propter.

**i Capitalis.** hoc exponit duobus modis: vt institut. eodem. §. inimicitia.

**k Creato.** aliàs creatio.

**l Facta.** id est nata, scilicet inimicitia aduersus &c. à quacumque parte prouenit culpa, sed hic videtur quod prouenit à parte tutoris.

**m Nisi secundum testamentum.** quo casu ante facta videtur modò remitti per testamentum, & sic apparet quod pater pupilli fuerit offensus. **ADDITIO.** Not. ex hac glo. quod ad offensum non ad offendentem pertinet facere pacem: & sic adde quod tacita seu ficta offensa per pacem facilius aboleretur quàm vera & expressa: vt supra ad Sila. l. diuus. secundum Bald.

**n Datus tutor.** quia hoc dixit, do quia inimicus est. vel ex aliis cõieturis apparet quod non mutauit animum aduersus eum: quasi sumat vindictam modò dando ei labores. & facit infra de adimè. leg. l. iij. & supra de arbi. l. iij. & C. si propter inimici. creatio facta sit. l. j. lib. x.

**o Nisi postquam.** aliàs postquam: & est bona, & est exceptio exce-

ptionis, quasi dicat, inimicitia dat excusationem, nisi in testamento: & tunc non nisi post testamentum est facta: quo casu non potest dici remissa per testamentum, cum nec tunc erat nata: sed post testamentum orta si diu steterit, & potuerit testamentum mutare, & non mutauit: satis videtur remisisse: vt argu. supra de admin. tut. l. tres tutores. & de cõfir. tut. l. in confirmando. & l. vtilitatem. Alij habent priusquam: & tunc oportet quòd excipiat à primo dicto. §. inimicitia dat excusationem, nisi prius &c. sed certe tunc videtur eadem superior exceptio. nam & hic & ibi fuit ante testamentum inimicitia: & oportet tunc dicere quod nisi, ponitur hic expositiuè. q. d. nisi secundum testamentum &c. id est prius quàm scriptum sit &c. sicut aliàs ponitur hæc dictio nisi supra de procul. nisi. & ideo prima melior.

**p Debito.** si malè gessit, vel saltem reddere rationè vel accipere mutuo pro pupillo: vel cõuenietur à creditoribus pupilli.

**q De statu mouet.** vel de omnibus bonis, vel plurima parte: vt. j. eod. l. propter. & institut. eod. §. item propter litem, itè idem est si à patre pupilli huic fuit quæstio status mota: vt instit. eo. §. item is qui.

**r Calumnia.** vt ita euitet tutelam. arg. §. si quis cau. l. j. §. fina.

**s De rusticis.** Latina est. & aliàs lex. aliàs. §.

**t Mediocritas.** i. paupertas. & facit. j. l. prox. & dic vt ibi.

**u Rusticitas.** i. simplicitas. not. sic. C. de testa. l. fina.

**x Interdum.** nã distinguitur in paupertate: vt infra. l. prox. Item & in rustico. nam quidã sunt sagaces.

**y si modo.** alioquin recipienda est excusatio: vt instit. e. §. similiter. cõtra. & facit. C. de postu. l. ij. & de iudi. l. certi iuris. arg. contra. j. de re iudi. l. Põponi<sup>o</sup> si vni &c.

**ADDITIO.** Dic quod ibi iudex erat literatus, licet in casu illo iam cõpta quæstione dubitaret de facto, & de iure quod resularet ex illo: secus si esset omnino illiteratus: & ita loquitur. d. l. certi iuris. hic autem loquitur in tutore, in quo non exigitur quod sit literatus: sed tantum exigitur experientia factorum. sic dicimus in potestate vel rectore: vt not. in. d. l. certi. & si illam non habet, bene excusaretur, secundum Bart. hic.

**z Negotiorum.** i. extra negotia. i. nõ sit expers exercitationis. Accur.

**a Paupertas.** Latina est. aliàs. §. aliàs lex est.

**b Imparem.** id est inconuenientem propter paupertatem: & est planum

coronati<sup>a</sup> sunt.

Ἐθνοὺς ἱεροσύνη, οἷον Ἀσιαρχία, Βιθυνιαρχία, Καππαδοκίαρχία, παρέχεται ἀλλὰ τερησίαν ἀπὸ ἐπιτροπῶν. τῶν τῶν ἕως ἀν' ἀρχῆ.

Antonius.

Prouinciæ sacerdotium, † vt Asiarchia, Bithyniarchia, Cappadocarchia, præbet à tutelis immunitatem, dum ei muneri quis præest.

Vulgaris,

Gentium<sup>b</sup> præsidatus, puta Asia, Bithynia, Cappadocia, tribuit immunitatem à tutela: hoc est, quoad in præsidatu sunt. ] \* Tutela non est reipublicæ munus, nec quod<sup>d</sup> ad impensam<sup>e</sup> pertinet, sed ciuile: nec prouinciale<sup>g</sup> videtur tutelam administrare.

Ἀφίενται ἐπιτροπῆς, ἡ κουρατορίας γρατηροὶ τῶν πόλεων. δίδωσιν ἀφῆσιν ἐπιτροπῆς ἡ κεφαλὴν ἔχουσα τῶ χειροτονηθέντι γεννομένη πρὸς τὸν πατέρα τῶ ὄρφανῶν, ἢ τὸς εἰ μὴ κατὰ ἀσθένειαν φανείη δοθεὶς ὁ ἐπιτροπος, πλὴν εἰ μὴ μετὰ τὸ γραφῆναι τὴν ἀσθένειαν κεφαλὴς ἀγῶν αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους συνέστη, ἢ εἰ μὴ πρὸς ἑαυτὸν μὲν ἔστιν ἡ ἀσθένειαν ἢ ἔχουσα, ἀλλ' ἔτι δὲ δοκεῖ δίδεσθαι ἐπιτροπος, ἢ καὶ ἀποβλήθῃ ἐνοχῆ, καὶ ἀράμασι. καὶ τὸ ἐξ ἐπιτροπῆς Σεβήρης βασιλέως δείκνυται. Ἐπὶ ἀπολύεται ἐπιτροπῆς, ὁπόταν ἀμφισβήτησιν τις τῶ ὄρφανῶ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, φάσκει δὲ τὸ μὴ σκοφανία ποιῶν, ἀλλ' ἢ καλῆς πίστεως, καὶ τὸ τοιοῦτο Μαρκος, ἢ Βῆρος ἐνομοθέτησαν. καὶ τῶν ἀγροίκων, καὶ τῶν ἀπεινῶν, καὶ τῶν ἀγροικῶν γράφει Πάυλος οὕτως.

Antonius.

Magistratus municipales tutela & cura vacant. Dant quoque à tutela vacationem capitales inimicitia inter eum qui creatus est, & pupillorum patrem, nisi postea datus tutor testamento sit. Quod si post scriptum testamentum inter eos hæc capitalis contentio orta sit, aut prior

Qui minus possidet pupillo, excusatur à tutela, vel qui ob paupertatem non poterit pupilli res administrare. h. d.

VII. VLPPIANVS libro singulari Excusationum.

Paupertas<sup>a</sup> fanè dat excusationem, si quis imparem<sup>b</sup> se

literatus: & ita loquitur. d. l. certi iuris. hic autem loquitur in tutore, in quo non exigitur quod sit literatus: sed tantum exigitur experientia factorum. sic dicimus in potestate vel rectore: vt not. in. d. l. certi. & si illam non habet, bene excusaretur, secundum Bart. hic.

**z Negotiorum.** i. extra negotia. i. nõ sit expers exercitationis. Accur.

**a Paupertas.** Latina est. aliàs. §. aliàs lex est.

**b Imparem.** id est inconuenientem propter paupertatem: & est planum

8. Excusatio

† Vertere debuit gentis seu prouinciæ sacerdotium, puta Asiarchia Bithyniarchia, Cappadocarchia, id est quoad in sacerdotio sunt. \* Sunt qui putent huc § tanquam spurium expungendum nos contra retinendum.

9. Excusatio.

10. Excusatio.

11. Excusatio.

† aliàs Verus. rectè vt docet Ant. August. hic. Rustici quidam sunt sagaces.

12. Excusatio.



est planum si ita pauper est, vt oporteat eum laborare vt inde alatur. aliàs dicitur pauper qui non habet. l. aureos in bonis: vt infra de accusa. l. nonnulli. Azo. Vel dic: quia tantum non habet quantum pupillus cui datur tutor: sed hic talis cum aliis tutoribus bene potest administrare, solus non: vt. C. de peri. tut. l. j. sic & in authen. vt diff. iudi. §. j. colla. ix. vbi ordinarius suspectus nō solus, sed cū episcopo cognoscit. Itē ppter paupertatē remouetur quādoque quis vt suspectus, quādoque nō: vt supra titu. j. l. suspectus. & l. suspectum.

**O** *ἰπάλαμ* CASVS. Milites qui cōpleuerunt honestē tempus militiae. excusantur à tutelis priuatorū, non autem à tutel. filiorū commilitonum suorum, vel aliorū militum: nisi intra annum tātum cōputandum à tempore quo fuerunt de militia missi: nisi habeant communē excusationem: quia tūc etiam perpetuò excusatur. q̄ dixi de filiis commilitonum, nō habet locum de nepotib⁹. & bene dixi in princ. honestē cōpleuerūt: quia si ignominiosē missi sūt de militia, non habent excusationem etiam de tutelis priuatorū. Quid si milites quōdam dētur tutores priuatis, & se non excusent: certē bene obligantur. Quāuis autem dixerim q̄ illi qui honestē cōpleuerunt tempus militiae, excusantur à tutelis priuatorum, sūt tamen qui nō compleuerūt tēpus, & tamē excusantur: & de his ponit planē litera vsque ad. §. Scribit autē. vbi quidē dicit. quāuis dixerim q̄ ignominia missi bene excusatur à tutelis vrbicis, item quāuis dixerim quod ignominia missi de militia ante. xx. ann. non habet perpetuā excusationē, sed tēporalē: tamē quādoque habet perpetuā, veluti quādo militauit in cohortibus vrbicis. Itē quod dixi in princ. l. quo ille qui defuit esse miles, nō habet excusationē à tutelis filiorū aliorū militū qui secum militauerūt, post annū: nunquid vnā tur. talē necesse habeat suscipere, & nō plures simul cū ea: & an ea finita nullam postea suscipiat, an & aliam, sed demū prima finita: & dicit quod vnā tenetur suscipere: & ea finita nullā aliam. sed in tutelis etiam priuatis, quæ finita sunt, non est ita. nam finita non computantur inter tres tutelās quæ solent excusationem præstare. Sed quid si olim miles fuit, nunc datus filio commilito. ff. Infort.

Debit in-terpres veterani vel, olim milites.

i. pagano-rū pupillos.

oneri iniuncto possit probare. idque diuorum fratrum rescripto continetur.

**Veterani milites, & qui tempus compleuerint militiae, quāquam non militent, liberantur à tutela. h. d.**

VIII. MODESTINVS libro tertio excusationum.

**O** *ἰπαλαμ* *τραπῶται*, οἱ ὀπίσθι- μως πληρώσαντες τὸν τῆς στρατείας χρόνον, ἀφ᾽ ἑσιν ἔχουσιν ἐπιτροπῶν πρὸς πάντας τοὺς ἰδιώτας. πρὸς δὲ τοὺς παῖδας τῆς αὐτῆς τάξεως κεκοινωνηκότων, καὶ πάντων παλαμτραπῶτων, ἐν τῷ μὲν ἐνιαυτῷ τῷ ἀποστρατεύσει, ἀφ᾽ ἑσιν ἔχουσι, μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν οὐκ ἐπι. τὸ γὰρ ἰσότιμον τῆς στρατείας ἰχυρότερον ἐνομίθη τῆς τῷ παλαμτραπῶτων ὁρονομίας. ἐὰν μὴ ἄρα ἄλλα ἔχουσι δικαία πρὸς παρὰ τῆσιν ὀπίσθι- μων ἀριθμῶν ἐτῶν, ἢ πῶς τοῦτο, ὁποῖον καὶ τοῖς ἰδιώταις πρὸς ἀπαίτας συνάρεσθαι εἴθελον. ταῦτα δὲ πρὸς ἑσὶν οὐ καὶ πρὸς ἐκείνων τῆς παλαμτραπῶτων. οἱ γὰρ ἔκγονοι τῆς παλαμτραπῶτων ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῆς λοιπῶν ἰδιωτῶν εἶναι πιστεύθησονται.

Antonius.

Veterani qui honestē militiae tempus expleuerunt, vacationem habent à paganorum tutelis. Sed aduersus liberos eorum, qui in eisdem ordinib⁹ militauerunt, aut quorumcumque veteranorum, intra annum post militiam exactam vacationē habent: post annum non habent, Fortior enim esse creditur eiusdem militiae æqualitas, ipsorum veteranorū priuilegio. Sed hoc ita, si nō alias causas habeant excusationis tutelae, vt annorū numerum, aut quid simile, quod solet paganis aduersus omnes prodesse. Quæ de veteranorum filiis diximus, in nepotibus locū non habent, quippe qui nihilo à cæteris differre videntur.]

Vulgaris.

Sed & milites a qui honestē b compleuerunt militiae tempus, remissionem habent tutelarū c aduersus omnes hodie priuatos. Aduersus autem filios eorum qui eidem ordini d cōmu-

nis tutor: non autem gessit: nunquid habebit excusationem ab aliis tutelis: certē nō: quamuis si administrasset, haberet excusationem, vt dictum est. & quod dixi in tutelis, habet locum in curis: & non est vis qualiter filij commilitonis tutore indigeant: quia semper indigent: quia semper veteranus non cogitur vltra vnā habere

nicauerunt, & eorum qui olim milites fuerunt e, intra annum f quidem dimissionis remissionem habent: post annum autem non habent. Coæqualitas enim honoris militiae fortior g videtur omni militum priuilegio: nisi fortassis alias habuerint iustas tutelae excusationes: vt puta numerum annorum h, vel aliquid tale i quale & priuatos aduersus omnes excusare consuevit. Hæc autem k de filiis, non de nepotibus eorum qui olim milites fuerunt. Nepotes enim eorum qui olim milites fuerunt, in eodem loco cum reliquis priuatis esse creduntur l.]

**Qui turpiter militauerit, non habet ipse nec filij eius excusationem tutelae. h. d.**

**O** *ἰμύτοι* ἀπίμως ἀποστρατεύσασθαι, ὁμοιοὶ τοῖς μηδὲ στρατεύσασθαι νομίθησονται. καὶ ἀπὸ τῶν ἑσὶν αὐτοῖς ἔχουσιν ὁρονομίαν, οὐτε τοῖς ἐκείνων παῖσι παλαμτραπῶται ὀπίσθι- μοι δοθέντες καταχρηθήσονται.

Antonius.

Planē ignominia missi perinde habentur, ac si nunquam militassent. Quamobrem neque ipsi habent priuilegium, neque si eorum filiis veterani tutores dentur, tenebuntur inuiti.]

Vulgaris.

Qui nimirum ignominiosē dimissi sunt, similes his qui nequam militauerunt, existimantur m: & propter hoc neque ipsi habent priuilegium, neque filij eorum, n + Qui olim o fuerunt milites, tutores dati obligabuntur. p

**Qui non compleuerit militiae tempus, habet per quartam partem completi temporis excusationem. h. d.**

**E** *ἰδ* ὅτε δὲ οὐ πληρῶσι πινες τὸν τῆς στρατείας χρόνον, καὶ ὁμοῦς ἔχουσιν ἀφ᾽ ἑσιν ἐπιτροπῶν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς πληρώσασιν. ὁ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος τῆς στρατείας ὑποβάσκει, ὁμοῖος εἶναι πιστεύεται τῷ πληρώσαντι τὸν τῆς στρατείας χρόνον. ὁ δὲ ἐν τῷ τῆς ἐτῶν ἀφ᾽ ἑσὶν, οὐκ ἔχει διλυκεῖν τιῶν

o Qui olim. subaudi, illi qui olim &c. p Obligabuntur. habebant tamen excusationem cum veterani essent. sic & supra eo. l. j. §. si autem dabitur.

tutelā. & hoc vsque ad §. primipilarij. i sine talis ponitur casus: Primipilarius nō habet excusationem à tutelis filiorū alteri⁹ primipilarij: sed à ceteris sic. & illi dicuntur primipilarij, qui primū pilum exercent. si autē non exercuerūt, nō habētur pro primipilariis, scilicet vt filiis suis teneātur esse tutores alij primipilarij. Viuianus.

a Sed & milites. Græca est.

b Honestē. est enim honesta &c. vt. s. de iis qui notā. infra. l. ij. §. ignominia. & j. de remil. l. milites. §. missionum.

c Tutelarum. etiā postquā deserint: vt. C. de excu. tut. l. j. & ij. & arg. j. de dec. l. fi. & de quest. l. vnus. §. feruus. Sed ar. contra in eo. titu. l. j. §. item in vno b. Accur.

d Ordini. vt filios commilitonum.

e Fuerunt. veteranorū.

f Intra annum. hoc spatium habent ad nouas tutelās vocati: aliàs statim reassumūt veterem vt institu. eo. §. item qui reipublica.

g Fortior. ex vna parte damnus est, ex alia parte labor vitatur.

h Numerum annorum. vt supra eod. l. excusantur. in princip.

i Tale. puta liberorum numerus: vt infra ea. l. §. j. & alia causa quæ ibi sequuntur. Accursius.

k Hæc autem. scilicet locum habent quod non excusetur.

l Creduntur. appellatio- ne ergo filij nepotes nō continentur c: vt instit. qui da. tu. poss. §. fina. & facit infra eo. l. non tantum. §. alienis. & §. fina. & l. administrates. §. fina. & l. spadonem. §. fina. autem liber. & infra eo. l. penul. & de re mili. l. ij. & s. de tute. l. etiam.

m Existimantur. nisi in casu: vt infra. §. sed & ignominia.

n Neque eorum filij. in- nuit filium militis non ignominia missi posse excusari propter patrē: pro quo est supra eod. l. tria. ij. sed falsum est: vt infra de va. mu. l. in honorib⁹. §. vacationum.

+ Legendū vno cōtextu vt sit sensus, veterani nō obligantur gerere tutelam pupillo rū quorum patres fuerūt ignominiosē missi. c] Tu dic hoc esse verū in priuilegiis lege prohibente: vt not. in. l. iubemus. §. fina. & ibi Bald. C. ad Trebel. & glo. in Cle. i. & ibi de Anchard. de baptul.



**a** sed non eandem. id est non secundum illud quod habet qui impleverunt. aliis, sed eandem, id est eadem habent privilegia quae habent qui impleverunt, vel eandem immunitatem, vel eandem remissionem: non tamen ita perpetuam quandoque: ut subiicit. & facit. C. de iis qui non imple. stip. fac. solu. l. j. ij. & iij. lib. x.

**b** Tempus militiae. certum in quo erat assumptus, quod erat vel maius vel minus. xx. annis.

**c** Continuum. id est, perpetuam, quae cum semper comiteretur.

**d** Habet. scilicet ad tempus.

**e** Nullam. ea ratione quod fuerit miles: sed quia reipublice causa abfuit, habet annum qui datur aliis revertentibus, secundum Py. sed R. nec annum dat, vel ei aliqua partem: sed Azo dicit quod habet annum, & tres menses, id est, quartam partem quinque annorum: sicut pro portione vides in sequentibus quod quilibet habet quartam huius temporis quod fuit in militia. illud tamen videtur contra, quod qui fuit per viginti annos in militia, non habet quartam partem: sed perpetua habet remissionem.

**f** Post sexdecim. alias. xv. alias. xvj.

**g** Qui autem inter nocturnos. quibus praest praefectus vigilum: ut supra de offic. praef. vigi. l. j. ij. & iij.

**h** Ita autem. scilicet qui militat inter nocturnos custodes, anni habent remissionem, &c.

**i** Honestè. quia compleverunt tempus in quo fuerunt assumpti, sicut dictum est de militibus absentibus. §. proxi. §. quandoque. Vel etiam non compleverunt propter aegritudinem, &c. licet huic. §. sit contra. infra. §. plane. vbi perpetuam dat excusationem. Sol. ut ibi.

**k** Honestè. scilicet licet iatio: ut. C. de re mili. l. causaria.

**l** Non habet. sed tamen ubique potest manere, nisi in his locis a quibus specialiter arcetur: ut & C. de re mili. l. iij. lib. xij. Item nec in vrbe, nec in sacro comitatu: ut infra de re milit. l. milites. §. missionum. & infra pro-

ὅτι τὰς ἐπιτροπὰς ἀλειουργοῦσαν, ἀλλὰ πρὸς χρόνον, ὡς περὶ καὶ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν λειτουργιῶν ἀφείσιν ἕχθ. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ πέντε ἐπὶ τῆς στρατείας ἀπολυθεὶς, οὐδεμίαν ἑαυτῷ ἐκδικησὶ ἀλειουργοῦσαν. ὁ δὲ μετὰ πέντε, ἐνὸς ἐνιαυτοῦ ἕχθ ἀλειουργοῦσαν. ὁ δὲ μετὰ ὀκτώ, διετείας. ὁ δὲ μετὰ δώδεκα, τριετείας. ὁ δὲ μετὰ δεκάεξ, τετραετείας. ὁ δὲ μετὰ εἴκοσι, ὡς προείπομεν, διμυετικῶς ἀπολυθησέσθαι.

Antonius.

Aliquando hi qui non expleant totum militiae tempus + vacationem habent a tutelis, ut hi qui expleverunt. Nam qui viginti annos militaverit, similis illi est qui expleverit militiam. Qui vero intra id tempus missus est, non habet perpetuam tutelarum immunitatem, sed ab eis ad tempus habet, ut a ceteris civilibus muneribus vacationem. Etenim intra quinque annos militia missus nullam sibi vindicabit immunitatem: post quinque vnius anni immunitatem habet, post octo biennij, triennij post duodecim, post sexdecim quadriennij. Sed qui post viginti annos missus est, perpetuo, ut dicebamus, vacabit.]

Vulgaris.

Quandoque autem non complent quidam militiae tempus, & tamen habent remissionem tutelarum, sed non eandem + cum iis qui compleverunt. qui enim vicesimum annum militiae excessit, similis esse creditur ei qui complevit tempus militiae, b qui autem intra hos annos dimissus est, non habet continuam c tutelarum immunitatem, sed ad tempus: quemadmodum & reliquorum civilium numerum remissionem habet. d Qui enim intra quinque annos militia solutus est, nullam e sibi vindicabit immunitatem. Qui autem post quinque annos, vnius anni habet immunitatem: qui autem post octo, biennij, qui autem post duodecim, triennij, qui autem post sexdecim, f quadriennij, qui autem post viginti, sicut supra diximus, continuo absolvetur.]

Supra dictum est de iis qui militant extra civitatem Romanam: hic de iis qui in civitate Romana eam custodiendo de nocte. Nico. de Neapo.

Ὁ δὲ ἐν τοῖς νυκτοφύλαξι τοῖς ἐν Ρώμῃ στρατευομένοις, ἐνιαυτῷ μόνου ἕχει ἀφείσιν. ἔτσι δὲ δηλαδὴ, ἐὰν ἐν τῷ μῶς ἀπολυθῶσιν, ὡς περὶ προείρηται, ἢ ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἄλλοι κ. αὐ-

στράτιαν, ἀφείσιν λαβῶσι. ἐπὶ γὰρ καὶ αὐτῇ ἐν τῷ μῶς. ὁ γὰρ ἀπίμου τυχὼν ἀφείσας, ὅτι ἕχει ἀνάπαυσιν. συμβεβηκὸς δὲ εἶμαι πιστεύεται οὐ μόνον ὁ λεγιωνάριος, ἀλλὰ καὶ πᾶς πάντος τῶ ὀπουοῦν στρατευομένων, ὅτι πῆμας δὲ καὶ αὐτῶ ἀπολυθέντος. καὶ γὰρ λεγιωνάριος τοῦ ἐν τοῖς νυκτοφύλαξι στρατευομένου, παίδων ἐπιτροπος γίνεταί. ἡδὴ δὲ καὶ στρατιώτου ἀφῆλικος κουράτωρ δοθήσεται ὁ παλαιστρατιώτης, δηλαδὴ, ἐὰν ὁ πατήρ αὐτῶ ἀποθάνῃ. ἐὰν δὲ καὶ ἔτσι ἀπόχειρος ἀπολυθῶσιν. ὁμοίως καὶ τοῦτοις ἄπασιν ἀφῆλικῶς μαρτυροῦσι. γράφει δὲ καὶ Οὐλπιανὸς οὕτως.

Antonius.

Qui inter vigiles Romae permilitaverit, vnius tantum anni vacationem habet, si honestè scilicet est missus, quod principio diximus, aut causaria (ut vocant) missione valetudinis causa: est enim etiam hæc honesta. sed qui ignominia missus est, vacationem non habet. [Conueteranus autem esse creditur non solum legionarius, sed & omnis qui v-bicumque permilitaverit, si modo honestè hic quoque missus sit. Nam legionarius eius liberis qui inter vigiles permilitaverit, tutor esse potest. Iam verò militi minori veteranus curator dabitur, si pater eius mortuus sit scilicet, aut ipse emancipatus. Quorum omnium rerum testes sunt principum constitutiones. Vlpianus verò ita scribit.]

Vulgaris.

Qui autem inter nocturnos g custodes qui sunt Romae, militaverit: anni solius habet remissionem. ita autem, h si honestè i scilicet absolutus fuerit, sicut dictum est: vel propter aegritudinem causariam remissionem acceperit. est enim & hæc honesta. k Qui enim ignominiosa potitur remissione, non habet l vacationem.

Veteran⁹ \* autem esse creditur m non solum legionarius. sed & omnis qui qualitercumque militavit: n & si honestè est & ipse solutus: [filiorum o tamē tutor creabitur.] etenim p legionarius, eius qui inter nocturnos custodes militavit, filiorum tutor fit.

Iam verò & militi impuberi q + curator r dabitur qui t olim milites fuerit, scilicet si pater huius t mortuus fuerit, siue etiam hic emancipatus u fuerit. Similiter x & de vniuersis y his constitutiones z testantur. a

xi. §. nec alibi vbi imperator sit: ut habes supra de iis qui notan. infamia. l. ij. §. ignominia. Accursius.

**m** Creditur. ut habeat remissionem. Et nota quod hic est principium respon. qui qualitercumque, &c. vel melius ibi, sed & omnis, &c.

**n** militavit. puta in alia ala, vel in alio numero militum, non in legione.

**o** Filiorum. eius scilicet qui similiter militavit, & honestè fuit & ipse absolutus. Accursius.

**p** Etenim. à simili. & dic, legionari⁹ sit tutor filiorum eius & cetera. vel lege rectè, & in fine dic tutor scilicet filiorum alterius militis nocturni vel veterani. Accur.

**q** Impuberi. not. impuberem posse esse militem. sic. C. de testa. mili. l. fina. Impubes miles esse potest.

**r** Curator. ad litem. vel curator, id est tutor. vel dic impuberi, i. adulto: ut infra de acqui. hered. l. impuberibus.

**ADDITIO.** Not. glo. secundum Bald. hic quæ vult quod impuberi non possit dari curator generalis: sed tantum ad litem vel ad speciem certam. vide quod not. in l. veteri. supra de tu. & cura. da. ab iis. & infra. c. l. amicissimos. §. fi.

**f** Qui. subaudi ille qui &c.

**t** Huius. scilicet impuberis Accursius.

**u** Emancipatus. i. dicere, qualitercumque exiit de patris potestate vel morte vel emancipatione. nam si esset in patris potestate, non daretur tutor vel curator ei: ut. sup. de testa. tut. l. j. & ij. sed & si est emancipatus, quare pater non est suus legitim⁹ tutor: ut instit. de legi. pa. tu? Respon. aliud in curatore: hic, &c. j. e. amicissimos. §. fi. Argu. contra in authen. ut ij qui ob. §. j. colla. vj. Vel dic quod hic pater erat minus idoneus. & facit. j. ca. l. §. quæ situm.

**x** Similiter. q. d. non solum aliis Græcis. §. hoc tit. dictis constitutiones testantur, sed etiam supra dictis hac. l.

**y** vniuersis. exactiōib⁹.

**z** Constitutiones. Græcæ.

**a** Testantur. id est, testimonium ferunt, & de vniuersis y his

\* Legendum Synueteran⁹ ut in græco. Contius. In clusa non sunt in Græco. ideo abesse debent.

In huc locum Alex. ab Alex. l. i. 6. ca. 22.

a] Facit ista glo. pro scholasticis non residentibus qui recedunt ab vniuersitate ante temp⁹ studij completum in l. illicitas. §. de offic. presid. & not. singulariter Bald. in l. qui sub pretextu. C. de sa. fan. eccl. vbi asserit eos non gaudere privilegiis.



**a** *urbicis*. non aliis : vt Cod. de his qui non imple. sti. leg. j. lib. x. & supra proxi. §. qui enim ignominiosa &c. quæ sunt contra. Item not. hic ex eodem facto pœnam & præmium consequi. sic infra de his quibus vt indig. leg. j. & dic pro & contra vt supra de nego. gest. l. siue hereditaria. Accursius.

**b** *Perpetuam*. Hic not. quatuor iura. nam. C. de his qui non imple. stipen. l. ij. & iij. dicit eum non habere excusationem qui militauit minus viginti annis. Item supra. §. quandoque. dicit haberetemporalem: vt ibi distinguit. Item supra. §. qui autem inter nocturnos. dicit habere annum. hic verò dicit perpetuò. Solu. in milite absente dic quòd non habet : vt in dictis legibus, nisi temporalem : vt supra. §. quandoque. Sed militans in ciuitate ad custodiam vrbis, si de nocte, tunc habet annum : vt supra. §. qui autem. si de die, tunc perpetuò, vt hic: quia pro absentibus habentur: vt supra ex quibus cau. ma. leg. milites. Alij dicunt hoc in ipso præfecto vig. speciale. Tertij dicunt speciale in his qui militant inter cohortes præfecti vrbis: vt infra eod. leg. si tribunus. secus de his qui militant in cohorte prætoris.

**c** *Recipiant*. id est recipere habeat necesse. & dic quòd quæritur an veteranus cogatur recipere tantum vnam tutelam filij conueterani, & non aliam etiam ea finita: & habeat priuilegium suum, sic vt postea non habeat necesse aliquam aliam suscipere: an verò cum illa durat, excusationem ab alia habeat, si sibi deferatur. sed illa finita si iterum alia deferatur, se excusare non possit. & videtur declinare in hanc sententiam, vt de cetero habeat excusationem. an verò ea finita cogitur aliam suscipere. & primum probat, & sic prodest ei præterita: quia secus est in tutelis priuatorum. si autem tantum fuisset datus, & non administrasset: tunc cogitur aliam suscipere secundum Io. Sed alij dicunt hic dici quòd excusentur ea durante tantum, pro quibus est finis ibi, ita in his &c. & Cod. de excu. vete. leg. j. vbi dicit, eodem tempore. & sic contra mentem huius. §. est ibi, aliter &c. Quidam voluerunt loqui in tutela priuati an veteranus cogitur vnam suscipere, vt primò quæsiui in tutela filiorum conueterani. quod non placet: vt infra hoc. §. ibi, & nihil differt &c. Cod. de excu. vete. leg. fina. Illud ergo constat, quòd plures simul non cogitur suscipere: vt. C. de excu. vete. l. ij. Item quòd si susceperit vnam tutelam priuati, non ideo cogitur suscipere aliam: vt. C. eod. l. voluntariè.

**d** *Priuilegium recipiant*. scilicet tale, vt nullam cogatur suscipere. & ff. Infort.

**Qui deportatus vel relegatus est, quia non possit ciuitatem intrare, excusatur à tutela. hoc dicit.**

Scribit autem & Vlpianus ita:] Sed ignominia missi, ab urbicis. **a** planè tutelis excusabuntur: quia ingredi eis urbem non licet. Planè si quis in cohortibus urbanis permilitauit: licet ante viginti annos mittitur, tamen perpetuam **b** habet à tutelis excusationem.

Εἰρητῆρι δὲ, πρότερον μίαν καὶ ἀπαξ ἔπιτροπὴν ἀναδέχονται οἱ παλαστραπῶται, ἢ ἐνὶ χειρῶν οὐ πλέον τῆ ἀπαξ. παυομένης δὲ τῆς πρώτης ἔπιτροπῆς, πάλιν ἀναλήφονται; ἀλλ' ὡσπερ ἔπι τῶν ἰδιωτῶν αἱ παυσάμενοι οὐ βοηθήσουσι τοῖς ἐχθροῖσι, οὐδὲ εἰς τὰς τρεῖς ἡμίζονται, οὕτως καὶ ἔπι τῶν παλαστραπῶτων οὐκ ὀφείλει τὸ γενεῆσθαι. τὸ το δὲ καὶ ἔπι τῶν κουρατομένων ἐστὶν νεομοσθημένων, ὡς δηλοῖ θεῖα Διάταξις Σεβήρου τε, καὶ Ἀντωνίου. καὶ οὐδὲν ἀφ' ἑρέει, πῶς δεήσονται οἱ παῖδες τοῦ συστραπῶτου ἐπιτρόπου ἢ κουρατορος, πρότερον ἀπὸ χείρας ἀπολυθέντες, ἢ τῶ πατρὸς ἀποθανόντος. ἱριμιπλάριοι ἐκ Διάταξεων βασιλικῶν παρατήσιν ἔχουσι τῶ λοιπῶν ἐπιτροπῶν. ἱριμιπλάριου δὲ ἕων ἔπιτροπεύουσι. ἱριμιπλάριοι δὲ οὗτοι νομίζονται, οἱ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ ἱριμίπιλον. ἐὰν δὲ μὴ ἀφ' ἑαυτῶν ἀποθάνῃ, τῆ του τῶ πατρὸς ἱριμιπλάριος ἐκ ἔπιτροπεύει.

**Antonius.**

Quæsitum est, vtrum vnam semel tutelam veterani suscipiunt, an eodem tempore solam vnam, qua finita aliam rursus capiant? Sed vt in paganis finitæ non proderunt his qui eas habuerunt, neque inter tres tutelas numerabuntur, sic in veteranis non prodest tutores fuisse. Quòd etiam

subau. quod verum est secundum primum. & secundum hoc proficit ei habuisse primam. & sic bene sequitur, aliter &c. & est tota plana. sed secundum alios dic quòd recipient scilicet priuilegium, scilicet tale vt vnam aliam & solam suscipiant. & secundum hoc dic aliter in priuatis, scilicet tutelis vel honoribus qui

est in curis constitutum, vt ex sacra Seueri & Antonini constitutione constat. Nihil interest, quam ob causam egeant comilitonis liberi tutore vel curatore, quòd emancipati sint, an quòd pater mortuus sit. Primpilares ex imperatorum constitutionibus à cæteris tutelis excusantur, præter primipilaris filiorum tutelam. Hi verò primipilares esse censentur, qui primipilo functi sunt. Quòd si antè moriatur, quàm peregerint, horum liberis primipilaris tutor non erit.

**Vulgaris.**

Quæsitum est autem, vtrum vnam & semel tutelam recipiat **c** qui olim fuerunt milites, vel vno tempore non amplius quàm semel: quiescente autem prima tutela rursus priuilegium recipiant

**d** aliter in priuatis qui quieuerunt. non enim auxiliantur his qui habuerunt **e**, neque inter tres annumerantur. ita & his qui olim fuerunt milites, nò prodest creatum esse **f**. hoc autem & in curiis est promulgatum, vt ostēdit diui Seueri & Antonini constitutio, & nihil differt qualiter indigeant filij commilitonis tutore vel curatore, vtrum emancipati, vel patre mortuo. Primipilarij **g** ex constitutionibus imperialibus excusationem habent reliquarum **h** tutelarum: primipilarij autem filiorum tutores erunt **i** Primipilarij autem hi existimantur qui exercent primipilum **h**. Si quis autem non exercens **i** mortuus fuerit: huius filiorum primipilarij tutor non erit.]

**IX.** VLP IANVS libro singulari de officio prætoris tutelarum.

**S**I tribunus in cohortibus prætoris permilitauerit, etià collegarum **k** filiorum tutela excusabitur beneficio diui Seueri & erit tutor. & not. priuilegiū finiri morte. sic. j. de re iud. si cum procuratore. Accursius.

**S**I tribunus.] **CASVS.** Tribunus qui militauit in cohortibus urbanis, habet excusationem non solum tutelarum priuatorum, sed etiam filiorum comilitonum suorum. si autem fuisset miles in aliis cohortibus, non haberet excusationem à tutela filiorum collegarum. Viuianus.

**k** *Collegarum*. hoc est speciali beneficio, vt hic dicit: aliàs contra: vt supra leg. proxi. in princ. §. si. & Cod. de excusa. vetera. leg. ij. Accursius.

**O**Υ μόνον. **CASVS.** Non solū illi qui militauerunt, habet anni vacationem post reuersionem, sed etiam illi qui aliter abfue-

vel quæ quieuerunt, id est sunt finitæ, quia cogitur etiam plures recipere. & quòd subiicit, non enim, &c. redit ad milites. & dic, habuerunt scilicet priuilegium. & quòd subiicit, neque inter, ad priuatos se refert. & quòd dicit, ita in his, ad milites.

**e** *Habuerunt*. scilicet tutelam secundum Ioan. quæ est finita, vel priuilegium secundum alios.

**f** *Creatum esse*. scilicet tantum subaudi, & non gessisse: quia fortè priuati filius, vel qualibet alia ratione non gessit. Ioan. vel secundum alios subaudi, non prodesse creatum esse tutorem quandoque, nisi duret: vt supra de in rem ver. leg. si pro patre. §. versum.

**g** *Reliquarum*. scilicet extraneorum, sed filiorum & comprimipilarij non, vt subiicit: vt supra ea. leg. §. iam autem & infra eod. le. non solum. §. qui primumpilum.

**h** *Exercent primumpilum*. id est vexillum. aliàs dicitur administrator maior: vt Cod. de episco. & cle. leg. officiales.

**i** *Non exercens*. quia domum erat reuersus, & sic est priuatus: vt instit. de testa. mili. §. illis. & sic alius primipilarij vel primipilaris veteranus non erit tutor filiorum huius, vtpote priuati: vt supra in princ. Vel dic quòd non tanto tempore steterat vt diceretur veteranus, aliàs haberet secundum tempora taxata. §. ea. l. §. quandoque. & §. iam autem.

Item hoc si habes, filiorum huius primipilaris. si autem habes, filiorum filius primipilarij non &c. dic quòd filius alterius primipilarij non erit tutor. & not. priuilegiū finiri morte. sic. j. de re iud. si cum procuratore. Accursius.

\* In hunc locum Alex. ab Alex. lib. r. ca. 5. & Alei. in anno. ad lib. 12. Cod.

† exercuerunt legē dū. 15. excusatio

14. excusatio



runt causa reipubl. & hic annus datur nō solū iis qui compleuerūt consuetum tempus militiæ, & sunt reuerfi: sed etiam iis qui à qualibet reipu. necessitate sūt remissi, etiā si minus viginti ann. steterūt in militia vel alia necessitate reipu. sed non prodest dictus annus nisi quātum ad nouas tutelas, & erit cōtinuus, & curret ex quo potuerit redire de necessitate reip. [ET QUI IN TESTAMENTO.] Rerū prouicialium mearum dedi tutorē filio meo, qui tutor erat de Italia: nunquid poterit se excusare ab administratione rerum de prouincia? Et certē sic. [QUI PRIMVM PILVM.] Quidam primipilarius reuersus fuit de militia, & suscepit tutelam filij commilitonis sui cum quodam alio, sicut tenetur facere: vt supra eo. sed & milites. §. fin. & postea misit eum imperator in militiam iterum cū contutore suo. certē interim dabitur loco ei<sup>9</sup> curator. & hoc est verū generaliter in omni eo qui temporis vacationem habet. & de hoc etiam ponit tria exempla. Primum est de patrono qui dedit filiis suis tutorē libertū suū qui erat impubes. Secūdum est de eo qui dedit tutorem filiis suis quendam alium minorem xxv. ann. Tertium est de legitimo tutore qui est impubes. nā in istis tribus casibus qui habent temporis vacationem, scilicet donec compleuerunt. xxv. an. dabitur interim curator. [SI QVIS ITA.] Aliquis tutor nō habebat perpetuā infirmitatem, sed temporalem. certē interim dabitur loco eius curator. Idē si habeat infantiā temporalē: si autem infirmitas sit perpetua, excusatur penitus, & non datur loco eius curator. & si nōn est adhuc tutor, nōn accipiet tutelam. [SUNT ET ALII.] Titi<sup>9</sup> Bonoñ. erat tutor cuiusdā Bonoñ. postea iussu vel pmissu Imperatoris mutauit domiciliū suū in Mutinā: certē amodō nō tenetur periculo dictæ tutelæ. Hoc dicit vsque ad. l. scire. Viuia. Non solum. Græca est,

16. excusatio

\* Sic emendandum esse hūc locum ait Ant. Aug. qui vna littera erat mācus in archety.

\* Flo. παρ' αὐτῶν.

imperatoris nostri.

**Quicumque reipublicæ causa abest, habet annum post reuersionem, vt ad tutelas non vocetur. Nico. de Neapo.**

X. MODESTINVS libro tertio Excusationum.

Ὅτι μόνον δὲ οἱ τὰς ἀπὸ καλίγας στρατείας, καὶ τὰς λοιπὰς περιμιπλάριοι στρατεύσασθαι, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀποσοῦν χρείας δημοσίας δημοῦ Ρωμαίων ἐνεχε ἀποδημίσαντες, ἐνιαυτοῦ ἔχουσιν ἀνάπαισιν μετὰ τὸ ἐπανελθεῖν.

Antonius.

Non solū primipilares, qui in caligatis militiis, aut aliis permitauerunt, sed qui quomocūque reipublicæ Romanæ causa abfuerunt, postea quā fuerint reuerfi, anni habent vacationem.

Vulgaris.

Non solū a autem qui à caliga b militias & reliquas c primipilarij, militauerunt: sed & qui qualitercūque necessitatis publicæ plebis Romanorum gratia absentes fuerunt, anni habent d vacationem post reuersionem.]

**Annus iste datur pro futuris tutelis, non pro his quas iam susceperint reipublicæ causa absentes. hoc dicit.**

Ὁ μόνον ἐνιαυτὸς οὗτος ἔμνον τοῖς πληρώσασιν τὸν ζωήθητης στρατείας χρόνον ἐν ταῖς λοιπῶν δημοσίαις χρείαις δίδεται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀποσοῦν παυσαμένοις τῆς δημοσίας χρείας, καὶ ἐπανελθεῖν, καὶ ἐλάττονα χρόνον ἀφ' ἑαυτῶν διαταγῶν. ἅς μόνον πρῶτον εἶχον ἐπιτροπὰς, ἀφ' οὗ δὲ τὸ ἀπέθεντο, ὅτι δημοσίου ἐνεχε πράγματος ἀπεδήμιον, ταύτας ἐπανελθόντες παραπίνα \* ἐπαναλήφονται, οὐδὲν αὐτοῖς βοηθῶντος τῷ ἐνιαυτοῦ ὁ γὰρ ἐνιαυτὸς πρὸς τὰς μελλούσας χρεῖας δίδεται, ἔπρὸς τὰς ἀναληφθῆναι ὀφελούσας.

Antonius.

Annus tamen hic non tantum his qui consuetum militiæ tempus impleuerunt, in reliquis publicis munerib<sup>9</sup> datur, sed & his, qui quomocūcumque reipublicæ causa abesse desierunt, & si minus temporis consumpserint constituto. Cæterum quas tutelas antea gerebant, & ob id reliquerunt, quod reipublicæ causa abibant, eas reuerfi statim suscipient. neque eis annus proderit, qui ad futuras nouasque tutelas

datur, non ad eas quas recipere debent.

Vulgaris.

Annus denique hic non solū his qui compleuerunt consuetum militiæ tempus, in reliquis publicis necessitatibus datur: sed & his qui qualitercūque quieuerunt f à publica necessitate, & reuerfi sunt, & si minus tempus eo quod constitutum s est, consummauerunt. quas denique prius habebant h tutelas, propter hoc autem deposuerunt, quoniā publici negotij gratia abibāt: has cum reuerfi fuerint, confestim recipient, nihil eis auxiliante anno. Annus enim ad futuras nouasque datur, non ad eas quæ refulmi debent.

**Absens reipublicæ causa debet ire directas vias. qui nō iuerit directas, sed per circuitiones, incipit eidem currere annus eo die quo si directas iuisset, venire potuerit. hoc dicit.**

Ἐνιαυτὸς δὲ συνημμένων ἡμερῶν ἐξ ἐλαθρήσειαι ἐξότου πῖς ἐπανήλθεν εὐθείαι ὁδὸν εὐθύων, ἢ διευθύνειν γε ὀφείλων, ἔχῃ τὴν ἐκ πελοδῶν, καὶ οἱ κατὰ ἀφθίχας δθέντες ὀπίσσοποι παρατήσονται κατὰ νόμους τὸν χειρισμὸν τῶν ἐν ἄλλῃ ἐπαρχίᾳ ὄντων κλημάτων, ὡς δηλοῖ ἡ ὑποτεταγμένοι τοῦ θειοτάτου Σεβήρου ἀφ' ταξίς.

Antonius.

Atque hic annus continuorum dierum accipiendus est, ex quo vel reuersus est, vel reuerti debuit recta via redeundo: non si circuitione vsus sit. Etiam hi qui testamento tutores dati sunt, iure excusabunt se à gubernatione earum rerum quæ in alia prouincia sunt: vt infra scripta Seueri constitutione manifestum est.

Vulgaris.

Annus autem copulorum i dierū scrutabitur, k ex quo quis reuersus est rectam viam dirigēs, vel dirigere debēs, non eam quæ est ex circuitibus. l

**Tutor datus simpliciter, potest refutare administrationem rerū & possessionum quæ in alia regione siue prouincia sunt, siue situantur. hoc dicit.**

Et qui in testamēto dati m sunt tutores, reuent secundum leges administrationem earum quæ n in alia prouincia sunt possessionum: quod ostendit subiecta diui Seueri cōstitutio.] Diui o Seuerus & Antonin<sup>9</sup> Augusti Valerio: Testamento tutor datus, f ante

& aliās est caput legis: & aliās non.

b Caligatas. i. viles & obscuras, vt i. auth. qui. mo. na. eff. le. §. quisquis col. vj. Vel dic vt not. C. de nup. l. à caligato.

c Et reliquas. non caligatas, vel ad nocturnas: vt. §. eo. l. sed & milites. §. qui autem.

d Anni habēt. ad min<sup>9</sup>, qđ est cōmune absentium reip. causa: vt hic. sed si est i militia, tūc habet pl<sup>9</sup>: vt. §. l. sed & milites. §. quādoq; hic ergo min<sup>9</sup>. xx. ann. abfuit.

e Compleuerunt. accipe, in reliquis, & c. q. d. siue xx. an. qui consueuerūt statui in militibus, siue minus in aliis publicis necessitatibus steterūt: habent annum.

f Qui euerunt. id est quādoque redierunt.

g Constitutum. i. in militibus: vt. xx. anni.

h Habebāt. aliās abibāt. f. à tutela & recesserāt. aliās habebāt. f. excusationem. & facit instit. e. §. itē qui reipublicæ.

i Annus autē copulaturū. id est, coniūctorū vnus post alterum. q. d. cōtinuus est. aliās cōputaturū. & tūc dic secūdū computationē quæ fit §. si quis cau. l. j. & j. de verb. signifi. l. iij.

k Scrutabitur. aliās feruabitur.

l Ex circuitibus. nisi impeditus fuerit iusta ex causa: vt. j. de va. mu. l. tēpus. & c. §. qui. ex cau. ma. l. itē hi. §. fin. & l. se. & l. si cui. §. j. & supra si quis cau. l. ij. §. penul.

m Et qui in testamento dati. f. simpliciter. & sic habuerunt excusationē in rebus in alia prouincia cōstitutis. Si autem expressisset eos se dare tātū in rebus ei<sup>9</sup> prouinciæ vnde sunt, ipso iure immunes ab aliis esēt. Itē ideo dicit, in testamento: quia si à iudice, cōstat si det rebus alterius prouincię q̄ vnde est iudex vel p̄cēs, q̄ ipso iure nulla est datio: & sic nō est opus excusatione nisi cū datus esset ab imperatore vel ab aliquo ei<sup>9</sup> iussu, & probatur hęc. j. e. l. illud. & c. e. l. ij. & l. testamēto. & c. §. de tut. & cu. da. l. pupillo. & similitē distinctionem not. §. de testatu. l. quæro in princ.

n Quæ aliās quas, scilicet leges.

o Diui. aliās lex.

p Dat<sup>9</sup>. tutori loquitur.

Præsi-



**a** Praefinitum . scilicet  
quinquaginta dierum:  
& si non fecisti, poterit  
propter late diffusum  
patrimonium adiungi  
curator:vt.C.eo.l.testa-  
mento.

**b** Qui primipilum.id est  
primipilariam admini-  
strationem. Azo. & est  
Graecum.

**c** Expleuit. aliàs exer-  
cuit.Accursus.

**d** Et vnus. scilicet pri-  
mipilarij.

**e** Filij. aliàs filium, scilicet  
in tutelā suscepif-  
set.& dic vnus.f. com-  
primipilarij sui:vt supra  
eo.l.fed & milites.§.fin.  
Accursus.

**f** Deponet. & curator  
dabitur in locum eius:  
vt institu.eod. §.itē qui.  
& §.de tute.l.quæsitum  
& .l.seq.

**g** Collegam. tutor qui-  
dā iuit pro collega pri-  
mipilarij: loco eius da-  
bitur curator. Vel dic  
qd vnus tutor fecit sibi  
aliū adiungi in colle-  
gam:quod quandoque  
fit:vt.C. in quibus cau-  
tu.ha.l.propter. nam si  
hic collega fuit primi-  
pilarij, aliū curator  
dabitur in locum eius.

**h** Quam. cōstitutionē.

**i** Temporis. vt reipubli-  
cæ causa.

**k** Dabitur. in testamē-  
to.

**l** Impubes. id est minor  
xxv.annis.fic ponitur. j.  
de acquir.here.l.impu-  
beribus.vel subau.maxi-  
mē.nam idem si pubes,  
qa minor. xxv. an. ipso  
iure non potest esse tu-  
tor:vt. §.de test.tu.l.que  
ro. §. fi. in fi. & institu.  
eo. §.item maior. & .C.  
de leg.tut.l.fin. & secū-  
dum hoc oportet qd hic  
sit prope. xiiij. ann. &  
pupillus anniculus, vel  
intra an. vt ita tutor ci-  
tius perueniat ad. xxv.  
ann. quā pupillus ad  
xiiij. Vel dic hic loqui  
secundum vetera iura,  
secundū que adulti po-  
terant esse tutores: nisi  
excusarent se. quod ho-  
die est secus: vt institu.  
eo. §.item maior.

**m** In locum eius.imò vi-  
detur quod qui est in se-  
quenti gradu, debet vo-  
cari: & sic apud aliū  
erit hereditas, apud aliū  
tutela: vt institu.de legi.  
patro.tute. §.fi. & §.de  
legi.tu. l.j.in fin. & .l.a-  
gnato. quæ sunt contra.  
Solu.hic spes est hunc  
effici. maiorem, & sic  
posse peruenire ad tute-  
lam, ibi non quod fec-  
ff. Infort.

præfinitum **a** diem adire debui-  
sti, & postulare, vt ab administra-  
tione rerum quæ in alia prouin-  
cia erant, liberareris.

**Privilegio finito quo quis ex-  
cusatur à tutela: tutelam subit. si  
iterum reassumit privilegiū: ha-  
bet vacationem à tutela. intellige  
in primipilario, ne erres in textu  
qui sequitur. glossa super verbo,  
collegam, ponit casum.**

Ὁ ἀριμίπιλον ἀγνύσας, ἐὰν ὄπι-  
τροπῶν δεξάμενος ἐνὸς ἡμετέρου, πάλιν  
εἰς τὰς γραμματικὰς χρεῖας ἀνα-  
ληφθῆ, ἀποθήσειαί τι τὴν φροντίδα τῆς  
ἐπιτροπῆς. ὁμοίως καὶ εἰς τὸν τόπον  
ἐκείνου τῶν ἐπιτροπῶν, ὃν μετὰ ταῦ-  
τα συγχάθερον ἐαυτῷ πρὸς ἀπήγαγε,  
δοθήσειαί κούρατος, ὡς φησὶ ἀγ-  
ταξίς τῶν θεοτάτου Σεβήρης. ἢν ὄρ-  
θῶς ἐφαρμόζων πᾶσι τοῖς ὁμοίοις κε-  
φαλαίοις κούρατος δίδοσθαι ἐρεῖ, εἰς  
τὸν τόπον τῶν χρεῶν ἀνάπαυσι λαμ-  
βαλόντων.

Antonius.

Qui primipilo functus est, si  
cum vnus pupilli tutelam susce-  
pisset, rursus ad militaria mune-  
ra adsumptus sit, deponet onus  
tutelæ. Similiter in illius quoque  
tutoris locum, quem postea ad-  
fessorem quis secum duxerit, cu-  
rator dabitur, vt ait diui Seueri  
constitutio. Quam qui rectè ad  
omnia similia capita producet,  
curatorem dari dicet in eorum  
locum, qui ad tempus vacationē  
habent.]

Vulgaris.

Qui primipilum **b** expleuit: **c**  
si cum tutelā suscepisset vnus  
filij, **c** rursus in militares necessi-  
tates assumptus erit, deponet **f**  
solicitudinem tutelæ. Similiter  
& in locum illius tutoris quem  
postea sibi collegā **b** quis addu-  
xerit, dabitur curator: vt ait con-  
stitutio diui Seueri: quam **h** rectè  
adaptaris omnibus similibus ca-  
pitulis. Curatorem dari licet in  
locum eorum qui temporis **i** va-  
cationem recipiunt.

**Nemo potest esse tutor minor  
xxv. ann. & si datus sit: donec ad  
maioritatē peruenerit, nō mole-  
stabitur: sed in locum suum in-  
terea creabitur curator. h. d.**

Ἐὰν ἀπελεύθερος δοθῆ ἀφῆλιξ  
ὑπὸ πατρωνος ἐπιτροπος τοῖς τέκ-  
νοις αὐτῶ, ἢ καὶ ἕτερος, οἷος δήποτε  
ἐλάττων τῶν εἰκοσι πέντε ἐνιαυτῶν,  
ἕως μὴ ἀφῆλιξ ἦ, οὐκ ἐνοχληθήσει-  
ται. ἐν τούτῳ δὲ ἕτερος εἰς τὸν  
αὐτῶ χειροτονηθήσεται κηδέμων. ὁ-  
μοίως ὅτι τῶ καὶ ὁ νόμος ἐπιτρο-  
πος, ἐὰν ἀφῆλιξ ὦν τύχη. καὶ γὰρ

καὶ εἰς τὸν τόπον τῶ καὶ μὴ ἐν  
τῶ τῶ δόθησεται.

Antonius.

Si minor libertus à patrono tu-  
tor liberis suis dabitur, vel etiam  
alius, qui minor vigintiquinque  
annis sit, dum minor est, non gra-  
uatur: interim tamen alius cura-  
tor creabitur. Similiter si legiti-  
mus tutor minor sit. namque in  
huius quoque locum interea cura-  
tor dabitur.]

Vulgaris.

Si libertus impubes **\* dabitur **k****  
à patrono tutor filiis suis, vel ali-  
**B** quicunque minor vigintiquin-  
que annis: donec quidem impu-  
bes **l** fuerit, non molestabitur: in-  
terim autem alter in locū eius **m**  
creabitur curator. **†** Similis est  
huic & legitimus tutor, si impu-  
berem esse contigerit. etenim in  
locum eius curator interim da-  
bitur.]

**Infirmas & ægrotudo corpo-  
ris excusat à tutela non modò su-  
scipienda, verum etiam suscepta.  
h. d. cum. l. seq**

Ἐὰν τις οὕτως νοσήσῃ, ὡς δεῖν αὐτὸν  
μὴ παντάπασιν ἀφεθῆναι ἐπιτροπῆς,  
εἰς τὸν τόπον αὐτῶ κούρατος δίδοται.  
ραίσας δὲ πάλιν οὕτως ἀναλήψεται  
τι τὴν ἐπιτροπὴν. εἰ δὲ καὶ τις εἰς μακρὰν  
ἐμπέσῃ, ὁμοίως ὅτι τῶ, οὕτω καὶ  
Ὀυλπιανὸς γράφει.

Antonius.

Si quis nō ita ægrōtet, vt oporteat  
tutela omnino va-  
care, in eius locum curator datur. Postea verò quā cō-  
ualuerit, tutelam suscipiet. cui similis est qui in furem  
inciderit. & Vlpianus ita scribit.] Aduersa & c.

Vulgaris.

Si quis etiā ita ægrotus fuerit, vt oporteat eū nō omni-  
no dimitti à tutela, **n** in locum eius curator interim dabi-  
tur: sanatus autē hic rursus recipiet tutelam. Si quis autē  
& in insaniam inciderit, similis **o** est huic. & ita Vlpianus  
scribit:] Aduersa **p** quoque valetudo excusat: sed ea quæ  
impedimento est quo minus quis suis rebus superesse  
possit, vt Imperator noster cum patre rescriptis.

XI PAVLVVS libro singulari de Excusatione tutorum.

**E**T non tantum ne incipiant, **q** sed & à cœpta excusa-  
ri debent.

**Qui infirmitate excusatur, non in perpetuum sed ad  
tempus infirmitatis excusabitur: & datur interim cura-  
tor. h. d.**

XII. MODESTINVS libro tertio Excusationum.

**I**Dem Vlpianus scribit: Sed in hoc **r** rescripto adiectū  
est, solere vel ad tempus vel in perpetuum **f** excusari,  
prout valetudo [est] qua adficitur. **†** Furor **t** autem non  
in totum excusat, sed efficit vt curator interim datur.

**Qui ex permissione principis domicilium suum tran-  
stulerit, excusatur à susceptis tutelis. h. d.**

Εἴσι καὶ ἄλλοι, οἱ καὶ ἤδη ὄσιν ἐπιτροπῶν, ἢ κούρατος,  
διευκλῶς λοιπὸν ἀπολύονται τῆς φροντίδος, οἷον οἱ τι τὴν ἐστὶν ἀλ-  
λαχρῶ μεταθεῖναι τυχεῖτες ἐξ ἀντιγραφῆς βασιλέως, εἰδότες  
μὴ αὐτῶς **\*** ἐπιτροπεύειν, τὸ δὲ μετακίησαι ῥητῶς αὐτῶ φιλοπι-  
μου μὲν, καὶ τῶν ἐχέτερον δηλοῦντος τοῖς γράμμασιν.

I iij

mina fiat masculus. Arg. **†** id est - de  
ad hoc. §. de leg. tut. l. j. §.  
fi apud. Vel posset dici  
quod hic non erat alius  
legitimus habilis, vel om-  
nes alij mortui erant,  
vel habebant aliā excu-  
sationē primū verius.

**n** A tutela. quia spes est  
sanitatis. aliàs secus: vt. j.  
eo. l. idem Vlpianus.

**o** Similis est. vt non ex-  
cusetur omnino, sed cura-  
tor detur: vt. j. e. l. idē  
Vlpianus. Sed contra. j.  
eo. l. post susceptā. Solu.  
vt ibi.

**p** Aduersa. Latina est.  
& facit instit. eo. §. item  
propter. & §. de offi. cō.  
l. j. §. sane. & institu. de  
cu. §. fi. & §. de procu. l.  
non cogendum. §. j.

**q** E T nō tantum ne in-  
cipiant. esse tuto-  
res. & est Latina.

**r** Dem. Sed in hoc. aliàs  
est lex, sed in hoc.  
& est Latina

**f** In perpetuum. quod nō  
est in eo qui propter  
valetudinem de militia  
dimittitur. nam sanatus  
non reuocatur: vt. C. de  
re milit. l. semel. & facit  
§. de iud. l. si lōgius. Arg.  
contra. §. si quis cau. l. ij.  
§. illud.

**t** Furor. sic. §. eo. l. non  
solum. §. si quis ita. sed  
contra. j. eo. l. post susce-  
ptam. solu. vt ibi.

† id est - de  
fenfor.

\* φηλεξ. id  
est minor.  
& ita fuit  
vertendum.

† κούρατος  
quod verbū  
significat  
defensorē,  
non autem  
specialiter  
curatorem:  
ideo hic  
pro tutore  
quidam su-  
mi putant,  
paulo post  
autem in se-  
quenti sen-  
tentia, pro  
curatore.

† Ex hac. l.  
sumitur o-  
ptimum ar-  
quod infir-  
mitas quæ  
non habet  
causam cō-  
tinuam vel  
æternam,  
nō excusat.  
cui concor.  
tex. cum gl.  
in. c. quere-  
lā. extra de  
procura. &  
c. placuit 18.  
d. fin.  
\* Flo. αὐτὸν.







a] Non tamen computatur dies notificationis: sicut nec dies recepte citationis. Bal. in l. si ea pe. col. C. qui accusa re nō poss. Idem dic in die quo appellatū fuit: quia nō computantur in termino sequēdi. gl. in cl. sicut. de appella.

**a** Dies. qui incipiunt ex quo cognouit se datum: vt. j. eod. l. quinquaginta. & etiam not. supra de adm. tut. l. j. in princi. & l. quidam decedens. §. fina. & l. seq. & l. qui iussus. & j. eo. l. quinquaginta. & C. eo. l. quinquaginta.

**b** Vnamquamque. sic. s. si quis cau. l. prima.

**c** In faciem. id est suae personae. Accursius.

**d** Domum. not. sic Co. de anna. excep. l. vt perfectus. & infra quod vi aut clam. l. aut. §. j. & infra de damno infe. l. iij. §. toties.

**e** Alios. sic loquitur quasi supra dederit xxx. quod est falsum. sic & supra de procura. l. non solum §. querit. & simile est tempus supra de libe. agno. l. j. in principio.

**f** Ad excusationem. scilicet proponendam.

**g** Curatores. dati in testamento. & dic post cōfirmationem, nō ante: vt infra eod. §. oportet. & infra eo. l. Caius. Accursius.

**h** Confirmari. vt. s. de confir. tuto. per totum. & instir. de cura. §. dantur.

**i** Promulgatione. id est inquisitione.

**k** Miliariorum. id est p centum sexaginta miliaris.

**l** Si vtrique his. qui sunt in ciuitate, vel sunt intra centum miliaria.

**m** Illis. qui longius distant. Accursius.

**n** Mens. quae est seruanda. quod dic vt supra de legi. & senatusconf. l. quod verò contra. & l. sequen. Sed argu. contra infra qui & à quib. leg. prospexit. **ADDITIO.** Dic quod per

ciuitate: intra quinquaginta dies <sup>a</sup> excusabitur: postea autem non admittetur, sed tenebitur ad sollicitudinem. & si horū quid non fecerit, erit in eadem causa in qua esset si apparuisset proprio periculo ipsum negligere: neq; vlla ei via relicta erit ad excusationem.

**Præses qui tutorem dederit, habebit ei in faciem vel ad domum intimare se datum: post diem autem notitiæ habet datus tutor & alios. xxx. dies. h. d.**

Ὁ δὲ ὑπὲρ ἑκατὸν μίλλια τῆς πόλεως ἀποδημήσῃ, ἑκοσι μίλλια ἐξ ἀειθιμύμυρα αὐτῷ κερχάσῃ ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἀγγῶ. δεῖ δὲ αὐτῷ μνηστῶν ὑπὸ τῆς ἀρχόντων, ἢ κτ' ἐξωσῶν, ἢ ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ ἐξωσῶν τούτων ἄλλας τριάκοντα ἡμέρας ἐχθ' ὡς διχμολογίαν. τῆτο δὲ ἀμφέρῃ καὶ τοῖς κτ' ἀμφίθικας δοθείσιν, ἐάντε ἐπίτροποι ὦσιν, ἐάντε κούρατωρες, ἢ κερχάτωρες βεβαῖσθαι ἔτος ὑπὸ τῆς ἡσθιμύμυρα.

**Antonius.**

Qui verò ultra centum millia ab vrbe abest, vicenis millibus in singulos dies enumeratis, ex quo se creatum cognouerit, namque oportet certiore a magistratibus fieri aut coram, aut domi suae, alios deinde triginta dies ad allegandam excusationem habet. Et hoc ad eos quoque pertinet, qui testamento dati sunt, siue tutores sint, siue curatores, quos curatores a Præsede confirmari consuetum est.

**Vulgaris.**

Qui autem supra centum miliaria a ciuitate abest, viginti miliaria habebit numerata in vnāquamque <sup>b</sup> diem a qua cognouerit: (oportet autem ei manifestari a præsibus vel in faciem, <sup>c</sup> vel ad domum <sup>d</sup>) & extra hos, alios <sup>e</sup> tringinta dies habebit ad excusationem. <sup>f</sup> Hoc autem conuenit & iis qui testamento dati sunt: siue tutores fuerint, siue curatores: <sup>g</sup> quos confirmari <sup>h</sup> a magistratibus consuetum est.

**Quotiescunque ex verbis legis simpliciter intellectis resultat iniquitas: tunc a verbis receditur, & mens seruatur. hoc dicit. Nico. de Neapo.**

Ἐπερον δὲ σκῆνο εὐελοκομῶν ἐκ τῆς Μάρκου νομοθεσίας ζητήσεως ἄξιον. τῷ γὰρ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ὄντι, ἐν ἡ κερχρόπνεῖται, ἢ ἐν τῶν ἑκατὸν μίλλια πενήκοντα ἡμερῶν ἔδωκεν ὁ νομοθέτης παρθεσμίαν. τῷ δὲ ὑπὲρ ἑκατὸν μίλλια ἀμφίθικον τε καὶ ἑκάσῃ ἡμέραν δεῖν ἀειθιμύμυρα ἑκοσι μίλλια σκῆλευσε, καὶ ἐξωσῶν τούτων ἄλλας τριάκοντα ἡμέρας παρθεσμίαν εἰς διχμολογίαν. ὅθεν συμβαίνει, ἐάν ἢ τις ἀπὸ ἑκατὸν ἐξήκοντα μίλλια τὰς ἀμφίθικας ποιέμυρα, τούτῳ εἶναι παρθεσμίαν ὁκτῶ καὶ τριάκοντα ἡμερῶν, ὁκτῶ μὲν τῆς ἑκατὸν ἐξήκοντα

μίλλια, ὡς κερχ' ἑκάσῃ ἡμέραν ἑκοσι μίλλια ἀειθιμύμυρα, τριάκοντα δὲ τὰς παρθεσμίαν. ἔσαι οὖν ἐν κερχρόπνεῖται ὁ πῶρθεθρον ἀμφίθικον τοῦ ἐν τῶν ἑκατὸν μίλλια ὄντος, ἢ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, εἶγε τούτοις μὲν αἰ πενήκοντα ἡμέρας παρθεσμίας εἶσιν, σκῆνοις δὲ ἐλάτῃσι. ἀλλ' εἰ καὶ τὰ μάλιστα τὸ ῥητὸν τῆς νόμου ταύτης ἀποτελεῖ τῷ ἀφίθικον, ὅμως γνώμη τῆ νομοθέτου ἄλλο βούλεται. οὕτως γὰρ καὶ Κερβίδιος Σκαμβόλας, καὶ Παῦλος, καὶ Δομίτιος Οὐλπιανός, οἱ κορυφαῖοι τῆς νομικῶν γραφουσι, φάσκοντες οὕτως δεῖν ταῦτα παρφυλάτῃν, ὡς μηδέποτε πνὶ ἐλάτῃσι δίδωσθαι τῆς πενήκοντα ἡμερῶν παρθεσμίαν. τότε δὲ μακροτέραν, ὅποταν ἢ ἀμφίθικον τῆς ὁδῶ ἡμερῶν παρθεσμίαν τῆς τριάκοντα ἡμέρας. ἄς παρθεσμίαν ὁ νόμος δίδωσιν, ὑπὲρ βανῆ τὰς πενήκοντα ἡμέρας. οἷον ἐάν πνα φῶμυρ ἀπὸ τετρακοσίαν τεσσαράκοντα μίλλια ἀμφίθικον. οὕτως γὰρ τῆς μὲν ὁδῶ ἐξ ἡμέρας ἑκοσι δύο: παρθεσμίαν δὲ ἄλλας τριάκοντα. παρφυλάξουσι δὲ ταύτης τῷ παρθεσμίαν πάντες οἱ ὅπως οὖν παρφυλάξουσι ἐπίτροπῆν, ἢ κούρατωρίαν, ἢ μέροσγε ταύτης.

**Antonius.**

Illud verò inuenimus ex Marci legislatione quaestione dignū. Nam cū ei qui in ipsa vrbe est in qua creatur, aut intra cētum millia, legislator tempus quinquaginta dierum dederit, ei verò qui vltra centū millia habitat, vicena millia in singulos dies numerari iussit, & amplius alios triginta dies ad se excusandū praeibit: euenit hinc, vt si quis ad centesimū & sexagesimum miliare habitat, tēpus habeat octo & triginta dierū. Octo enim dies ob cētum & sexaginta millia cōpetunt, numeratis in singulos dies millibus viginti. triginta deinde dies ad se excusandum dantur. Itaq; peiori conditione est qui longius habitat, eo qui intra cētum millia est, aut in ipsa vrbe: siquidem his quinquaginta semper dierum tēpus est, illis pauciorum. Sed & si maximè scriptum legis eam sententiā efficiat: tamen legislatoris mens aliud vult: quando & Ceruidius Scæuola, & Paulus & Domitius Vlpianus iurisperitorum principes scribunt hæc ita oportere obseruari, vt nullo pacto alicui minus detur temporis quinquaginta dierum: tum verò longior dies, cum numerus dierum itineris additus ad triginta dies, quos ad excusandum lex dedit, excedit quinquaginta dies: vt si fingamus aliquem vltra quadringenta & quadraginta miliaria habitare. hic enim habet duos & viginti itineris dies, excusationis triginta. Hoc autem tempus omnes obseruabunt, qui quomodocunque a tutela vel cura vel ab eius parte se excusant.

**Vulgaris.**

Aliud etiam inuenimus in diui Marci promulgatione <sup>1</sup> inquisitione dignum. Si enim ei qui in ipsa ciuitate est in qua creatus est, vel intra centum miliaria, quinquaginta dierum spatium legislator dedit: ei verò qui vltra centum miliaria habitat, in vnāquamque diem numerari viginti miliaria <sup>†</sup> iussit, & extra hos alios triginta dies adiecit ad excusationem. Vnde contingit, vt si cuius habitatio centum sexaginta miliaribus absit, is octo & triginta dierum spatium dumtaxat habeat: octo quidem, centum sexaginta miliariorum <sup>k</sup> [nomine] <sup>†</sup> in vnāquamque diem viginti miliaris numeratis: triginta verò, eos qui ad excusationem. <sup>†</sup> Erit igitur in deteriori ordine qui longius habitat, eo qui intra centum miliaria est, vel in ipsa ciuitate: si vtrique <sup>l</sup> his quidem super quinquaginta dies spatij sunt, illis <sup>m</sup> verò pauciores. Sed & si maximè verba legis hunc habeant intellectum, tamen mens <sup>n</sup> legislatoris aliud vult. Ita enim & Cerbidius Scæuo

<sup>†</sup> legendum millia.

<sup>†</sup> deest. sed subauditur.

<sup>†</sup> sub. dies, & subaudi dantur.



hoc habetur locus quādo est scripta mens contra verba. Ibi non erat mens scripta: vt habes C. de lega. nō dubium. secundum Bar. hīc.

**a** Coryphaioi. id est vertices. erant enim quasi capitanei legū prudentum, id est iuriconsultorum.

**b** spatium. statutum scilicet supra hac. l.

**c** Vel parte eius. id est dicere, siue excusetur à tutela in perpetuum: siue in partem, id est ad tēpus: vt. j. eod. l. idem Vlpianus. vel id est cum vnus solus datus est tutor & se excusat. vel cū duo & sic vnus eorū se excusat, qui dicitur excusari à parte tutelæ. vel cum fortè excusat se ab administratione rerum alterius prouinciæ: vt. j. eod. l. illud.

**d** Tempus. quinquaginta dierum.

**e** Alterius ciuitatis. cui maius tempus quandoque datur ratione itineris: vt supra hac. l. §. qui autem. & §. sequen. vel fortè quia nō habet necesse se excusare, quia nō tenuit datio, vel fortè quia non fuit datus à magistratu suæ ciuitatis: vt. s. eod. l. non solum. §. & qui in testamento. & §. diuus Seuerus. & s. de tutoribus & curato. da. ab iis. l. pupillo. Accursius.

**f** Quod si excusatus. per ambitionem, vel quia obiecit falsas allegationes inducendo, vel falsas probationes: vt. C. si ex fal. alleg. l. j. & fina. & supra de transac. l. cum hi. §. si prætor. secus in alia sententia: vt infra ad Trebel. l. seruo. §. cum prætor. & dico hīc sententiam ipso iure nullam: vt instit. eod. §. fina. nisi de hoc ipso iudicio pendente causa fuerit mota: vt. C. de fide instru. l. fin. alias latā sententiam per falsum instrumentum vel testes dico ipso iure valere: sed rescinditur postea per restitutionem: vt infra de re iudi. l. diuus. sed si pretio fuerit iudex corruptus, vtique dico ipso iure nullam: vt habetur Cod. quando prouo. non est neces. leg. venales. Azo. Sed certè hīc solum velle videtur quod potest tempus venit, non alias falso vsus est. Accursius.

la, & Iulius Paulus, & Domitius Vlpianus κορυφαίοι legum prudentum scribunt, dicentes ita oportere hoc obseruari, vt nunquā alicui minus detur quinquaginta dierum spatium: tunc autem longius, cum annumeratio dierum qui in viam computantur, adiectis triginta diebus, quos ad excusationem lex dat, excedit quinquaginta dies: vtputa si dixerimus aliquem à quadringentis quadraginta miliaris habitare. hic enim viæ quidem habebit dies vigintiduos, ad excusationem autem alios triginta. Obseruabunt autem hoc temporis spatium omnes qui qualitercumque excusantur à tutela vel cura, vel parte eius.

**Sententia lata contra ius litigatoris non expresso errore in sententia, non valet ipso iure: sed hoc est fauore minoris ætatis. h. d. Nico. de Neapo.**

Ακόλουθον δὲ ἔστι πιστεύειν, ὅτι εἰς ἑξήκοντα ἡμέρας ἢ πέντε μῆνας, ὅχι ἄλλως ἀκουσθήσεται, ἐὰν μὴ φυλάξῃ τὴν παρουσίαν, εἰ μὴ ἄρα ἢ ἑτέρας πόλεως πολίτης ἔσθιν, οὕτως δὲ ἐπ' ἀναγκῆς ἔστιν φυλάττειν τὴν παρουσίαν, ὅτι καὶ διχολογησάμενος ἀφεθῆ, μὴ ἐλευθεροῦσθαι αὐτὸν οἱ ἡγέτατοι Σεβήρος καὶ Ἀντωνίνου δηλοῦσιν ἐν ἀφ' ἑαυτῶν, κελεύσαντες μὴ κρατεῖσθαι τὸν εἰς τόπον αὐτῶ χειροτονηθέντα, ὡς οὐκ ἔξοι δεδόμενον εἰς τόπον ὄντος ἐπιτρόπου. Σπύρχη δὲ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἐντυχεῖν μόνον. ἐὰν γὰρ μετὰ ταῦτα μὴ ἐκὼν ἀπολύθῃ, ἔκ' ἔσται ὡδραγραφικός. \*  
διότι ἂν ἀφοσιώσεως χάριν μόνον ἐντυχῇ, μὴ ὅτι μείνει δὲ μετὰ ταῦτα τῇ διχολογίᾳ μετὰ τὴν παρουσίαν ὑποπεσῆται τῇ ὡδραγραφῇ, καὶ λέγει τῶτος ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς αὐτοκρατορῶν Σεβήρου, καὶ Ἀντωνίνου. ἐὰν γὰρ τις ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἄλλου ἀνάγκη, οἷον θάλασσης, ἢ χειμῶνος, ἢ ἐφόδου ληστῶν, ἢ πινᾶ ἑτέραν ὡδραγραφίαν ἐμπαρουσίως μὴ δύνῃσαι ἐντυχεῖν, συγχώρησις τυγχάνει ἢ τὴν πῆσιν ἤρκει συστῆσαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ φύσει δικαίου. πάλιν ἄλλα καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔστι τῆς αὐτοκρατορῶν Σεβήρου, καὶ Ἀντωνίνου ταῦτα λέγεσθαι. εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι οὐκ ἀπόχετο παρουσθεῖν τῶ δικασόντι, ἀλλὰ δεῖ αὐτὸν καὶ παρὰ τῶ εἰδῆς τῆς ἀφέσεως μαρτυρεῖσθαι, καὶ εἰ πολλὰ ἔχει παρὰ ἀφῆσιν δίκαια, πάντα ὀνομάσαι. εἰδὲ μὴ, ὁμοίως ἔστι

τῶ μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν παρουσθεῖν ἵνα ἴσῃ, ὅ παρουσθεῖν μὴ, δίκαιον δὲ ἀφέσεως μὴ ὀνομάσαι. αἱ δὲ πενήκοντα ἡμέρας συνημῆσαι ὑπὸ τῶ ἀρχόμενον ἀπὸ τῶ χειροῦ τῆς γνώσεως, ἐν ᾧ τις ἔγνω ἑαυτὸν δεδόμενον.

**Antonius.**

Consequens his esse sciendum est, vt si qua specie excusationis fuerit aliquis vsus, non aliter audiatur, quàm si seruabit tempus constitutum, nisi cum alterius ciuitatis ciuis sit. Sic autem necesse est id tempus seruare, vt quamuis ob allegationes liberatus sit, liberum non fieri eum diui Seuerus & Antoninus constituent. Idem iubent non valere alterius in eius locum creationem, vtputa cum datus sit cum non licebat, in eius locum, qui erat adhuc tutor. Sufficit tamen intra tempus saltem adesse:

& si postea inuitus causam omiserit, non erit præscriptioni obnoxius. Vnde si defunctoriè adsit solum, neque permaneat ad allegandum, post tempus in præscriptionem incidet. Atque hoc constitutione imperatorum Seueri & Antonini constitutum est. Sed si ob valetudinem aduersam, vel aliam necessariam causam, maris puta, aut hyemis, aut impetus latronum, aut alicuius similis rei in tempore adesse non potest: veniam consequitur. Cuius rei fidem facere ex ipso naturali iure est fatis: sed tamen hæc eadem, imperatorum Seueri & Antonini constitutione continentur. Scire etiam oportet, non sufficere venisse quem ad ius dicentem, sed opus est, speciem excusationis testari. quod si multas habet causas excusationis, omnes proponet: sin minus, similis ei est, qui principio non venerit, quamuis venit is quidem, non tamen causas excusationis dixit. Quinquaginta verò dies continui numerantur ab eo tempore quo se datum esse cognouit.

**Vulgaris.**

Consequens autem est credere, quod si aliqua specie excusationis fuerit quis vsus, non aliter audietur quàm si obseruauerit constitutum tempus: nisi fortè alterius alicuius ciuitatis est ciuis. Ita verò necesse est custodiri constitutum tempus: vt & si excusatus fuerit dimissus, non liberari eum diui Verus & Antoninus ostendant in constitutione, iubentes non detineri eum qui in locum eius creatus sit, quasi non liceat alium dari in locum existentis tutoris. Sufficit autem intra constitutum tempus excusare se solum. Si enim postea nolens defierit, non ei nocebit. Ideoq; si representauerit quis se solum, non permanserit autem postea vt se excuset: post constitutum tempus exceptione repellatur. Et hoc dicit constituto imperatorum Veri & Antonini. Si enim quis propter ægritudinem, vel aliam necessitatem (puta maris, vel hyemis, vel incurfus latronum, aut aliam quam similem) constituto tempore non poterit venire: ignoscendum ei est. cuius fidem tamen sufficit firmare ex ipsa naturali iustitia: est tamen & constitutio imperatorum Veri & Antonini hæc dicens. Scire autem oportet, non sufficere si accedat ad iudicem, sed oportere etiam de specie remissionis

**g** Nocebit. desistenti ab accusatione, quin possit pœnitere: vt Cod. de appel. l. si quis libellos. Vel aliter leges, id est non ei nocebit quo minus possit adhuc proponere excusationem suam, & probare: & hoc si nolens desit esse, & contra voluntatem suam ob aliquam iustam & probabilem causam: vt dicit post statim. si enim affectasset absentiam, secus esset: vt supra si quis cau. l. ij. in fin.  
**h** Cuius. scilicet necessitatis secundum Py. vel constitutionis. & facit. de aucto. tuto. leg. tutor qui.  
**i** Scire autē oportet. quidam habent hīc. §. sed nō debet esse: quia quæ sequuntur, sunt verba constitutionis Veri & Antonini.

† Vide in hūc locum Ant. Augustinum lib. singul. ad Modestinu.

\* Flo. παραγραφήμος.

Sententia pre rextu falsi instrumenti lata, an sit nulla.

\* Seuerus. Postea vel le desinat. † non erit paragraphi-mos. i. præscriptibilis, seu præscriptione temporis repellendus. Vertendum erat, si dicis causa representauerit quis se solus, &c. \* Seueri. & sic deiceps. † Iustitia enim locū sibi nō inuenit ubi nō est fides. spe in tit. de su. i. in pñ.



**a** Testari. id est prote-  
stari, id est proponere  
coram iudice, vel coram  
pluribus in presentia iu-  
dicis: vt. j. eod. s. ij. Ac-  
cursius.

**b** Sin minus. scilicet ac-  
cessit: sed non omnia no-  
minauit, cum plures ha-  
beret excusationes. vel  
accessit ad iudicem, sed  
nullas proposuit excu-  
sationes.

**c** Nequaquam. quantum  
ad non nominatas. sicut  
enim ei qui nihil nomi-  
nauit, nihil prodest: ita  
ei qui quaedam nomi-

\* Flo. μαρ-  
τύριαται.

nauit, quaedam non, non  
prodest quo ad non no-  
minata. & est ad legem  
istam instituta. eod. s. qui  
autem. & j. de excep. l.  
nemo prohibetur. & s.  
de transac. l. cum hi. s. si  
praetor aditus. ibi. sed &  
si non de omnibus & c.  
Item contra. C. de inof-  
fic. testa. l. contra maio-  
res. Sed hic potest om-  
nes excusationes simul  
proponere: ibi non alius  
sibi esset contrarius, &  
sic repellendus: vt infra  
quando appel. sit. l. ij. s.  
j. Item contra infra eo. l.  
propter litem. sed ex  
praedictis patet solu.  
Accursius.

**d** Cognouit. quis hoc  
probare debeat, not. s.  
de admi. tu. l. j. in princ.  
& l. quidam decedens.  
in fine. & l. seq. Item id  
tempus continuum est.

† addendū  
est, De plano  
χαμένον.

si infra de vfuc. l. nun-  
quam. s. j. & j. eod. l. quin-  
quaginta. & insti. eod. s.  
qui autem. & C. eodem  
quinquaginta. & s. eod.  
l. non solum. s. annus.

**e** Oportet autem vnam.  
scilicet excusationem.

**f** Tribunal. Tria not.  
quia propositio excu-  
sationis debet fieri co-  
ram iudice sedente pro  
tribunali: vel viua voce  
ab eo qui se excusat: vt  
hic: vel per libellum a  
seipso datum, vt subi-  
cit, potest autem & c.  
Secundo nota quia pro-  
ductio testium in causa  
excusationis potest fie-  
ri etiam non coram iu-  
dice: sed apud alium  
voluntate iudicis. & hoc  
dicit, aliter & c. vel ali-  
ter poterit fieri per pro-  
curatorem absente il-  
lo qui se excusat. Ter-  
tium est: quia ipsa cau-  
sa & sententia super ex-  
cusatione delegari non  
potest: quia causa cog-  
nita & iudicis officio  
non iure actionis exp-  
ditur haec causa: vt. s. de  
offici. proconsu. l. nec

remissionis testari: **a** si multa ha-  
beat iura, quae ad remissionem  
faciunt, omnia nominare. **fin** mi-  
nus: **b** similem esse ei, qui nequa-  
quam **c** accessit, aut accessit qui-  
dem, iustam autem remissionis  
causam non nominauit. **Quin-**  
**quaginta** vero dies continui nu-  
merantur, incipiendo a tempore  
cognitionis, quo quis cognouit **d**  
seipsum datum esse.

**Qui excusaturus est, tenetur  
ad minus vnam speciem excusa-  
tionis aut viua voce vel in scri-  
ptis iudici praesentare. h. d.**

Χρη δὲ μία μαρτύρια \* αὐ-  
βήματος, ἢ ἄλλως ὅτι ὑπομημά-  
των, δύναται δὲ καὶ βιβλίδια ἐπι-  
δοῦναι χαμένον, ὡς οἱ αὐτοὶ φασιν  
αὐτοκράτορες ταῦτα αὐτῶν φυ-  
λάσσειν τὴν παρουσίαν ὀφελόντων.  
αὐτῶν δὲ πῶν μὴ ὑποκειμένων τοῖς  
παρουσίαις φέρεται ἡμετέρα.

Antonius.

Vna autem oportet testari ex-  
cusationem apud tribunal, aut  
aliis apud acta, aut potest suppli-  
ces libellos dare, vt iidem impe-  
ratores constituerunt. Haec de  
his qui obseruare debent tempus  
constitutum. Age vero de his vi-  
deamus, qui huic tempori non  
subiacent.

Vulgaris.

Oportet autem vnam **e** testari  
ante tribunal, **f** vel aliter in sub-  
memorationibus. Potest autem  
& libellos **g** dare, **†** vt iidem ipsi  
aiunt imperatores. Haec de iis  
qui obseruare constitutum tem-  
pus debent. De iis autem qui non  
subiecti sunt constitutis tempo-  
ribus, age, **h** scrutemur.

**Quisquis tutor datus ex iuris  
quavis occasione non tenetur ad-  
ministrare, non oportebit eum  
constituta excusationis tempora  
obseruare. h. d.**

Οἱ γὰρ ὑπονόμως δοθέντες ὅτι-  
τροποι, τουτέστιν, ἢ ὑφ' ὧν μὴ ἐχέλι-  
ν, ἢ οὗτοι, οἷς μὴ ἐχέλι-  
ν, ἢ οἷς μὴ ἐχέλι-  
ν, ἢ ὧν μὴ ἐχέλι-  
ν πρόπον, εἰ μὴτε βε-  
βαιωθῶσι, μὴτε ἐφάπνοια τῶ χει-  
ρισμοῦ, εἰσὶ ἀγεύσιμοι, οὐδὲ παρο-  
υσίαις αὐτοῖς, ὅτι τὰς παρουσίαις  
οὐκ ἐτήρησαν πῶν παρουσίαι-  
των. οὐδὲ γὰρ ἔχουσι παρουσίαις ἀνά-  
κλι-  
ν, ὡς δὲ ἐκινῶσι ἐν τῷ ὑποπέτα-  
γματι χαμένον ὑπέταξα. ἐφαρμόζονται  
δὲ ἅν πᾶσιν.

Antonius.

Qui non legitimè tutores dati  
sunt, hoc est a quibus non oportet,  
aut hi quos non oportet, aut

his quibus non oportet, aut quo-  
modo non oportet, si neque cō-  
firmabuntur, neque suscipient  
administrationē: immunes sunt.  
neque eis obiicietur, quod con-  
stitutum excusationibus tempus  
non seruauerint: cum excusare  
se eos non sit necesse: vt ex infra  
scriptis constitutionibus appa-  
ret, quas exempli gratia subieci:  
haec enim ad omnes casus trahi  
possunt. Diui Seuerus & c.

Vulgaris.

Qui non iustè dati sunt tuto-  
res, hoc est, a quibus **i** non o-  
portet, aut quos non oportet, **k**  
aut quibus **l** non oportet, aut quo  
non **m** oportet modo: si neque  
confirmantur, neque admini-  
strauerint, **n** sunt immunes: ne-  
que opponet quis eis, quod con-  
stituta tempora excusationum  
non obseruauerint. neque enim  
habent excusationis necessita-  
tem, vt ostenditur in subiectis  
constitutionibus quas exempli  
gratia subieci, adaptantur au-  
tem vtique omnibus. ] Diui **o**  
Seuerus & Antoninus Augusti  
Narcisso: Ab auo materno tu-  
tor datus, necesse non habuisti  
excusari, cum ipso iure non te-  
neris. si igitur administrationi  
te non immiscuisti, potes esse  
securus.

Ομοίως δὲ καὶ ἐὰν τὸν μὴ ὑποκεί-  
μενον τῇ δικαιοδοσίᾳ χηροτονήσου-  
σιν οἱ ἄρχοντες ὅτι πρόπον, ἢ κουρά-  
τωρα, οὐδὲ ἔπος ἀνάγκη ἔχει πα-  
ραφυλάσσειν τὰς παρουσίαις, οἷον  
τὸν μὴτε πολίτην, μὴτε ἰγνῶλαν.

Antonius.

Similiter si non subditum iu-  
risdictioni suae magistratus tuto-  
rem aut curatorem creauerint:  
ne hic quidem habet necesse tē-  
pus obseruare, vt si neque ciuis  
sit, neque incola.

Vulgaris.

Similiter **p** autem & si eum qui non suppositus est iu-  
risdictioni, creabunt magistratus tutorem vel curato-  
rem: neque hic necessitatem habet obseruare cōstituta  
tempora, vt puta quia neque ciuis neque incola est.

**Libertus non solum non potest se excusare a tutela  
patroni: sed & matris pupillorum. ad nepotes etiam &  
nepotes ex pupillorum latere debet hoc referri. h. d.**

XIIII. IDEM libro quinto Excusationum.

**A** Πελεύθερον ἐν τῷ λόγῳ τῷ \* αὐτῶν ἀφ᾽ ἑσῆως ὅτι πρόπων \* aliis τῶν  
καὶ κουρατῶρων, εἰδέναι δεῖ, ὅτι οὐ μόνον τοῦ πατρὸς  
τοῦ ὀφθαλοῦ, ἀλλὰ καὶ μητέρος νοεῖσθαι χρὴ. καὶ ὅπου δὲ  
ζητῶμεν αὐτῶν πατρῶνος, εἰδέναι χρὴ, ὅτι τὴν παρο-  
υσίαν ταύτην οὐκ ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ γήσομεν, τετέστιν,  
ὑὸν καὶ θυγατέρα, ἀλλὰ καὶ ἐγγόνους ἐξ ἐκτέρου, καὶ τοὺς  
ἐφεξῆς, ἀλλὰ καὶ ἐὰν δίχασον χηρῶν δακτυλίων λάβῃ, ἐπὶ

quicquam. s. j.

**g** Et libellos. id est, scri-  
pturam continentem ex-  
cusationem. Sed con-  
tra. j. eodem. l. excusare.  
Solu. vt ibi.

**h** Age. aliis agere cum  
praecedentibus. & dic  
agere, id est excusare.  
vel cum sequenti: & tūc  
id est dicere.

**i** A quibus. iudicibus  
vel testantibus.

**k** Non oportet. minores  
vel feminas. & caue  
quia non comprehendō  
haberes excusationem:  
sed eos tantum qui citra  
excusationem non pos-  
sunt esse.

**l** Quibus. vt maioribus:  
vt. s. de tuto. & cura. da.  
ab iis. l. scire.

**m** Quo non. si habes,  
quo modo, bene. aliis  
subaudi. vel dic quo, sci-  
licet loco.

**n** neque administraue-  
rint. quia tunc secus: vt  
supra de admi. tut. l. tu-  
tores qui. s. j. & ij. & s.  
curatores. & s. patruus.  
Item facit. s. de tuto. &  
cura. da. ab iis. l. j. & ij. &  
l. pupillo. & s. de cōfir.  
tuto. l. naturali. & l. ne-  
que. Item vide hic quae  
not. s. de administ. tu. l.  
quidam decedens. s. ex  
quo.

**o** Diui. Latinum est.

**p** Similiter. aliis lex est.  
aliis. s. Graecum est. nā  
haec lex est Modestini  
qui transtulit: vt. s. eod.  
l. j. in princ. & facit su-  
pra de iurisd. om. iudi.  
l. fi. & C. qui da. tu. poss.  
l. neque.

**A** Πελεύθερον. ] CA-  
SVS. Liberti non  
possunt se excusare a tu-  
telis filiorum patrono-  
rum. Qui autem dicun-  
tur liberti, & filij vel li-  
berti patronorum: dicit  
haec. l. planē. Viuia.

\* aliis τῶν



\* Seueri filius, qui & Caracalla. Anto. Aug. ad.l. 6. 3. e.

**a** *Libertum.* Græca est: quia nō potest se excusare à tutela patroni: vt suprà. de tut. & cu. da. ab iis. l. libertus. & C. eo. l. libertos.

**b** *Patris.* id est paternos libertos dicim⁹ nostros: sed libertos libertorum nostrorum non dicimus nostros: vt. j. de verbo. signi. l. licet. §. patronos.

**c** *Deinceps.* sic. 3. de in ius vo. l. sed & si. §. liberos. & j. de verb. sig. l. libertorum.

**d** *sed et si ius.* sic infra de iur. aur. an. l. j. & de bo. liber. l. iij. in princ. Sed contra infra eod. l. cum ex oratione. Solu. vt ibi Accursius.

**e** *Nequaquam connumeratur.* nec ille qui per fideicommissum: vt. j. eo. l. nequaquam. Accur.

**f** *Vnus omnibus.* aliàs, omniū, scilicet libertorū, id est vnus de numero omniū libertorum. Accursius.

**g** *Libertis.* scilicet patroni. Accursius.

**h** *Tribus tutelis.* id est licet hi liberi patroni sint vltra tres: quia pro vna habetur. numerositas enim pupillorū nō plures tutelae facit, sed patrimoniorū separatio: vt. 3. eo. l. tria. & licet habeat tres tutores aliàs vel quatuor liberos, nō prodest: vt hīc, & C. eo. l. liberos. & secundum hoc est contra. C. eod. l. nec senatori. Solu. no uas reiecit, vt ibi: non præteritas, vt hīc. vel aliter vt ibi. & facit. j. eod. l. libertus. Accur.

**Σ** Πάδοντα. ] **CASVS.** Spado non habet excusationem à tutelis ea ratione quod sit spado solum. Item nec ille qui promisit patri pupillorum quod gereret eorum tutelam. Item nec ille qui habet dignitatem sine administratione. & de hoc ponit exemplum. Item nec libratij, nec calculatores: nec Iudæi. Item nec liberti vxorum senatoriū: quamuis ipsi liberti administrēt res dictorum senatoriū. Item nec magistratus qui factus est obnoxius tutelæ periculo propter tutorem quē cuiusdam pupillo dedit, potest istud periculum connumerare in numero trium tutelarū, quæ excusationem tribuere solent: nec fideiussores

ἀπαρτίσει τὴν τῆς ἀπελευθέρων τάξιν ἐν τούτῳ, ἀπὸ ἀντέγραψαν ὁ θεϊότατος Ἀντωνίνος ὁ μέγας. \* Ὁ ἰδίῳ ἀργυρίῳ ὀνηθεὶς καὶ ἀπελευθερωθεὶς, οὐδαμῶς συγκρίνεται τοῖς λοιποῖς ἀπελευθεροῖς.

**Antonius.**

Libertum, cum de excusatione tutorum & curatorum loquimur, sciendum est non solum patris pupilli, sed etiam matris intelligi oportere. & cum de patroni liberis quaerimus, scire oportet nos non in primo gradu eam appellationē statuere, hoc est filium, filiam, sed & ad nepotes ex eis, & ceteros posteros producere. Ille quoque qui ius aureorum anulorū impetrauit, hac in re in eadem erit conditione, in qua ceteri liberti. Quod D. Antonin⁹ Magnus rescripsit. Qui de sua pecunia emptus & manumissus est, nullo pacto cæteris libertis comparatur.

**Vulgaris.**

Libertum, cum de excusatione tutorum & curatorum tractatur, scire oportet non solum patris pupilli, sed & matris intelligi debere. Sed & cum de liberis patroni quaerimus, scire oportet appellationem hanc non in primo gradu consistere, hoc est in filium & filiam, sed & in nepotes ex utroque latere, & eos qui deinceps sunt. Sed & si ius anulorum aureorum impetrauerit: adhuc custodit libertorum ordinem secundum hæc quæ rescripsit Marcus Antoninus. Qui propria pecunia emptus & manumissus est: nequaquam connumeratur reliquis libertis.

**Vnus ex pluribus libertis tutor datus multis & omnibus liberis patroni, non habebit trium onerum appellatiōe excusationem, hoc dicit.**

Εάν πολλοὶ ἀπελευθεροῖ ᾧσιν, εἰς ἀπάντων τοῖς τέκνοις ἐπιτροπὸς δοθῆσεται, ἢ ἀπὸ τριῶν ἐπιτροπῶν οὐκ ἀπολυθήσεται.

**Antonius.**

Si plures liberti sint: vnus ex omnibus, patroni liberis tutor dabitur, & à tribus tutelis non liberatur.

**Vulgaris.**

Si plures liberti fuerint, vnus omnibus liberis tutor dabitur, & à tribus tutelis non absoluetur.

XV. IDEM libro sexto Excusationum.

**Σ** Πάδοντα χειροτονήσουσιν ἐπιτροπῶν. οὐδεμίαν γὰρ ἔχει παραίτησιν, ὡς δέικνυσι διάταξις τῆς αὐτοκρατόρων Σεβήρου, καὶ Ἀντωνίου. Ὁ τῷ πατρὶ ἐπαγγελιάμενος ἐπιτροπέειν τῆς παίδων, ἀφίεσθαι τῆς τῆς ἐπιτροπῆς οὐ δυνάσται. καὶ ἄλλως ἔχει δίχαια ἀφίεσθαι. εἰδέναι δεῖ, ὅτι ἀξίωμα οὐδενὶ παρέξῃ παραίτησιν. ὅθεν ἐάν τις συγκλητικὸς ἢ, οὗτος ἐπιτροπέουσι καὶ τῆς καταδεετέρας τάξεως ὄντων συγκλητικῶν, ὅσῳ ἀντέγραψαν οἱ θεῖοι ἄνθρωποι Μάρκος, καὶ Κομμῶδος. εἰ δὲ τις ἐπιτροπὸς ἢ κουρατωρ ᾧν μὴ συγκλητικῶν, ἄλλως ἀξιωματικῶν, εἶτα ὑπερον γένηται συγκλητικὸς, διηγεῖται ἀπολύεται τῆς φροντίδος. εἰ δὲ οἱ ἐπιτροπέοι, ἢ κουρατωροὶ παρ' αὐτῶν παῖδες ἢ τῶν συγκλητικῶν, οὐκ ἀπολύεται τῆς ἐπιτροπῆς. ὁμοίως δὲ ὁ καταδεετέρας τάξεως ᾧν οὐ παραίτησεται ἐπιτροπέειν, ἢ κουρατωρέειν τῆς μειζόνων. Μηδὲ λιβερατοῖς, μηδὲ καλλιουλάτωρας, ὅς ἀφίεσθαι λέγουσιν, ἔχει ἀλιπορησίαν λέγουσιν αἱ θεῖαι ἀφίεσθαι, ἢ δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῆς μὴ Ἰουδαίων ἐπιτροπέουσι, ὡσπερ καὶ τὰ λοιπὰ λήτουργήσουσιν. αἱ γὰρ ἀφίεσθαι ἐκείνοις μόνοις ἀνεροχλήτους αὐτοῖς εἶναι κελεύουσι, δι' ᾧν ἡ θρησκεία κραίνεσθαι δοκεῖ. Λογιστεία πόλεως ἔδδ' εἰς ἀειδήμον μῆδ' ἐπιτροπῆς παρεχρεῖ. ἀπελευθεροὶ γυναικῶν συγκλητικῶν, καὶ διοικῶσι τὰ αὐτῶν πράγματα, οὐκ ἀπολύονται ἐπιτροπῶν. τῆτο γὰρ τοῖς τῆς ἀρρένων συγκλητικῶν ἀπελευθεροῖς μόνοις συγκατέχρηται.

**Vulgaris.**

Spado creari potest tutor. neque enim habet excusationem, vt constat ex constitutione Impp. Seueri & Antonini. Qui patri pupillorum promisit se futurum tutorem, excusare se hac tutela non potest, quamuis aliàs excusare se iure possit. Scire oportet dignitatem nemini præbere excusationem. Vnde si quis senator sit, tutor erit etiam liberorum eorum qui inferioris ordinis senatores sunt. Idque diui Marcus & Commodus rescripserunt. Si verò quis cum tutor aut curator esset eius filij qui neque senator, neque in alia dignitate esset, postea senator fiat, perpetuo ab onere liberatur. Sin autem qui sub eius tutela aut cura sunt, liberi sint senatoris, non liberatur à tutela.

Qui inferioris ordinis est, non excusatur à tutela vel cura maiorum. Neque libratios, neque calculatores, quos ἀφίεσθαι dicunt, habere immunitatem sacris constitutionibus dicitur. Iam verò Iudæi quoque non Iudæorum tutores erunt, quemadmodum cætera munera subeunt. Namque eos constitutiones solutos esse volunt solis illis rebus per quas superstitione eorum pollui videatur.

Rationes ciuitatis ne pro vna quidem tutela profunt. Liberti vxorum senatorum, quamuis eorum res agant, à tutela non liberantur. est enim id solis senatorum libertis concessum.

**Vulgaris.**

alicuius tutoris possunt istud periculū in dicto numero cōputare: nec illi qui sunt honorarij tutores. Item non potest excusari ille qui à ciuitatibus vectigalia cōduxit. Item nec ille qui habet plures excusationis species, nullam tamen perfectam. Itē nec ille qui meruit in genere immunitatem munerum publicorum. Item si aliquis est excusatus ab vna tutela, non valent illa ad excusationem alterius. Item non excusatur ille qui dicit se ignotum patri pupilli. Item nec ille qui affectauit habere tres tutelae vel curas. si autē nō affectauit etiam filij vel filiae emancipatae tutelae, connumerabitur ei in numero trium tutelarum, & excusabitur à quarta. Item nec ille excusatur qui voluit cauere pro filio dato tutore. nam & ipse & filius erunt tutores. h. d. cum. l. seq. Viuianus.



Spadonem . quorum appellatio generalis est: vt. j. de verborum signi. l. spadonem. & est Græca. Accursius.

Creabunt . magistratus. Accursius.

Qui patri . facit institutu. eodem. §. item si propter. & infra de fal. leg. vxori. §. j.

Dignitatem . sine administratione. & sic nō obst. s. cod. l. athletæ. §. gentium. & §. remittuntur. Accursius.

Et eorum . scilicet pupillorum. Accur.

Ordinis . sunt tamen alicuius dignitatis. aliàs secus, vt statim dicit.

Positi . & sic priuari: & ipse erat similiter priuatus.

Postea . fiat hic tutor.

Continuo . aliàs, confestim.

Absoluetur . sic est iste vnus de casibus vbi susceptututela deponitur: vt not. s. l. idem Vlpianus. §. sunt & alij. & facit. s. de arb. l. non distinguemus. §. summa. & infra de va. mune. l. penul. Sed arg. contra. C. de nup. l. penul. & infra eo. l. tutor.

Senatoris . s. filij.

Inferioris . scilicet senatorum.

Maiorum . quàm ipse sit. Accursius.

Neque librarios . id est scriptores, de quibus loquitur infra de regulis iur. l. si librarius. & de ope. lib. l. antepe. & C. de vete. iure. enuclean. l. ij. §. antepenul. Accursius.

Calculatores . quia per calculos, id est minutissimos lapillos faciunt computationes. qui dicuntur non immeritò calculi: quia nō impune pedibus calcantur. vnde dicitur in rubro. C. de erro. cal.

Non Iudæorum . id est Christianorum, nō solū aliorum Iudæorum.

Administrabunt . vt tutelam & curam. quod autem possit facere ea propter quæ inquinaretur, id est pollueretur, cultus, vt missam vel aliud officium Christianorum exercere: illud non est eis permittendum. & hoc subiicit, cōstitutiones enim &c. Accursius.

Solis . muneribus.

Eos . s. Iudæos.

Cultus . diuinus. vnde prælatu in aliqua ecclesia non erit, nec etiā

Vulgaris.

Spadonem quoq; creabunt tutorem. nullam enim habet excusationem, vt cōstitutio ostendit imperatorū Seueri & Antonini. Qui patri promisit se fore tutorem liberorum: excusari ab hac tutela non potest, etsi aliter habet ius excusationis.

Scire oportet, nulli dignitatē tribuere excusationem. Vnde si quis senator fuerit, hic tutor erit & eorum qui inferioris ordinis sunt quàm senatorum, quē admodum rescripsit diuus Marcus & Commodus. Si quis autē tutor vel curator fuerit non senatoris, vel aliter non in dignitate positi, & deinde postea fiat senator: continuo absoluetur à sollicitudine. Si autem liberi quorum tutelam aut curam administrabat, erant senatoris: nō absoluetur à tutela aut cura. Similiter autem & qui inferioris ordinis est, non excusabitur à tutela vel cura maiorum. Neque librarios, neque calculatores (quos vulgò rationarios dicimus) habere immunitatem dicunt diuorum constitutiones.

Iam autem & Iudæi non Iudæorum tutores erunt, sicut & reliqua administrabunt. Constitutiones enim in iis solis sine molestia eos esse iubēt, per quæ cultus inquinari videtur.

Ratiocinatio ciuitatis neq; in numerum vnus tutelæ procedit. Liberti vxorum senatorum vnus, etsi res eorum disponūt, non absoluuntur tamen à tutelis. hoc enim masculorum senatorum libertis solum concessum est.

Magistratus aut prætor ciuitatis non habet cōnumerationem huius obligationis quam ex creando aliquem in alterius tutelam suscipiat. hoc dicit.

Εάν ο τής πόλεως άρχων, τστέσι στρατηγός, άρχιπρούσις αυτώ τής χειροτονίας υπεύθυνος γένεται κινδύω έπιτροπής, τούττω ου συναριθμήσά άλλαις έπιτροπαις, ώσπερ ουδέ ο εγγυσαμέννος έπιτροπην. άλλ' ουδέ οι κατό πιμύ έπιτροποι γραφέντες. ο τέλη μεμωδωμένος ωδρά πόλεως σδκ άφίεται έπιτροπής. ο πολλά δίχμα έχων είσείν, ών έχασον καθ' έαυτώ σδκ έστι ίχυρρόν: εί διωήσεται άφεθήναι έζηθήτη, οίον έδωμήκοντα μδν έτων σδκ έστι, ουδέ τρείς έχά έπιτροπας, ουδέ πέντε τέκια, ή άλλο τι δίχμαον άφίσεως. έχά

μύτοι δύο έπιτροπας, κα δύο παιδας, ή έξήκοντά έστιν έτων, ή άλλα πινά ποιάωτα λέγεί καθ' έαυτώ μδν εντελή τλώ βοήθειαν μη παρίχροντα, τή δέ σδκ άλληλα κοιγώνια όβα διμαρφανή. άλλ' έδδξε τδ τον μη άφίεσαι.

Antonius.

Magistratus municipalis, hoc est στρατηγός, si ob creationem tutoris obligatus sit tutelæ periculo: eam tutelam cum aliis non computat, quemadmodum neque fideiussor tutoris, neque tutor honorarius. Qui vectigalia à ciuitatibus conduxerunt, à tutela non excusantur. Is qui plures causas excusationis allegare potest, quarum per se vnaquæque valida non est, quesitum est, an possit excusari? vt si neque septuaginta annorum est, neque tres tutelam habet, neque quinque liberos, neque alia ratione se excusare potest: attamen tutelam duas habet, liberos duos, annos sexaginta natus est aut eiusmodi alias causas se habere dicit, quæ per se quidem perfectū auxilium non ferunt, tamen si inter se coniungantur, non iniuste esse videātur: sed tamen placuit non excusari.

Vulgaris.

Si ciuitatis princeps, id est magistratus, incidete ei creatione, obnoxius fuerit periculo tutelæ: hanc non connumerabit aliis tutelis: quemadmodum nec fideiussores tutelæ: sed neque qui ob honorem tutores cōscripti sunt. Qui vectigalia cōduxit à ciuitatibus, non excusatur à cura. Qui iura multa poterit dicere, quorum vnumquodque per seipsum satis validum non est: an possit excusari, quæsitum est. puta septuaginta quis annorum non est, neque tres habet tutelam, sed neque quinque filios, aut aliquod aliud ius remissionis habet: nimirum duas tutelam & duos filios, & sexaginta annorum est: aut alia quædam talia dicit, per se ipsa quidem perfectum auxilium non præbentia, quæ tamen si inuicem coniuncta sint, iusta appareant. Sed visum est hunc non excusari.

Immunitas quæ eximit à publicis & ciuilibus muneribus, non liberat ab onere tutelæ. hoc dicit.

Ο λαβών, ή έχων άλφτουρησίαν πολιτικών, ή δημοσίαν λειτουργιών, ουτος έπιτροπής σδκ άφειθήσει.

Antonius.

Qui accepit aut habet immunitatem ciuiliū aut publicorum munerum, is à tutela vacationem non habet.

Vulgaris.

Qui accepit vel habet immunitatem ciuiliū vel publicorum munerum, hic à tutela vel cura non excusabitur.

dignitatem temporalem debet habere: vt Cod. de Iudæ. l. fin. licet olim cōtra: vt infra de decul. l. generaliter. §. fina. Accursius.

Ratiocinatio . computabat introitus & exitus ciuitatis: vt & calculator generaliter.

Eorum . scilicet senatorum, si non habes in textu. idem si vxorum.

Senatorum . qui sunt patroni: vt infra eodem l. cum ex oratione. in fi. & C. eodem. l. nec senatorum.

Creatione . qui creauit alicui aliquem in tutorem. & facit. s. de ritu nup. l. si quis tutor. §. j. sed contra supra cod. l. tria. Solu. vt ibi.

A cura . secus e contra: vt. C. ne tu. vel cura. vec. con. l. j. Accur.

Excusari . vt. C. qui nu. tu. l. fina. Sed contra supra eo. l. ij. §. amplius. Solu. vt ibi. & facit ad hoc illa. l. in princ. & §. remittit. Accursius.

Coniuncta . aliàs in communionem. aliàs deest illud, in communionem. Accursius.

Sint . id est si isti erunt socij, ponentur simul: & inducent excusationem. Accursius.

Excusabitur . innuit hic quod tutela non sit publicū munus vel ciuile. & sic est contra. in situ. eod. in prin. & j. c. l. non tantum. §. eos. vbi dicit quod est publicū. Item est ciuile: vt. s. eod. l. athletæ. §. tutela. Solutio. hic generalis remissio fauore pupillorum pertinet ad ea quæ sunt publica auctoritate & vtilitate tantum: sed hoc vtilitate priuatum. pro quo est. j. eod. l. nō tantum. §. non omnia.

αρχων. i. strategus, mallem vertere.

No. singula quæ non profunt, nec vnita inuāt. Bart. istā hic discutit, cōtrariū tenet Spec. in tit. de instru. edit. §. 7. vide Bal. dicentē quod verbū singulus, la, lum: habet vim specialis dinumerationis, improprie tamen & hoc in. l. Stichū. §. stipulatio. j. de verb. obligatio.

Novis.

Handwritten notes in the right margin, including 'puel', 'aut', 'fz', 'take', 'me', 'accor', 'puel', 'take', 'I puyoluy', 'desoboy', 'Hoculm'.



**a** *Depositionibus*. scilicet testium: quia res inter alios &c. Item & quia posset esse verum quod primò probauit: scilicet de numero liberorum: sed modò aliqui decesserunt.

**b** *Non propter hoc*. vt instit. eo. §. non esse. & ar. instit. de heredi. insti. §. fin. Accursius.

**c** *Est autem*. facit supra eodem l. tria onera. & institut. eo. §. item tria onera.

**d** *Quando*. aliàs quando: & aliàs quòdoque. & tunc dic, id est aliquando.

**e** *Filij sui*. cuius est legitimus tutor: vt institut. de legi. pa. tute.

**f** *Cautio*. id est cautela. aliàs creatio: aliàs cautio.

**g** *Constitutio*. quæ sequitur: quam & quidam habet pro vltima superioris tit. sed superflueret altera.

**h** *Quamuis*. aliàs est lex, aliàs. §. imperator Hadrianus Britasio Pollioni legato Lugdu. Isidorus Marcus quamuis &c. & ita in libro domini Azo.

**i** *Clementis*. proprium nomen patris pupillorum. & dic, compellantur captis pignoris: vt institut. de satisfda. tut. §. penult. vel multa indicta: vt. §. si quis ius dicent. l. j. in princi. vel denegando eis iurisdictionem: vt. §. ex quib. cau. maio. l. sed & si per prætor. §. ait prætor.

**Gaius**.] **C A S V S.**  
**G**aius dedit tutorem filio suo Nigidium: & dixit, volo quòd idem sit curator eiusdem mei filij. quæ constitutio curatoris in testamèto nihil valet nisi confirmetur. cum ergo confirmatur: tunc est ei excusatio necessaria, & non ante. Viuianus.

**k** *A curatione*. nõ à tutela: vt. C. de testa. tute. l. si tibi pater.

**l** *Appellationem*. sic supra eo. l. scire oportet. in princi.

**m** *se excusare*. ob hoc ipsum quòd tutor fuit, nisi esset libertus: vt. C. eo. l. libertos. Accursius.

**n** *Confirmatus*. id est tempore confirmacionis: vt infra eo. iuris peritos. in fin. nam si pateatur se confirmari non resistendo, tacite videtur renuntiasse excusationi: vt argumen. su-

**Nouis tutelis delatis, nouis est vtendum allegationibus: nec sufficit semel excusatum fuisse. hoc dicit.**

Ὁ ἀπολυθεὶς ἐπιτροπῆς, ἢ κούρατωρίας, οὐ πάντως τοῖς ὑπομνήμασι πρὸς ἀφῆσιν ἐτέρας χειροτονίας χρῆσεται, ἐὰν μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ δίχρημα ἀφῆσεως. ὁ φάσκων ἑαυτὸν ἀνωγειν εἶναι τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μητρὶ τῶ ὀρφανῶ, ἢ ἀφῆσιν ἀφῆσεται.

Antonius.

Qui tutela aut cura liberatus est, non semper eisdem actis vtetur ad excusationem alterius, nisi maneant causæ excusationis. Is qui se ignotum esse dicit patri aut matri pupilli, ea de causa liberandus non est.

Vulgaris.

Qui absolutus est à tutela vel cura, non omnino depositionibus<sup>a</sup> apud acta ad remissionem alterius tutelæ vel curationis vtetur. Si non extiterint ei iura remissionis, qui dixerit se ipsum ignotum esse patri vel matri pupilli, nõ propter<sup>b</sup> hoc excusabitur.

**Qui affectauerit supra tres tutelas, non vtetur beneficio excusationis: pauper autem in tutela repertus, præsumitur eam affectasse. h. d.**

Ἐστὶ ὅτε καὶ ὁ πρὸς ἕχρον ἐπιτροπῆς ἢ κούρατωρίας, οὐκ ἔχει δίχρημα ἀφῆσεως, οἷον ἐὰν τις ἐπιτηδεύσῃ ἀναδέξασθαι. ἢ δὲ καὶ ὁ μετρίου γένους ἐπίτροπος ἐπιτηδεύσῃ δουλεῖ.

Antonius.

Interdum etiam is qui tres tutelas habet aut tres curas, non habet iustam causam excusationis, vt puta si quis vt tutor fieret, affectauerit: atq; is qui pauper est tutor affectasse videtur.

Vulgaris.

Est autem<sup>c</sup> quòdo<sup>d</sup> & qui tres habet tutelas vel curas, non habet ius remissionis: puta si quis affectauerit suscipere. Iã autem & tutor qui modici patrimonij factus est, affectasse videtur.]

**Gerens tutelam sui emancipati filij, habet annumerare hanc sufficenter aliis duabus tutelis. h. d.**

Vlpianus libro singulari de excusationibus ita scribit. Si quis inter tres tutelas emancipati filij sui<sup>e</sup> tutelam administret: an ei hæc in numerum procedit, scio dubitatū. Inuenio tamen rescriptū, emancipatæ filiæ tutelam numerari inter onera oportere.

Ἐὰν τις χειροτονθῇ ἐπίτροπος ἢ κούρατωρ τῷ πατρὶ ἢ μητρὶ, εἴτα ὁ πατήρ μὴ βούλοιο ὑπὲρ αὐτοῦ ἀφῆ-

λίξασθαι, ἐκέλευσαν οἱ νόμοι καὶ αὐτὸν τὸν πατέρα χειροτονεῖσθαι ἐπίτροπον, ὡς μηδενὶ πρόσω διακρουεῖν τὸ ἐπὶ τῇ ἐπιτροπῇ ἀφῆσιν, ὡς δηλοῖ τὸ θεῖον Ἀδριανῶ ἀφῆσιν.

Antonius.

Si quis creatus est tutor cum in patris potestate esset, neque pater velit pro eo cauere, iubent leges etiam patrem tutorem creari, ne villo modo tutelæ cautio differatur, vt ex D. Hadriani constitutione constat.

Vulgaris.

Si quis creabitur tutor existens in patris potestate, deinde pater noluerit pro eo cauere: iusserunt leges & ipsum patrem creari tutorem, vt nullo modo impediatur tutelæ cautio: vt ostendit D. Hadriani constitutio.<sup>g</sup>]

**Filius familias potest esse tutor: & si pater nolit pro eo satisfacere vt tutela liberetur, cogentur ambo & pater & filius onus tutelæ subire. h. d.**

Imperator<sup>\*</sup> Hadrianus Bitrasio Pollioni legato Lygdonensi. Si Clodius Macer, quamuis<sup>h</sup> filius familias sit, idoneus tutor esse videbitur: pater autem eius idcirco cauere non vult, vt filium suum tutela eximat, & in hoc artificio perseuerauerit: existimo te huic fraudi rectè occurrurum, vt & filius & ipse ad tutelam liberorum Clementis<sup>i</sup> gerendam compellantur.

**Si tutor vel curator datus inutiliter confirmari se permiserit: nõ poterit postea se excusare. h. d.**

XVI. IDEM libro secundo Responsorum.

**G**aius testamento Nigidium filio suo tutorem dedit, eundemque vsque ad vicensimum quintum annum curatorem constituit. Quæro, cum liceat Nigidio à curatione<sup>k</sup> etiam citra appellationem<sup>l</sup> se excusare, <sup>m</sup> ex qua die tempora quæ in excusationibus obseruanda diuus Marcus statuit, computanda sunt: vtrum ex die aperti testamenti, an ex quo ad negotia gerenda vocatur, id est post quartūdecimum annum impletum. Modestinus respondit, excusationem à cura tunc necessariam esse, cum decreto prætoris seu præsidis confirmatus<sup>n</sup> curator fuerit.

**Tutor pupilli qui proximus est pubertati, non habet excusationem illius occasione tutelæ. hoc dicit.**

XVII. CALLISTRATUS libro quarto. de Cognitionibus.

**N**on tantum magnitudo patrimoniorum ineunda<sup>o</sup> est susceptorum trium tutelarum, quæq; suscipienda<sup>p</sup> est: sed etiam ætas pupillorum consideranda est. nam si priorum pupillorum ætas prope pubertatem sit, ita vt tantummodo semenstre tempus<sup>q</sup> reliquum fuerit, aut eorum quorum suscipere tutelam cogitur: non dabitur excusatio. idq; principalibus constitutionibus cauetur.

pra eodem l. spadonem §. j. & sic intellige Cod. de confir. tut. l. j. & facit infra eo. l. penult. §. procedit. & s. de administr. tuto. l. qui negotiationem. §. testamèto. & institut. eo. §. qui tutelam. Accursius.

**Non tantum.**] **C A S V S.** Dicitum est supra. l. iij. quòd tria onera tutelarum dāt excusationem à quarta. hæc l. ponit exemplū qualiter debet intelligi onus. [I L I E N S I B V S.] Ilienses habent excusationem à tutelis illorum qui non sunt Ilienses. Secundò dicit quòd illi qui sunt in corporibus, habent excusationem à tutelis illorum qui non sunt de corpore. & hoc intelligas si specialiter habent immunitatem concessam, non autem si generaliter. Tertio dicit quòd illi qui funguntur ædilitate, non habent excusationem à tutelis. illi autem qui habent honorem cum administratione, bene excusantur à tutelis eis de nouo delatis: non autem à veteribus. Item domini nauium nõ habent excusationem: nec inquilini habent excusationem à tutelis filiorum illorum qui sunt in eadem conditione: ab aliis autem sic. Viuianus.

**o** *Ineunda*. aliàs intuenda. Accursius.

**p** *Suscipienda*. id est quā magnitudo patrimonij eius tutelæ quæ suscipienda est: vt infra eodē l. si is qui tres. §. finali. Accursius.

**q** *semenstre tempus*. id est

\* Perperam hic § in vul. edit. postius fuerat in fine præcedētis tit.







eodem. si vt allegas. & C. de administr. tutorum. l. cum quidam. & supra de testamen. tute. l. idem fiet.

**a** *Controversia.* vt instit. eod. §. item propter. Idem si erat quæstio status: vt supra eodem. l. athletæ. §. amplius.

**b** *Non probauerit.* tamen bene omnes coram iudice nominauit. & sic non ob. supra eod. l. scire. §. scire. Vel loquitur ibi quando post tempora statuta volebat q̄ omiserat nominare vel probare: & tunc nō licet ei: secus si intra tempora: vt h̄c habes. Azo. Item argu. contra supra de iudiciis. l. sed & si susceperit. Sed ibi dilatoria: h̄c peremptoria. Itē facit infra de excep. l. nemo. & institu. eod. §. qui autem. Accursius.

**c** *Licet datus.* simpliciter. & sic datus à iudice, vel testatore. sed si determinetur patrimoniu ad quod datur, refert detur à iudice, vel à testatore: vt not. supra eodem. l. non solum. §. & qui testamento. & §. diuus.

**d** *Datus est.* scilicet secundario. nā principaliter personæ. vel dic datus est, id est dari videtur: vt supr. de testa. tu. l. quia. & insti. eod. §. datus. & qui da. tuto. possi. §. certè.

**e** *Lapidem.* id est miliarium. sic ponitur. §. de offic. præf. vrb. l. j. §. in initio. & institu. eod. §. qui autem. Accursius.

**f** *Nec senatores.* qui possunt dari filiis aliorum senatorum, vel inferioris dignitatis: vt supra eodem. l. spadonem. §. scire.

**g** *Tutor datur.* hæc sunt contra. C. qui pe. tu. l. cū iure. & supra de test. tu. l. idem fiet. & institu. de cura. §. interdum. Solu. ibi sufficiebat primus: h̄c non. Vel dic h̄c speciale: vt & aliàs not. C. in qui. casu. tu. ha. l. propter. Item facit infra de cens. l. forma. & de verborum signific. l. pupillus. §. territorium. Accursius.

**h** *Geometra.* id est mensuratores terræ: vt Baldonius.

**i** *Donec curam.* sic instit. eo. §. item diuus. & C. eo. l. exactores.

**k** *Non habere.* aliàs est habere, sine nō: & tunc dic q̄ iam cœperat administrare: aliàs nō haberet excusationē: vt. §. eo. non tantum. §. vacare. Alij habēt, non habere, & tunc nō inceperat. Vel dic etiam si cœperat, nō habet magistratus municipij: licet aliud sit in magistratu ciuitatis: vt. §. eo. l. athletæ. §. remittitur. Sed arg. cōtra supra si quis cau. l. ij. §. si quis municipalis. **ADDITIO.** Dic secundū Bart. h̄c quod ibi excusatur à priuato onere: h̄c nō excusatur à publico onere pupillorū fauore. Vel dic q̄ ibi erat iusta causa impedimēti: h̄c non est iusta causa administrationis recuperadæ: quia nihilominus potest administrare, secundū And. de Pisis. Vel dic q̄ illud ibi vt excusetur à pœna: h̄c nō excusatur à tutela, secundū Dynū.

**l** *Si in castris.* Miles fuit datus tutor à iudice sub quo erat, filio cō-

parte eorum controuersia<sup>2</sup> fit.

Qui se vult excusare, si plures habeat excusationes, & de quibusdā non probauerit: **b** aliis vti intra tempora non prohibetur.

**Datus tutor simpliciter à iudice vel testatore, non cogitur gerere tutelam bonorum quæ sunt ultra centum miliaria: nisi essent in eadem prouincia. h. d.**

Licet datus<sup>c</sup> tutor, ad vniuersum patrimonium datus est: **d** tamen excusare se potest, ne ultra centesimum lapidem<sup>e</sup> tutelam gerat: nisi in eadem prouincia pupilli patrimonium sit. & ideo illarum rerum dabunt tutores in prouincia præfides eius. Nec senatores<sup>f</sup> ultra centesimum lapidem vrbis tutelam gerere coguntur. Habenti ergo tutorem tutor datur: **g** sed aliarū rerum, non earundem datur.

**A tutela seu cura terræ mensores excusationem non habēt: sed secus in procuratore præcipis durante eius officio est seruandum. hoc dicit. Nico. de Neapo.**

**XXII. SCAEVOLA libro primo Regularum.**

**G**eometra<sup>h</sup> à tutelis non vacant. hi verò quib<sup>9</sup> princeps curam alicuius rei iniunxit, **i** excusantur à tutela donec curam **i** gerunt.

**Magistratus in municipio non excusat: secus in ciuitate. h. d.**

**XXIII. VLPPIANVS libro secundo Responsorum.**

militonis. tenet datio ratione dantis: quia iurisdictionem habebat in istum & ratione dati: vt arg. §. e. l. non tantum. §. si. cum similibus, & dans & datus merebāt stipendia in castris. Si autē ab alio non iudice suo, & alij esset datus: non teneret ratione dantis, nec ratione dati: etiā si velit dare miles. neq; habet necesse se excusare: sed ipso iure non tenet datio: vt institu. eod. §. idem & in milite. & ita improprie h̄c dicit excusationem: vt & aliàs institu. eod. §. penultimo.

**P**ropter magistratum quem in municipio quis erat administraturus, tutelę excusationem non habere<sup>k</sup> respondi.

**Sententia à nō suo iudice lata, non tenet. hoc dicit.**

Si in castris<sup>l</sup> merētes nō ab eo tutores dentur, qui in castris merebat, excusationem habere respondi.

**Qui fideicommissariam libertatem consecutus est, potest si quas excusationes habuerit, eis vt aduersus pupillū patroni. h. d.**

**XXIIII. PAPIANVS libro vndecimo Quæstionum.**

**N**equaquam credendum est ei priuilegium excusationis ablatum, **m** cui fideicommissaria libertas soluta est. Nam in toto ferē<sup>n</sup> iure manumissor eiusmodi nihil iuris vt patronus aduersus liberti personam cōsequitur, excepto<sup>o</sup> quod in ius vocare patronū iniussu prætoris nō debet.

**XXV. VLPPIANVS libro secundo de Officio proconsulis.**

**E**xcusare se tutor per libellos<sup>p</sup> non poterit.

**XXVI. PAVLVS libro singulari de Excusationibus.**

**M**ensores<sup>q</sup> frumētarios habere ius excusationis apparet ex rescripto diuorum Marci & Commodi: quod rescripserunt præfecto annonæ. **†**

**XXVII. MARCIANVS libro quinto Regularum.**

potest autem. Sed non ob. quia ibi dicit quod veniens ipsemet ad iudicem offeret libellum excusationem continentem. Vel dic id est non sufficeret dare libellum, nisi probet quæ ibi continentur. sic exponimus. C. de præ. mi. l. minorem. Vel potest dici quod per generalem procuratorem non potest: per specialem sic: vt supra de mino. l. illud. §. si talis. Sed tūc est arg. contra. §. de adm. ru. l. si duo. & facit supra de adop. l. post mortem. §. fin. Sed argu. contra. §. de ma. vin. l. etiam. §. absens. Acc. **ADDITIO.** Dic quod ibi loquitur in procuratore: h̄c secundum verum intellectum loquitur in iudice delegato, secundum Bart.

**q** **M**ensores. aliàs censores. sed mēsores in lib. domini Azo. qui sunt in ciuitate Ro. secus fortè si in prouincia: vt infra de vac. mu. l. his oneribus. §. corpus. & intellige mēsores, id est qui habent curam metiendi vel mensurandi frumentum. Præponuntur enim quandoq; ad hoc vel tempore ad dilatatam, vel tempore expeditionis, vel simili de causa: vt supra de cōpen. ob negotiū. & dixi supra eod. l. sed & reprobari §. de philosophis. in fi. §. & facit ad hoc supra eodem. l. geometra. j. respon. & C. eod. l. exactores.

**l** **E**gatarius. **†** **CASVS.** Titium dedi tutorem filio meo: & vt bene administraret, reliqui ei centum: & rogavi eum quod dicta. c. restituat Mæuio. ipse postea excusauit se à tutela. nunquid amitter legatum? Et certè nō: quia nō debet remanere penes eum etiam si se non excuset. secus si non esset rogatus alij restituere: quia tunc bene amitteret, nisi esset filius testatoris hic tutor. & hoc dicit primus. §. le. seq. huic autem tutori alij rogato restituere est similis

Vide Anto. Aug. li. i. c. 3. & ad. l. 4. & r. §. eod. vbi ait perperā quosdā affir matiūē hūc locū legere.

† Libellū h̄c accipe pro scheda sup plicatoria, qua in signi ficatione sumitur in l. nec quicquā §. vbi decretū. §. de offi. proconf. vt ibidem annotauit Bu. Vulgus Re questam vocat. Porro cum tutoris excusatio causæ cognitiōē desideret: nō potest per libellum expediri. l. nec quicquā. §. vbi decretū. † Multa præter hoc excusationis priuilegium ab eodē imperatore cōstituta refert Iulius Capitolinus: quibus omni rei frumētaria grauitèr prouidit.

Mensores qui dicantur.

\* Flo. iunxit



est similis ille cui datum est legatum sine onere tutelæ, & rogatus est alij legatum restituere. nam si accuset testamentum falsum, & non obtineat: non amittet propter hoc legatum: quia non debet remanere penes eum. secus si non esset alij rogatus restituere: quia tunc amitteret, & haberet fiscus: vt. C. de iis qui. vt indig. l. alia. Principium autem l. sequē.

dicit quod si tutor acquirat de nouo aliquā excusationem postquā tutor petitus est, nihil ei prodest. Vltimus. §. l. consequen. dicit quod si tutor est datus in exilium ad tempus, curator interim loco ei datur: vnde ipse non excusatur in totum. Sed quid si in exilium perpetuū datus sit? de nouo tutor creatus bene excusatur. Ex prædictis apparet quod si vnus de tutoribus sit in exilium datus, siue perpetuū, siue ad tempus, & contutorem suum malè gerentem interim non facit suspectum, veniam habet vt non teneatur de mala contutoris administratione. hoc dicit vsque ad l. iurisperitos. Viuianus.

**a** Legatarius. datus in testamento tutor.

**b** Rogatus. sed vbi non esset rogatus restituere alij, remaneret apud pupillum: vt. C. de leg. l. penult. in fine. Sed in eo qui dixit falsum, & succubuit, datur fiscus: vt C. de iis qui. vt indig. l. aliam.

**c** Nec obtinuit. id est, succubuit, & contrariam sententiam reportauit: vt supra de inoffic. testa. l. Papinianus. §. meminisse. & dic. l. alia. & facit supra de testa. tutelam. in principio. & infra. l. proximi. §. j. & infra si quis ali. testa. pro. l. j. §. si dominus. & infra de bo. lib. l. in feruitute. §. si quis. & infra de contra tabu. l. iij. Accursius.

**d** Tutor. Ante decreti diē. id est antequā decerneretur esse tutor: & an cōpeteret ei excusatio, vel non. Azo. & facit supra de iurisdic. omn. iudi. l. cum quedam. & de iudi. l. si quis postquam. Sed argumen. contra supra si quis cau. l. qui autem. & s. eo. spadonem. §. si autem. & l. non tantum. §. vacare. & j. de vac. mune. l. his oneribus. §. auctis. & l. prætor. §. si post.

**e** Remuneranda. non ita si aliās relicturus erat, vel expressit se velle dare etiam si tutelam non administraret: vt infra eod. Nescennius. §. si. & l. seq. idem si non remansit per eum quo minus esset tutor: vt infra de leg. ij. l. cum filius. §. variis. & C. de leg. l. armate. & l. si legatarius. & supra eo. l. proximi. & supra de testa. tutelam. & infra de leg. j. l. etiam.

**f** Iudicium. puta institutionē de se factā in media hereditate. sic. j. eo. l. amicissimos. ij. respon. Et sic no. de tāquam quod dixi supra de adop. l. si pater. §. qui duos. & facit supra qui petant tuto. l. si. §. fin.

**g** Tempus. hīc ad tempus: sed in. l. seq. in perpetuum. vnde hīc non excusatur: sed curator datus ibi excusatur, & datur alius tutor à iudice: vt. s. de test. tutelam. l. si quis sub conditione. §. j.

**h** Lanē. Tutor. id est, iam constitutus, id est, qui iam erat creatus tutor antequam daretur in exilium, vel posset intelligi in exilio existens, datus est tutor. H.

ff. Infort.

**i** Datus est. scilicet in exilium.

**k** Facilius. id est facile. q. d. si se non excusat, nunquid debet contutorem qui domi remansit, de suspecto accusare: dicit quod non: tū quia ignorat eum malè gerere: tum quia nō potest: alioquin aliud esset: vt. C. de diui. tu. l. ij. Sed nunquid potuit per procuratorem: vt

supra de mino. l. Papi-  
nianus libro. ij. Respō.  
reliquit, sed mortuū est:  
vt. s. ex quib. cau. ma. l.  
nec non. Vel vt verius  
dicam, non potest fieri  
hæc accusatio suspecti  
per procuratorem: quia  
causa quodāmodo est  
criminalis & infamis:  
sed ad defendēdū quā-  
doque conceditur ali-  
cui habere procurato-  
rem: vt. s. de procura. l.  
non solum. §. fina. Alij  
quod hoc casu nō erat  
tutor ille qui erat in exi-  
lium datus. & contuto-  
rem exponit, id est, tu-  
torem. vel est fortè vel  
mater vel agnatus: cui  
parcitur in hereditate  
impuberis. quā aliās p-  
deret: vt. C. de admini.  
tuto. l. si. Accursius.

**Qui nō habet limitatum tem-  
pus, intelligitur in perpetuū. h. d.**

xxx. PAPINIANVS libro  
quinto Responsorum.

**I**urisperitos. qui tutelam gere-  
re cōeperint, in consilium prin-  
cipum adsumptos, optimi maxi-  
mique principes nostri cōstitue-  
runt excusandos: quoniam cir-  
ca latus eorum agerent, & honor  
delatus finem certi temporis ac  
loci non haberet. m

**Qui vnus pupilli suscepit tu-  
telam habitus domicilium in a-  
lia prouincia, bona quoque in a-  
lia prouincia: non videbitur duas  
habere tutelam. hoc dicit.**

Cum oriundus n ex prouincia,  
Romę domicilium haberet: eius-  
dem curator decreto præsidis o  
ac prætoris cōstitutus, rerum ad-  
ministrationem vtrubique susce-  
pit. Placuit eum duas curationes  
administrare non videri: p quod  
videlicet vnus duo patrimonia  
non viderentur. q.

**Qui habet excusationes à tu-  
tela: non cogitur subire tutelam  
fratris. Item libertus potest se ex-  
cusare, si habet excusationes: etiā  
si tutor detur à patrono in testa-  
mento. hoc dicit.**

**Qui priuilegio subnixus est,  
fratris r curationem suscipere  
non cogitur. Patronus impuberi  
liberto quosdam ex libertis tu-  
tores aut curatores testamento  
dedit. Quamuis eos idoneos esse  
constet: nihilo minus iure publi-**

tres: vt. s. eo. tria. certè prima cura non cōputatur nisi p vna: & ideo  
non excusatur ab vltima. Tertio dicit, Si aliquis habet immunitatē  
à tutelam, etiā fratris sui curationē suscipere non cogitur. Quarto di-  
cit, Liberto meo impuberi dedi tutorem aliu meū libertū: & non va-  
let datio: quia sum extraneus. Vnde prætor vult eum confirmare.  
certè ab hac cōfirmatione habet excusationem libertus. Viuianus.

**l** Excusandos. vt & C. eo. l. si. & supra de mino. l. verum. §. ex facto.  
& supra eo. l. geometræ. Accursius.

**m** Non haberet. q. d. Nescimus quantum tenebit eum: nam sine li-  
centia recedere non debet: vt. C. de decu. l. si quis. & ita non cura-  
tor, sed tutor ei dabitur, isto perpetuū excusato.

**n** Cum oriundus. scilicet pupillus.

**o** Præsidis. ideo de vtroque, quia alter in alterius præsidatu nō pos-  
set dare: vt no. s. eod. l. non solum. §. & qui in testamento. & facit. s.  
eo. l. propter. §. licet.

**p** Non videri. hoc prodest scire propter id quod habes. s. eo. l. ij. §.  
amplius. Accursius.

**q** Non viderentur. ar. contra. j. de mili. testa. si. certarum. §. Iulianus.

**ADDITIO.** Dic quod ibi loquitur in milite: quia potest habere  
bona duplici iure: hīc in pagano: in quo secus est secundum Bar. hīc.

**r** Fratris. subaudi etiam sic in patre: vt. j. eo. l. amicissimos. §. si. & fa-  
cit. C. eo. l. voluntariē. secus in liberto: vt. C. eo. l. libertos.

K

† Limitabis  
per hūc tex.  
in l. i. l. se-  
quen. text.  
in. l. si sine  
herede. §. tu-  
tores duo.

† Facit hæc  
l. secundum  
quod dicit  
hic Bart. in  
ar. quod of-  
ficialis ad  
beneplacitū  
principis di-  
citur perpet-  
uus. de quo  
per Iaco.  
Rebu. in. l.  
curiales. C.  
de decurio.  
lib. 10.



**Excusari.** si quam haberet excusationem. & facit supra de testa. tu. l. quaro. §. si. & de confir. tu. l. iij.

**Ne decreto.** q. d. cum ventum fuerit ad decretum confirmationis: ante non est opus excusatione: vt. C. de test. tu. l. j. & .s. eo. l. Gaius. & l. si. §. hoc de his. Et no. hic quod ante confirmationem se excusat. & sic intellige dictam. l. Gaius.

**Si is.] CASVS.** Triū pupillorum tutelam administrabam: postea fui datus tutor duobus aliis pupillis diuersis temporibus: vnde poteram me excusare ab vltimis duabus tutelis. prius autem quam me excusarem super eis, vnus ex tribus pupillis prioribus decessit: & ita priores tutelae non remanserunt nisi duae. quæritur, vtrū habeam necesse subire vnam de duabus vltimis tutelis, illam scilicet quæ fuit prior quam alia? Et dicitur quod sic. & est ratio: quia illa tutela quæ erat quarta ante mortem dicti pupilli, succedit loco tertiæ finitæ per pupilli mortem. sed à tertia nondum finita non poteram me excusare: ergo nec ab ea quæ succedit in eius locum. Item est alia ratio: quia si aliquis habet tres tutelam, & eligatur ad quartam ipso iure est tutor in quarta: licet competat ei ab ea excusatio, si est ipso iure tutor in quarta, & quarta cæpit esse tertia antequam excusetur à dicta quarta. ergo non est dubium quod tenetur eam quartam subire. Sed oppo-

† totū hoc, qui potuit excusari: in quibusdam exem. non habetur.

\* poterit.

co poterunt excusari, ne decreto confirmetur.

**Ex duabus tutelis testamentariis vel dativis tres tutelam habenti delatas ante excusationem: ex tribus vna finita, statim tenetur ad aliam quæ loco tertiæ subrogatur. A quinta verò quæ loco quartæ succedit, intra tempus legitimum excusatur: aliàs gestionis periculum sustinebit: postea verò ipsam retinet. Nico. de Neapo.**

XXXI. PAVLVS libro sexto  
Questionum.

**Si is qui tres tutelam administrabat, duobus pupillis diuersis decretis datus est, qui potuit excusari: & prius quam causas excusationis allegaret, vnus ex pupillis quorum iam tutelam administrabat, decessit: vbi desiit ei competere excusatio, statim tenuit eum prius decretum, quasi in locum tertiæ tutelæ quarta subroganda nam ipso iure tutor est & antè quàm excusetur. Potuit ergo tutela eius qui nunc quarto loco inuenitur, excusari: sed cum non sit excusatus, necessariò subeundum est onus illius quoque tutelæ. Nec me mouet quod dicat ali-**

neatur, tenetur tamen reddere rationem: ergo debet computari in numero trium tutelarum. sed non est ita: quia finita erat prima, & abinde non sustinet periculum cessationis. si autem non esset finita administratio, esset contra.

**k** *Eo pertinet.* scilicet hoc considerare.

**l** *Cessationis.* quia administratio non sit finita.

**m** *Imputandam.* ad excusationem.

**n** *Idem euenire potest.* quod supra dictum est.

**o** *Hereditatis.* vt. s. de test. tu. l. tutores. & l. si nemo. & l. si hereditatis. in prin. & l. tutor datus. in prin. & l. si quis sub conditione. Acc.

**p** *Illam quoque.* proponit & aliam eam circa prædicta.

**q** *Diximus.* l. duarum tutelarum delatarum diuersis temporibus.

**r** *Tertia & quarta.* alicui habenti duas delata est tertia & quarta.

**s** *Detentus sit.* quia non excusauit se intra tempora constituta: & sic fortè iussus est administrare.

**t** *Iussus.* id est ex quo lapsus est tempus excusationis: quia in ea habebat excusationem quam proficere potuit: vt not. s. de admitt. l. quidam. §. ex quo. Accursius.

**u** *Illius.* scilicet tertiæ.

**x** *Ex quo datus.* i. ex quo scit se datum: vt. C. de admini. tut. l. & si scisses. id est non expectatis quinquaginta diebus, cum nullam haberet excusationem: vt plenè no. s. de admitt. tuto. l. j. in prin. & l. ita autem. §. si. & l. qui iussus. & l. tutor vel curator. & sic non est contra C. eo. l. quinquaginta. Accursius.

**y** *Eum.* quidam non habent hinc. §. sed habent, & eum & c. sed melius est cum. §.

**z** *Qui pupillum.* & ita non habet nisi duas.

**a** *Ceterum.* pro certè. vel, dixi à quarta excusandum, sed certè imò est à secunda quādoq; vt hinc, & s. e. l. nō tātūm. & quandoq; nec à quarta: vt. s. eo. l. spadonem. §. est autem. & insti. eo. §. itē tria onera.

**b** *Crediderit.* accipe vt pro pluribus cedat.

**c** *Neque igitur.* facit. s. l. tria. & l. diximus. §. si.

**d** *Confortes.* id est quibus idem patrimonium vel hereditas communiter obuenerit. nam fors etiā patrimonium significat, teste Sexto Pompeio

nita vna de tribus. sed quādoq; est quod nō debeo detineri in secunda tutela, nedū in quarta: veluti si vna tutela quam administro est nimis negotiosa. & hoc potest euenire in pluribus fratribus vel non fratribus commune patrimonium habentibus. licet enim nō computetur pro pluribus tutelis eorum tutela, potest tamē esse ita negotiosa, q̄ loco plurium tutelarū est. si autē duo fratres diuisum patrimonium habeant, & ego sim eorum tutor, duas tutelam habere videor. vnde si habeam aliam, à quarta excusari possum. Viuianus.

\* hoc non

quis hoc ne exigi, an administraretur tutela. hoc enim eò pertinet, ne sit finita administratio. Ceterum si periculum sustineat cessationis, puto ei imputandam eam quoque tutelam. Idem euenire potest si duobus testamentis, cum haberet tres tutelam, tutor datus est: vbi non apertarum tabularum tempus inspicere debet, si quærat quæ prior delata sit tutela: sed aditæ hereditatis, vel conditionis existentis. Illa quoque erit differentia tutelarū de quibus diximus, si tertia & quarta sit delata, licet in quartam prius detentus sit: quod huius, id est quartæ, ex quo iussus est administrare: illius, ex quo datus est, periculum sustinet. Eum qui pupillū bonis paternis abstinerat, detinendum in quarta tutela existimauimus, quasi deposita illa. Ceterum putarem rectè facturū prætorem, si etiam vnam tutelam sufficere crediderit, si tam diffusa, & negotiosa sit, vt pro pluribus cedat. Neque igitur fratres confortes plurium loco habendi sunt, neque non fratres, si idem patrimonium habent, & ratio ad-

neatur, tenetur tamen reddere rationem: ergo debet computari in numero trium tutelarum. sed non est ita: quia finita erat prima, & abinde non sustinet periculum cessationis. si autem non esset finita administratio, esset contra.

**c** *Duobus pupillis.* nō cōmune patrimonium habentibus: & ita erant duæ tutelæ: alioquin esset vna: vt. j. ea. l. in fi.

**d** *Administrabat.* s. antequam daretur duobus vltimis. Accursius.

**e** *vbi.* i. postquam.

**f** *Tenuit eum.* efficaciter, ita quod excusatio aliqua propter numerū triū tutelarū ei nō subuenit modò licet in principio subueniret excusatio: quia tenuit decretum nominationis, licet non efficaciter. & hoc est quod subiicit, nam ipso iure & c. & facit. j. eo. l. cum ex oratione.

**g** *Quarto loco.* prius autem erat in quinto.

**h** *Nec me mouet.* ad hæc, vel secundū Io. ad hoc.

**i** *Administratur.* subaudi, vel non: quia semper computaretur in numero trium tutelarum, cū adhuc teneatur reddere rationem. hic ergo licet administrare nō teneatur.

\* Halo. fratres & confortes, sed rectius Florētia sic legitur fratres confortes. Cont.



Pompeio Festo. Aliàs legitur in tex. fratres & forores. L. B.

**N**esennius. ] Hoc principium diuidas in tres partes. Primò ponitur thema: in quo themate ponit aliam quæstionem circa

præmissum thema. Secunda ibi, Et quidè. Tertia ibi, Et an aliquid. Itè secunda pars diuiditur in tres partes. Secunda ibi, Mater. **CASVS.** Mater filio instituto dedit tutore Titium, vel quidam extraneus, vel pater filio emâcipato: quæ dationes tutorum non valent: & eidem tutori legatum dederunt. ille tutor cum confirmaretur à prætorè, excusauit se: nunquid amittit legatum? Et certè sic, si ob hoc erat ei datum, vt administraret. si autem aliàs daturus esset testator, non amittit. & de hoc ponit vnum exemplum, quod in. l. proximi. corrigitur. dictum ergo fuit bonum, sed non exemplum. Quid si dedi legatum Titio, & postea iudex dedit eum tutorem filiis meis, & ipse se excusauit: nunquid amittit legatum? & certè non. Quid si non excusauit se, sed noluit administrare tutor in testamento datus cui legatum fuit? certè adhuc amittit legatum. & idem est si sit remotus suspectus. hoc dicit vsque ad. l. amicissimos. Viuianus.

**a** Paulo. salutè, & quæstionem hanc.

**b** Confirmatus. id est dum deberet confirmari. vel, id est confirmandus: quia non valuit datio: vt supra de confir. tut. l. j. & ij. & de testa. tute. l. pater.

**c** Datusque. i. dandus. & hic casus soluitur. j. in. l. ex his. Accursius.

**d** Respondi, qui. subaudi, ille. & respò. ad proximum.

**e** Confirmatus. id est confirmandus. & facit ad hanc. l. & sequentes quæ cõtinuantur cum ista. s. de testa. tut. l. qui tutelam. in princ. & C. de legi. tut. l. ab administratione. & l. pen. & j. de his qui. vt indig. l. v. s. amittere. & s. eod. l. legatarius. & l. tutor. s. j. & j. de leg. ij. l. cum filius. s. nõ iure. & de leg. j. l. etiam.

\* recusat onus quod testator relinquit, & ab eo quod petit, quodque idem & c.

\* Flo. tutela.

**f** Iudiciu. & ideo quia quasi ipse defunctus perfectè dedisse videtur.

**g** Idem in matris. nunc. respon. ad primam.

**h** Similis. nunc ad secundam. nam de matre ff. Infort.

ministrationis pariter reddenda sit. Et ex diuerso, fratrum \* diuiso patrimonio, duæ tutelæ sunt. Nõ enim (vt dixi) numerus pupillorum, sed difficultas rationũ conficiendarum & reddendarũ cõsideranda est.

**Qui tutor in testamento datus est, & ei legatum est in eodẽ testamento, perdit legatum si non vult subire onus tutelæ. idem dicendum est in testamento matris & extranei. hoc tamen locũ habet si legatum est tutori relictum ea contemplatione, vt tutelam subeat, aliàs secus. hoc dicit cum tribus legibus sequentibus.**

**XXXII. IDEM libro septimo Quæstionum.**

**N**esennius Apollinaris Iulio Paulo. \* Mater filium suum pupillum, vel quiuis alius extraneus extraneu æquè pupillũ scripsit heredẽ, & Titio legatũ dedit eumque eidẽ pupillo tutore adscripsit. Titius cõfirmatus **b** excusauit se à tutela. quæro, an legatũ amittat. Et quid si testamento quidem tutor non sit scriptus, legatum tamen acceperit, datũque **c** à prætorè tutor excuset se: an æquè repellendus sit à legato: & an aliquid interfit, si à patre vel emancipato pupillo tutor datus sit, vel puberi curator. Respondi, **Qui d** non iure datus vel tutor vel curator à patre cõfirmatus **c** à prætorè excusationis beneficio vt maluit, repellendus est à legato. **Idque & Scæuolę nostro placuit.** Nam & prætor qui eum confirmat tutorem, defuncti sequitur iudiciu. **f** Idem in matris **g** testamento dicendum est. Similis **h** est matri quiuis extraneus qui pupillum heredem instituit, eique & in tutore dando prospicere voluit: quales sunt alumni nostri. Rectè ergo placuit, eum qui recusat \* id quod testator relinquit: ab eo quod petit, quod idẽ dedit, **i** repelli debere. Non semper tamen existimo eum qui onus tutelæ recusauit, repellendũ à legato: sed ita demum, si legatum ei ideo adscriptum apparet, quod eidem tutelã filiorũ iniunxit: non quod alioquin daturus esset etiam sine tutela. \* **Idque apparere poterit, si posueris testamento legatum adscriptũ, codicillis verò postea factis tutore datum. in hoc enim legato potest dici non ideo ei relictum,**

& de extraneo & de patre quæsiuit. Accursius.

**i** Dedit. id est reliquit: vt. j. tit. j. l. j. in fi.

**k** Quia eum. hoc corrigitur. j. l. proximi. quæ huic continuatur.

quia eum **k** tutorem esse voluerit testator.

**XXXIII. IDEM libro vicesimo tertio Quæstionum.**

**S**ed hæc nimiu scrupulosa \* sunt, nec admittenda: nisi euidenter pater expresserit velle se dare etiam si tutelam non administrat. Semper enim legatum aut antecedit aut sequit tutelã.

**XXXIII. IDEM libro septimo Quæstionum.**

**E**x eis **l** \* apparet non esse his similem eum quem prætor **m** tutorem dedit, cum posset vti immunitate. hic enim nihil contra iudiciu fecit testatoris. nam **n** quem ille non dedit tutore, eum voluisse **†** tutelam administrare filij dicere non possumus.

**XXXV. IDEM libro vicesimo tertio Quæstionum.**

**Q**uid autem si se non excusauerit, **o** sed administrare noluerit, cõtētus \* quod ceteri **p** idonei essent: hic poterit conueniri, si ab illis res seruari non potuit. **q** \* Sed hoc **r** non quærendum est, sed contumacia punienda est eius qui quodammodo se excusauit. Multo magis quis dicere debet indignum iudicio patris, **r** qui vt suspectus remotus \* est **†** à tutela.

**Qui tutor datus est, & ei legatum est in testamento, postea in eodẽ testamento substitutus est: licet repudiado onus tutelæ perdat legatum, non tamen perdit ius substitutionis. hoc dicit.**

**XXXVI. IDEM libro nono Responsorum.**

**A**micissimos **u** quidem & fidelissimos **†** parentes liberis tutores eligere solere: & ideo ad suscipiendum onus tutelæ etiam honore legati eos prosequi. Sed cum proponatur is de quo quæritur, in testamento legatum meruisse, & idem pupillo substitutus: **x** non est verisimile hunc demum eum testatorem substituere voluisse, si & tutelam suscepisset: **y** & ideo eum de quo quæritur à legato quidem, si adhuc viueret pupillus, repellendum **z** fuisse, à substitutione autem non esse summouendum, **a** cum eo casu etiam suscepta tutela finiretur. **b** Lucius Titius ex tribus filiis incolumibus **†** vnum habet emancipatum eius ætatis vt curatores accipere debeat. Quæro, si idem

**E**x eis. quæ dixit in. l. Nesennius. ibi, nam & prætor & c. & facit infra de iis quibus vt indig. l. j. s. amittere. Accursius.

**m** Prætor. tantum, non pater. Accursius. \* Flo. quia & tut.

**n** Nam. non tenet contra iudiciu. nam & c.

**o** Vid autè. Non excusauerit. legatarius datus tutor à testatore. Accursius.

**p** Ceteri. tutores secum dati. Accursius.

**q** Non potuit. vt & C. de administra. tut. l. & si scisset. vnde videbatur non esse à legato repellendus.

**r** Sed hoc. s. quod potest conueniri in subsidium non est quærendum. vt scilicet non admittatur ad legatum: imò perdit vt subiicit.

**r** Iudicio patris. s. legato relicto sibi in iudicio patris. \* Sic Flor. in vet. autè scrupulosa.

**r** Remouendus est. ita malè gerit. aliàs remotus.

**r** Micissimos. ] **CASVS.** Quendam amicum meum fidelissimũ mihi tutorem dedi filio meo, & ei legatũ dedi: & si filius meus decederet, eum tutore ei substitui. certè si excuset te ab eius tutela, nihilominus habebit hereditatem ex substitutione mortuo pupillo. Secundo dicit: Habebã tres filios Romæ: & ita excusationem habebã à tutelis propter eos. vnus de his filiis erat adultus, & à me erat emâcipatus: vnde petiit me curatorem sibi dari: & ego excusabã me propter tres filios. certe nõ possum. Viuianus.

**u** Amicissimos. patres enim solent dare fideles amicos tutores filiis suis: & etiam legata eis relinquunt.

**x** Substitutus. in hereditate. Accursius.

**y** Suscepisset. & si excuset se à tutela, quæ substitutio euanescat.

**z** Repellendum. si excuset se à tutela, & summouendũ. eo quod excusat se à tutela. & dic, remouetur à legato, sed non à substitutione: vt. s. eo. l. tutor petitus. s. j. Accursius.

**a** Summouendũ. eo quod excusat se à tutela. & dic, remouetur à legato, sed non à substitutione: vt. s. eo. l. tutor petitus. s. j. Accursius.

**b** Finiretur. sic supra de usufructu. l. Titio. Accursius.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.

**†** Hinc præclare Cicer. Equè perfidiosum & nefarium esse censet fidei frange re. quæ cõtinnet vitam: & pupillũ fraudare, qui in tutelã peruenit: & lociũ fallere, qui se in negotio coniunxit. Cicer. in orat. pro Rosc. Comædo.



**a** Detur. id est, dari petatur. Accursius.

**b** Vti possit. id est, se excusare: quia tres habet liberos Romæ: vt instituitur. eod. in princ. & est arg. l. ista quod licet pater nanciscatur legitimam tutelam impuberis filij emancipati: vt insti. de legi. pa. tute. non idem sit in cura. Arg. contra in authen. vt ij qui ob. §. j. col. vj. verum hic loquitur eo casu cū excusationē habeat iustā: vnde videretur eū aliās vocari ad legitimā eius curam, sicut ad tutelam. Accursius.

**c** Tentauerit. sic. C. de libe. cau. l. cum affirmes. & infra de here. insti. l. quidam. §. penult.

**Q**ui testamento. ] **CASVS.** Ego habebā tres filios in ciuitate Romana: & ita excusat<sup>r</sup> à tutelā ppter eos: fui datus tutor cuidā pupillo. vnde corā iudice pposui vnā excusationē verā, & aliā falsam: scilicet qd̄ dicit<sup>r</sup> pupill<sup>r</sup> habebat patruū qui debebat esse su<sup>r</sup> tutor legitimus. vnde ego esse non possum. Iudex autem motus illa falsā allegatione, me absoluit. certē nihil valet mihi illa absolutio: quamuis habuerim vnā verā excusationem filiorū: vt dictum est. ego autē credens valere absolutionem, nihil administrāui. nunquid teneor periculo cessationis? & certē non, si credēs me absolutū propter meā veram excusationē, administrare cessāui: aliās teneor. Viuianus.

**d** Tres liberos. in ciuitate Romana: vt instituitur. eod. in princ. & hec erit bona & vera ratio.

**e** Habenti. id est, pupillo habenti. Hug.

**f** Datum. hæc falsā & non bona in hoc casu. nam quia tutorē habētī tutor dari non potest à iudice, quia legitima precedit datiū: vt. C. qui da. tu. pos. l. si sororis. nisi in casu: vt. §. de testa. tu. l. si quis sub cōditione. videbatur allegatio hæc valida: sed hic erat datus in testamento: & dic solenni vel etiam non solenni.

**g** Datus es. tutor.

**h** Excusatio. quia ipso iure nulla sit datio, igitur non habes necesse te excusare: vt. C. qui da. tut. pos. l. si sororis. & §. eod. l. scire oportet. §. hoc de his.

**i** Pronuntiationis. quia falsum de patruo allegauit, & sic non tenet ipso iure: vt instituitur. eod. §. si. Vel quia sub conditione falsa. si autem esset vera, tunc lata teneret: vt. j. quando appellan. sit. l. j. §. biduum.

**k** Item quero. dixit quod remanet tutor, sed an teneatur tutelæ si non gessit, distinguitur, vt subiicit, errore vel malitia.

**l** Vtilis. quæ solet dari in eum qui non gessit: vt supra de adm. tut. l. tutores. §. in eum.

**Q**uinquaginta. ] **CASVS.** Quinquaginta dies continui de quibus dictū est supra eod. scire. §. quinquaginta. dantur ad proponendas coram iudice excusationes: sed ad perueniendum ad sententiam super excusatione dantur quatuor menses continui computandi à tempore quo fuit nominatus tutor ille qui se excusat. Sed quid si per tutorem non remansit quin daretur sententia super excusatio. sua intra dictos quatuor menses continuos:

Titius pater petente eodē filio emancipato curator à prætorē detur, **a** an iure publico vti possit, **b** & nihilominus triū filiorū nomine vocationē postulare. Respōdi, præmiū quidē patri quod ppter numerum liberorū ei competit, denegari non oportere: sed cum filio suo curator petatur, contra naturales stimulos facit, si tali excusatiōe vtēdū esse tētauerit. \* **c**

**Insertio falsæ causæ reddit sententiam ipso iure nullam, fauore minoris. hoc dicit Dynus. Vel aliter: Si omittitur causa vera in pronuntiatione, & inseritur falsa sententia, nō tenet, fauore minoris. hoc dicit. Vel sic secundum Ray. Decretum iudicis iniustum seu nullum, tutorem testamētarium non excusat ab administratione: tamen cessante errore excusatur. secus si id per fraudem & malitiā omittitur. Nico. de Neapo.**

**XXXVII. SCÆVOLA libro secundo Responsorum.**

**Q**uis testamēto **t**utor datus fuerat, adito prætorē dixit se tres liberos **d** habere: adiecit præterea, habētī **e** patrum legitimū tutorē, se vitiosē tutorē datū. **f** prætor ita decreuit: *Si legitimū tutorē habētī, tutor datus es, §. non est tibi necessaria excusatio.* **h** Quæro, cum nemo patruus impuberi tutor esset, an nihilo min<sup>9</sup> tutor remāsit. Respōdi, secū dū ea quæ pponerētur, quāuis iustas excusationis causas haberet, nō tamē excusatū esse, ppter vitii pronuntiationis. **i** Itē quæro. **k** si adquireuisset sententiæ: an ob id quod nō gessit tutelam, vtilis **l** actio in hūc dari debeat. Respōdi, si erro-

sed stetit propter moram aduersarij sui qui ei contradicebat: nunquid adhuc poterit dari: certē sic. & hoc dicit cum. l. seq. Viuianus. **m** Quinquaginta dierum. hi currunt ex quo sciunt se tutores datos: vt. C. eo. l. quinquaginta. & conditio extitit, si sub cōditione est datus, & adita sit hereditas, si in testamento sit datus: vt infra eo. l. pe.

re potius, quod se pro iure trium liberorum quod allegabat, excusatum crederet, quā malitia ab administratione cessasset, vtilem actionem non **\*** dandam.

**Spatium quinquaginta dierū ad proponendas in iudicio excusationes tutoribus & curatoribus est statutū: sed quatuor menses continui à die nominationis & sciētiae ad instatiā finiēdā: nisi psequētes contradicāt, aut factō aduersarij sint impediti. Nico. de Neapo.**

**XXXVIII. PAVLVVS libro secundo Sententiarum. †**

**Q**uinquaginta dierū **m** spatium tātūmodo ad contestādas **n** excusationū causas pertinet. Peragendo enim negotio, ex die nominationis **o** continui quatuor menses constituti sunt.

**XXXIX. TRYPHONINVS libro tertio decimo Disputationum.**

**S**i cum ipse institueret vt proferret excusationē, mora contradictionis **p** impeditus est quominus decreto liberaretur: **q** excusationem rectē probari. **r**

**Defectus visus, auditus, sermonis ac intellectus, item egestas intolerabilis, ac perpetua valetudo etiam susceptæ tutelæ excusationem tribuunt impedito. hoc dicit secū dū Ray. Nico. de Neapo.**

**XI. PAVLVVS libro secundo sententiarum.**

**P**ost susceptam tutelā cæcus, **f** aut surdus, aut mutus, aut furiosus, **r** aut valetudinarius **u** deponere tutelam potest.

Paupertas **x** **†** quæ operi & oneri tutelæ impar est, solet tribuere vacationem.

**XLI. HERMOGENIANVS libro secundo iuris Epitomarum.**

**f** Cæcus. vtroq; lumine. aliās secus: vt. C. eo. l. frater. Item dic omnia quæ no. §. de aucto. tuto. & cura. l. etiam si tutor. Item dic quod hic acciderat. Itē no. post susceptam: quia si à principio esset cæcus vel similis, non fuisset datus: vt. §. de tute. l. j. §. pe. & §. si. & facit. §. de aucto. præ. l. etiam si tutor. & de postu. l. j. §. casum.

**f** Furiosus. hic est contra. supra eo. l. nō solū. §. si quis ita egrotus. & l. idē Vlpianus. §. furor. vbi nō deponit omnino: sed datur in princ. Solu. hic perpetuō furiosus: ibi nō. arg. in ea. l. idem Vlpia. in princ. & §. eo. l. tutor peritus. §. fin. & l. seq. Vel secundum alios hic deponit eo modo vt detur curator. Itē adde hic quod no. §. de mino. l. verum. §. ex facto. Itē facit institui. eo. §. pen. & C. qui morbo. l. vnica.

**u** valetudinarius. perpetua valetudine. aliās secus: vt supra eo. l. sed in hoc. in princip.

**x** Paupertas. hic dic vt supra eo. l. paupertas. & §. eo. athletæ. §. mediocritas.

**A**dministrantes. ] **CASVS.** Licet sine literis imperatoris aliquis eius res administret, interim excusa. habet. & idem est in præfecto annonæ & vigilum. Item dicit quod illi qui sequuntur illos qui reipubl. causa proficiuntur, à futuris tutelis interim excusantur, non à præteritis. Item dicit cum. l. sequen. quod illi qui excusantur

§. procedit. & facit j. de cōdi. & demō. l. si i diē.

**n** Contestādas. i. protestādas & pponendas corā iudice: vt. §. eo. l. scire. §. oportet. nec enī est aduersari<sup>9</sup> fortē q resistat.

**o** Ex die nominationis. sed si isti cōtinue currūt ex die noīationis, & ponas eum scire post quatuor menses se tutorē: er

go pri<sup>9</sup> p̄scribitur cognitioni q̄ ppositioni. & sic pponetur, & non cognoscetur. sed sub. hic noīationis & cognitionis, secū dū Azo. Alij dicūt vt nō minus sit. l. diebus. ar. §. eo. l. scire. §. aliud. Alij quod mero iure statim currat, sed

postea restituatur ex clausula generali. §. qui. ex cau. ma. l. j. in fi. Item not. hic speciale cōtra. l. properādū. & contra auth. qui semel. quæ est contra. C. quomodo & quando iudex.

**p** Si cum ipse. Cōtradictionis. vt quia iudex dedit alteri p̄ti dilationē maiorem q̄ sit quatuor mēsiū. Acc.

**q** Liberaretur. intra quatuor menses. & est sic. §. de mino. l. inter. & C. de tempo. in integ. rest. l. petendā. & arg. C. de inoffic. test. l. contra maiores.

**r** Rectē probari. etiam post quatuor menses, id est adhuc poterit se excusare vltra tēpus statutum superiori.

**P**ost susceptam. ] **CASVS.** Si tutor est factus cæcus post tut. bene potest eam deponere. & idem est de aliis morbis qui hic nominantur. & idē est de paupertate maxima. Viu.

**†** Qualiter probetur paupertas, vide multos casus per Ang. enumeratos in auth. de hered. & Fal. §. hinc nobis col. i. & cōmēdat textū quem dicit meliorē totius iuris in l. in fūdo. C. quando fisc. vel priua. & vltra hos casus quando non potest superesse oneri sibi iniuncto: vt hic. & inst. de excu. tu. vel cura. §. sed & propter.

\* Halo. vtēdum sibi p̄tauerit.

† Glos. fi. in c. olim. de re scrip. inducit hanc. l. in arg. quod si in literis impetratis est inserta hæc clausula, si est ita: vel, si præmissa vera sūt: quod impetrator tenetur omnia probare, licet alterum sufficeret. Legitima tutela datiū præcedit.

\* perperam Haloander detraxerat negationē. Ant. Aug. li. j. c. 2.

† tit. 28. hodie.



excusantur ratione collegij vel corporis in quo sunt, non possunt excusari à tutelis filiorum collegiarum suorum: nisi hoc specialiter esset eis concessum: vel nisi essent filij collegiarum longinqui ultra centum miliaria à ciuitate in qua fuit facta datio tutoris vel tutorum. Vi.

**a** Codicillos. id est sine collatione dignitatis quæ cōsuevit dari per codicillos: vt instit. qb. mo. ius pa. po. §. f. i. i. s. a. m. i. l. i. a. s.

**b** Tempore administrationis. non ultra: vt. §. eo. l. athletæ. §. gentium præfidatus.

**c** Præfecturam. vel fisci: vt instit. eo. §. ite diuus.

**d** Statutum numerum. non aliter: vt. §. eo. l. f. i. & §. e. l. si duas. §. minuire.

**e** Profecturis. dū tamen iā se præparauerint ad proficiscendū: vt. §. qb. ex cau. ma. l. qui mittit §. similiter. alioquin cōtra. §. eo. l. propter magistratum. in prin. Azo.

**f** Non deponunt. quia secus est in iis qui reipub. causa absunt: vt instit. eo. §. item qui reip. & sic hoc arg. quod hīc facit, falsificatur ibi, & in eo qui dignitatē senatoriā adipiscitur: vt. §. eo. l. spadonē. §. si autē quis. & in aliis not. §. eo. l. idē VI pianus. §. sunt & alij. Ac.

**g** Excusantur. vt. §. eo. l. nō tantum. §. eos. & facit. C. eo. l. penul. & §. e. l. non rātum. §. eos qui.

**h** Specialiter. vt pistori- bus vrbicis: vt. §. eo. l. f. i. §. j. Accursius.

**i** Lanē. Miliarium. sic supra eo. l. propter §. licet.

**l** Libertus. ] CASVS. Licet libertus senatoris administret tut. filiorum ipsius senatoris cum quodam alio eorū tutore, nō habet excus. ab aliorum tutelis.

**k** Non excusatur. nisi solus agat: vt. C. e. l. nemo senatorum. sed non inuenio nisi in ipso senatore: vnde fortē aliud in filiis eorum, & libertis vxoris senatoris: vt. §. e. l. spadonem. §. liberti. & §. l. proximi. in fi. & facit. §. eo. l. libertum. per totū.

**C** Vm ex oratione diui Marci ingenuus libertino tutor datus excusari debeat: 1 eādem excusationem competere etiam ei

Debeat. vt. §. eo. l. j. §. libertinus. & facit. C. eo. l. excusationis.

ff. Infort.

**m** Impetrasset. vt excuset à tutela liberti, ingenuorū autē erit tutor. **n** Rescriptum habetur ergo pro ingenuo, vt vitet tutelā liberti. & sic est contra. §. e. libertū. §. sed & si ius. Solu. quo ad patronum & eius filios non habetur pro ingenuo: quia non vitabit tutelam: vt ibi, sed quo ad extraneos sic: vt excusetur à tutela liberti: ut hīc.

qui ius anulorum impetrasset, **m** Imperator noster cum diuo Se- uero patre suo rescripsit. **n** Ergo si pupillo libertino habenti ius anulorum datus sit ingenuus tu- tor vel curator: consequēs est vt excusatio eius ob hanc cōditio- nem diuersitatem nō debeat accipi. At si antē quā pupillus vel pubes minor annis **\* viginti quin** que ius anulorum acciperet, Lu- cius Titius ei datus, vt ingenuus excusatus fuit: post impetratum beneficium denuo eidem **\* tutor** curatorve dari poterit, exemplo eo quo placuit & rescriptum est, eum qui tempore quod intra an- num erat ex quo reipublicæ cau- sa abesse desierat, excusatus fuit, præterito eo ipsū suo **o** loco **p** da- ri posse.

**Libertus senatoris ipsius solus procurator excusare potest se ab aliorum tutelis, nisi iure anu- reorum à principe sit donatus.** Nico. de Neapo.

**Et quamuis libertinus **\*** qui se- natori patrono procurat, excusa- tionem ab aliorum tutelæ **\*** ha- beat: iste tamen qui ius anulorū impetrauit, **1** quia **\*** in ordinem ingenuorum tranfit, tali excusa- tione vti non possit. **\*****

**Tutor testamentarius reipubli- cæ causa absens, veterem tutelā excusationis priuilegio circum- scripto assumere tenetur statim post reditum administrationis prioris temporis, conuentione cessante: nisi in dispositione testa- toris expresse fuerit absolutus: tunc à posterioris temporis ad- ministratione absentiae priuile- gio se excusat post hereditatis aditionem seu euentum condi- tionis quibus in testamento fue- rat constitutus.** Nico. de Neapo.

**XLV. IDEM lib. terdec. Disputationū. Titius filiis meis, quo ad reipubli- cæ causa nō aberit, tutor esto**

hoc casu ex ipso testamēto desit tutor esse cum cœpit abesse causa reip. & h. d. j. sed hic ex ipso & c. repetit tamen quod definierat in primo casu ponendo priusquā veniat ad solutionē secundi. & hoc in ver. quia igitur & c. quos cōiungas cum isto vers. sed si ita & c. & legas vsq; ad §. si à prætorē. & postea reuertatis ad §. procedit. vbi ita quærit: Ego dedi tutores filio meo in testamēto ex die, vel sub cōditione: nunquid habet se necesse excusare ante diē vel cōditio- nē si nolunt administrare, vel nunquid currūt eis. l. dies qui dātur ad proponēdas excusationes? & certē non: nā nō sunt ante tutores quā dies venerit, vel cōditio extiterit: & quādo dati sunt purē, nō sunt antē tutores, q̄ adita sit hereditas illius qui dedit eos tutores. [SI A PRÆTORE.] Sicut tutores pupillorū & curatores adoles- cētū excusantur ppter liberos: vt. §. eo. l. j. i. a. & curator datus mē-

**o** suo. quasi ipse post annū loco sui detur: cū post annum non habe- ret excusationem.

**p** Loco. sic. §. eod. l. si is qui tres.

**q** Impetrauit. & hic quo ad extraneorū tutelam habet vt ingenuus: & nō ob. §. eo. l. libertū. §. sed si is. Itē priuilegiū illud re- torquet hīc in suā læsio- nē. nā & aliās excusaret **\* annorum.**

se: vt hīc, & C. eo. l. nec fenatorū. & §. ad muni. l. libertū. ij. respō. & hic admittit. & sic est cōtra C. de legi. & cōstit. l. qd̄ **\* idem.**

**T** Titius. ] CASVS. Ita dixit testator qdā: Titius tutor esto filiis meis donec reipu. causa non aberit. Titius dictā tutelā gerere incepit, & postea cœpit abesse cau- sa reip. & postea abesse desit: nūc ipse vult ex- cusari ab administratio- ne quasi sit ei noua de- **\* libertus.**

lata tutela, dicēs: ad mi- n<sup>o</sup> intra annū à tēpore **\* tutela.**

quo reuer<sup>o</sup> sum, debeo excusari, sicut excusant alij qui abfuerūt causa **\* Flo. qui.** reip. vt. §. l. proximi. §. exem- plo. Itē & liberos suffi- **\* potest.**

ciētes ad excusatiōes ac- q̄sui donec aberā cau- sa reip. certē non potest se excusare: q̄ vna tute- la est: administratio q̄ fecit ante absentia, & il- la q̄ fecit postea. & q̄ vna tutela est: ergo non est finita tutela q̄tū ad administrationē primā & sic nō potest agi cō- tra eū tutelā. [SED SI ITA.] Si ita scripserit te- stator: Titius tutor esto & cū reip. causa aberis, tutorne esto: cū redieris reip. causa, tutor esto. In hoc casu certe bñ excu- sabit ab administratio- ne, quæ debet fieri post quā reuersus est: quia in



re capto vel muto vel vetrici. [R O M A E.] Si aliquis detur tutor Romæ & habet tres filios, potest excusari: vt instit. eo. in prin. quis autē videatur Romæ dat⁹, dicit planè hic. §. [S I T A N T A.] Quāvis liber- tus nō habeat excusationē à tutela filiorū patroni: vt. s. eo. libertū. tamē hic. §. ponit vnum casum in quo habet locum seq. Viuianus.

**a** Cœpit. & sic se excusa- uit: vt instit. eo. §. itē qui reip. & j. statim dicit.

**b** Et desit. abesse reip. causa: quia est reuersus.

**c** Ob absentia. per annū ad minus, vel etiā plus, secūdu distictionē tēpō- ris quo absuit: vt. j. eo. l. non solum. in prin. & l. s. d. & milites. §. quādoq;

**d** Excusari. sed statim re assumere teneatur: vt in veterib⁹ tutelis cōtingit: vt. s. eo. l. nō solum. §. an- nus. & §. quas denique.

**e** Parauit. q. d. nūquid proficit quasi ad nouā vocetur, an verò non, quasi ad atiquā redeat?

**f** Tutela. sic. s. titu. j. l. tu- tor. §. quod si quis. Sed cōtra. j. de tute. & r. di- stra. l. si tutor. in prin. & s. titu. j. l. tutor. §. si quis abfuturus. vbi dicit agi.

**g** Tutor esto. sic enim ex die & ad diē dari potest i testamēto, nō aliās: vt instit. de satisda. tur. circa prin. & s. de te. tu. l. si tu- tor datus. §. j.

**h** Videamus. Solu. erit i. ibi, sed hīc ex ipso.

**i** Exercere. i. cōtestari: vt s. eo. l. quinquaginta.

**k** Adita. vt. s. de testa. tute. l. si nemo.

**l** Quia igitur. nūc redit ad principium legis.

**m** Sed hic. nūc soluit qd quæsiuit. s. ibi, sed si ita scriptū i testamēto & c.

**n** Iure. i. excusatur ac si habeat liberos tres Ro- mæ, quatuor in Italia, quinque in prouinciis: vt subiicit etiā in alia glof.

**o** Liberatorum. secūdu di- stictionē insti. eo. in pri. tres Romæ, quatuor in Italia, quīq; in prouinciis.

**p** Vel in cōtinētibus. ædi- ficis. f. & sic apparet qd latius pater Romæ vo- cabulū qd vrbis, quia illa muris finitur vel claudi- tur vel terminatur: vt. j. de verbo. signi. l. ij. & l. in continentibus.

**q** Succurrendum. vel suc- cumbendum.

**r** Obiri. id est fieri vel exerceri.

**s** Nō possit nisi cū incōmodo. i. qd si iniungatur, accedit incōmodo pu- pilli & c. Aliās, obiri nō potest cū incōmodo & c. hoc sensu, qd tute- læ munus cum incōmodo pupilli à liberto obiri non potest.

**t** Vi in collegio. [C A S V S.] Quidā erāt pistores electi vt facerent fortē panē p militibus: & erant certi numero. certē isti debēt excusari à tut. aliorū hominū: nō autē à tutela filiorū sociorū suorū

gestit tutelam testamēto delatā: deinde reipublicæ causa abesse cœpit, & desit. b an quasi noua tutela nunc delata, excusari de- beat etiā ob absentia c reipublice causa: an quia præcessit testamē- tum absentia ob publicā causam & est ab eo iā administrata tute- la, non oporteat eum excusari? d quid si liberos interea suscepit, aut aliā excusationem parauit? e magis est vt hæc vna tutela sit: ideo nec excusationē ei cōpete- re, nec agi tutelæ f ob prius tēpus posse. Sed si ita scriptū in testa- mēto fuit: *Titius tutor esto. cum reipublicæ causa aberit, tutor ne esto. cum redierit, tutor esto.* quid de excusatione aut ob absentia reipublicæ causa, aut aliam quæ post obuenit, dici oporteat, vi- deamus. h Præcedit autem alia quæstio: testamēto ex die vel sub cōditione tutores dati, an se excusare ante diem cōditionem ve- necesse habeāt: & in primis an iā dies quinquaginta eis cedant, in- tra quos necesse est causas excu- sationis exercere. i Sed verū est nō antē esse tutorē, quā dies ve- nerit: nā nec antequam adita k sit hereditas. Quia igitur l ex eodē testamento iā gesta fuit tutela, & qui excusatus est aliās, abfuturus reipublicæ causa, reuersus conti- nuo hæret tutelis ante susceptis etiam intra annum. Sed hic m ex ipso testamento desierit \* esse tu- tor: & ideo ex secunda tutela excusare se potest.

**Curator datus à iudice mente capto muto seu ventri, se excu- sare potest propter legitimū nu- merū liberorū. Nico. de Neapo.**

Si à prætoze detur curator mē- te capto, aut muto, siue ventri: excusatur iure n liberorū. o Ro- mæ datos tutores eos tātūm acci- pere debemus, qui vel à præfecto vrbis, vel à prætoze, vel in testa- mento Romæ cōfecto, vel in cō- tinentibus p dati sunt.

**Libertus aduersa valetudine corporis seu mētis super propriis negotiis legitimè impeditus, à tu-**

nisi sint vrbici pistores: quia tūc ab omnibus excusantur. Item scias qd aliquis potest se excusare à tut. ea ratione qd domicilium nō ha- bet in eadem ciuitate in qua tutor datus est à testatore. Viuianus. **Qui in collegio pistoriū. hoc est licitū collegiū: vt. s. qd cuiusq; vniuer- si. l. j. §. j. & sic habere potest priuilegiū: vt no. s. e. l. nō tātū. §. nō oīa.**

Pistorū col- legium lici- tum est.

**u** Tutelis. aliās tutela.

**x** Per semet. Not. qd per semetipsum nō videtur facere, qui per alium fa- cit. Arg. contra. s. de ad- mini. tuto. l. ita autem. §. gessisse. & l. tres tutores §. non solum.

**y** Numerum. non aliter: vt hīc, & s. eo. l. si duas. §. minuere.

**z** Vrbici. s. eo. l. admini- strantes.

**a** Excusantur. cum de- terminatiōe quæ subii- citur, sed hoc genus & c.

**b** Nō habere. facit. s. eo. l. illud vstratum. & l. sed in hoc. §. sunt & alij. & l. non tantum. §. fin. Sed ar. contra. s. de iud. l. he- res absens. §. j. vbi in alia terra gessit quis tutelā. Sed dic quōd noluit se excusare ibi: hīc sic.

**VBI PVPILLVS educari vel morari debeat, & de ali- mentis ei præ- standis.**

**Dicturo plenissimè de tu- telis, nō erat omitenda hæc quæstio, vbi pupillus ali vel morari debeat, quæ decreto prætoris vel præsidis diri- mēda relinquitur, vt ipse po- tius æstimet apud quē edu- cari debeat. Eiusdem quoq; decreto alimentorū præsti- clorum modus constituitur, quod exequitur etiā intra le- gitimū tēpus. l. 2. De re iud. Et omnia rectissimè vel hac sola ratione hi tres titu- li connexi & apti inter se sunt, De susp. tur. De excus. Vbi pupil. educ. & c. quod ex his causis prætorum vel præsidum cognitio sit. Cuius.**

**Olet. [C A S V S.] Titius dece- sit relictis fi- liis pupillis natis vel na- scituris. certē prætor de- bet statuere vbi pueri isti morentur & alan- rur. & si testator dixit apud quem morentur & educentur: non fem- per sequitur eius volū- tatem prætor. & de hoc ponit exemplum. Quid si ille apud quem vult prætor pueros morari, recuset: nunquid cogit eum? Et certē sic causa-**

**tela patroni eiusque liberorum de iure communi se poterit excusare. Nico. de Neapo.**

Si tanta corporis aut mētis va- letudine ab agendis rebus liber- tus prohibeatur, vt ne suis quidē negotiis sufficiat: necessitati erit subcumbendum, q ne impossi- bile iniūgatur tutelæ munus, quod obiri r à liberto non potest cum incommodo f pupilli, & aduer- sus vtilitatem eius.

**Pistores in collegio in legitimo numero cōstituti, pistoriā per sei plos exercentes, à tutelis & curis etiam collegarū excusantur. vr- bici excusari possunt si in loco vbi dati sunt, domicilium non habent. Nico. de Neapo.**

**XLVI. PAVLVS libro singulari de Cognitionibus.**

**Q** Vi in collegio pistoriū f sūt, à tutelis u excusantur: si mo- dō per semet x pistrinum exercent. Sed non alios puto ex- cusandos, quā qui intra nume- rum y sunt. Vrbici z autem pisto- res à collegarum quoq; filiorum tutelis excusantur. a Sed & hoc genus excusationis est, si quis se dicat ibi domicilium non habe- re b vbi ad tutelam datus est. idq; imperator Antoninus cum diuo patre significauit.

**VBI PVPILLVS EDV- cari vel morari debeat: & de ali- mentis ei præstandis.**

**TITVLVS II.**

**Pupillus educari ac morari de- bet apud virum idoneū eius pro- pinquis præsentibus ex persona conditione & tempore prætoris arbitrio eligendū, excluso ipsius substituto: licet in testamento pa- terno expressè contrarium caue- rit. h. d. Ray. secundum Nico. de Neapo.**

**I. VLPIANVS libro trigesimo- quarto ad Edictum.**

**O**let prætor frequē- tissimè adiri, c vt cō- stituat vbi filij vel alantur vel morentur, non tantum in postumis, ve- rum omnino in pueris. d Et so- let ex persona, e ex cōditione, f

tiuè: quia si aliquid est ei ob hoc in testamento relictum, denega- bitur ei eius petitio. Viuianus.

**c** Adiri. à matre vel agnatis pupilli vel substitutis, vel à quocunq;.

**d** In pueris. scilicet generaliter.

**e** Ex persona. vt non apud eum qui insidiaretur pudicitia eius: vt j. eo. l. penult.

**f** Ex conditione. cum distictione sit agnatus, vel cognatus, vel non

\* abierit.

\* Procedit.

\* desierat.



non: vel vilis persona. & malè morigerata.  
 a Ex tempore. vt consideretur si sit minor triennio: & tunc sit apud matrem: vt. C. de pa. pore. l. pe. Item an eo tempore ille esset pupillo successurus. vt. j. l. proximi. & C. eo. l. j. in fi.  
 b Recedit. hoc dic vt. j. l. proximi. in fi. no.

c Suspicionē. quia eum occideret propter substantiam. sic. C. eo. l. j. in fi. & de nupt. l. viduæ.  
 d Coacturum. id est, licet prætor non promittat se coacturū denegātem alimentare: interdū tamen hoc facit, vt subiicit, attamen, &c.  
 e Id facere. vt. C. eo. l. j. §. j.

f Actiones. scilicet relictorum exemplo tutorū vt subiicit. vel ex tutela, vt subiicit. & supra tit. j. l. tutor petitus. §. quæ remunerandi.  
 g Relictum. vt alimenta præstet.  
 h Non denegabitur. vt supra. tit. j. l. Nefennius. in fin. & l. seq. & s. de test. tute. l. tutelam.

o Officio. CASVS. Finita tutela agit pupill' cōtra tutorē quōdā act. tut. tutor vult ei reputare ea quæ impedit in alimenta pupilli vel disciplinā. certè bene potest, si nō expedit ultra modum. ille ergo modus debet seruari in dictis expēsis per tutorem qui constitutus est à prætorē ob hoc adito per tutorē. si autem nō constituit prætor, debet facere tutor expēsas secundum facultates pupilli: & illas ei reputabit, & non alias. Quid si prætor vel pater pupilli decreuit ultra facultates expensas: non debet eas seruare tutor. Competit ergo prætori ius alimētorū cōstitutōdōrū pupillo. qualiter autem circa hoc se habere debeat prætor, dicit. l. seq. Viuianus.

i Officio iudicis. superior l. dixit vbi: nunc ex cuius bonis.  
 k Tutela. id est, super act. tutelæ.  
 l Admittere. His modis qui sequuntur.  
 m Pro modo facultatū. No. p modo facultatū sunt faciendi sumptus: vt hic, & s. l. proximi. & s. de admini. tut. l. cū plures. §. cū tutor. & supra de religio. l. si quis sepulchrum. §. sumptus. & in authen. vt determinatus sit numerus clericorum. in princi. col. j.

n Statuit. vt. C. de ali. pu. præf. l. fin. & supra de neg. gest. l. Nefennius. §. j.

ff. Infort.

o Decretum. id est, factum à prætorē siue ordinatum.  
 p suggestit. scilicet tutor vel pupillus.  
 q Omnium. subaudi, eius quod decretum est, &c.  
 r Ultra vires. voluntas patris testantis non semper seruanda est: vt quando ultra vires in testamento decreuit

statuit, n verūtamē ultra vires facultatiū est quod decretum o est, nec suggestit p prætori de statu facultatiū: nō debet ratio haberi alimētorū omniū: q quia suggestisset, aut minuerētur iam decreta, aut nō tāta decernerentur. Sed si pater statuit alimēta liberis quos heredes scripserit, ea præstando tutor reputare poterit: nisi forte ultra vires r facultatiū statuerit. tunc enim imputabitur ei f cur non adito prætorē desiderarit alimenta minui.

III. IDEM libro primo de omnibus Tribunalibus.  
 IVs alimētorū r decernēdorum pupillis: prætori cōpetit: vt ipse moderetur quā summā tutores vel curatores ad alimēta pupillis vel adulescētib' præstare debeāt. Modū autē patrimonij spectare debet u cum alimēta decernit, & debet statuere tā moderatē, vt nō vniuersum reditū x patrimonij in alimēta decernat, sed semper sit, vt aliquid ex reditu supersit. Ante oculos habere debet in decernēdo & mācipia quæ pupillis deseruiūt, & mercedes y pupillorū, & vestem & tectū pupilli: atque etiā cōtemplari in qua constitutus est cui alimēta decernuntur. In amplis tamē patrimoniis positis, nō cumulo patrimonij, sed quod exhibitioni frugaliter sufficit, modum alimētis dabit. Sed si nō cōstat quis modus facultatiū sit: inter tutorem, & eū qui z alimenta decerni desiderat, suscipere debet cognitionē, a nec temerē alimēta decernere, ne in alterutram partē delinquat: prius tamen exigere debet vt profiteatur tutor b quæ sit penes se summa: & comminari grauiore ei vsuras c infligi eius quod supra professionem apud eum fuerit comprehēsum.  
 \* Item ad institutionem quoq; pupillorum, vel adulescentium, pupillarum, vel earum quæ intra vicesimum annum constitutæ sunt, solet decernere respectu facultatiū & etatis eorum qui instruuntur.  
 Tutor pupillos egentes de suo alere non tenetur: & si post alimētorum decretum ad inopiam sunt deducti, debent alimēta decreta minui. si verò ad pinguiorem fortunam peruenerint, sunt augenda. Nico. de Neapo.

Volūtas vltima patris non semper seruanda est.  
 hic, & s. l. proximi. §. j. & j. de an. leg. l. Quintus. & s. de admin. tu. l. quidā decedēs. §. Papinianus. & s. de relig. l. at si quis. §. æquū. & s. de test. tu. l. pater. & de confir. tu. l. vtilitatem. & j. de ope. li. l. cerdonem. & C. ad Trebel. l. iubemus. circa princi. & C. arbi. tut. l. j. Sed argu. contra. C. de inter. ma. l. si patri. ADDITIO. Dic quodd illud in matrimonio, in quo volūtas patris debet seruari: vt. C. de nu. l. si vt proponis & s. de sta. ho. l. Paulus aliās incipit, eū qui. secundum Bar. hic.  
 f Et tutori.  
 i vs alimentorum. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pup. præf. l. fi. & j. ti. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 u Debet. scilicet prætor etiam mancipia: quod est. j. & hoc dico in decernēdo scilicet alimēta pupillo: & pro illis mancipiis quæ pupillo deseruiunt: & etiā mercedes illorum seruorū, & etiam pupillorū vestem & tectum. vel aliter etiam mercedes pupillorū, scilicet pro magistris illorum pupillorum, & etiam vestem & tectum.  
 x Reditum. Not. §. bonū: quod nō debet quis omnes fructus quos ex suis possessionibus vel aliūde habet, expendere: sed semper ita facere, vt ex reditu aliquid supersit: vt. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pu. præf. l. fi. & j. tit. u. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 y Merces. dandas nō quātas minimas potest: vt. s. de admini. tu. l. cū plures. §. cum tutor. Accursius.  
 z Et cum qui. quicumque ille sit: vt supra. l. j. in princi.  
 a Cognitionem. inquirendo quantū habet in bonis pupillus vel adult'. Accursius.  
 b Tutor. aliās auctor, id est, tutor.  
 c Ei vsuras. sic. supra de administra. tut. l. tutor qui. §. idem solent. vbi si negat tutor se habere pecuniam ad alendum pupillum, cum in veritate habeat, tenetur ad centesimas vsuras.  
 K iij

& ex tēpore a statuere vbi potius alēdus sit. Et nōnūquā à volūtate patris recedit b prætor. Deniq; cū quidā testamento suo cauisset vt fili' apud substitutū educaretur: \* imperator Seuerus rescripsit prætorē æstimare debere præsentibus cæteris propinquis liberorum. Id enim agere prætorē oportet, vt sine vlla maligna suspicione c alatur part' & educetur.

Liberti, parētes, cognati vel pupillorum affines educationē precisē suscipere à prætorē cogūtur. extranei verò excusantur ab hoc onere: sed priuantur legatis ac hereditate in testamento patris pupilli sibi relictis: nisi aliās fuerat relicturus. hoc dicit. Ray. secundū. Nico. de Neapo.

Quāuis autē prætor r recusantē apud se educari, nō polliceatur se coacturum: d attamē quæstionis est, an debeat etiā inuitū cogere, vtputa libertū parentē, vel quem aliū de adfinibus cognatisve. Et magis est vt interdū debeat id facere. e Certè non malè dicitur, si legatarius vel heres educationē recuset testamēto sibi iniūctā, denegari ei actiones f debere, exemplo tutoris testamēto dati. quod ita demum placuit, si idcirco sit relictū. g Cæterum si esset relicturus etiam si educationem recusaturum sciret: non denegabitur h ei actio. & ita diuus Seuerus sæpissime statuit.

Tutor à pupillo tutelæ actione conuentus, sumptus in alimentis ac disciplinis eius factos ab illo secundum vires facultatis eius sibi poterit reputare: non ultra, etiā si moderata taxatio facta fuerit in testamento, vel à prætorē. hoc dicit. Nico. de Neapo.

II. IDEM libro trigesimo sexto ad Edictum.

Officio i iudicis qui tutelæ k cognoscit, congruit reputationes tutoris non improbas admittere: l vtputa si dicat impedisse in alimēta pupilli vel disciplinas. Modus autē si quidē prætor arbitrat' est, is seruari debet, quē prætor statuit. Si verò prætor nō est aditus, pro modo facultatiū m pupilli debet arbitrio iudicis æstimari. nec enim permittēdū est tutori tātum reputare quātū dedit, si plus equo dederit. Hoc amplius etsi prætor modum alimētis

Volūtas vltima patris non semper seruanda est.  
 hic, & s. l. proximi. §. j. & j. de an. leg. l. Quintus. & s. de admin. tu. l. quidā decedēs. §. Papinianus. & s. de relig. l. at si quis. §. æquū. & s. de test. tu. l. pater. & de confir. tu. l. vtilitatem. & j. de ope. li. l. cerdonem. & C. ad Trebel. l. iubemus. circa princi. & C. arbi. tut. l. j. Sed argu. contra. C. de inter. ma. l. si patri. ADDITIO. Dic quodd illud in matrimonio, in quo volūtas patris debet seruari: vt. C. de nu. l. si vt proponis & s. de sta. ho. l. Paulus aliās incipit, eū qui. secundum Bar. hic.  
 f Et tutori.  
 i vs alimentorum. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pup. præf. l. fi. & j. ti. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 u Debet. scilicet prætor etiam mancipia: quod est. j. & hoc dico in decernēdo scilicet alimēta pupillo: & pro illis mancipiis quæ pupillo deseruiunt: & etiā mercedes illorum seruorū, & etiam pupillorū vestem & tectum. vel aliter etiam mercedes pupillorū, scilicet pro magistris illorum pupillorum, & etiam vestem & tectum.  
 x Reditum. Not. §. bonū: quod nō debet quis omnes fructus quos ex suis possessionibus vel aliūde habet, expendere: sed semper ita facere, vt ex reditu aliquid supersit: vt. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pu. præf. l. fi. & j. tit. u. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 y Merces. dandas nō quātas minimas potest: vt. s. de admini. tu. l. cū plures. §. cum tutor. Accursius.  
 z Et cum qui. quicumque ille sit: vt supra. l. j. in princi.  
 a Cognitionem. inquirendo quantū habet in bonis pupillus vel adult'. Accursius.  
 b Tutor. aliās auctor, id est, tutor.  
 c Ei vsuras. sic. supra de administra. tut. l. tutor qui. §. idem solent. vbi si negat tutor se habere pecuniam ad alendum pupillum, cum in veritate habeat, tenetur ad centesimas vsuras.  
 K iij

statuit, n verūtamē ultra vires facultatiū est quod decretum o est, nec suggestit p prætori de statu facultatiū: nō debet ratio haberi alimētorū omniū: q quia suggestisset, aut minuerētur iam decreta, aut nō tāta decernerentur. Sed si pater statuit alimēta liberis quos heredes scripserit, ea præstando tutor reputare poterit: nisi forte ultra vires r facultatiū statuerit. tunc enim imputabitur ei f cur non adito prætorē desiderarit alimenta minui.

III. IDEM libro primo de omnibus Tribunalibus.

IVs alimētorū r decernēdorum pupillis: prætori cōpetit: vt ipse moderetur quā summā tutores vel curatores ad alimēta pupillis vel adulescētib' præstare debeāt. Modū autē patrimonij spectare debet u cum alimēta decernit, & debet statuere tā moderatē, vt nō vniuersum reditū x patrimonij in alimēta decernat, sed semper sit, vt aliquid ex reditu supersit. Ante oculos habere debet in decernēdo & mācipia quæ pupillis deseruiūt, & mercedes y pupillorū, & vestem & tectū pupilli: atque etiā cōtemplari in qua constitutus est cui alimēta decernuntur. In amplis tamē patrimoniis positis, nō cumulo patrimonij, sed quod exhibitioni frugaliter sufficit, modum alimētis dabit. Sed si nō cōstat quis modus facultatiū sit: inter tutorem, & eū qui z alimenta decerni desiderat, suscipere debet cognitionē, a nec temerē alimēta decernere, ne in alterutram partē delinquat: prius tamen exigere debet vt profiteatur tutor b quæ sit penes se summa: & comminari grauiore ei vsuras c infligi eius quod supra professionem apud eum fuerit comprehēsum.  
 \* Item ad institutionem quoq; pupillorum, vel adulescentium, pupillarum, vel earum quæ intra vicesimum annum constitutæ sunt, solet decernere respectu facultatiū & etatis eorum qui instruuntur.  
 Tutor pupillos egentes de suo alere non tenetur: & si post alimētorum decretum ad inopiam sunt deducti, debent alimēta decreta minui. si verò ad pinguiorem fortunam peruenerint, sunt augenda. Nico. de Neapo.

Volūtas vltima patris non semper seruanda est.  
 hic, & s. l. proximi. §. j. & j. de an. leg. l. Quintus. & s. de admin. tu. l. quidā decedēs. §. Papinianus. & s. de relig. l. at si quis. §. æquū. & s. de test. tu. l. pater. & de confir. tu. l. vtilitatem. & j. de ope. li. l. cerdonem. & C. ad Trebel. l. iubemus. circa princi. & C. arbi. tut. l. j. Sed argu. contra. C. de inter. ma. l. si patri. ADDITIO. Dic quodd illud in matrimonio, in quo volūtas patris debet seruari: vt. C. de nu. l. si vt proponis & s. de sta. ho. l. Paulus aliās incipit, eū qui. secundum Bar. hic.  
 f Et tutori.  
 i vs alimentorum. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pup. præf. l. fi. & j. ti. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 u Debet. scilicet prætor etiam mancipia: quod est. j. & hoc dico in decernēdo scilicet alimēta pupillo: & pro illis mancipiis quæ pupillo deseruiunt: & etiā mercedes illorum seruorū, & etiam pupillorū vestem & tectum. vel aliter etiam mercedes pupillorū, scilicet pro magistris illorum pupillorum, & etiam vestem & tectum.  
 x Reditum. Not. §. bonū: quod nō debet quis omnes fructus quos ex suis possessionibus vel aliūde habet, expendere: sed semper ita facere, vt ex reditu aliquid supersit: vt. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pu. præf. l. fi. & j. tit. u. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 y Merces. dandas nō quātas minimas potest: vt. s. de admini. tu. l. cū plures. §. cum tutor. Accursius.  
 z Et cum qui. quicumque ille sit: vt supra. l. j. in princi.  
 a Cognitionem. inquirendo quantū habet in bonis pupillus vel adult'. Accursius.  
 b Tutor. aliās auctor, id est, tutor.  
 c Ei vsuras. sic. supra de administra. tut. l. tutor qui. §. idem solent. vbi si negat tutor se habere pecuniam ad alendum pupillum, cum in veritate habeat, tenetur ad centesimas vsuras.  
 K iij

Volūtas vltima patris non semper seruanda est.  
 hic, & s. l. proximi. §. j. & j. de an. leg. l. Quintus. & s. de admin. tu. l. quidā decedēs. §. Papinianus. & s. de relig. l. at si quis. §. æquū. & s. de test. tu. l. pater. & de confir. tu. l. vtilitatem. & j. de ope. li. l. cerdonem. & C. ad Trebel. l. iubemus. circa princi. & C. arbi. tut. l. j. Sed argu. contra. C. de inter. ma. l. si patri. ADDITIO. Dic quodd illud in matrimonio, in quo volūtas patris debet seruari: vt. C. de nu. l. si vt proponis & s. de sta. ho. l. Paulus aliās incipit, eū qui. secundum Bar. hic.  
 f Et tutori.  
 i vs alimentorum. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pup. præf. l. fi. & j. ti. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 u Debet. scilicet prætor etiam mancipia: quod est. j. & hoc dico in decernēdo scilicet alimēta pupillo: & pro illis mancipiis quæ pupillo deseruiunt: & etiā mercedes illorum seruorū, & etiam pupillorū vestem & tectum. vel aliter etiam mercedes pupillorū, scilicet pro magistris illorum pupillorum, & etiam vestem & tectum.  
 x Reditum. Not. §. bonū: quod nō debet quis omnes fructus quos ex suis possessionibus vel aliūde habet, expendere: sed semper ita facere, vt ex reditu aliquid supersit: vt. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pu. præf. l. fi. & j. tit. u. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 y Merces. dandas nō quātas minimas potest: vt. s. de admini. tu. l. cū plures. §. cum tutor. Accursius.  
 z Et cum qui. quicumque ille sit: vt supra. l. j. in princi.  
 a Cognitionem. inquirendo quantū habet in bonis pupillus vel adult'. Accursius.  
 b Tutor. aliās auctor, id est, tutor.  
 c Ei vsuras. sic. supra de administra. tut. l. tutor qui. §. idem solent. vbi si negat tutor se habere pecuniam ad alendum pupillum, cum in veritate habeat, tenetur ad centesimas vsuras.  
 K iij

statuit, n verūtamē ultra vires facultatiū est quod decretum o est, nec suggestit p prætori de statu facultatiū: nō debet ratio haberi alimētorū omniū: q quia suggestisset, aut minuerētur iam decreta, aut nō tāta decernerentur. Sed si pater statuit alimēta liberis quos heredes scripserit, ea præstando tutor reputare poterit: nisi forte ultra vires r facultatiū statuerit. tunc enim imputabitur ei f cur non adito prætorē desiderarit alimenta minui.

III. IDEM libro primo de omnibus Tribunalibus.

IVs alimētorū r decernēdorum pupillis: prætori cōpetit: vt ipse moderetur quā summā tutores vel curatores ad alimēta pupillis vel adulescētib' præstare debeāt. Modū autē patrimonij spectare debet u cum alimēta decernit, & debet statuere tā moderatē, vt nō vniuersum reditū x patrimonij in alimēta decernat, sed semper sit, vt aliquid ex reditu supersit. Ante oculos habere debet in decernēdo & mācipia quæ pupillis deseruiūt, & mercedes y pupillorū, & vestem & tectū pupilli: atque etiā cōtemplari in qua constitutus est cui alimēta decernuntur. In amplis tamē patrimoniis positis, nō cumulo patrimonij, sed quod exhibitioni frugaliter sufficit, modum alimētis dabit. Sed si nō cōstat quis modus facultatiū sit: inter tutorem, & eū qui z alimenta decerni desiderat, suscipere debet cognitionē, a nec temerē alimēta decernere, ne in alterutram partē delinquat: prius tamen exigere debet vt profiteatur tutor b quæ sit penes se summa: & comminari grauiore ei vsuras c infligi eius quod supra professionem apud eum fuerit comprehēsum.  
 \* Item ad institutionem quoq; pupillorum, vel adulescentium, pupillarum, vel earum quæ intra vicesimum annum constitutæ sunt, solet decernere respectu facultatiū & etatis eorum qui instruuntur.  
 Tutor pupillos egentes de suo alere non tenetur: & si post alimētorum decretum ad inopiam sunt deducti, debent alimēta decreta minui. si verò ad pinguiorem fortunam peruenerint, sunt augenda. Nico. de Neapo.

Volūtas vltima patris non semper seruanda est.  
 hic, & s. l. proximi. §. j. & j. de an. leg. l. Quintus. & s. de admin. tu. l. quidā decedēs. §. Papinianus. & s. de relig. l. at si quis. §. æquū. & s. de test. tu. l. pater. & de confir. tu. l. vtilitatem. & j. de ope. li. l. cerdonem. & C. ad Trebel. l. iubemus. circa princi. & C. arbi. tut. l. j. Sed argu. contra. C. de inter. ma. l. si patri. ADDITIO. Dic quodd illud in matrimonio, in quo volūtas patris debet seruari: vt. C. de nu. l. si vt proponis & s. de sta. ho. l. Paulus aliās incipit, eū qui. secundum Bar. hic.  
 f Et tutori.  
 i vs alimentorum. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pup. præf. l. fi. & j. ti. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 u Debet. scilicet prætor etiam mancipia: quod est. j. & hoc dico in decernēdo scilicet alimēta pupillo: & pro illis mancipiis quæ pupillo deseruiunt: & etiā mercedes illorum seruorū, & etiam pupillorū vestem & tectum. vel aliter etiam mercedes pupillorū, scilicet pro magistris illorum pupillorum, & etiam vestem & tectum.  
 x Reditum. Not. §. bonū: quod nō debet quis omnes fructus quos ex suis possessionibus vel aliūde habet, expendere: sed semper ita facere, vt ex reditu aliquid supersit: vt. s. l. j. in prin. & C. de alimē. pu. præf. l. fi. & j. tit. u. j. l. j. §. sed & si seruis.  
 y Merces. dandas nō quātas minimas potest: vt. s. de admini. tu. l. cū plures. §. cum tutor. Accursius.  
 z Et cum qui. quicumque ille sit: vt supra. l. j. in princi.  
 a Cognitionem. inquirendo quantū habet in bonis pupillus vel adult'. Accursius.  
 b Tutor. aliās auctor, id est, tutor.  
 c Ei vsuras. sic. supra de administra. tut. l. tutor qui. §. idem solent. vbi si negat tutor se habere pecuniam ad alendum pupillum, cum in veritate habeat, tenetur ad centesimas vsuras.  
 K iij



**a** Non compellitur. sic. s. de admini. tuto. l. a tutoribus. in fi.  
**b** Decreta. id est ordinata.  
**c** Augeri. sic infra de lega. iij. l. fi. §. fi.

**Q** Vi filium. **CASVS.** Filiū meum heredē institui. & filiaē meā. ac. legavi cū nupserit. & filio & filiaē tutorē dedi Sēpronium. iste tutor dedit alimēta filiaē siue iussu magistra tus, siue nō. finita tute. si lius vult dicta alimenta forori suę pręstata repe tere à tutore. certē non potest, si filia non habe bat vnde se aleret. & qđ dixi in alimētis, idē est in aliis forori pupilli ne cessariis. Viuianus.

**d** Legauerat. & exhere davit eā, vel instituit sal tē in aliquo. alias nō va leret testamētū: vt insti tu. de exher. libe. i. p̄ci.  
**e** Pręterea. scilicet plus ei legauit.

**f** Institueretur. sic fortē erat olī moris mulieres legere Grāmaticā. Acc. **g** Posit. pupill' à tuto re suo dicendo: reddas mihi quod expēdisti de meo in alimēta fororis meę

**h** Instituerit. i. institui fe cerit. Et no. qđ iussus iu dicit facit qđ ista expē sa nō repetatur: vel expē sa paruitas facit, vel antiq̄uitas. Item quod mulieres possint addif cere Grāmaticā, defen didi hac lege, vt isti sum ptus non repetantur.

**i** Hoc aliter. i. aliūde nō poterat ali, vel hoc, i. sciētia literalis nō pote rat sine magistris addif ci: vt & C. de ali. pu. p̄f. l. fin. Et not. hīc arg. qđ frater tenet alere fratē inopē: vt no. C. de alen. li. l. pe. & facit. j. tit. j. l. j. §. sed nō nullos. & s. de admin. tut. l. cū plures. §. tutor.

**S** I disceptetur. **CASVS.** Sicut dictū est. §. i. l. j. prator debet causa cog nita statuere vbi pupil lus morari debeat, vel educari. & certē nō debet p̄mittere prator vt pupillus vel pupilla stet apud talē qui insidietur pudicitiaē eius.

**k** Pręsidem. supra. l. j. in prin. & C. eo. l. j.

**l** Impuberis. maris vel fœminæ: quod esset si ad impudicam vitā eos induceret.  
**S** I absens. **CASVS.** Tutore absente pupillus corā pratore petit sibi cōstitui alimēta: nūquid expectari tutor debet? Et certē nō: imō debēt pupillo cōstitui alimenta etiā eo absente: & plus debet facere prator: quia debet inspicere si hic tutor est in nimia negle gētia & cessatione circa administratiōē: quia tunc debet vocare amicos & adfines tutoris: & si tutor nō erit cōiunctus pupillo, de bet eū remouere, & aliū loco suo dare, & cū subrogato cōstituire alimēta pupillo. Si autē sit pupillo cōiunctus, non debet eū remouere, sed curatorē ei adiungere: & cum illo curatore alimēta con stituere. si autē necessarij abest tutor, tūc solūmodo ad hoc datur pup. curator, vt cū eius auctoritate alimēta ei cōstituantur. Viuia.

**m** Amicis. Nota vocandos amicos absentis cum aliquid debet fieri in eius pręiudiciū. sic. s. ex qui cau. maio. l. ergo.

**n** Constituetur. curator. & est argum. ad. l. istam. s. de suspect. tut. l. iij. §. tutor qui. & l. impuberibus. §. fin. Itē not. quod prima lex hui' tit. & l. pe. respiciunt primā partē rubricę. l. vbi morari & educari debeat pupillus. Aliaē leges respiciunt vltimā: s. de alimētis pupillo pręstādis. Istud semper teneas, quod si est minor triēnio, apud ma

Sed si egeni sint pupilli, de suo eos alere tutor nō compellitur. Et si fortē post decreta alimenta ad egestatē fuerit pupillus perdu ctus, deminui debēt quę decre ta sunt: quēadmodū solēt auge ri si quid patrimonio accesserit.

III. IULIANVS libro vice si moprmo Digestorum.

**Q** Vi filium heredē instituerat filiaē dotis nomine cum in familia nupisset, ducēta legauerat, nec quicquam prę terea: & tutorē ei Sēproniu dedit. is à cognatis & à propinquis pupillæ perductus ad magistratū iussus est alimēta pupillæ, & mer cedes vt liberalibus artibus in stitueretur, pupillæ nomine pręceptoribus dare. pubes factus pupillus, puberi iam factæ forori suę ducenta legati causa soluit.

Quæsitum est, an tutelæ iudicio cōsequi possit quod in alimēta pupillæ, & mercedes à tutore ex tutela pręstitū sit. Respōdi, existi mo & si citra magistratū decre tū tutor fororē pupilli sui aluerit & liberalib' artibus instituerit, cum hac aliter ei cōtingere nō possent, nihil eo nomine tutelæ iudicio pupillo aut substitutis pupilli pręstare debere.

**Cōtrouersia de alēdo pupillo, pręsidis iudicio est dirimēda: illis exclusis quos foret verisimile eis facere p̄iudiciū. h. d. secūdū Ray.**

V. VLPIANVS libro tertio de Officio Proconsulis.

**S** I disceptetur vbi morari vel vbi educari pupillū oporteat, causa cognita id pręsidē statue

trē, si viuūt, est nutriēdus, & ab ea alēdus: vt. C. de pat. po. l. pe. Item not. quod titulus iste loquitur cū mortuo patre tractatur vbi edu cari debeat & morari: & à quo ali: & quantū alimentorū nomine pręstari: & ex cuius bonis. Itē no. eū dici pupillū qui est impubes, & est sui iuris morte patris vel emācipatione: vt. j. de verb. signifi. l. pupillus. in prin. Si autē pater viuūt, vbi tunc debeat morari & edu cari, & ex cuius bonis, habes. C. diuor. fac. apđ quē li. l. j. & auth. ibi po sita, quæ est vt li. ma. & auia. §. illud. col. viij. Ac. Pupilli. Nota nō dicit tutoris: vt. s. eod. l. ius §. sed si egeni. Et secundū hoc etiā intellige. l. illā, impuberibus. s. tit. ij. qđ licet mittat in bo. po. f. tutoris, alitur tamen de suo, vt hīc dicit.

re oportebit. In causā cognitio ne virandi sunt qui pudicitiaē impuberis possunt insidiari.

**Tutor absens voluntariē cōtu max in alēdo pupillū, hoc in iudicio requirētibus amicis vel cognatis eius, velut suspectus causa cognita remouebitur à pratore: vel eidē tutor generalis & perpe tuus ab ipso adiungetur: necessa riō verō absens idoneus in officio retinet, speciali curatore ad pręstationem alimentorū dun taxat sibi adiuncto secundū Ray.**

VI. TRYPHONINVS libro quar todecimo Disputationum.

**S** I absens sit tutor, & alimenta pupillus desideret: si quidē ne glegētia & nimia cessatio in ad ministratiōe tutoris obiiciatur, quæ etiā ex hoc arguatur, quod per absentia eius deserta dereli ctaq; sunt pupilli negotia: euoca tis adfinibus atq; amicis tutoris, prator edicto proposito cau sa cognita, etiā absente tutore vel remouēdū eū qui dignus tali no ta videbitur, decernet: vel adiun gendū curatorē: & ita qui datus erit, expediet alimēta pupillo. Si verō necessaria absentia tutoris & improuisa acciderit, fortē quod subito ad cognitionē prin cipalē profectus, nec rei suę pro uidere, nec cōsulere pupillo po tuerit: & speratur redire, & ido neus sit tutor, nec expediat aliū adiungi, & pupillus alimenta de re sua postulet: rectē constitue tur ad hoc solum vt ex re pupil li alimenta expediat.

Concor. e. cum locum. extra de spō. & matr. vbi pręce pit mulierē collocari in loco tuto. Flo. impu beri. Pupill' quis dicatur.

**DE TUTE LÆ & rationibus distrahendis.**

De tribus actionibus tra ctat hic tit. primō de actio. tute. directa, quando nasci tur: & quidē finita tutela: vt. j. eo. l. nisi. & quid in ea veniat, dicit hic tit. sed de cōtraria actione tut. tracta tur. j. tit. j. secūdō dicit hic tit. de quadā alia actione que dicitur actio de ratio nibus distrahēdis: vt. j. eo. l. j. §. de distrahēdis. & datur cōtra tutorē pro iis que sibi reliquit, in duplum: vt. j. l. ij. in fi. Terriō de actione cura i. de actione vtili negotiorū gesto. que datur in curatore vt. j. e. l. si tutela. & in aliis legibus.

Sequuntur actiones ex tu tela vel curationis obliga tione quasi ex cōtractu, qui bus speciales indices addicū tur. Ex tutela obligatione dua. Tutela & Rationibus distrahēdis. Tutela post fini tā tutelā cum eo qui tutelā gessit vt rationes edat & reddat, vel quod ex tutela dari fieri oportet ex fide bo na. l. penultim. Rem pup. sal. fo. & vtilis etiā cum eo qui nō gessit. l. nō quasi. §. illud

Rem pup. sal. fo. que actio bonæ fidei est. Rationibus distrahendis ex 12. tab. æque post finitā tutelā in duplum cum eo qui in gerenda tutela pecuniā pupil larē interceptit vel quam aliā rē pupilli abstulit, auertit, subripuit, hac fere for mula, Quod ex rationibus tutela pupillo abest, id vero abest quod ille distra xit, i. quod auertit & cōturbauit. & forsitan in. l. Tutor de lib. leg. his verbis. Ex distractione, significatur hæc actio rationibus distrahendis, arbitraria actio ob rationes tutela interuersas siue distractas dolo malo. Cōcurrit cum ea furti actio, quia res proxima furto est. Et prodita rursus illa est specialiter in tutore ex hac causa, quod abesse etiā nō nihil ea res à furto videretur. l. tres. De adm. tut. & ob id ipsum mitior honestiorq; quā furti. eademq; ratio est prodita a ctionis Oneris auersi in duplū, & alterius in heredē qui quid in inuētario cōfi ciēdo dolo malo suppressit, & in publicanos, que etiā miste sunt actiones, vt Rationibus distrahēdis. Quin & his si agas facilius causam teneas, quā si fur ti, nec enim deerūt argumēta tutori vel nautæ vel heredi vel publicano, qui bus si cōtendas furtū fecisse, cōtra cōtendat id nō esse furtū, quod sibi quodā modo licuit admittere iure suo. Ex curationis autē obligatione est actio nego tiorū gestorū nō directa, quia nō vltro ad negotia curator accessit, sed vtilis, que etiā statim nodū finita curatione cōpetit nō alia differētia ratioē q̄ quod nō idē in eo quod in tutela actione cōstitutū est, que & in cōtrariis actionibus que sequuntur valet, excepta curatione adolescētis. Est enim vtraque, tutela f. & negotiorū gestorū, generalis actio. l. Pro socio. s. pro soc. Cuius.

**D** E omnibus. **CASVS.** Tutor debet reddere rationē pupil lo iudicio tut. nō solū de iis quæ fecit cū facere non debe ret, sed

Mulieres olim Grāmaticam legēbant. Mulieres liberalibus artibus olim instituebantur. Sueton. in lib. de cl. grammat. ait Attici filiā M. Agrippæ vxorem institutam fuisse à Q. Cæcilio Epi rota gram matico Attici liberti vide Xenophonem lib. i. apom nematon. Inopem fratrem frater alere teneat.

Absentis amici cū de eius pręiudicio tractatur, vocandi sunt.



ret, sed & de his quæ nō fecit cū facere deberet: & tenetur de dolo & culpa, & negligentia: & ponit exemplū de eo quod facere non debuit & fecit, vique illuc, sed nōnullos &c. & ibi concedit tutori vt douet pro pupillo in casu: & si nō faciat, tenetur. [OFFICIO TUTORIS.] Tutor cū administrat, debet scribere in chartis dispēdiū, & illū librū rationū dē-

\* De tutelis.  
\* perperam  
Ha. detra-  
hendis.

bet pupillo reddere: aliās tenetur etiā de hoc act. tute. & etiā serui pot sunt sup hoc torqueri: & si tutores dicunt seruos malē fecisse: ratiōes pupilli, cū ipsi serui aliquid administrābat: tor quebūtur serui. [PRÆTEREA SI MATREM.] Si tutor dedit alimenta matri pupilli sui, imputabit pupillo: & hoc si mater erat pauper: aliās non. Itē nec imputabit munus nuptiale pupillo quod dedit matri ei: sed si dēt tutores alimēta liberto pupilli eorū cōtutori egēti, bene imputabūt. idē & si dēt alimēta seruis vel libertis pupilli qui nō erāt eius tutores: dū tamē erāt ei necessarij. Idē & si prætēt alimēta libertis omnib<sup>9</sup> necessariis & vti libus rationib<sup>9</sup> pupilli. Itē imputabit pupillo tutor sumpt<sup>9</sup> litis & vaticæ. [NVNC TRACTEMVS.] Viso de officio tutoris, videam<sup>9</sup> pro qua parte tutores cōueniantur finita tute. quando plures fuerūt: & si quē omnes gesserūt, & omnes soluēdo sunt tēpore de positi offi. pro virili parte cōueniūtur, sicut est in fideiussoribus. si autē omnes gesserūt, & quidā sunt soluēdo, & quidā nō: puta quatuor erāt tutores, & oēs gesserūt: vnde si essent soluēdo, de viginti debitis deberet soluere quilibet quinque. duo ex eis habēt bene quilibet quinq; & plus, ita q; bene possunt satisfacere in totū si esset necessē. alij duo nō habēt nisi quilibet tria: & ita deficiūt cuiuslibet de duobus duo. certe duo primi soluēt quilibet septē: & duo vltimi sex, s. quilibet tria, sicut habēt: & siue sunt primis cessā actiōes siue nō, habebūt cōtra alios pro quibus soluūt vtilē actiōē nego gest. sec<sup>9</sup> autē si ex dolo cōmuni soluisent, p cōtutoribus: qā tūc non debet eis actio cedi: nec debēt habere vtilē sine cessione. & reddit ratiōne quare: & sic cōueniūtur omnes ante magistratū qui eos dedit: & hoc quādo oēs gesserūt, vt dictū est. Si autē vnus gessit, alter nō: primò cōuenietur magistratus q; tutor qui nō gessit: nisi in duob<sup>9</sup> casibus, s. quādo tutor nō gerēs videbat gerētē malē administrare, & nō accusauit de suspecto, vel nō exegit ab eo satisf. rē pupil. sal. fore. [HANC ACTIONEM.] Actio tutelæ dat cōtra heredes tutoris, & heredib. pupilli. [NON TANTVM.] Si tutor est cōdēnatus pupillo p cōtutore, potest petere à pupil. vt cedat ei act. cōtra cōtutorem. sed & ante cōdēnationē potuisset hoc fecisse. [DE RATIONIBVS.] Viso de actiōe tu. quæ dat cōtra tutores: videndū de act. de rationibus distrahēdis, quæ datur similiter contra tutores. & certē oēs tutores qui administrauerūt, tenētur ea si res pupil. interceptūt, siue sint tutores legitimi, siue quicunq; alij, & tenētur restituere pupil. res interceptas in duplū: nō autē duplatur interesse pupilli. Tutor ergo intercipiēs res vel pecunias pupilli tenetur tribus actiōibus, s. act. tut. & de rationibus distrahēdis, & furti. & act. tut. tollit act. de rationibus distrahēdis, & ecōtra: sed si cōuentus sit actiōe de rationibus distrahēdis, nō liberatur ab act. furti. & hoc ideo, qā nō est actio furti & actio de rationibus distrahēdis ex vna obligatione, imò sunt ex duabus obligationibus: & ideo vna per aliā non tollitur. [HANC ACTIONEM.] Hæc actio de rationibus distrahendis

\* Flo. in o-  
mnibus.

\* Flo. in his.

Plato quin-  
quennium  
post finitam  
tutelā huic  
act. tribuit,  
ex legib. A-  
theniensū.

### DE TUTELÆ ET RATIONIBVS\* DISTRAHENDIS, & VTILI CURATIONIS CAUSA ACTIONE.

#### TITVLVS III.

**Tutor pupillo actione tutelæ directa de gestis ac neglectis per dolum seu culpā leuē, ac de auctoritate sibi præstita in donādo causa mortis seu inter viuos tenetur reddere rationē: licet talis donatio sit eidē tāquā testamēti factio interdicta. h. d. Nico. de Neapo.**

I. VLPIANVS libro trigésimo sexto ad Edictum.

**D**E omnibus quæ fecit tutor, cū facere nō deberet: item de his quæ nō fecit, & ratiōne reddet hoc iudicio, præstādo dolum, culpā, & quantā in suis rebus diligentia. Vnde queritur apud Iulianū librō vicesimo primo Digestorū, si tutor pupillo auctoritatem ad mortis causa donationē accommodauerit, an tutelæ iudicio teneatur. Et ait teneri eum. Nā sicuti testamēti factio (squit) pupillis cōcessa non est, ita nec mortis quidē causa donationes permittendæ sunt. Sed & si nō mortis causa donauerit, tutore auctore: idē Iulianus scripsit plerosq; quidē putare nō valere donationē. Et plerumq; ita est.

**Tutor alimēta præstita de facultatibus pupilli valde amplius dumtaxat eius matri vel sorori**

est perpetua, & datur heredi pupilli: sed nō datur in heredes tutoris: quia est pœnalis, & cōpetit hæc actio demū finita tutela, sicut actio tutelæ. Et hac actione tenetur ille tutor qui cū administraret tutelā, surripuit aliquā rē pupilli, siue dolo, siue nō: sed quādo dolo, tenetur etiā furti: & vna per aliā nō tollit, sed si tutor surripuit

egētibus potest imputare decreto iudicis sibi vel ipsius substitutis: & per negligentia istud omittēs, ei tutelæ actione tenetur. secus si munus eidem miserit nuptiale. Nico. de Neapo.

Sed nōnullos casus posse existere quibus sine reprehensione tutor auctor sit pupillo ad deminuendū, decreto scilicet interueniente: veluti si matri aut sorori quæ aliter se tueri nō possunt, tutor alimēta præstiterit. Nā cum bonæ fidei iudiciū sit: nemo ferret, inquit, aut pupillū aut substitutū eius querētes quod tā coniunctę personæ alitæ sint: quinimo per cōtrarium putat posse cū tutore agi tutelæ, si tale officium prætermiserit.

**Tutor librum rationum conficere ac reddere pupillo tenetur aliās tutelæ iudicio obligatur. h. d. secundum Ray.**

Officio tutoris incumbit etiā ratiōes actus sui cōficere, & pupillo reddere. Cæterū si nō fecit, aut si factas nō exhibet, hoc nomine iudicio tutelæ tenebitur.

**Inuentariū ac librū rationū pupillo exhibere tutore cessante, serui negotia gerētes possunt interrogari simpliciter, & cum tormentis, & sine. idē si fraus in scribendis rationibus p tutores ipsis imputetur. h. d. secundum Ray.**

habet, vel cōtra tutorē vel curator. vt. C. si tutor vel cur. l. fina. Acc. f. Ita est. quod non valet etiam cum decreto: vt. C. si ma. fac. l. fin. §. cum autem. & dic vt supra de admi. tuto. l. tutor ad vtilitatem. & facit infra de cura. fu. l. fina.

g. Præstiterit. Not. in necessarias personas nō dici liberalitatem, sed debitum sic: vt. s. tit. j. l. antepenul. & s. solu. ma. l. fed si ideo. & s. de admi. tut. l. tutor secundum. §. fin. & j. eo. §. præterea.

h. Bonæ fidei. f. actio tutelæ: vt instit. de actio. §. actionum. Accur.

i. Agi tutela. id est tutelæ iudicio conuenitur, & etiam in litem iuratur: vt. C. de in lit. iuran. l. j.

k. Officio. §. iste, & lex, quædam supra de edendo, videtur destruere illum tractatum de eden. vbi quæque not. doctores dari officium iudicis, vel actionem in factum. Nam hinc dicit quod si tutor non faciat rationes, vel factas non exhibet vel non edit, habet locum actio tutelæ. Et in. l. quædam. dicitur contra procuratorem non edentem dari mandati, & contra socium pro socio. Sic ergo cum semper argentarius faciat seu scribat rationes mandato scholaris vel eius procuratoris, locum habet mandati, non officii iudicis. vel actio in factum ex illo edicto: Respon. quotiescunque ab initio con traho cum aliquo vt gerat negotia mea, vel fuit meus socius, vt fuit in isto casu: vt sit tutor, & gerat negotia mea, & faciat librum rationum, vt fuit in. l. quædam. in procura. & socio: locum habet tutelæ: vt hinc: vel mandati, vel pro socio: vt. l. quædam. aut non fuit ab initio contractum, sed dixit tantum scholaris argentario vt scriberet rationes: & tunc habet, locum officium iudicis, vel actio in factum ex illo edicto: vt in. l. si quis ex argentariis. §. ex hoc. supra de edendo.

l. Rationes. i. librum rationum: vt. s. de edendo. l. si quis. §. ratiōne. m. Tenebitur. & etiam iuratur in litem: vt Cod. de in litem iurando. l. j. Accursius.

dolo: & sic tenetur etiā furti & cōdict. furtiua, & agit cōtra eū pupillus cōdictiōe furtiua: & si fuerit ab eo cōsecut<sup>9</sup> illud qd abstulit, nō tenet amplius hac actiōe de rationibus distrahēdis. Itē scias qd hæc actio de rationib<sup>9</sup> distrahēdis, quæ cōpetit ad duplū, vt dictū est: cōtinet in simplō vno rei psecutionē: & ita vnum simplū est capitale pupilli: & aliud pœna tutoris. Viuianus.

a. Non fecit. subaudi, cū facere deberet. sic & in procuratore: vt. C. mad. l. in re madata. Et nota q; hinc dicit q; non prætermittet de faciendis: qd hodie iurare cogitur: vt in authen. vt hi qui ob. §. fin. colla. vij.

b. Diligentia. i. l. debet adhibere: vt. s. de adm. tut. l. a tutorib. in princ. & C. arbi. tute. l. quæquid.

c. Donationē. faciēda: vt apparet ex sequētib.

d. Nō est. vt ist. q. nō est pmis. fa. testa. §. præterea

e. Permittendæ sunt. quia nec testari, nec aliā vltimā volūtate cōdere potest: vt. j. de cōdi. l. diu. §. pe. Sed cū donatur, ad quid tenetur substituto vel legitimo vel etiā ipsi pupillo, dato q; non decesserit: Respon. traditio facta fuit: & sic est electio vel cōtra eum qui



**a** De seruis. facit supra de administ. tuto. l. ad instruendam. & C. de administ. tuto. l. lex quæ. sic aliàs. C. de iure deliberan. l. fina. §. & si præfatam.

**b** Præterea. supra eo. §. sed nonnullos.

**c** Facultatibus. largis. vt prædixit. & facit supra de lib. agno. l. si quis à liberis.

**d** Imputaturum. sic. §. de adm. tut. l. tutor secundum. §. fin. Sed cõtra. §. de administ. tut. l. cū plures. §. fina. Solu. vt ibi.

**ADDITIO** Dic quòd ibi erat munus consuetum. hinc vero nuptiale secundum Bart. hinc.

\* rationalia

**e** Perquam. id est. valde. Accursius.

**f** Quia aliter. igitur à pupillo eodémque patre no erit alendus. etiam si tutor nõ esset: vt supra de lib. agno. l. alimenta. & .j. de iure patro. l. diuus. §. imperatores.

**g** Statutum est. à tutoribus.

**h** Tutor. l. libertus.

**i** sed & si seruis cibaria. vt supra tit. j. l. ius. §. ante oculos.

**k** Item sumptus litis. vt supra de administ. tut. l. à tutoribus. §. fina. & supra man. l. idémque. §. idem Labeo.

**l** soluendo sunt. tempore depositi officij. vt. C. de diuid. tut. l. j. & C. de proba. l. ex persona. & C. de cadu. tollen. §. vbi autem.

**m** Proportionibus virilibus. id est. pro numero personarum: vt. C. de cadu. tol. §. vbi autem.

**n** Fideiussorum. qui habent hoc beneficium ex epistola diui Hadriani: vt institu. de fideiuf. §. si plures. & C. de constit. pecu. l. fina.

**o** Alterius tutoris. qui administrauerat solus. Sed hic non opposuit quod ille prius conueniretur. quod potuisset: vt §. de administ. tut. l. tutores qui. §. in eum. Vel opposuit. sed ille erat nõ soluendo. vel dic quod ambo gerebatur: sed alter tantum commisit culpam. Idem si ambo: vt subiicit ex cõmuni gestu. & c. & tunc poterat impetrare beneficiũ diuisionis: quod nõ fecit: sicut nec opposuit. licet possit opponere: vt. C. de diui. tut. l. ij. in prin. vel si opposuit. alter non erat soluendo.

**p** Vtilem actionem. scilicet neg. gest. vt. §. de neg. gest. l. ex facto. in fi. Quod secus contingit in pluribus confideiussoribus: vt. §. de fideiuf. l. vt fideiussor. & facit ad hoc. C. de contra. iud. tut. l. j. & infra de solu. l. Modestinus.

**q** Communi. multo magis si proprio. & sic est de culpa: vt. C. de contra. iudi. tut. l. ij.

**r** Proprij delicti. bona ratio. sic. §. de noxa. l. si communis familia. & de neg. gest. l. siue hereditaria. & de procura. l. qui proprio. §. procurator vt in ceteris. & .j. eo. l. si ex duobus. & .j. de neg. gest. l. ex fa-

cto. in fin. & infra de fideiuf. l. si à reo. §. fina.

**A** f vlla societas. vt. §. pro soc. l. nec prætermittendum. Sed quid si nullus gessit? Respon. Azo. idem quod hinc. scilicet quòd nec cedatur. nec utilis detur: vt supra de administ. tut. l. si plures. in fi. Item an diuisio fiat inter dolosos? Respond. si non administrant. sic: vt d. l. si

plures. si verò administrat. hinc non vetat: unde videtur idem: licet Azo in summa de diu. tute. dicat nullũ beneficium dari dolosè gerentibus. vel contumaciter non gerentibus. & facit ad prædicta. C. de contra. iudi. tut. l. ij. & C. arbi. tut. l. cum interdicit. §. fin. & .j. rem pupil. fal. fo. l. fi. & C. de fideiuf. l. iij. & .j. de solu. l. Modestinus. & .j. cõmod. l. re mihi. §. in exercitu.

**B** Et si quidem omnes simul gesserunt tutelam. & omnes soluendo sunt: æquissimum erit diuidi actionem inter eos pro portionibus virilibus. m exemplo fideiussorum. n Sed & si non omnes soluendo sunt: inter eos qui soluendo sunt. diuiditur actio: sed prout quisque soluendo est. poterunt cõueniri. Et si fortè quis ex facto alterius o tutoris condemnatus præstitit. vel ex communi gestu. nec ei mandate sunt actiones: cõstitutum est à diuo Pio. & ab Imperatore nostro & diuo patre ei. vtilem actionem p tutori aduersus contutorem dandam.

**Ex dolo suo cõuentus non habet regressum cõtra socios suos: ex dolo enim suo pœnam patitur. hoc dicit.**

Planè si ex dolo cõmuni q conuentus præstitit tutor: neque mandandæ sunt actiones. neque utilis competit: quia proprii delicti r pœnam subit: quæ res indignum eum fecit vt à cæteris quid cõsequatur doli participib. Nec enim vlla societas l maleficiorum. vel communicatio iusta damni ex maleficio est. Vsq; adeo t autem ad cõtutores u non venit. si sint soluendo contutores: x vt prius ad magistratus qui eos dederunt. vel ad fideiussores y veniatur. † & ita Imperator noster Vlpio Procuro rescripsit. Quod enim z Marcellus libro octauo Digestorum scripsit. quòdque sepissime rescriptum est. quandiu vel vnus ex tutoribus a idoneus est. non posse ad magistratus qui dederunt. veniri: sic erit accipiendum. b si non contutor ob-

tum: quod videtur contrarium dicto imperatoris: sic est intelligendum dictum Marcelli. si non contutor. & c. & secundum hoc dicendum abundare. non. Vel dicas quòd includitur in verbo. noluerit: quod bis sumatur. f. non voluit facere suspectum. vel non voluit satis exigere. sic & .j. de Carbo. edic. l. cum sine. §. at similiter.

**a** Vnus ex tutoribus. etiam non gerentibus.

**b** Accipiendum. Dictum imperatoris secundum Io. vel dictum Marcelli secundum H. & adde hinc distinctionem secundum Azo. si dati sunt plures tutores. & nihil gesserunt. conueniuntur primò quàm

plures. si verò administrat. hinc non vetat: unde videtur idem: licet Azo in summa de diu. tute. dicat nullũ beneficium dari dolosè gerentibus. vel contumaciter non gerentibus. & facit ad prædicta. C. de contra. iudi. tut. l. ij. & C. arbi. tut. l. cum interdicit. §. fin. & .j. rem pupil. fal. fo. l. fi. & C. de fideiuf. l. iij. & .j. de solu. l. Modestinus. & .j. cõmod. l. re mihi. §. in exercitu.

**t** vsque adeo. mutat casum. nã supra oēs gesserunt cõmuniter. vel inter se diuiserunt: nunc quando alter tantum: vel si inter oēs diuisa fuerat administratio p iudicè vel testatorem. & sic supra omnes cõueniuntur ante magistratum: vt ex præcedenti litera patet: hinc erit secus: quia primò magistratus quàm tutor nõ gerens conuenitur: nisi in casibus. scilicet duobus Marcelli.

**u** Ad contutores. f. nõ gerentes. Accursius.

**x** Soluendo contutores. f. gerentes. Accursius.

**y** Ad fideiussores. tutorum gerentium. non dico fideiussores magistratus. nam illi nõ tenentur ob hoc: vt. §. de magi. cõue. l. j. in princ.

**z** Quod enim. hinc habet as versum: & lege quæ sequitur. duobus modis. Primo secundum Ioã.

quod. pro sed. enim. p † Speciale. i quo prius discutitur si deius. quã principalis debitor. cõtra athen. præfente. C. de fideiuf. sed est vnũ singulare Bal. in apostil. in. l. si mancipiũ. §. de euictio. vbi dicit exceptionem discussionis esse de apicibus iuris: sed in his quæ summè concernunt æquitatem. hic. non attenditur illi apices iuris & sunt alij multi casus enumerati per do. De capel. Tholo. q. 196. vide ibi.

quod. pro sed. enim. p † Speciale. i quo prius discutitur si deius. quã principalis debitor. cõtra athen. præfente. C. de fideiuf. sed est vnũ singulare Bal. in apostil. in. l. si mancipiũ. §. de euictio. vbi dicit exceptionem discussionis esse de apicibus iuris: sed in his quæ summè concernunt æquitatem. hic. non attenditur illi apices iuris & sunt alij multi casus enumerati per do. De capel. Tholo. q. 196. vide ibi.



quàm magistratus: vt supra de administ. tuto. l. si plures. & ita est idem ac si gessissent omnes, si vnus eorum gesserit, alius nihil gesserit, si quidem nõ est diuisa administratio: vel est diuisa, sed à seipsis inter se: conuenitur primò gerens, secundò magister, tertio non gerens: nisi obiiciatur non gerenti quòd contutorem non remouit vt suspectum: vel tardè remouit: vel citò quidè, sed in eo iura pupilli prodidit: vel non exigit ab eo satisfationem rem pupil. saluam fore, cum videret eum desinere esse soluendo, & finita tutela inuenitur nõ soluendo: vt supra de administ. tuto. l. etiã. & l. Æmilius. in fi. & l. tres tutores. §. fi. In his enim quatuor casibus conuenitur post illum qui gessit, cõtutor qui non gessit: vt hãc, & C. de diuit. l. ij. si vnus gessit, & alius aliqua gessit, conuenitur vterque pro omnibus ante magistratum: vt infra de magist. conue. l. duo. & de administ. tut. l. Lucius. §. penul. si vnus gessit, alio non, & est administratio diuisa à iudice vel à testatore: conuenitur quilibet pro sua gestione antequàm magistratus: & post magistratũ conuenitur cõtutor in prædictis quatuor casibus: vt. §. de administ. tut. l. Lucius. §. pen. & hæc omnia cum magistratui obiicitur culpa: vt instit. de satisf. tut. §. pen. appellatur ergo subsidiaria actio quæ datur in magistratum: non quòd semper vltimò conueniatur magistratus, sed quia plerumque: vel quia aptitudine respicit: vt & actio. l. Aquil. dicitur pœnalis aptitudine: vt instit. ad l. Aquil. §. his autè verbis. Vltimo faciunt ad hæc. C. de conue. fil. debi. l. iij. & infra ad municip. l. imperatores.

hoc cõueniatur, quòd suspectum facere, vel satis exigere noluit. Hanc actionem <sup>a</sup> etiam in heredem <sup>b</sup> tutoris competere cõstat. Sed & heredi pupilli <sup>c</sup> æquè cõpetit, similibusque personis.

**Tutori condemnato pro contutore debent cedi actiones à pupillo contra tutorem. h. d.**

Non tantum ante condemnationem, sed etiam post condemnationem <sup>d</sup> desiderare tutor potest mandari sibi actiones aduersus contutorem pro quo cõdemnatus est. Rationibus <sup>e</sup> distrahendis actione non solum hi tenentur tutores, qui legitimi fuerunt: sed omnes qui iure tutores sunt, & gerunt tutelam. Considerandum est in hac actione vtrũ pretium rei tantum duplicetur, an etiã quòd pupilli interfit. Et magis esse arbitror in hac actione quòd interesse non venire, sed rei tantum estimationem. <sup>f</sup> In tutela ex vna obligatione duas esse actiones constat: & ideo siue tutelæ fuerit actum, de rationibus distrahendis agi non potest: <sup>g</sup> sine contra, <sup>h</sup> tutelæ actio, quòd <sup>\*</sup> ad speciem istam perempta est. Huc tamen tutorem qui interceptit pecuniam pupillarem, & furti teneri Papinianus ait. <sup>i</sup> qui & si furti teneatur: hac actione conuētus, furti actione non liberatur. Nec enim eadem est obligatio furti ac tutelæ: vt quis dicat <sup>\*</sup> plures esse actiones eiusdem facti, <sup>k</sup> sed plures obligationes. Nam & tutelæ <sup>l</sup> & furti obligatur.

Hanc actionem <sup>m</sup> sciendum est

\* quod ad.

Actio legis Aquiliæ pœnalis est aptitudine.  
\* Malè Haloander, vt quis non diceat Aug. li. i. em. ea. 2.

- <sup>a</sup> Hanc actionem. tutela: vt. C. eod. l. tutela.  
<sup>b</sup> In heredem. aliter quàm in tutorem: vt. C. de here. tut. per totum.  
<sup>c</sup> Pupilli. aliter quàm pupillo: vt. §. de adm. tut. l. ex pluribus.  
<sup>d</sup> Post condemnationem. speciale est vt post sententiam opponatur peremptoria: vt. §. de fideius. l. si fideiussores. §. idè respondit. Regulariter contra. C. sen. rescin. nõ pos. l. peremptorias. similia quære ibi.  
<sup>e</sup> De rationibus. nunc de secunda parte rubricæ.  
<sup>f</sup> Tantum estimationem. scilicet duplandam, non interesse duplandum. & facit. §. l. prox. in fi.  
<sup>g</sup> Non potest. etiam ad pœnam: vt. §. l. prox. in princ.  
<sup>h</sup> Siue contra. id est si actum fuerit actione de rationibus distrahendis tutela actione, & c.  
<sup>i</sup> Papinianus ait. vt infra. l. prox. §. quod si furandi. & infra de fur. l. tutor. & infra de adm. tut. l. tres tutores. §. j.  
<sup>k</sup> Eiusdem facti. vt sic vna per alteram tollatur: vt infra de actio. & oblig. l. plura. sed non est ita. nam hæc interceptione sola, illa ex dolo interceptio datur. Nam ex dolo nõ commissio habet locum hæc: vt. §. l. prox. §. j. quod in furto secus. sic aliàs sunt duo præcepta arbitri, vnum pecuniam dari, alterum intra kalendari. supra de arbit. l. Celsus. Item hæc quando perfidè agit: illa quando inuito domino: vt supra de administ. tu. l. tres tutores. §. sed tutores. Et sic nõ ob. infra de act. & obli. l. qui seruum. in fine. & infra vi bo. rap. l. ij.

& supra commo. l. vnde quæritur. in fin. & facit infra de priua. delict. l. nunquam. & hæc est ratio quare tollitur per conditionem furti: vt. §. l. prox. §. fina.

<sup>l</sup> Nam & tutela. arg. à simili.

<sup>m</sup> Hanc actionem. scilicet de ratio. dist. nam secus in act. tut. vt supra ead. l. §. hanc. quia pœnalis est in vno simplo: vt infra. l. prox. §. fina. igitur non datur in heredem, nisi lis sit contestata: vt instit. de perpe. & tempo. ac. §. non autem. sed in eo quòd est rei persecutoria, videtur dari posse: vt. C. ex deli. defun. l. j.

<sup>n</sup> Hæc actio. s. de rationibus distrahendis. Plato lib. xi. leg.

<sup>o</sup> Finita. vt infra eod. l. nisi.

<sup>p</sup> Actio. Abstulerit. dolo vel nõ dolo: vt quia credebatur sibi licere, vel pupillum cõcessurum. **ADDITIO.** Dic secundum Bald. huc quòd fuit in dolo præsumpto, & propter hoc actio in duplum datur, secundum Dy.

<sup>q</sup> Quod si furandi. & ita dolo, nam furtum non est sine dolo: vt instit. de obliga. quæ ex delict. §. j.

<sup>r</sup> Tenetur. vt supra prox. l. §. cõsiderandũ. ibi, hunc tamen, & c.

<sup>s</sup> Altera. id est, actio de ra. distra. nõ tollit actionem furti, vel econtra. sic instit. si quadru. pau. fe. di. §. fin. & est ratio vt no. §. l. prox. §. pen.

<sup>t</sup> Tollitur hoc iudiciũ. ergo & in pœnã. & sic est argu. contra. infra de actio. & oblig. l. qui seruuum. in fi. secundum vnã literam: vt infra vi bon. rap. l. j. Sed huc speciale: quia ambe oriuntur ex eadè causa: quia perfidè agit: vt §. de administ. tut. l. tres tutores. §. sed tutores. quòd secus est in actione furti: vt no. §. l. prox. §. penul.

II. PAVLVS libro octauo ad sabinum.

**A**ctione de rationibus distrahendis nemo tenetur, nisi qui in tutela gerenda rem ex bonis pupilli abstulerit. <sup>p</sup> Quòd si furandi <sup>q</sup> animo fecit: etiam furti tenetur. <sup>r</sup> Vtraque autem actione obligatur: & altera <sup>s</sup> alteram non tollet.

**Cõditio furtiua competit pro rebus interceptis à tutore: quia postquam actum fuerit, tollitur actio de ratio. distra. h. d.**

<sup>c</sup> Sed & conditio ex furtiua causa competit: per quam si confectus fuerit pupillus quòd fuerit ablatum, tollitur hoc iudiciũ, <sup>t</sup> quia nihil absit pupillo. Hæc actio <sup>u</sup> licet in duplum sit, in simplo rei persecutionem continet: non tota dupli pœna est.

III. POMPONIVS libro quinto ad sabinum.

**S**i tutelæ <sup>x</sup> aut negotiorum gestor agatur, incerto hoc quantum ab aduersariis debeatur tutore procuratoris: arbitratu iudicis cauendum est quòd eo nomine eis absit.

III. PAVLVS libro octauo ad sabinum.

**N**isi finita tutela sit, tutelæ

<sup>u</sup> Hæc actio. scilicet de rationibus distrahendis.

<sup>x</sup> Si tutela. Pone in contraria: quia agit quòdam tutor vel curator vel procurator cum mandato vel sine contra pupillum vel nouum tutore vel adultũ seu curatorem nouum vel dominũ, pro eo quòd durante officio vel pro pupillo vel adulto vel domino se obligat trãsferens in obligationem domini. & erat obligatio sub conditione, vel in diem: certè cauebitur de indemnitate adueniente die vel condi. sic & §. pro soc. l. omne æs. & l. pro socio arbit. Et secundum hoc dic, ab aduersariis. i. vel à pupillo vel adulto vel domino. Item quòd subiicit, tutore & procuratori. s. quondam. & dic procura. cum mandato vel sine mandato: quia dicit de act. neg. gest. Item quòd dicit, absit. i. abesse potest vel tu. vel cura. vel procura. quondam. fortè enim non aberit: quia non existet conditio. posset poni & in directa: & tunc dic, ab aduersariis, id est, à tutore vel curatore quondam: & quòd subiicit, tutore. s. nouo: & sic de aliis. Item eis abest. i. pupillo & aliis quibus fortè aberit ex contractu inuito à quondam tutore vel curatore, vel procuratore.

<sup>y</sup> Ipsi finita. ] **CASVS.** Actio tutelæ non potest intentari contra tutorem nisi finita tutela. & finitur tutela pubertate pupilli, vel morte alterutrius eorum: & filiusfamil. tutor tenetur act. tut. & etiam emancipatus: & si pupillus incipiat agere tutelæ nondum finita tutela, non perducetur causa ad finem. sed secus est in

Plato lib. xi. leg.

Furtum nõ est sine dolo.



actione nego. gest. quæ datur furioso contra tutorem suum: quia illa bene competit etiam durante administratione.

**a** Non potest. vt infra eo. l. si tutor. in fine. & l. cum tutor. in fine. & supra eod. l. j. in fi. & insti. de Attil. tut. in fi. & infra de iniur. l. nec magistratibus. sic & e contrario: vt. j. tit. j. l. j. §. finita. & concor. infra rem pup. saluam fore. l.

j. & supra de administ. tu. l. actus. & l. cum curatore. & l. cum plures. in prin. & C. de admin. tut. l. rationes. & l. ij. & quod ibi not.

**b** Etiam morte. Item aliis modis: vt insti. quib. mo. tut. fin. per totum.

**c** Emancipatum. maxime. nam idē si est in potestate: vt infr. de actio. & obli. l. filiusfamilias.

**d** Tutela agat. cum tutela non sit finita, & sic nec actio nata: vt i. prin. l. nō ergo nocebit cum erit nata quin tunc agatur: vt supra de pigno. l. grege. §. si sub conditione. possit enim esse impubes, & tamen tutela esset finita.

**e** Dum negotia gerit. secus in curatore adulti: vt. C. de administ. tut. l. ij. & l. rationes. & est ratio: quia hīc nesciremus vsque quo expectaretur: vt. C. de vsufru. l. ambigui. sed ibi certum est quando poterat agi.

**f** Constitutum est. vt. §. in princ. huius. l.

**S** I tutor. ] **CASVS.** Pater pupilli deposuit librum suum apud Titium, vel etiam ei commodauit: qui Titius fuit postea tutor filij illius qui deposuit vel commodauit, & nō vult reddere pupillo. certē tenetur ad reddendum ac. commodati vel depo. & etiā tutelæ: & si accepit pecuniam, vt reddat eam pecu. restituere tenetur condic. ob tur. cau. vel act. depositi, vel actione commodati. Viuianus.

**g** Tenetur. non ergo extinguitur, licet ex secunda teneatur: vt. §. de neg. gest. l. diuortio. in princ. & in fi. & facit supra man. l. qui negotia. Accursius.

**h** Accepit. scilicet tutor.

**i** Pecuniam. scilicet decem solidos.

**k** Vt reddat. scilicet pecuniā pupilli pupillo quam habebat apud se tutor vel ex causa depositi, vel mutui: quam reddere noluit, nisi pupillus daret sibi decem solidos.

**l** Reperi. vt. & §. de codic. ob tur. cau. l. ij. & l. fi. & §. depositi. l. fi.

**S** I filiusfami. ] **CASVS.** Filiusfa. gessit tutelam voluntate patris: & sic pater tenetur in solidum. postea hic pater emancipauit filium, & ille filius nihilo minus administravit: & ante emancipationem commisit dolum in tutela filius & post. certē de priori dolo tenetur pater: & non de posteriori.

**m** si filiusfa. facit supra pro socio. l. si id quod. §. si filius. & §. de admini. tut. l. tutorem. & j. eo. l. si filiusfami.

**S** I pupillus. ] **CASVS.** Titius administravit tutelam Sempronij quondam pupilli: nunc administravit tutelam Caij pupilli. Caius pupillus successit Sempronio prædicto. certē potest Caius agere contra tutorem suum, etiā durante tutela sua propter administrationem tutelæ Sempronij. [S I TUTOR.] Tutor captus est ab hostibus: & sic finita est tutela. certē quamuis iure postliminij possit tutor prædictus recuperare tute. etiam si reuertatur cum finita est, vt dictum est: tamen possunt conueniri fideiussores dicti tutoris, vel defensor eius vel curator bonis eius datus. Viuianus.

**n** Actionem. scilicet tutelæ: sed hodie repellitur: vt in authen. vt

agi non potest. **a** Finitur autem non solum pubertate, sed etiam morte **b** + tutoris vel pupilli. Filiumfamilias emancipatum, **c** si tutelam administret, etiam directo teneri Iulianus putat. Si adhuc impubes tutelæ agat, **d** nihil cōsumitur. Cum furiosi curatore non tutelæ, sed negotiorum gestorum actio est: quæ competit etiam dū negotia gerit: **e** quia non idem in hac actione, quod in tutelæ actione, dum impubes est is cuius tutela geritur, constitutum est. **f**

V. VLP IANVS libro quadragesimo tertio ad Edictum.

**S** I tutor rem sibi depositam à patre pupilli vel commodatam non reddat: non tantum commodati vel depositi, verum tutelæ quoque tenetur. **g** Et si acceperit **h** pecuniam **i** vt reddat, **k** plerisque placuit eam pecuniam vel depositi vel commodati actione repeti, **l** vel cōdici posse, quod habet rationem: quia turpiter accepta sit.

**Pater non tenetur de dolo filij tutoris quem cōmisit postquam emancipatus est. h. d.**

VI. IDEM libro trigesimo primo ad Edictum.

**S** I filiusfamilias **m** tutelam administrauerit, & liberatus patri potestate dolo aliquid fecerit, an actio tutelæ patrem quoq;

hi qui. §. j. colla. vj. Accursius.

**A** **o** Constitutus. quod fieri potest: vt. §. qui. ex cau. ma. l. ab hostibus. in prin. & facit. j. rem pu. sal. fo. l. non quasi. §. si ab hostibus.

**P** **Q** **uamuis.** Possit. tutor reuersus. & facit infra. l. proximi. & institutu. de Attil. tut. §. ij.

hoc nomine teneat, quæritur. Et æquum est, vt eum duntaxat dolum pater præstet, qui cōmissus est ante emancipationem filij.

VII. IDEM libro trigesimo quinto ad Edictum.

**S** I pupillus heres exstiterit ei cuius tutelam tutor suus gesserat: ex hereditaria causa cum tutore suo habebit actionem. **n**

**Tutela finita per captiuitatem tutoris, possunt conueniri fideiussores eius, vel defensor vel curator datus bonis captiui tutoris: si tamen tutor postliminio reuersus fuerit, recipiet pristinam tutelam. hoc dicit cum. l. sequen.**

Si tutor in hostium potestatem peruenerit: quia finita tutela intellegitur, fideiussores qui pro eo rem saluam fore sponderint, & si quis existat defensor eius qui paratus est suscipere iudiciū tutelæ, vel si quis sit curator bonis ei<sup>o</sup> constitutus, **o** recte cōuenientur.

VIII. PAPIANVS libro vicesimo octauo. *Questionum.*

**Q** **uamuis** iure postliminij tutelam pristinam possit **p** intergrare.

**Reuerso tutore qui reipublica causa aberat, potest conueniri is qui in locum eius datus fuerat: quia desinit tutor esse. h. d.**

IX. VLP IANVS libro vicesimo quinto ad Edictum.

**S** I tutor reipublica causa abesse cœperit, ac per hoc

testamentaria tut. sicut fuit in persona Sempronij, præualet legitima, sicut fuit in psona fratris effecti maioris. xxv. an. [S I TESTAMENTO SVB.] Ita dixit testator: Do Titium tutorem filio meo si naus ex Asia venerit. quo casu non erit Titius tutor ante aduenientem cōditionem prædictam. quare iudex ex inquisitione dedit Scium tutorem pupillo prædicto pendente conditione: venit naus postea ex Asia, & sic incipit tutor ille qui fuit datus in testamento, & desinit esse ille qui fuit datus à iudice. Non est ergo mirum, si datus à iudice potest conueniri act. tut. sed si testator ita dixisset: Do Titium tutorem filio meo vsque ad annum, adueniente anno desinit tutor esse Titius, & conueniri potest act. tu. & hoc vsque ad verbi. & generaliter. & illum dimitte, & accipe illum: in qua autē & c. & postea reuertes ad eum: & ita pone casum vtriusque. Testator ita dixit: Titius sit tutor filij mei donec non aberit causa reip. cum cœperit abesse, non sit tutor: cum reuersus fuerit, sit tutor. postea Titius administrans dictam tut. cœpit abesse causa reip. & stetit ibi per annum: & postea reuersus est, & dictam tutelam reincepit administrare. certē ex administratione quam fecit antequam absentaret se causa reip. potest cōueniri actione tu. sicut posset conueniri durate tutelā de eo quod accepisset mutuo à patre pupilli. nec ob. supra eo. l. nisi. vbi dicitur quod durante tutela non potest pupillus conueniri tutorem act. tu. quia verum est illud si eadem sit tutela. cæterum in nostro casu duæ fuerunt tutelæ: vnde non est mirum si existens in secunda, potest conueniri de prima. Quis ergo conueniet eum de prima nomine pupi: & certē aut habet contutores in secunda, aut non. primo casu conuenient eum contutores: aliās erit eorum periculum, secundo dabitur curator specialis pupillo qui tutorem prædictū conueniat.

[S I

**S** I tutor reipublica. ] **CASVS.** Testator dedit tutorem filio suo, & ita postea dixit: quoad reipublica causa nō aberis, tutor esto: cum aberis, tutor ne esto. cū reuersus fueris, tutor esto. & ita prima tutel. & vltima sunt duæ. postea tutor prædictus cœpit abesse causa reipu. & loco eius alius fuit datus à iudice. certē pro eo quod administravit antequā se absentaret causa reipubli. conuenitur actio. tut. si autē reuertatur, reaccipit tut. prædicti pup. & ille qui fuit datus loco eius, desinit esse tutor, & potest act. tut. conueniri.

[S I DVOBVS.] Duo erāt impuberes, quorū vnus habebat tredecim annos, & alter vnū an. iudex dedit eis tutorem Sempronij. postea ille qui habuerat. xij. annos ante, habuit postea. xxv. an. & alter qui habuerat tantum vnū an. nunc habet. xij. annos. & sic est eius tutor legitimus frater suus. certē Sēpronij qui fuit datus à iudice, desinit esse tutor: & potest tutelæ conueniri. secus autē si Sempronius prædictus fuisset eis datus tutor in testamento: quia non desineret esse tutor impuberis habitis nunc. xij. an. quāuis frater eius sit factus maior. xxv. an. quia semper

Sunt qui putent legendum tricesimo quinto. vbi de tutelis egit Vlp. nō in lib. 25.

\* Mortuo eō tutore finitur etiā tutela quantū ad suā partem: nec accrescit superstiti. Spec. in ti. de instru. edi. §. nunc vero aliqua. versic. quid si possunt plures.







**a** *In solidum.* imò pro vtroq; in quantum facere potest: vt. s. de neg. gest. l. Pomponius in negotiis. quæ est contra. Sol. ibi domini nego

**b** *Post pubertatem.* de eo quod ante emancipationem gessit, nõ quod post: vt. s. eod. l. si filius.

**c** *Finita.* nã prius agi nõ potest tutela de peculio: vt. s. e. l. nisi. ergo nõ currit annus qui datur post emancipationem: quia utilis est: vt. s. quando act. de pecu. est an. l. j. s. an.

**d** *Filius autem.* Continuat cum præcedenti. & dic casum qd filius gessit tutelam, & male: & sic pater tenetur pupillo de peculio. non potest filius idemq; tutor agere contra patrem nomine pupilli: quia non est nata actio tutelæ de peculio. ite nõ imputatur filio si nõ agat. Acc.

**e** *Suum factum.* id est malam gestionem.

**f** *Agere.* nam quia filius tutor male gerit, pater tenet: & si velit ex hac obligatione patre filius conuenire, non potest, quia & ipse tutelam tenetur, licet de peculio tantum, quæ non datur tutela durate: vt. s. eod. l. si tutor. s. cetera. Accur.

**g** *Ab eo.* l. filio.

**h** *Exigi potest.* i. imputari à pupillo. Accur.

**i** *Tutor.* ] **CASVS.** Tutor finita tutela pubertate pupilli, eius administravit negotia, & incepit forte facere pupillo vnã domum durate tutela, & eã compleuit. ea finita certè de isto quod fecit, etiã finita tutela potest conueniri act. tut. quia connexum fuit illi quod durate tutelæ incepit. secus autem si nõ esset connexum: quia tunc nõ act. tut. sed act. neg. gest. conueniretur: imò de eo etiã qd gessit in tut. conuenitur act. neg. gest. siue cœpit gerere negotia post finitam. tanquã curator, siue alio modo. Sed si tutor finita tutela dimisit administrare aliquo tempore, & postea reincipit: certè pro eo quod gessit in tutela, actione tutelæ conuenietur. subaudi, & nego. gest. pro eo autem quod gessit post, conuenietur act. neg. gest. & h. d. cum. l. seq. Viuianus.

**j** *Non potest.* l. si connexa erat administratio: quia prius incepit domum, quam postea perfecit. secus si nõ connexa: vt subiicit. & ad hoc. C. arb. tut. l. tutor post. & j. de eo qui pro tut. l. j. s. cum eo. & s. de admini. tuto. l. tutorem. & j. titu. j. l. quid ergo. s. iudicio.

**k** *Continebitur.* aliàs computabitur.

**l** *In negotiorum.* sic. s. de neg. gest. l. si pupilli. s. fin. & l. fin autem. Sed arg. contra infra eo. titu. l. diuortio. s. ceterum. Sed dic quod hinc remisit vsuras in actione tutelæ.

emancipatus: remanere eum tutorem Iulianus ait. & cum pupillus adoleuerit, agendum cum eo, eius quidẽ temporis quod est ante emancipationem, in quantum facere potest: eius verò quod est post emancipationem, in solidum: cum patre verò dumtaxat de peculio. manere enim aduersus eum etiã post pubertatem de peculio actionem. Neq; enim ante annus cedit intra quẽ de peculio actio datur, quàm tutela fuerit finita.

**XII. PAVLVS libro octauo Breni Edicti.**

**F**ilius autem tutor propter hoc suum factum cum patre agere non potest ante pubertatem: quia nec finita tutela hoc ab eo exigere potest.

**S**i tutor post pubertatem gerit negotia quæ connexa sunt negotiis inceptis ante pubertatem, poterit conueniri actione tutelæ etiã de his quæ tutela finita gessit. secus autem si non est negotiũ connexum: quia nego. gest. conuenietur. si autem tutor finita tutela intermisit gerere negotia, postea iterum incepit: pro eo quod gessit in tutela, actio tutelæ: pro eo quod gessit post, nego. gest. actio queritur. hæc dicit cum. l. seq.

**XIII. VLPIANVS libro trigesimo quinto ad Edictum.**

**S**i tutor post pubertatem pupilli negotia administrauerit, in iudicium tutelæ veniet id tantum sine quo administratio tutelæ expediri non potest. Si verò post pubertatem pupilli is qui tutor eius fuerat, fundos eius viderit, micipia & prædia cõparauerit: neque veditiois huius, neque emptionis ratio iudicio tutelæ cõtinebitur. Et est verum, ea quæ cõnexa sunt, venire in tutelæ actionem. Sed & illud est verum, si negotia administrare cœperit post tutelam finitam, deuolui iudiciũ tutelæ in negotiorum gestorum actionem. Oportuit enim

**S**i post tempore aliquo. alioquin pro vtroque aget tutelæ etiam in connexis. Accursius.

**Cum eo.** tutela pro prima gestione, nego gesto. pro secunda: quæ tutela deuoluitur in nego. gesto. si interest, non aliàs: vt supra. l. proximo.

eum à semetipso tutelam exigere. Sed & si quis cum tutelam administrasset, idem curator adulescenti fuerit datus: dicendum est negotiorum gestorũ eũ conueniri posse.

**XIII. GAIVS libro duodecimo ad Edictum provinciale.**

**S**i post pubertatem tempore aliquo, licet breuissimo, inter miserit administrationem tutor, deinde cœperit gerere, sine vlla dubitatione tam tutelam, quàm negotiorum gestorum iudicio eũ agendum est.

**Duobus tutoribus doli in tutela committentibus, vnus transactio facta cum pupillo non prodest alteri: secus si vnus eorũ totũ interesse præstiterit pupillo. h. d.**

**XV. VLPIANVS libro primo Disputationum.**

**S**i ex duobus tutoribus cũ altero quis transegisset, quauis ob dolum communẽ: transactio nihil proderit alteri: nec immeritò: cũ vnusquisq; doli sui poenã sufferat. Quod si conuentus alter præstitisset: proficiet id quod præstitit, ei qui conuentus non est. Licet enim doli ambo rei sint, tamen sufficit vnum satisfacere: vt in duobus quibus res comodata est, vel deposita, quibusque mandatum est.

**Sicut durante tutela tutor nõ potest conueniri actione tutelæ, nec fideiussor eius ex stipulatione rem pupilli saluam fore: ita nec tutor nec fideiussor eius possunt conueniri durante tutela ex tali stipulatione rem pupilli saluam fore. secus in curatore. hoc dicit.**

**XVI. IDEM libro septuagesimo quarto ad Edictum.**

**S**i cum adhuc tutore ex stipulatu agatur, vel cũ his qui pro eo interuenerunt: erit dubitatio, an quia tutelam agi non potest, nec ex stipulatu agi possit. Et plerique putant etiam hanc actionem propter eandem utilitatem differendam. Cum curatore pupilli siue adulescentis

acta stipulatu. etiam durante cura. Viuianus.

**t** *Si cum adhuc.* aliàs, si adhuc cum: & aliàs, si cum vno & c.

**u** *Ex stipulatu.* scilicet ex stipulatu. rem pupilli. sal. fore.

**x** *Non potest.* vt supra eod. l. nisi. in principi.

**y** *Utilitatem.* propter quam differtur tutela: scilicet quia absurdum est & c. vt. s. eo. titu. l. si tutor. s. si testamenta.

**z** *Differendam.* vt hinc, & infra rem pupilli. sal. fo. l. non quasi. s. hanc stipulationem. & s. si tutor. & s. generaliter. secus autem in curatore etiam impuberis: vbi agitur etiam ante finitam tutelam: vt hinc subiicit, & infra rem pupilli. sal. fo. l. non quasi. s. illud sciendum.

**S**i ex duobus. ] **CASVS.**

Duo tutores in tutela doli commiserunt: pupillus cum vno eorũ transegit. certè non prodest alteri. secus si vnus tutorum prædictorum præstitisset pupillo totum suum interesse: quia tunc ambo liberatur: sicut liberatur duo comodatarij si vnus eorũ comodatum restituat: & duo depositarij, si vnus eorũ rem apud eos depositam restituat: & sicut liberantur duo doli committentes in re eis mandata, si vnus satisfaciatur mandatori de toto interesse suo. Viuianus.

**o** *Proderit.* subaudi, ex vi pacti: sed quia solutum est: vt. j. dicit. Ioan. & sic non ob. contra infra de fideiuss. l. si stipulatus. s. j. & facit. C. de transact. l. j.

**p** *Poenam.* vt. s. l. j. s. nunc tractemus. ibi, plane & c. Accursius.

**q** *Quod si præstitisset.* ex sententia, nõ ex transactione: vt differat à superiori casu. vel dic ex transactioe. & facit. s. de eo p quem factum erit. l. j. s. si plures. & s. si men. fal. mo. dix. l. iij. in princip.

**r** *Commodata est.* vt. s. cõmo. l. si vt certo. s. fina. Accursius.

**s** *Vel deposita.* vt. s. de deposito. l. j. s. si apud. & l. si duo. Accursius.

**S**i cum adhuc. ] **CASVS.** Tutor datus sine inquisitione, vel legitimus promissit rem pupilli sui sal. fo. & fideiussores super hoc dedit. postea male administrabat. queritur, vtrum ex dicta stipulatione durante tutela possit conueniri ipse, vel fideiussores eius prædicti? Et respon. quod non, sicut nec potest conueniri tutela: secus in curatore qui ita promissit vt dictum est in tutore: quia ipse bene conueniri poterit ex dicta

Recta est lectio. Florent.

Agipa

Casum ponit.



**a** Agi poterit. ex prædicta stipulatione: vt. j. rem pup. sal. fo. l. non quasi. §. illud sciendum. secus in generali act. nego. gesto. vt. C. de admi. tuto. l. ij. vbi de hoc not. & supra de admini. tut. l. actus. Alij dicunt hîc datum ad litem, vel ad aliquam aliam speciem: ibi de generali. Vel tertio posset intelligi vt. §. de admini. tut. l. cum curatore.

**I**mpertores.] **CASVS.**

Tutor finita tutela restituit res suas pupillo suo quondam. nunc dicit pupillus quodam tutori: Tu debes adhuc mihi decem: vnde ea peto: & peto vt facias mihi sumptus in hac lite de decem. Certè nõ debet audiri à iudice talis postulatio, imò apportare debet adultus denarios secùd causa faciendi expensas ì dicta lite. Viuian.

**b** Tua. i. tui. Accursius.

**c** Litis. quæ vertitur inter te & eos, siue finita sit administratio, siuenõ dũmodo agi possit. Sed arg. contra supra de inofficio testameto. l. si instituta. §. de inofficio. & C. de ordine cognitionum. leg. fina.

**ADDITIO.** Dic quòd ibi erat quæstio de bonis de quibus debebat viuere ille agens: & iam vicerat in causa principali: vnde ex illis bonis debet habere sumptus & victu. hic erat quæstio de quodam debito particulari secùdum And. de Pis. Vel dic quòd ibi erat quæstio status, & bonorum omnium:

nec habebat vnde se posset alere aliunde: hîc verò sic secundum Dynum. Vel dic quòd ibi erat præsumptio pro illo qui petit sibi administrari sumptus, ratione possessionis, vel quasi libertatis: vt ibi patet in litera: quæ rationes hîc cessant. & per ista patet respõsum ad. l. istam in quæstione de monacho: quia monachus ante alebatur à monasterio: quia non habebat aliunde vnde se aleret, secundum Barto. hîc.

**C**um tutor.] **CASVS.** Tutor Titij pupilli administravit negotia eius aliquo tempore: inter quæ negotia erant bona patris dicti pu. qui pater pupil. habuerit multos creditores. dictus tutor in dicta sua administratione deminuit aliquo malo modo de dictis bonis paternis. Item abstinuit dictus tutor dictum pu. patris ab hereditate, cum vtile esset pupillo eam retinere. nunc veniunt creditores patris, & non inuenientes aliquem heredem patris faciunt vendi bona patris auctoritate iudicis, vt eis satisfaciatur: & non inueniunt ibi aliquam integram satisfactionem, eo quia tutor malo modo deminuit, vt dictum est. quæritur, vtrum pup. tantum habeat act. tut. contra dictum tutorem, eo quòd eum abstinuit à patris hereditate contra commodum suum, vt dictum est: an verò etiam creditores habeant contra eum act. nego. gesto. eo quòd ipse malo modo deminuit de bonis patris pu. Et dicitur qd pup. habet suam act. tu. contra eum, & creditores habent contra eum act. nego. gesto. sed illa pupilli non intentatur nisi finita tutela: ista auctoritate creditorum intentatur etiam incontinenti. Viuianus.

**d** Administratis. adiuit & administravit: & postea per in integ. resti. abstinuit, & postea vendidit. Vel dic quòd administravit non adeundo, puta cum protestatione: & tandem abstinuit, & vendidit postea: & malè fecit vtranque, scilicet abstentionem, & rerum venditionem. vtroque casu, pro primo malè gesto, pupillo: pro secundo, creditoribus tenetur. Accursius.

**e** venditis. à tutore nomine creditorum, vel pro soluendo eis.

**f** Actionem. id est commodum agendi. nam alia pupillo datur, scilicet vtilis, id est efficax tutela. alia creditoribus, scilicet nego. gest. similis diuisio. §. de fur. l. inter omnes. §. si seruus. Alij dicunt quòd actio tutelæ diuiditur: & dicunt cessam à pupillo eis. & sic

apparet quòd adiuerit. prima placet.

**g** Per tutorem. malè vendentem.

**h** Reddatur. per act. nego. gesto.

**i** Contractum est. vt quia hereditas erat bona in. c. omni ære alieno deducto. **ADDITIO.** Ex hac glo. no. secundum Bald. hîc, quod

quando dicitur, ista hereditas est bona pro ceterum, tantum est dicere, quòd ceterum sunt in hereditate vltra omne æs alienum.

**k** Pueri relinquatur. per act. tut. Nec hoc quod habebat pupillus à tutore, obligat eum creditoribus: vt. C. arb. tu. l. eũ. & facit. §. de condic. indeb. l. tutores. & §. de bo. auct. iudi. pos. l. si nõ expedierit. §. j.

**l** Quæ actio. scilicet tutela quæ datur pupillo.

**m** Peruenit. vt. §. eo. l. nisi. sed illa scilicet quæ datur creditoribus, quæcunq; sit, confestim datur: vt hîc subiicit.

**I** probatũ.] **CASVS.**

Tutor pecuniã pupilli mutuauit: postea finita tutela fuit datus curator dicto pupillo quòdã: qui curator approbavit illud quod fecit tutor in pecunia mutanda. certè amodò propter hoc nõ tenetur tutor pupillo, imò curator. Viuianus.

**n** si probatum. id est approbatum vt idoneum: quod facere non habet necesse, vt si nõ erat bonũ: vt. §. de admini. tut. l.

ficio pupilli perperam abstenti cõtractum est, i puero relinquatur. quæ actio sine dubio non prius cõpetet, quàm pupillus ad pubertatẽ peruenerit, sed illa confestim creditoribus datur.

**XIX. VLPPIANVS libro primo Responsorum.**

**S**i probatum est nomen debitoris à nouissimo curatore, frustra tutorẽ de eo cõueniri. **P**

**Minoribus in integrum restitutis contra maiorem, sibi restituitur actio contra tertium minoris beneficio liberatum.**

**XX. PAPINIANVS libro secundo Responsorum.**

**A**lietius qd curatoris heredem minorem, vt maiore pecunia condemnatum, in integrum restitui placuit. Ea res materiam litis aduersus alterum curatorem instaurandẽ non dabit, quasi minore pecunia condemnatum: si non sit eius ætatis actor, cui subueniri debeat: sed æquitatis ratione suadente, per vtilem actionem ei subueniri in quantum alter releuatus est, oportet.

tutor siue. & fuit factum nomen à tutore de pecunia pupilli.

**o** Tutorem. qui contraxit nomen.

**p** Conueniri. à minore, vel ab alio eius nomine. bonum enim fecit & c. vt. §. man. inter causas. §. abesse. nisi per in integ. restit. vt argu. supra de admini. tuto. l. si minoris. Accursius.

**A**lietius.] Casum in prin. l. ponit hîc glo. [NON IDCIRCO.] Titius administravit tutelam Seij pupilli. finita tutela habuit Seius curatorem, qui curator conuenit dictum tutorem act. tut. & cum deberet tutor cõdemnari in. xx. culpa curatoris fuit condemnatus in. x. tantum: vnde dictus Seius petit in integrum restitui cõtra tutorem minore pecunia cõdemnatum, cum ipse Seius sit adhuc intra tẽpus quo potest dari restitutio. i. intra quadriennium: quãuis transierint. xxv. an. Item potest dictus Seius agere contra dictum curatorem, qui fuit in culpa vt dicto tutor minus cõdemnaretur. egit ergo Seius cõtra dictum curatorem, & fecit eũ propter hoc cõdemnari. nunquid propter hoc qd cõdemnatus est curator, liberatus est tutor de his quæ supra dixi? Certè non. si ergo agat dictus Seius cõtra curatorem act. iudi. repellat eum curator excep. doli, si Seius non cedat curatori act. quam habet contra tutorem. Viuianus.

**q** Alietius. Titius adultus habuit duos curatores, qui ex mala gestione tenebantur in. xx. decessit vnus Seio relicto herede, qui Seius erat minor: nunc Titius factus maior, & sic finita cura, egit contra Seium, & habuit. xv. Itẽ egit cõtra curatorem viuũ, & habuit. v. & de reliquo fuit absolutus viuus: nũc restituitur Seius cõtra Titium in. v. quia in quantum fuit læsus per sententiam. certè restituetur Titius de æquitate cõtra curatorem viuũ absolutũ pro illis. v. Vel dic secundò qd Seius læsus restituitur contra curatorem viuũ, cui proficit Seij læsio. & secundum vtrũque dic de æquitate, non de rigore.

**r** Maiore. quàm deberet.

**s** Non dabit. de iudicio stricto: sed de æquitate secus: vt subiicit.

**t** Ei. scilicet Titio facto maiori. & est no. quòd hic Titius maior non tantum contra minorem potest restitui: vt. C. si aduer. transf. ac. l. j. & ij. sed etiam in alium restituitur antiqua actio: vt hîc, & C. de repu. quæ si. in iu. l. j. Vel dic secũdum alium casum, ei. i. Seio in maiori pecunia damnato: quia nõ repetit, vel nõ potest propter inopiã repetere à Titio. certè restituetur contra curatorem viuũ.

Casum ponit.



a Non idcirco actio. pone casum vt supra de administ. tut. l. si mino- ris. & incipe constructionem, actio quæ post &c.

b Consequi poterunt. & sine cessione habent vtilem: vt. C. de contra- iu. tut. l. ij. & arg. supra proxi.

Casum po- nit.

c Vm pupillus. Pupillus egit contra vnum de tutoribus info- lidu, & cõdem- natus est in solidum. pu- ta in. c. quæ soluit, in so- lidum facta prius cessione contra aliu non con- demnatum. certè tutor condemnatus soluendo non extinxit actionem sibi cessam p parte: quia non hoc soluit vt extin- gueretur, sed vt pretium cessionis: vt hîc, & infra de fideiuf. l. cû is. & in- fra de sol. l. Modestinus.

d Iudicatum. id est solu- tio condensationis à cõ- demnato.

iudicatu.

e Pro parte. hîc puncta: & dic, tutela cõdemnati tutoris, scilicet in solidu nõ videtur reddita pro vna parte, scilicet p par- te non cõdemnati: quia sic actio esset extincta: & non valeret cessio fa- cta, vel q fieret: sed no- minis &c. Et sic est arg. quòd pro parte non in solidum fit cessione ni de duobus reis cõueto in solidu: vt supra de ad- ministr. tut. l. si plures. & de pec. l. quæ situm. §. sed si velit. Si autem diceres pro parte condensationi nõ videri satisfactu, sed nec pro parte non cõdem- nati, vt constat: ergo so- lida actio remaneret: & ita in solidu cederetur: quod quidã dixerunt per hanc legem: quòd non placet.

f Non tutela reddita. & ita actio cessa nõ est ex- tincta.

Defensor. CASVS. Pupillus quõdam fecit vocari ad ius tuto- rem suum quõdam, vo- lens eum cõuenire act. tut. Titius obtulit se ad tutoris defensionem. nunquid aufertur propter hoc pup. priuil. quod habet vt aliis creditoribus præferatur? Et certè nõ. & est ratio, vt dicit litera. Viuianus.

Condemnatus. pupillo agenti contra eum.

Priuegium. qd habet in psonali actione tutelæ, vt pferatur aliis.

Contraxit. i. quasi cõtraxit. nõ tantu in iudicio quasi cõtrahitur: vt s. de pec. l. iij. §. idem Iulianus. & est bona ratio. nõ secus si volu- tariè nouasset animo nouadi ab aliquo stipulado: vt. j. de noua. l. aliam.

a] Nouatio enim fieri debet expressè, nisi i- tribus casib⁹ quibus tacite præsumitur facta ip- so iure. vide l. si. C. de no- ua. & sibi glo. Barto. in l. Valerianus. sup. de præ- to. stip.

Conueto. CASVS. Titius habuit tutorè Seium, qui Seius de- cessit relicto herede: nunc autem Titius factus adultus habet curatorè: & cum curatore cõuenit heredè tutoris: & fecit eũ con- demnari in eo quod debuerat tutor. nõquid propter q cõdemna- tus est heres tutoris, est liberatus ipso iure, vel per excep. curator ab eo quod tenebatur adulto? Certè non. tenetur enim curator non solum facere cõdemnari tutorem quondam vel heredem eius, sed etiã ab eo exigere quod debet. & quod dixi in curatore, idem dico in magistratib. qui dederunt tutorè, & in heredibus eorum. Viuia.

Eiusdem. scilicet pupilli quondam, nunc autem adulti. Itè con- uento, non autem exacto. Alioquin in quantum esset exactum ab herede tutoris, liberatur ipso iure curator minoris, & heres magi- stratus: vt. s. e. l. alterius. §. si. & de admini. tut. l. si minoris.

Postumo. CASVS. Quidã in testameto dedit tutorè postumo suo, qui tutor administravit: & postumus nõ est natus postea. qua actione tenet dictus tutor de eo qd administravit: Et certè act.

neg. gest. vtili, nõ autè act. tut. vel p- tutelæ, vel neg. gest. directa. Viu.

Significatio est. qua possit dici protutelæ.

Negotiorum gestorum. scilicet directa.

Vtilis. neg. gest. vt & sic intelligitur. j. titu. ij. l. j. §. si quis. & s. de testa. tut. l. si nemo. §. fina. & supra de neg. ge. l. cum pater.

On solui. CASVS. Non solum pupil- lus habet priuilegiu in bonis tutoris sui quon- dam vt præferatur aliis creditorib⁹, sed etiam in bonis eius qui gessit ta- quã tutor, cum tutor nõ esset i bonis eius qui ali- quid debet ex curatiõne pupilli vel pup. & furio si vel furio. & hoc est ve- rü si nõ est satisfactu. Vi.

Priuegium. scilicet q datur in actione perso- nali. & sic concordat. j. de priuileg. credi. l. dabi- mus. §. si quis. & l. sequè. & l. si negotiu. sed here- di nõ datur: vt. s. de ad- ministr. tut. l. si ex plurib.

Sed quid erit de tacita hypotheca: videtur idè, vt not. C. de admini. tu. l. pro officio. & hoc vi- detur velle. Accursus.

Cautum. i. satisfactu.

DE CONTRA- ria tutelæ, & vtili actione.

De duabus actionib. dicit, scilicet de cõtraria tute. Item de vtili nego. gest. cõtraria.

Titulus superior est de di- rectis siue principalibus a- ctionib⁹, quæ dominis scili- cet negotioru cõpetunt. Hic de contrariis quæ gestorib⁹, vt de contraria tutelæ quæ tutori cõpetit de his quæ ei propter tutelã absunt, & cõ- traria vtilis negotiorum ge- storum, quæ curatoris si quid ei absit. Cuiã.

Contrariam. CASVS. Si tutor administrat tu- telã pupilli, & admini- strando aliquid de suo impèdat: dat prætor tu- tori vtilem actionè con- tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

pro tutelæ.

quia natus

pro tuto- re.

Flo. debe- bitur.

DE CONTRARIA TU- telæ, & vtili actione.

TITVLVS IIII.

I. VLP IANVS libro trigesi- mo sexto ad Edictum.

Contrariam tutelæ a- ctionem prætor pro- posuit, induxitque in vsum, vt facilius tu- tores ad administrationem ac-

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor

tra pupil. & ideo dat, vt tutores inuitetur præmioru exhortatione ad accipiendã tutelam, quãuis aliàs pupillus nõ obligetur sine tuto- ris auctoritate, & quãuis tutori nõ obligetur ex cõtractib. inter eos factis. & scias q actio cõtraria datur non solu tutori, sed etiã ei qui pro tutore administravit, & curatori pupilli, vel adolefcetis, vel fu- riosi, vel prodigi, & vtrius, & vbicumq; possit alibi inueniri aliquis curator: sed tutori cõpetit dicta actio demũ tutela finita. sed ei qui p tutore administravit, & curatori cõpetit statim cũ aliquid impè- derint. & si pupillus cõueniat tutorè actione tutelæ, est in arbitrio tutoris vtrũ cõpenset cũ pupillo id quod debet recipere à pupillo, an petat directè cõtrario iudicio. & si nõ opponat tutor, compesat- ur. & si finita causa actionis tutelæ velit tutor agere cõtraria, bene potest. secus si opposuit cõpensationè, & iudex eã reprobauit: nam non poterit postea agere contraria. [AN IN HOC IUDICIO.] Nũquid veniunt in hac cõtraria actiõne etiã ea q pater pupilli debuit tutori: Et dicit q non. sed si distulit petere id quod pater pupilli ei debebat, amore pupilli, & ppter hoc dãnun passus est: certè refar- ctionè illius dãnũ pot consequi cõtraria actione: vnde si pater pup. tenebatur tutori aliqua tẽporali actione, & distulit agere vt dictũ est, ita q periit dicta actio: certè habebit cõtrariã actionè ad id cõ- sequendũ qd debebat cõsequi tẽporali actiõne. [HANC ACTIO- NEM.] Quãuis pupillus nõ agat cõtra tutorè act. tut. tamen tutor potest agere cõtra pup. cõtraria act. Sed quid si pupillus agat cõtra tutorè act. de rationib⁹ distrahedis: Certè contra eum poterit agere tutor



tutor contraria act. etiam si plus impendit tutor in vtilitatem pupilli, quàm sit in facultatib. pup. sed si nõ expendit tutor in vtilitate pup. illud quod expedit vltra q̄ sit in facultatib. pup. nõ repetet cõtrario iudicio. hoc dicit cū duabus. ll. seq. vtq; ad. §. cõtrarium. Vi.

**a** *scientes.* hac ratione est inuenta negotiorum gestorum cõtraria: vt institui. de obliga. que ex quasi con. §. j.

**b** *Non obligentur.* vt. §. de aucto. tu. l. obligari.

**c** *Possit.* vt. §. de aucto. tuto. l. j. in princ.

**d** *Ciuiiiter obligentur.* subaudi etiã, nõ solũ naturaliter: & hoc qui auenit obligatio ex re: vt infra de act. & oblig. furiosus. aliã naturaliter tãtũ. quod dic vt no. §. de aucto. præstan. l. pupillus.

**e** *Hac actio. l. contraria* in genere accepta. nam dicit postea de cõtraria neg. gest. actione.

**f** *Debet.* vt. §. tit. j. l. fi.

**g** *Contrarium dandum.* iudicium, id est actione neg. gest.

**h** *Durat. l. officium* vel tutela: & sic est in actione tutelæ: vt. §. tit. j. l. nisi. secus autem in contraria protute. & cõtraria vtili nego. gest. vt. §. proxi. Sed cur rã variè: statim respon. quia & c.

**†** *Quid in* actore seu procuratore per curatorem iudicis decreto cõstitutus, an finiatu auctozatio etiã lite cõtestata: & videtur quod sic: quia tutela finita finitur officiu actoris: vt voluit glo. quã sequitur Saly. in. l. neque. C. de procu. tamẽ in casu nostro conclusum fuit qd non, per dominos de capell. Tholo. allegãtes p se tex. in. l. ite corum §. pen. §. quod cuiusq; vni. & l. nulla. C. de procu. \*

**i** *Quia hoc casu.* hac est bona ratio ad ac. protute. vt infra tit. j. l. §. cū eo. & neg. gest. cõtra ceteros: vt. §. tit. j. l. nisi. §. fin. Sed in adulti curatore videtur secus: vt. C. de admini. tut. l. ij. quã est cõtra. Solu. dic vt exponitur supra de admini. tut. l. cum curatore.

**k** *Reputare.* vt supra de cõdict. indeb. l. cum indebitum. & l. §. tutor. & arg. supra cõmo. l. in rebus. §. quod autem. & C. eo. l. fi. Accursius.

**l** *Sed si reprobata est.* sic §. de neg. gest. l. fin autẽ. §. si ratione. & de cõpẽ. l. quod in diem. §. fi.

**m** *Integra sit actio.* quã contra patrẽ pupilli cõpetebat. & est ad. l. C. de in litem dan. tut. l. ij. Accursius.

**n** *Tempore finitur.* vt redhibitoria quam nõ exercuit, nec sibi exegit propter vtilitatem pupilli.

**o** *Contrario agere.* sic. §. commo. l. in cõmodato §. j. & l. in rebus. §. fi. & C. eo. l. fina.

**p** *Longẽ. Dandum est. l. contrariũ iudiciũ* tutelæ. Accursius.

**q** *Intendatur.* contra tutorẽ. & dicit magis, ideo quasi liceat sibi vindicare se. ad quod est. §. de bo. lib. l. qui cū maior. §. si libertus. Accur.

**Q** *vid ergo.* CASVS. in prin. huius. l. positus est in fine casus præcedentis. [CONTRARIUM IUDICIUM.] Finita tutela vult agere tutor contra pup. act. contraria vt pupillus liberaret eum ab actione tut. quia ei tenetur. Certẽ non potest, sed tantum potest agere de his quã ei tutori absunt propter admi. tut. & si ei abest pecunia, eam repetet cum vsuris: de quibus ff. Infort.

cederent, scientes<sup>a</sup> pupillũ quoque sibi obligatũ fore ex sua administratiõẽ. Quanquã enim sine tutoris auctoritate pupilli nõ obligentur, nec in rẽ suã tutor obligare pupillum possit: cõtamen receptũ est vt tutori suo pupillus sine tutoris auctoritate ciuiliiter obligetur, d ex administratione scilicet. Etenim prouocãdi fuerãt tutores vt prõptius de suo aliquid pro pupillis impendant, dum sciũt se recepturos id quod impenderint. Hęc actio<sup>c</sup> non solum tutori, verũ etiam ei qui pro tutore negotia gessit, competere debet. f Sed & si curator sit vel pupilli, vel adulescẽtis, vel furiosi, vel prodigi: dicendum est etiam his contrariũ dandum. §

Idem in curatore quoque vẽtris probandum est. Quã sententia Sabini fuit, existimantis ceteris quoque curatoribus ex iisdẽ causis dandum contrarium iudiciũ.

Finito autem officio<sup>†</sup> hęc actionem competere dicimus tutori. Ceterum quandiu durat, h non dum cõpetit. Sed si pro tutore<sup>\*</sup> negotia gessit, vel curam etiã administravit: locus erit iudicio etiam statim: quia hoc casu<sup>i</sup> in ipsum quoque statim actio competit. Præterea si tutelæ iudicio quis conuenietur, reputare<sup>k</sup> potest id quod in rem pupilli impedit. sic erit arbitrij eius, vtrum compensare, an petere velit lumpsus. Quid ergo si iudex cõpensationis eius rationem non habuit? an contrario iudicio experiri possit? Et vtiq; potest. Sed si reprobata est<sup>l</sup> hęc reputatio, & adqueuit: non debet iudex contrario iudicio id sarcire. An in hoc iudicio non tantum quã pro pupillo vel in rem eius impensa sunt, veniãt, verũ etiam ea quoq; quã debebantur aliãs tutori, vtputa à patre pupilli si quid debitum fuit, quæritur. Et magis puto, cũ integra sit actio<sup>m</sup> tutori, non esse in contrarium iudicium deducendum.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

dicit litera satis planè. & si pup. debeat tutori vsuras propter prædictam causam, & tutor debeat vsuras pu. quia non fœnerauit pecu. pupillarem, compensabitur vna vsura cum alia. & idem si alio modo debeat tutor vsuras pupillo: quia semper debebit cõpensatione cum vsura sibi debita à pupil. puta quia in vsus suos conuertit

pupilli pecu. & sic ad vsuras tenetur pup. & postea in vtilitatem pupilli impedit de sua pecu. quo casu tenetur ei pupill. ad vsuras. & idẽ econtra si prius impendit, & postea in suos vsus conuertit: quia semper compensabitur vna vsura cum alia. [V S V R A S V T R V M.] Supra proxi. §. dictũ est quod tutor qui impendit pecuniam suam in vtilitatem pupilli, potest eam repetere cõtraria actione cũ vsuris. nunc quæritur, cuius temporis vsuras consequi possit tutor: vtrum eius temporis tantum quo durauit tutela, an etiam eius tẽporis qd cucurrit post finitam tutelam, an ex mora tãtũ commissã post finitam tutelam: & certẽ totius temporis quod cucurrit antequã restitueretur sibi pecunia, consequi debebit tutor vsuras: & hoc quãdo non potuit sibi soluere tutor durante administratione, secus autem si potuit, & non fecit. & scias quod semper potest repetere tutor illud quod impendit, dũmodo vtiliter inceperit impendere, etiam, si cõtrarium euẽtum res habuit. [IUDICIO TUTELÆ CONTRARIO.] Nõ solum quod impendit tutor in vtilitatem pupilli durante tutela, potest contrario iudicio repetere, vt dictum est: sed etiam id quod impendit antequam esset tutor: puta quia pro tutore gerebat antequã esset tutor: vel erat curator Ventris, vel alio quocũq; modo bona fide impendit, sed & id quod post finitã tutelam impedit, potest repetere: & hoc si id quod administravit post tute. & in quo impedit, erat connexum his quã durante tutela administrauit. [HANC ACTIONEM.] Hęc actio contraria quã datur tutori

contra pup. est perpetua, & competit heredi tutoris, & contra heredem pupil. datur. Viuianus.

**r** *In facultatibus.* id est in facultate soluendi. aliãs quo modo pupillus redderet? sic exponitur. §. de verb. signi. l. Nepos Procuro. Vel dic quod licet plus expendat, condemnabitur pupillus, & exigetur quando erit soluendo.

**s** *Ex officio.* id est ex pietate: vt infra eo. l. penul. & facit supra de pigne. act. l. si seruos. Accursius.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.

**†** *in officio* tutoris.



**a** *Liberatiohem.* finito officio, quam multi hodie extorquent cum iuramento, quæ sine fraude tenet: vt. C. si aduer. v. editionem. au. then. sacramenta puberum. Accursius.

**b** *De suo.* sic supra de nego. gest. l. ij. & supra man. l. si verò non remunerandi. §. si mihi.

**c** *Trientibus.* si tales secundum conditionem suam personam ei debentur: vt C. de vsur. l. eos. §. super.

**d** *Observantur.* si sint minores legitimis: vt dicta l. C. de viur. l. eos. §. ceteros. Accursius.

**e** *si nimium.* id est plus quam colligant hæ vsuræ: vt supra de vsur. l. & in contraria aliàs nimium. Accursius.

**f** *Aliquid.* de sua propria pecunia.

**g** *Præstabit.* ipso iure facta compensatione: vt. §. de compensatio. l. cum alter. Accursius.

**h** *Definit.* sic supra de in rem verso. l. si pro parte §. versus. Accur.

**i** *Vsus suos.* de pecunia pupilli.

**k** *Reddatur.* & ita durante tutela: & postea.

**l** *In substantia pupilli.* durante officio.

**m** *Non oportere.* vt & §. de administ. tuto. l. quotiens. §. sicut.

**n** *Impetravit.* id est obtinere non potuit. Sed quare iniuriam sibi factam vertit in pupillam?

Respò. quia pupillo fuit facta: nec tutor præbuit causam: vt. §. de fideiusso. l. exceptione.

**o** *Euentum.* quia non potuit perfici. vel dic euentum perseverantem: vt. §. de neg. gest. l. sed an vltro. §. j. Accur.

**p** *Ante tutelam.* scilicet finitam. Accursius.

**q** *Vel post tutelam.* scilicet finitam, si negotiis & c. vt. §. titu. j. si tutor post. Accursius.

**r** *Quod ante.* scilicet tutelam inchoatam, quod esse potest si neg. & c.

**s** *Ante impensum.* i. ante tutelam inchoatam. nec forte distinguitur connexum sit vel non, licet post eam finitam distinguatur: quia & quod ante debuit, vertitur in actionem tutelam directam. sic ecotrâquod ei debetur, vertitur in contrariam. sed

quod incipit deberi ex negotio non connexo post finitam tutelam, non venit in directam. ergo & si quid impendit in tali negotio non connexo, non venit in contrariam: vt hinc dicit.

**t** *Bona fide.* hoc supra eo. circa princ. dixit ex officio.

**u** *Hanc actionem perpetuam.* quia sic est in directa: vt. C. eo. titu. l. tutores. Accursius.

**x** *Herediti.* quia sic est in directa: vt. §. tit. j. §. hanc actionem.

**Tutela.] CASVS.** Tutor fuit remotus à tutela tanquam suspectus: nunquid potest agere contrario iudicio ad repetendum id quod impendit in rem pupilli durante administratione? Et dicitur quod sic: quâvis pupillus non sit adhuc factus pubes: quia perinde est ac si esset finita tutela pubertate pupilli. nam & pupillus potest

pupillo exigat liberatiõem, videndum est. Et nemo dixit in hoc agere quem contrario posse, vt tutelam iudicio liberetur: sed tantum de his que ei propter tutelam absumunt. Consequitur autem pecuniã si quã de suo consumpsit, etiam cum vsuris, sed vel trientibus

† vel his que in regione observantur, † vel his quibus mutuatus est, si necesse habuit mutuari vt pupillo ex iusta causa prorogaret: vel his à quibus pupillum liberauit, vel quibus caruit tutor, si nimium profuit pupillo pecuniã esse exsolutam. Planè si fortè tutor aliquid pecuniã debuit fœnerare, aliquid ipse pro pupillo soluit: nec ipse vsuras consequitur, ne pupillo præstabit.

**g** *Quare* & si in vsus suos conuertit, deinde aliquid impendit in rem pupillarem: quam impendit, definit vertisse: & exinde vsuras non præstabit. & si ante impendit in rem pupillarem, mox in vsus suos vertit: non videbitur vertisse quantitatem quæ cõcurrit cum quantitate sibi debita, vt eius summa non præstet vsuras. Vsuras vtrum tandiu consequetur tutor, quãdiu tutor est, an etiã post finitam tutelam, an ex mora tantum, videamus. Et magis est, vt quoad ei reddatur pecunia, consequatur. Nec enim debet ei sterilis esse pecunia. Si tamè fuit in substantia pupilli vnde consequetur: dicendum est non oportere eum vsuras à pupillo exigere. Quid ergo si de re pupillari non potuit sibi soluere, quia erat deposita ad prædiorum cõparationem? Si quidem non postulavit à prætore vt præstetur pecunia, vel hoc minus deponatur: sibi imputet. Si verò hoc desideravit, nec impetravit: dicendum est non deperire ei vsuras in contrario iudicio. Sufficit tutori bene & diligenter negotia gessisse, etsi euentum aduer-

eum conuenire act. tut. ac si esset finita tutela pubertate. Viuianus.

**y** *A tutela remotus.* vt suspectus. Accursius.

**z** *Finita.* scilicet pubertate pupilli. nam & hinc finita est: vt. §. de suspe. tuto. l. decreto. & instit. qui mo. tu. fi. in fi. secus vbi suspecto est adiungendus curator: vt. §. tit. j. l. si tutor. §. pe. & facit. §. e. l. j. §. finito.

**Heredit.] CASVS.** Heres tutoris soluit pro pupillo illam pecuniã in qua erat obligatus pupillus. certè habet ad eam recuperandam à pupillo contraria actione. Viuianus.

**a** *Hereditis tutoris.* sic. §. man. l. hereditis.

**SI tutor.] CASVS.** Tutor obligavit se pro pupillo cuiusdam creditor pup. & obliga. animo nouandi in se suscepit. certè finita tutela habet contrariam actionem contra pupillum, vt cum faciat liberari etiã antequam soluat creditori pupilli tutor. Viuianus.

**b** *Antequam soluat.* quia videtur ei abesse: quia est obligatus: vt. §. de nego. gest. l. si quis mandante. & l. j. & ij. & §. man. l. si mandato. in princ. secus in fideiussore: vt. C. mand. l. si pro ea. & que est ratio, dixi in dicta. l. si quis mandante.

**DE EO, QUI PRO tutore prove curatore negotia gessit.**

*Vna pars est pro tutore, alia pro curatore: vt. C. de nego. gest. l. qui pupille. sicut bono. poss. vt infra de bo. poss. l. iij. §. hereditas.*

*Superiores actiones tã directæ quã contrariæ cõpetunt si verus tutor aut curator fuerit, quæ verò proponuntur hoc titulo directæ similiter & contrariæ, si falsus, qui tamè quasi tutor aut curator pro tutore vel pro curatore gesserit, quæ in tutore dicuntur protutela, in curatore negotiorum gestorũ, & cõpetunt statim. Cuiac.*

**Rotutela.] CASVS.** Vlpianus primo rationem reddit. & est ratio quare inueta est a prætore actio protutelæ. Secundo dicit, quis videtur gerere pro tutore, id est ille qui credit se tutorem cum non sit: & ille qui scit se non esse tutorem, fingit tamen se esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

**Tutor remotus à tutela tanquam suspectus potest agere contrario iudicio ad repetendum quod in rem pupilli impendit: quia in eo statu est, ac si pubertate pupilli finita esset tutela. & hæc actio datur heredi tutoris, si creditoribus pupilli pro pupillo soluat. h. d. c. l. seq.**

**III. IULIANVS libro vicensimo primo Digestorum.**

**Tutela remotus, eo loco haberi debet, quo esset finita tutela. & sicut actiones patitur perinde ac si pupillus pubes factus esset: ita contrario iudicio, si quid ei aberit, persequi debet. Nihil enim prohibet suspectum tutorem esse, quamuis cõplura in rem pupilli impenderit, quæ eum amittere non oportet.**

**V. VLPIANVS libro primo Responsorum.**

**Hereditis tutoris, si eam summam soluerit in quam obligati pupilli fuerunt, actionem contrariam aduersus eos habere posse respondi.**

**VI. PAVLVVS libro quinto ad Plantium.**

**SI tutor pro pupillo se obligavit, habet contrariam actionem & antequam soluat.**

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

esse, & administrat. vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio. Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli. vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ. Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ. Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest. Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

† Triens vsura, ceterum vsuræ tertia pars est, quæ scilicet quatuor in cetero narium vsuræ nomine singulis annis penduntur.

\* Rectè sic Flor. perpetua Haloander, pensabit.

\* quantum.

\* Rectè, non præstet. Ant. Aug. lib. i. c. men. ca. 2.

**Rotutela.] CASVS.** Vlpianus primo rationem reddit.

& est ratio quare inueta est a prætore actio protutelæ. Secundo dicit, quis videtur gerere pro tutore, id est ille qui credit se tutorem cum non sit: & ille qui scit se non esse tutorem, fingit tamen se esse, & administrat.

vnde si seruus Titij administrat tutelam Sempronij quasi tutor, dabitur in dominum utilis actio protutelæ de peculio.

Tertio dicit, quod ille qui administrat tanquam tutor cum non sit, potest conueniri etiam ante pubertatem pupilli.

vnde si aliquis fuit datus tutor ad tempus, & post tempus administrat: de illa administratione tanquam tutor tenetur actio protutelæ.

Item si antequam esset tutor, administravit vt tutor: de illa administratione tenetur actio protutelæ.

Quarto dicit quod si aliquis administrat tanquam tutor negotia eius qui non potest habere tutorem, quia nondum natus est, vel alio modo non potest habere tutorem: non habet locum actio protutelæ, sed neg. gest.

Quinto dicit quod actio protutelæ non datur contra tutorem impuberi datam: sed bene datur contra illum qui com-

qui com-



qui compulsus est per iudicem vt administret tutelam, cum nō sit tutor. Sexto dicit q̄ in actione protutelae veniunt vsura, & tenetur protutor nō solum de iis quae gessit: sed etiā de iis quae nō gessit, si alius gessisset isto nō incipiente gerere. potest tamen dimittere gestionsm cum primū cognoscit se nō esse tutorē, dum tamē propinquos pupilli certiorer vt petant ei tutorē. aliās tenetur.

\* pro vel, in indice titu.

a Incertum sit. pupillo quondam nūc adulto.

b Quis tutor. scilicet vere exiltens.

c Quasi tutor. scilicet cū non sit tutor.

d In vtrumque casum. i. siue verē fuerat tutor, siue verē non fuerat.

e Actionem scripsit. non aperit quam. vnde dic quādo tutor verē fuerit distinguitur, an sciuerit & tūc tutelae. an ignora uerit, & tūc protutela: vt. j. eo. l. quāro. & j. e. §. si curator. si verē non erat tutor, tūc indistinctē, sciuerit vel nō, dūmodo gesserit vt tutor, habeat locū actio protutelae: vt. j. eo. §. pro tutore. & quod subiicit, actione tamē &c. altero casu cū distinctione tutelae & protutelae. altero indistinctē protutela, vt dictū est. & hoc secūdū Azo. Vel dic hoc principiū loqui quādo adultus est incertus administrauerit verē tutor existēs, aut nō existens. Et qd̄ dicit, in vtroq; casu. i. quicunq; casus sit: dū tamen dubiū est. & dic dari tātum protutelae. si autē certus est de veritate, habeat locū predicta distinctio. & ad hāc literā facit quod sequitur, solēt enim &c. Item quod dicit, siue tutor est, siue nō: subaudi, dū tamen dubium est.

f Fungitur. in hoc casu datur ei actio neg. ge. in eum qui spē gerit. sed cū dicat pro tutore agere: ergo neg. gest. habet locum, vt hīc, & C. de test. tute. l. iij. in fi.

g Vtile. i. actionē protutelae vtilē de peculio: vt. §. de pecu. l. ex facto.

h Item argu. contra. j. eo. §. si quis quasi. Item facit. C. eo. l. j.

i Nulla dubitatio est. vt & §. titu. j. l. j. §. finito. & j. rem pupil. sal. fo. l. non quasi. §. sed & in eo. Accursius.

j Finita. ad tempus fortē datus erat.

k Deinde quasi. i. verē tutor. hoc enī quasi, est veritatis expressiū.

l Denoluatur. vt & §. tit. ij. l. si tutor post. §. fi.

m Habere potest. vt & §. de tuto. & cura. da. ab iis. l. Seia.

n Actio cessat. cur ergo similiter nō cessat, vbi quis se putat tutorē, cum esse nō poterat: vt. §. eo. §. proinde. quae est arg. contra? Respō. quia seruus aliquando potest tutor dari. i. testamentarius: vt instit. qui da. tut. pos. §. j. & ij. sed pupilli nō potest dari vllō modo. sed si datum inuenias aliquē qui nullo modo possit dari: dic idē, vt cesset protutela: vt in milite: vt. C. qui da. tu. pos. l. armata. sed certē seruus existens seruus nunquā potest esse tutor. Vnde dic fauorem pupillis debitum notare differentiam.

o Natus est. vt quia adhuc est in vtero, nec nascitur viuus, vel nullo modo nascatur: & ita nullus omnino videtur fuisse: vt. j. de verb. ff. Infort.

DE EO QUI PRO TUTORE PRŌVE CURATORE NEGOTIA GESSIT. TITVLVS V.

I. VLP IANVS libro trigesimo sexto ad Edictum.

Protutelae actionē necessariō prātor proposuit. Nam quia plerumq; incertum sit vtrum quis tutor, an verō quasi tutor pro tutore administrauerit tutelam, idcirco in vtrumque casum d actionē scripsit: vt siue tutor est, siue non sit, qui gessit, actione tamen teneretur. Solent enim magni errores intercedere vt discerni facilē nō possit vtrum quis tutor fuerit, & sic gesserit: an verō non fuerit, pro tutore tamē munere functus sit. Pro tutore autē negotia gerit, qui munere tutoris fungitur in re impuberis, siue se putet tutorem, siue scit nō esse, fingit tamē esse. Proinde & si seruus quasi tutor egerit, diuus Seuerus rescripsit dandū in dominū iudicium vtile. Cum eo qui pro tutore negotia gessit, etiam ante pubertatem agi posse nulla dubitatio est, quia tutor nō est. Quare si quis finita tutela pro tutore negotia impuberis gessit, tenebitur. Sed & si prius pro tutore administrauerit, deinde quasi tutor: æquē tenebitur ex eo quod pro tutore administrauit: quāuis deuoluatur hic gestus in tutelae actionem. Si quis quasi tutor negotia gesserit eius qui iam pubes est, neque tutorē habere potest: protutelae actio cessat. Simili modo & si eius qui nondū natus est. Nā vt pro tutore quis gerat, eam esse personam oportet, cuius ætas recipiat tutorē: id est impuberē esse oportet.

Aliquādo seruus potest tutor dari.

signifi. l. qui mortui. & ita cum nullo tēpore appareat tenuisse dationē tutoris: nō protutela agit, sed neg. gest. vtili, vt subiicit, & §. tit. ij. l. postumo. & de neg. gest. l. cum pater. & supra de testa. tute. l. si nemo. §. fina.

p Actio. vtilis. Accursius.

tet. Sed erit negotiorū gestorum actio. Si curator impuberi a pretere datus negotia gesserit: an quasi pro tutore gesserit teneatur, quæritur. Et est verō cessare hāc actionem: quia officio curatoris functus est. Si quis tamen cum tutor nō esset, compulsus a pratore vel a præside, dum se putat tutorē, gesserit tutelā: videndum an pro tutore teneatur. Et magis est vt quāuis cōpulsus gesserit, teneri tamen debeat: quia animo tutoris gessit, cum tutor non esset. At iste curator, non quasi tutor, sed quasi curator gessit. In protutela iudicio vsura quoque veniūt. Sed vtrū solummodo in id quod gessit tenebitur: an verō in id etiā quod gerere debuit? Et si quidē omnino nō attingit: tutelā, nō tenebitur.

Neque enim attingere debuit qui tutor nō fuit. Quod si quādā gessit, vidēdum an etiā eorū quae non gessit, teneatur. Et hactenus tenebitur, si alius gesturus fuit. Sed & si cognito quod tutor nō fuit, abstinuit se administratione videamus an teneatur, si necessarios pupilli nō certiorauit vt ei tutorē peterēt. quod verius est.

II. CELSVS libro vicesimo quinto Digestorum.

Si is qui pro tutore negotia gerebat, cum tutor nō esset, re pupilli vendidit, nec ea vsucapta est: petet eam pupillus, quantum ei cautum est. Non enim eadem huius quae tutoris est rerū pupilli administratio.

III. IAVOLENVS libro quinto Epistularum.

Verō an is qui cum tutor testamento datus esset, & idipsum ignoraret, pro tutore negotia pupilli gesserit

Si is qui.] CASVS. Titius tanquam tutor cum non esset, administrabat negotia Seij: & sic administrando equum Seij pupilli vēdidit Gaio. certē pupillus potest eum vindicare a Gaio, si Gaius adhuc non vsucepit, quamuis habeat pupillus ob hoc obligatum dictum procuratorem. Viuianus.

vsucapta est. f. post pubertatē pupilli: quia nō vsucapitur res pupilli ante pubertatē: vt. j. de acquir. re. do. l. bonae fidei. Vel verius dic quia nec potuit: vt. d. l. bonae fidei. secus si non erat pupilli, licet eius putaretur: vt. j. de excep. do. l. apud Celsum. §. si quis nō tutor. & sic non obstat. l. illa quae videbatur contraria.

b Ei. scilicet pupillo, qui satisfat rem pupilli saluam fore. sic. & j. tit. j. l. pupilli. & facit infra de re. eo. l. qui neque.

Verō an is. CASVS. Titium in testamento meo dedi tutorē meis filiis. hīc Titius nesciens se datum tutorem administrauit tutelam filiorum meorum. Certē tenetur eis actione protutelae, & non tutela. nam ad hoc vt tutela teneatur, necesse est quod se tutorem esse sciat: hīc autem nesciebat.

q Hanc actionem. scilicet protutelae: sed datur actio. neg. gest.

r Curatoris. verē enim erat curator: & hoc sciebat, & sic gerebat: vt. j. eo. l. quāro. Accursius.

f Debeat. actione protutelae. Accursius.

t At iste. de quo supra proxi. §. dixi: qui verē erat curator. Alij dicunt quod nō tutor gerēs vt tutor, teneatur protutela: sed nō curator gerēs vt curator, non tenetur protutela. Quod hoc verū sit, hāc litera non patitur. An autē cōcurrat actio nego. gest. cū ista actio: quidā quod sic: quia gerit suspiciōe necessitatis. tu dic quod non: vt not. §. de nego. gest. l. iij. §. hac actione.

u Non tenebitur. vt. C. de testa. tute. l. j.

x Alius. accedens protutor quasi omnia gesturus tenetur in duobus casibus, de gerendis, si alius erat gesturus oīa, vt hīc. Itē & tunc quādo incipit scire se nō esse tutorē, & perseuerauerit: aliās nō: quia eum error excusat: vt hīc innuit. aliud est in spontaneo gestore, q̄ ab initio accessit omnia gesturus: quia tenetur etiā si alius gesturus non erat: vt. §. de nego. gest. l. si pupilli. §. fi. & facit. C. de neg. gest. l. ij. in fi. Accur.

y Necesarios. i. cognatos. sic ponitur. §. de iusti. & iur. l. fina. & facit supra de admini. tuto. l. tutores qui. §. qui se. Accursius.

z Quod verius est. ergo si certiorauit, non tenetur nisi alius erat gesturus. aliud in spontaneo gestore qui accessit vt omnia gesturus: vt modo notauit.

Circa hoc dubitaretur an talis deberet satisficere, & videtur quod nō quia datus a iudice per inquisitionē vt. C. de tut. & cura. qui satis nō de d. l. i. hodie tamen fecus. vide glos. in dicta. l. i.

\* attingit.

Ant. Aug. lib. 4. c. 17. ait temere ab Haloandro sublatam esse hanc negationem.

Pupillaris res ante pubertatē non vsucapitur.



**a** Tutorem esse. scilicet ut teneatur tutelę actione: igitur tenetur hac actione protutelę. Accursius.

**Q**ui pro tutore.] **CASVS.** Ille qui administrat tutelam pupilli tanquam tutor, cum non sit: debet prestare in administratione fidem & diligentiam, sicut facit tutor verus. & si

aliquid impedat in negotiis pupilli, ad illud repetendum habet contrariam protutelę actionem. & hoc dicit cum lege sequenti. Viuian.

**b** Tutor. quam autem prestat tutor, dicitur supra de tut. & ra. distra. l. j. in princip. & C. arbi. tut. l. quicquid. & supra de administ. tu. l. a tutoribus. in princ.

**E**I qui. Contrarium. id est contraria actio protutelę: & statim: ut supra titu. j. l. j. §. j. & ij.

**QVOD FALSO**  
tutore auctore gestum esse dicatur.

Quid differt. hic titulus a superiori? Respond. hic constituit contrahenti cum pupillo falso tutore auctore: ut infra. l. i. §. fina. ille ipsi pupillo. Item ille habet locum, siue sciat se non esse tutorem, siue credat se esse, cum non sit: ut supra titu. l. i. §. pro tutore. hic autem tantum quando scit se non esse: ut infra eo. l. nouissime in princ.

In falsum tutorem pupillo est actio protutelę ex superiori edicto, ex hoc autem in eundem est actio in factum restitutoria ei qui cum pupillo eo auctore contraxit falsum cum esse tutorem ignorans, & interdum etiam si sciens in id quod interest. Ceterum hoc distat vna ab altera, quod protutelę tenetur is qui pro tutore etiam bona fide gestit, in factum is tantum qui dolo malo auctor factus est vel qui dolo malo fecit ut alius auctoraretur inscius: Et quod protutelę cessat si persona eius cuius negotia gesta sunt tutorem non recipiat, in factum ob eam causam non cessat. ac preterea hæc actio in factum pro penali habetur, ut exposui 25. tit. 6. Cuius.

**V**ius edicti. Primò commendat edictum. Secundò ponit verba edicti. Tertio per modum cuiusdam reprehensionis conuenit defectuosum esse edictum. Quartò intrat materiam disputationis circa hoc edictum. secunda ibi, verba autem. tertia ibi, verbis edicti. quarta ibi, ite hoc edictum. vsque ad §. ait prætor. **CASVS.** Quia multi cum falsis tutoribus contrahentes decipiebantur: ideo prætor super hoc suum edictum proposuit, volens remedium contrahentibus adhibere. cuius edicti verba sunt talia: De eo quod gestum erit eo auctore qui tutor non fuerat, dabo in integrum restitutionem actori si ipse ignorauerit falsum esse tutorem. & hæc verba habes partim in primo. §. huius. l. & partim in eadem. l. §. pe. quod edictum prætoris laudat dominus Vlpianus, dicens: Huius edicti æquitas non est ambigua, imò certa. positum est enim ne contrahentes decipiantur, dum falsus tutor adhibetur. dicit tamen dominus Vlpianus quod dictis edicti verbis multa desunt. dicit enim tantummodo de eo qui tutor non est. nunquid ergo si tutor est, auctoritatem tamen non potest accommodare pupillo contrahenti? certè perinde est ac si non esset tutor. istud ergo deest verbis prætoris. & ponit duo exempla de eo tutore qui non potest auctoritatem prestare. Item & istud aliud deest verbis edicti. potest enim esse quod non esset tutor, & tamen auctoritas sua valeret, puta si duo tutores auctoritatem in contrahendo præstent pupillo quorum vnus est verus, alter falsus. valet enim quod agunt. Item & istud aliud deest verbis edicti. non enim fuit locutus prætor nisi de vno tutore. nam habet locum id quod dictum est in vno, etiam si plures falsi tutores interueniant. Item & istud aliud est: quia non dixit de protutore: in quo quidem idem est, scilicet ut sicut in primo & tertio habet locum in integ. restit. ut dictum est: ita & in hoc. & hoc verum est, nisi prætor iusserit cum his contrahi. nam tunc in integ. restit. non dabitur. Item laudat Vlpianus alia verba quæ sunt in eodem edicto, si id actor ignorauit &c. & reddit rationem ad edictum prætoris: quia contrahens cum pupillo falso tutore auctore, & sciens eum esse falsum, decipit seipsum: & ideo non est mirum si prætor noluit ei subuenire. Quid

si contrahenti dictum sit falsum tutorem interuenire, & ipse non credit: certè bene subuenitur ei. Quid si pupil. vel adultus contrahant cum pupillo falsum tutorem habente, & sciant eum esse falsum? non nocet eis scientia. Quid si maiorem. xxv. an. velit falsus tutor conuenire nomine pupilli: & cum ille nollet ei respondere, sciens eum falsum esse, prætor compulset eum respondere in iudicio: nunquid nocet ei scientia? certè non. Quid si pupillus habes verum tutorem, eo auctore contrahat cū alio pupillo falsum tutorem habente, vendendo ei rem suam, & ambo sciant eum falsum esse? certè pupilli scientia non nocet ei. Sed nunquid scientia veri sui tutoris ei nocet? & quibusdā videtur quòd sic, si ei pupil. cautum est contra suum verum tutorem, puta quia promisit tutor rem suā saluam fore, & soluendo est idem tutor. sed certè melius est quod scientia dicti veri tutoris nō noceat pupillo, imò possit vindicare dictam rem suam venditā alij pup. habenti falsum tu-

**V**ius edicti æquitas d non est ambigua: ne contrahentes decipiantur, dū falsus tutor adhibetur. Verba autem edicti hæc sunt: *Quod eo auctore* (inquit f) *qui tutor nō fuerit.* g Verbis edicti multa desunt. h Quid enim si fuit tutor, is tamen fuit qui auctoritatem accommodare non potuit, puta furiosus, i vel ad aliam regionē datus? Sed Pomponius libro trigesimo scribit, interdum quamuis à non tutore gestum est, non pertinere ad hanc partem edicti. Quid enim si duo tutores, alter falsus, † alter verus, auctoritatem accommodauerint? nonne valebit k quod gestum est? Item hoc edictum licet singulariter l scriptum sit, si

torem, & non debeat expectare ut agat contra suum tutorem ex illa cautione qua promisit res eius saluas fore: quæ cautio quodammodo incerta est: quia non est certum vtrum pupillus finita tutela possit à tutore suo verò recuperare damnum sibi contingens propter rem suam venditam. fortè enim efficietur tutor non soluendo. & quod dixit in prædicto casu vbi vendit verus tutor rem pupilli sui alij pupillo falsum tutorem habenti sciente dicto vero tutore, & pupillo suo falsum esse alterius pupilli tutorem, s. quod pupillus non expectet incertum cautionis euentum, sed rem suam vindicet: idem est in omni alio casu vbi pupillus sit deceptus auctoritate tutoris sui: scilicet ut omisso tutore possit iuari contra aduersarium suum qui eum tutorem dixit. hoc dicit cum. ll. seq. vsque ad l. nouissime. Viuianus.

**d** Æquitas. quod est infra proxi. §. & §. fina. & l. nouissime.

**e** Ambigua. i. dubia, imò certa & indubitata. s. ne contrahentes &c.

**f** Inquit. scilicet prætor.

**g** Non fuerit. gestum erit: subaudi, dabo in integrum restitutionem: quæ verba detruncatè posita sunt: ut. j. ea. l. in fin. Item postea adiiciuntur in edicto prætoris, & illa verba quæ dant aliud remedium quæ habes. j. eo. l. nouissime. in prin. Et not. quod tria remedia ex hoc edicto sunt prodita. Vnum cōtra ipsum dolosum tutorem: ut infra eo. l. nouissime. in princ. Aliud contra eum qui dolo fecit ut non tutor auctoraretur: ut infra eo. l. huius actionis. & ista duo sunt per actionem in factum: ut. d. l. nouissime. & l. huius. §. j. Est tertium de restitutione in integrum danda contrahenti cum pupillo falso tutore auctore contra ipsum pupillum, ut non noceat ei quod egit cum pupillo falso tutore auctore vel ipso tutore falso. & de hac restitutione dicitur infra ea. l. §. fi. & l. sequen. vsque ad l. nouissime. & in l. nouissime. §. Pomponius. & l. si falso. §. Pomponius. Sed ei cuius se tutorem esse dicebat, subuenit prætor per hoc edictum: ut infra eo. l. falsus. in princ. & l. fi. quod potest dici quartum remedium.

**h** Desunt. ut apparet per sequentia.

**i** Furiosus. vnde perinde est habendum, ac si tutor non sit. sic. §. quod cuiusque vniuer. nomi. l. j. §. & quidem. & insti. de legi. agna. tut. §. quod autem. & §. qui fatidat. cogan. l. quoties. & §. de munc. & hono. l. ut gradatim. §. j. Sed in furioso primum & quartum remedium cessant, & alia locum habent: & sic hic intellige.

**k** Nonne valebit. certè sic: & ita vtile per inutile non vitatur: a ut infra de verb. oblig. l. j. §. penul. & l. qui extrinsecus. & de stipula. seruo. l. si sibi aut. j. respon. Argu. contra. §. de arbi. l. Pedius. §. in seruuum. Accursius.

**l** Singulariter. id est verbo singulari. nam sic dicunt verba, quod eo auctore &c. ut. §. j. si tamè &c. sic ibi, quod eo &c. & §. de neg. gest. l. iij. §. negotium. & j. vi bo. rap. l. j. §. vel cuius. ibi, sed & si vnus &c. Accursius.

† vtile mixtum cū inutile ipsum quoque facit vtile. Ita Græci ad l. i. C. de rei vxor. act.

a] De hoc dic ut in ca. super quæstionum §. si vero. extra de offic. deleg. vbi de hoc. Adde quod notauit in aposti. ad l. sed & si sibi. in verfu. vtile per inutile. super glo. in verb. adiectione. infra de stipu. ser.



**a** Pro tutore . id est putans vel fingens se tutorem, cum non sit : vt supra titu. j. l. j. in princ. & . s. j. Sed in eo qui putat , cessat primum remedium & quartum, cum exigant dolum : vt. d. l. nouissimè. in princ. & l. falsus. in princ. Accursius.

**b** His. pro tutore gerentibus. & facit. s. de mino. l. ait prætor. s. per-mittitur. Accursius.

**c** Ait prætor. hoc adde j. s. supra eo.

**d** In integrum restitutione. expone vt in prin. no.

**e** Decepit. sic. s. de actio. emp. l. j. in fi. & de ædil. edic. l. si tamen. s. in edi-litiis. & l. j. s. si intelliga-tur. & supra ad Velleia. l. j. s. verba.

**f** **S** Id inquit. prætor: vt. s. l. proxi. in fine.

**g** Actor. i. qui agit mo-dò : qui. s. contraxit, vel aliquid egit cum falso tutore, vel eo auctore.

**h** Labeo. s. adiecit.

**i** Non crediderit. quoniam idem est ac si non fuisset ei dictum, & sic ei subuenitur: nam non fuit credulus. a sic supra de eo per que fac. erit. l. j. s. j. & de mino. l. tuto-ri. in princ. Arg. contra. C. de rei vindic. l. si fun-dus. & ea quæ ibi no. & hic dici possent.

**k** **P** Lanè. Auxilio. hu-pius edicti, scilicet actione in factum, vel restitutione in integrum per hoc edictum: vt not. in princ. s. l. j.

**l** Non nocet. si non vti-tur iure huius edicti: neque debet ei nocere exceptio inueta contra edictum. sic. C. de præ-scrip. long. tem. l. j.

**m** Cum pupillo. falso tu-tore auctore: vel cū ipso pupillo qui dicebat se alterius tutorè, cum nō esset, vel esse nō posset.

**n** Actum sit. scilicet ipso iure, nō est opus actio-ne in factum, vel restitutione in integrum ex hoc edicto. nec ergo scientia huic edicto nociua nocebit huic: vt modò not. & hoc q̄ ibi quis ipso iure est tutus, non egeat auxilio extraordinario, patet supra de mi. l. in causæ. & facit infra eo. l. pupilli.

**o** **M** Inori viginti quinque annis. adulto tamen: vt differat à præcedenti. l.

**p** Succurritur. per hoc edictum, quia obligantur ipso iure: vt. C. de in integ. rest. mino. xxv. an. l. si curatorem. & secundum hoc ipso iure scientia nō nocet sicut in pupillo. quod non videtur verum. Dic ergo quòd succurritur per edictum de minoribus ad habenda remedia huius edicti, quæ non habet propter scientiam: vt. s. l. j. in fi. licet quo ad vnum de remediis, scilicet sc̄. quòd datur in integrum restitutio, videatur restitui vt restituatur. quod aliàs reprobamus: vt. s. de mi. l. interdum.

**q** **I** nterdum. Noceat. scilicet aliàs: vt supra. l. j. in fi. hñc tamen non nocet.

**r** Restituito. ex hoc edicto contra sententiam pro pupillo latam. & sic dicit de tertio remedio. Sed nonne ipso iure sententia est nulla: vt supra de iudi. l. j. s. j. ergo non est opus resti? Respon. ibi erat iudex non suus: hñc suus. & facit supra de aucto. tut. l. j. in fi. & . j. eo. leg. nouissimè. s. j. **ADDITIONE.** Dic quòd imò videtur valere pro probatione tutoris ad hoc vt restitui non possit. & videtur obstare l. j. s. idem Pomponius. s. eo. titu. Sed aliud est in compellendo litigantem, quo casu iudicium in præiudicium pupilli non valet: & ideo litiganti & reo restituito conceditur. & aliud est legitima-re personam tutoris: & valet in præiudicium pupilli, & restitutio denegatur, secundum Bar. hñc.

ff. Infort.

**f** Erit. actor qui agebat rei vindicatione.

**c** Compulsus. sciens falsum esse tutorem eum qui secum volebat agere nomine alicuius pupilli. H.

**u** **P** upilli. qui sciens cum tutore falso alicuius pupilli contraxit: vt supra eod. l. planè. Accursius.

**M** Inori viginti quinque an-nis succurritur etiam si scierit.

v. VLP IANVS libro duodeci-mo ad Edictum.

**I** nterdum tamè et si scientia inocean, tamen restitutio faci-enda erit, si à prætore cõpul-sus est ad iudiciũ accipiendum.

v. I. PAVLVS libro duodecimo ad Edictum.

**P** upilli u scientia computan-da non est: tutoris u eius cõ-pu-tanda est. z utique et si pupil-lo a cautum sit: melius b dicitur rem suã restitui pupillo, c quàm incertum cautionis d euentum eum spectare. \* quod & Iulia-nus, si aliàs e circumuentus sit pu-pillus, respondit.

v. VII. VLP IANVS libro duo-decimo ad Edictum.

**N** ouissimè f prætor ait: *In-neum qui cum tutor non esset, dolo malo auctor factus esse dice-tur, iudicium s dabo: vt quanti ea res erit, tantam \* pecuniam condem-netur.* Non semper tutor con-uenitur, nec sufficit si sciens au-ctor fuit: verum ita demum, si dolo malo auctor fuit. Quid si compulsus, aut metu ne com-pelleretur, auctoritatem accom-modauerit? nonne debebit ef-se excusatus? h Quod ait i prætor, *Quanti ea res erit: magis puto non pœnam, sed*

tur contra eum actio in factum ex hoc edicto quanti ea res erit. & bene dixit, dolo malo. nam aliàs non tenetur. & quod dixit, quãti ea res erit &c. exponit, id est verũ rei pretium. [POMPONIUS.] Nunc reuertitur ad auxilium restitutionis quod datur contra henti cum falso tutore pupilli contra pupillum. Et dicit quòd istis qui petunt restitutionem contra pupillum, debent refici impensæ per falsum tutorem qui dolo malo auctoritatem accomodauit. & ita tangit hñc. s. de primo auxilio, & de secundo huius edicti. [SIMP LVS.] Ponamus quòd plures dolo malo fuerunt au-ctores pupillo mecum contrahenti, cum non essent tutores. certè contra eos omnes habeo actionem in factum ad interesse. & si re-cupero ab vno interesse, cæteri liberantur. non autem ideo quòd incipiam contra vnum agere, liberantur alij. vnde si vnum con-ueni, & nihil ab eo consecutus fui: totum consequar ab aliis. & si partem fui consecutus à conuento, reliquum consequar ab aliis. & hoc dicit cum. l. seq. Viuianus.

**f** Nouissimè. hucusque dixit qualiter succurratur contrahenti cum falso tutore pupilli contra ipsum pupillum, scilicet per in inte-grum restitutionem, vt ei non noceat quod egit: nunc qualiter ei succurratur contra ipsum falsum tutorem cum quo contraxit. Accursius.

**g** Iudicium. id est actionem in factum ex hoc edicto.

**h** Excusatus. Respond. certè sic. & ita not. quòd coactio magistra-tus eum excusat: vt. s. si quis cau. l. j. in fin. & etiam verus tutor nō debet cogi auctorare: vt. s. de aucto. præ. l. si tutor. & non valet quod ageretur: vt. s. de aucto. præ. l. j. in fi.

**i** Quod ait. supra in princ. l.

**x** Computanda non est. in hoc edicto, vt ei minus succurratur per hoc edi-ctum. Accursius.

Minoribus, in vulg. edi.

**y** Tutoris. s. scientia.

**z** Computanda est. scili-cet in hoc edicto, vt ei minus succurratur. Hu-sic supra de interro. act. l. j. s. fina.

+ Tamè est pro, tamen hñc positum esse docet verbũ tamè mox subdi-tũ. sic & Cic. loquitur in epist. quadã ad Planciũ.

**a** Si pupillo. cõtra suum verum tutorem per sti-pulationem rem pupill. fal. fo. & idoneus est, & eius fideiussor.

**b** Melius. dixerat scientiam tutoris nocere pu-pillo: nunc corrigi: & sic non nocet.

**c** Pupillo. contrahenti cū falso tutore alterius: & dic restitui per hoc edictum.

\* expectari.

**d** Quam incertum cautio-nis. id est quàm agere ex cautione rem pupil. fal. fore, in qua est dubius euentus: vt supra de pecu. l. quod debetur. & facit. s. tit. j. l. j.

**e** Si aliàs. nam regula-riter cõstat habere mi-norem electionem velit agere contra tutorè vel cura. vel petere restitui contra aduersariũ: vt. C. si tut. vel cura. l. etiã. & l. fi. & ita ergo fit hic.

\* in tantam.

**N** ouissimè.] **CASVS.** Hucusq; dixit qua-liter succurratur cõtra-henti cū falso tutore pu-pilli aduersus ipsum pu-pillum: nunc qualiter suc-currat aduersus ipsum tutorem dolo malo au-ctoritatem accomodan-tem. Et dicit quòd da-



**a** *Veritatem*. id est veram rei estimationem : vt infra de verbo. significat. l. inter hæc. & supra qui fatidat. cogat. l. ij. §. fina. & supra si quis ius dicen. non obtemper. l. j. §. fina. Sed & sumptus continentur hac actione his verbis : vt infra proxij. §. & licet dicat, non pœnam, verum est respectu actoris: respectu tamen tutoris conuerti bene est pœna: quia soluit quod ei non adest. & sic non obstat dicta. l. j. si quis ius dicen. non obtemper. & facit infra eod. l. falsus. §. j. Accursius.

**b** *sumptuum*. vt supra proxij. §. dixi.

**c** *Restitutorio*. ex edictoposito supra eod. l. j. in fine. scilicet contra pupillum cum quo cõtraxit falso tutore auctore. Sed nõne habuit primo iudicio totum inter esse: ad quid ergo postea restituit? Respõ. hinc nihil aliud petit, nisi vt nõ noceat sibi quod fecit cõ eo. Vel dic quod voluit à tutore prius petere: nisi quod nõ poterat petere à pupillo per in integrum restitutionem. Accursius.

**d** *Perceptione*. sic. §. de dolo. l. in plures. & §. de iis qui deie. vel effud. l. perceptione. Accur.

**e** *Et ideo seruatum sit*. ab vno falso tutore.

**f** *Denegandã*. hæc actionem ex hoc edicto. sic. §. quod met. cau. l. si cõceptione. §. fi. & l. seq.

**H** *Vius actionis.* CASVS. Non solùm datur contrahenti cum falso tutore in integ. resti. petita actio. cõtra pupil. vt dictum est à principio. l. j. vsque ad. l. nouissimè. & nõ solùm datur actio in factum contra falsum tutorem: vt. d. l. nouissimè. sed etiam exemplo cuiuslibet dictarum actionum datur cõtrahenti cum falso tutore actio in factum contra illum qui dolo malo curauit vt alius tutor quã verus. i. tutor falsus det auctoritatem pupillo contrahenti. [HAS ACTIONES.] Actio in factum quæ datur cõtra falsum tutorem, de qua dictũ est. §. eo. l. nouissimè. & alia actio in factum, de qua dictum est in princ. huius. l. cõpetunt heredibus contrahentis cum falso tutore: sed nõ dantur in heredes falsi tutoris, vel in heredes illius qui curauit vt falsus tutor adhiberetur: nec dantur post annum cõtra falsum tutorem viuentem, vel cõtra illũ qui dolo curauit vt falsus tutor adhiberetur. & est ratio: quia sunt & veniunt ex delicto & dolo. & quia sunt ex delicto, euenit etiam illud, quia noxaliter dantur contrahenti cum falso tutore contra dominum vel patrem falsi tutoris: & cõtra dominum vel patrem illius qui dolo curauit vt falsus tutor adesset. Viuianus.

**g** *Huius actionis*. in factum ex hoc edicto contra falsum tutorem quæ datur ex verbis & ex sententia: vt. §. eo. l. nouissimè. in prin.

**h** *Actionem*. vtilem in factum ex sententia huius edicti: ergo vtilis: vt. §. si quadru. pau. l. j. §. penul.

**i** *Has actiones*. scilicet quæ dantur cõtra falsum tutorem: vt. §. eo. l. nouissimè. in princ. & alia quæ eius exemplo cõpetit in eum qui dolum malum adhibuit & c. vt. §. eo. in princ. huius. l.

**k** *In eos*. scilicet heredes.

**l** *Nec in ipsum*. falsum tutorem, vel eum qui dolum malum adhibuit & c.

**m** *Et factum*. i. delictum: factum enim obligatio oritur ex delicto: vt insti. de obli. ex delict. in prin. nõ ex delicto videretur venire.

**n** *Et in dolum*. id est propter dolum: vt supra eod. l. nouissimè. & in princ. huius. l.

**o** *Personas*. puta seruos qui gerentes se vt tutores auctoritatem præstiterunt pupillo mecum contrahenti.

**p** *Subiectæ sunt*. iure seruitutis, non filiationis: vt insti. de noxa. §. fi.

**q** *Noxales*. igitur ex delicto sunt: alioquin si ex cõtractu, de peculio daretur: vt. §. de iis qui deiec. vel effu. l. j. §. cum seruus. sed cum sit rei persecutoria, non pœnalis: vt supra eo. l. nouissimè. §. quod

veritatem **a** his verbis contineri.

Pomponius libro trigensimo rectè scribit, etiam sumptuum **b** in hoc iudicio rationem haberi, quos facturus est actor restitutorio **c** agendo. Si plures sint qui auctores fuerunt: perceptione **d** ab vno facta & ceteri liberantur, non electione.

VIII. PAVLVS libro duodecimo ad Edictum.

**E** T ideo si nihil, aut nõ totum seruatum sit: **c** in reliquos nõ denegandam **f** in id quod deest, Sabinus scribit.

**Non solùm falsus tutor tenetur hoc edicto, sed etiam qui dolo fecit quod falsus tutor se interponeret, & datur heredibus: sed nõ contra heredes: nec in ipsum falsum tutorem post annum: & in dominos datur noxalis actio pro delicto seruorum. hoc dicit vsq; ad finem legis.**

IX. VLP IANVS libro duodecimo ad Edictum.

**H** Huius actionis **g** exemplo Pomponius libro trigensimo

ait. ergo vltra annum & in heredem datur: vt infra de act. & obli. ga. l. in honorariis. & C. ex delict. defun. l. j. Sed dic quod hinc nihil peruenit ad conuentum: vnde quo ad eum pœnalis est: aliàs esset secus: vt in d. ll. Vel dic quod est speciale in his honorariis. Item facit supra de alie. iud. mu. leg. item si res. §. fina. & ll. sequen.

Accursius.

**S** I falso tutore. ] CASVS. Cum haberet Titius actioem temporalem personalem vel rei vindicationem ad recuperandam rem suam contra Seium, pup. egit contra eum falso tutore interueniente, & litem fuit contestatus: quæ contestatio nihil valuit propter falsum tutore: nunc autem antequam veniretur ad sententiam, dies dictæ actionis temporalis exiuit: vel pupillus vsucepit rem prædictã Titij. quæritur, quid iuris sit? certè Titius potest petere in integrum resti. & ea petita & habita restituetur ei tempus actionis amissæ: & ponetur in eodem statu ac si pupillus nõ vsucepisset rem suam, perinde ac si vero tutore auctore cõ pupillo litigasset. Viuianus.

**r** *si falso*. subau. cum: id est dicere, si actum sit cum falso tutore nomine pupilli: vel cum ipso pupillo falso tutore præstante auctoritatem.

**f** *Dies actionis*. personalem qua conueniebatur falsus tutor nomine pupilli.

primo scribit, dandã actionem **b** aduersus eum qui dolo malo adhibuit vt alius auctoraretur infcius. Has in factum actiones **i** heredibus quidem competere, ceterisq; successoribus: in eos **k** verò non reddi Labeo scribit: nec in ipsum **l** post annum: quoniam & factum **m** puniunt: & in dolum **n** concipiuntur: & aduersus eas personas **o** quæ alieno iuri subiectæ sunt, **p** noxales **q** erunt.

X. GAIVS libro quarto ad Edictum provinciale.

**S** I falso **r** tutore actum sit, & interea dies actionis **f** exierit, aut res **t** vsucapta **u** sit: omnia incommoda perinde sustinere debet, **x** ac si illo **y** tempore vero tutore auctore egisset.

XI. VLP IANVS libro trigensimo quinto ad Edictum.

**F** Alsus tutor qui in cõtrahendo auctor minori duodecim vel quatuordecim annis fuerit, tenebitur in factum actione **z** propter dolum malum, cuiuscumque conditionis fuerit, **a**

lis qua conueniebatur falsus tutor nomine pupilli.

**t** *Aut res*. actoris qui agebat rei vindicatione.

**u** *Vsucapta sit*. à pupillo. nam lit. contest. sic facta vel iudicium sic acceptum nullum est: sicut & si coram non cõpetenti iudice egisset: vt. C. ne de sta. de. l. pe. & ad hoc est satis expressum. C. de tu. & cura. qui satis non de. l. iij. & j. de rebus eo. l. qui neque.

**x** *Debet*. pupillus: non ergo proficit ei vsucapio. & sic est argu. cõtra. §. de alie. iudi. l. item si res. in princ. in ipso autem tutore falso non potest poni.

**y** *Illo*. aliàs est alio: & ita est in libro domini mei.

**F** *Alsus tutor.* ] CASVS. Principium huius. l. cum vltima. l. huius tituli dant auxilium minori contra falsum tutorem qui ei fuit auctor in contrahendo, & dant ei actionem in factum ad recuperandum à falso tuto. totum illud in quo deterioratus est minor. [QVI DOLO.] Dictum est in leg. nouissimè. quod ille qui contrahit cum pupillo falso tutore auctore, habet actionem in factum contra eum falsum tutorem. modò dicit hinc quod idem si præstet falsus tutor auctoritatem filiofamil. vel filia, qui non dicuntur pupilli. & idem si seruo vel ancilla. [VLP IANVS.] Quid si pater Titia minoris. xij. ann. eam mihi maritauit, & sic non valuit matrimonium, & fortè propter hoc ego sum in aliquo deterioratus? nunquid tenetur mihi dictus paterfam? & certè non: quia videtur dolo facere maritando filiam ante tempus: imò maxima affectione quam habet erga filiam. Quid si puella prædicta mihi per patrem maritata intra duodecim ann. decedat ante xij. ann. & dos sit penes me qui debebam esse maritus, & fecerim ego pactum de lucranda dote vel parte si matrimonium solueretur morte mulieris: quod matrimonium non erat adhuc: pater autem prædictus, qui dolo in hoc versatus fuit, condicit eam à me? certè potero eum doli exceptione summouere in totum si feceram pactum de tota dote lucranda: vel potero eum summouere in parte si feceram pactum de parte lucranda. Viuianus.

**z** *In factum actione*. contrahenti secum, vel cum pupillo se auctore: vt. §. ea. l. nouissimè. in princ. nõ autem legas quod minori cui præbuit auctoritatem, teneatur: sed hoc dicit infra eo. l. si. sed certè in eo loqui potest, per. l. illam. Accursius.

**a** *Fuerit*. falsus tutor.

a] Fortè secus si respõdisset: quia per respõsionem & litis contestationem secutã videretur acquiescisse. vide Bar. in. l. i. de iudic. & Spec. titu. de litis contest. l. pe. ver. itè dicit.

vel alieni.



**a** Vel alieni. vt filiusfam. Item si est feruus, habet locum noxalis: vt. s. eo. l. huius. §. fi.

**b** Tenebitur. contrahenti secum: & ideo hunc casum repetit, vt ad- dat sequentes.

**c** Sed & si quis. asserens se tutorem: & illam suam pupillam, cum esset alterius filia.

**d** Auctor. aliàs tutor.

**e** Ad contrahendum. cum aliquo.

**f** Tutore auctore. scilicet falso, qui se tutorē, & il- lam liberam & pupillā suam assererat.

**g** Propensiore. præsumi- tur enī causa affectiōis fecisse magis q̄ dolo. sic s. de ritu nupt. l. non so- lum. §. denuo. & s. de ad- opt. l. nec ei. §. eorum. & in authen. vt sine pro- hibiti. in princi. colla. v.

**h** Pertinet. puta pater, vt dixit, qui dotauit. Itē si extraneus dotās eam, sibi reddi stipulatus sit.

**i** Doli. nō pacti: q̄a vbi nō tenet matrimonium nec pactū: vt. C. de con- dic. ob causam. l. j. Sed pacto nō apposito non daretur exceptio. Acc.

**k** Condicentē. per cōdi- ctionem ob causam, vel sine causa: non actione de dote: quia dos nulla, cū matrimoniū nullū: vt dicta. l. C. de cōdict. ob cau. l. j. & s. de con- dict. ob cau. l. fina. & C. de dona. ante nupt. l. fi. Accursius.

**l** Lucraturus. puta per pactū quod fecerat de ea lucrada si prædece- deret in matrimonio. Sed nunquid actio ex hoc edicto dabitur ali- quo casu: Respond. sic, si soluta nō esset, & esset promissa sub prædicto pacto. Item exceptioe doli, & actione ex hoc edicto potest haberi ra- tio fructuum qui essent viri si matrimoniū esset

vel sui iuris, vel alieni. **a** Qui do- lo malo auctoritatē accōmoda- uit, tenebitur **b** hoc edicto. Sed & si quis **c** filiafamilias auctor **d** fa- ctus sit ad cōtrahendum, **e** tēne- tur. Idēq; iuris est si ancillæ quis tutore auctore **f** credidisset. Nā omnibus istis modis propter tu- torē decipitur is qui cōtrahit: qui aliter cum impubere contractu- rus non fuit, quā si tutoris au- ctoritas intercessisset.

**Non punitur pater hoc edicto citra ætatem puellam nuptui tra- dens. quōd si dolo id pater faciat & puella intra duodecimum an- num moriatur, & pater dotē re- petat: gener poterit eum repelle- re doli mali exceptione his casu- bus, quibus si fuisset matrimoniū cōstitutum, erat dotem totā vel partem eius lucraturus. h. d.**

Iulianus libro vicēsimō primo Digestorū tractat, an etiā in pa- trē debeat dari hæc actio, qui fi- liā minorē duodecim annis nu- ptū dedit. Et magis probat patri ignoscēdum esse, qui filia suam maturius in familiam spōsi per- ducere voluit. affectu enim pro- pēsiore **g** magis quā dolo malo id videri fecisse. Quōd si intra duodecim annos hæc decesserit, cū haberet dotē: putat Iulianus, si dolo, malo cōuerfatus sit is ad quem dos pertinet, **h** posse mari- tum doli **i** mali exceptione con- dicentem **k** summouere in **casu- bus** in quibus dotem vel in totū vel in partem, si constabat matri-

nunc non sunt: vt supra de iure do. l. dotis fructus. in princip. **AD- DITIO.** Dic secundum Bald. hīc quōd hoc non est verum in actione ex hoc edicto: de qua prox. not. supra. Ratio est: vt fructus essent mariti etiam si matrimonium tenuisset, exigitur quōd dos sit tradita: vt. l. de diuisione. supra solu. matri. & no. in dicta. l. dotis fructus. supra de iure dot. quod in quæstione huius gloss. locum habere non potest, cum præsupponatur in ea dotem traditam nō fuisse, secundum Iacob. de Ra. Sed ad hoc potest faciliter respon- deri si ponas patrem fuisse interpellatum, & sic in mora, secundū eundem Bald.

**m** Ex eo quōd interrogatus. fortē in iudicio confitendo coram iudice se tutorem.

**n** Responso. facto in iudicio accepto nomine pupilli: vel aliās in cō tractu aliquo inito nomine pupilli.

**o** Vtilem. ex hoc edicto: siue eius mente.

**p** Dandam. pupillo vel adulto facto. & est hoc quartum remediū. Alij dicunt hīc loqui de actione protutelæ. sed certē de ea dixit. s. titu. j. & in hoc differt hic titu. ab illo: vt no. s. in rubrica.

**DE FIDEIVSSORIBVS ET NOMI- natoribus & heredibus tutorum & curatorum.**

Sequuntur actiones quibus alij quam tutores vel curatores tenentur ex cau- sa tutelæ curationis: vt. ac primum fideiussores qui rem saluam fore cauerunt, tenentur ex stipulatu sicut tutores finita tutela, vel sicut curatores & qui pro tutore gesserunt statim atque quæque res salua non esse cæperit. Et nominato- res tutorum, laudatores, adfirmatores, vtili ex stipulatu, quia fideiussorum vi- ff. Infort.

cem sustinent. & ob id in 12. tabul. subuades appellati videntur. Et qui cura- tores sua sponte petierunt. l. 2. §. pen. Qui pet. tut. Et heredes tutorum & cura- torum nō defunctorum nomine, quod satis dictum est tit. 3. 4. 5. sed etiā pro- prio nomine vtili tutela vel neg. gestorum vel rationibus distrahendis, veluti ex proprio dolo vel ex propria administratione. Cui.

monium, fuerat lucraturus. **I**

**Verba huius edicti debent acci- pi cū effectu, nō tantum si quis iactauit se esse tutorem. h. d.**

**XII. IDEM libro primo Responsorum.**

**E**X eo quōd interrogatus **m** tutore se esse respondit, nulla eum actione teneri. si tamē cum **B** tutor non esset, responso **n** suo in aliquam captionem adulescentē induxit: vtilem **o** actionem aduer- sus eum dandam. **P**

**DE FIDEIVSSORIBVS & nominatoribus, & heredibus tutorum & curatorum.**

**TITVLVS VII.**

**I. POMPONIVS libro septimo- decimo ad sabinum.**



Vamuis heres tuto- ris tutor nō est: q̄ ta- men ea quæ per de- functum inchoata sunt, r̄ per heredem, si legitimæ c̄ ætatis, & mascul' p̄ sit, explicari ū debet: in quibus x̄ dolus eius ad- mitti potest. Quod ȳ penes tuto- rē fuit, heres quoque eius redde- re debet. Quod apud pupillum is z̄ reliquerit, si heres capit, ā nō quidem crimine b̄ caret, sed ex- tra tutelam est, & vtili actione c̄ hoc reddere compellitur.

**II. VLPIANVS libro trigensimo- nono ad sabinum.**

**P**ostulare **d** tutorem videtur & qui per alium postulat: itē nominare **e** & qui per alium hoc idem facit.

**III. IDEM libro trigensimo- quinto ad Edictum.**

**z** Is. scilicet tutor.

**a** Capit. id est accipit vel aufert pupillo.

**b** Crimine. scilicet dolo.

**c** vtili actione. si tutela si heres tutoris est: vt. j. eo. l. cū ostēdim⁹. vel vtili nego. gest. si est heres curatoris: vt. C. de neg. gest. l. curatoris. Et sic not. q̄ nō loquitur in inchoatis per defunctū. facit ad prædi- cta. s. de admini. tuto. l. pen. & de tut. l. antepenul. & j. eo. l. fin. §. j. & s. de neg. gest. l. nam & Seruius. §. si viuo. & l. qui aliena. §. tutoris.

**E** Postulare. **CASVS.** Rub. loquitur de nominatoribus tutorū: q̄ nominatores & postulatores tutorū tenentur tanquā fideiussor- es: vt. j. titu. j. l. j. §. sed si ordo. Ista ergo lex dicit q̄ nō solum iste di- citur postulator vel nominator tutoris, qui per se postulat vel nomi- nat: sed etiā ille qui postulat vel nominat per alium. Viuianus.

**d** Postulare. coram iudice qui dare debet: vt infra de dam. infec. l. iij. §. postulare.

**e** Nominare. inter absentes: vt quando magistratus mittit nomina quorundam præfidi quasi sint idonei: vt supra de tut. & cura. da. ab iis. l. diuus. nam & hi tenentur in solidum: vt. C. de magi. conue. l. j. & l. ij. & qui postulat tenetur, nisi sit fœmina: vt. C. de admi- nistra. tut. l. fi. §. personis. & C. si mater indem. pro. l. j. & j. eo. l. cum ostendimus. §. fi. Et nota quōd qui per alium & c. vt. s. de administ. tut. l. ita autem. §. gessisse.

**E** Tiam. **CASVS.** Tutor dedit pupillo fideiussores rem pupil- fal. fo. postea cum prætor vellet alimenta constituere pupil- præcepit tutori vt diceret ei prætori quantā pecu. pup. habet tutor



**CASVS.** Heres tu- toris non est tutor: & nihilo minus quidē tenetur facere ac si esset tutor. primum est quod facere tenetur: si. explica- re ea quæ p̄ tutorē de- functū ichoata sunt. & hoc si hic heres est mas- culus, & perfectæ æta- tis: in quibus per tutorē inchoatis potest dictus heres sine dubio dolū cōmittere: & de eo de- bet teneri. Secundū est: quia tenet reddere pu- pil. illud quod tutor re- liquit apud pupillū, & apud se heredē, puta pe- cuniā quam reliquit tu- tor in arca pupil. quæ ar- ca erat i domo tutoris. Tertiū: q̄a tenetur red- dere pupil. illud quod ei aufert vel accipit. Vi-

q̄ Tutor nō est. vt & s. de his qui not. infra. l. furri. §. pen. & ar. s. pro soc. l. heres socij. Accursius. r̄ Inchoata sunt. sic. s. de tute. & ra. distra. l. si tu- tor post. f̄ Legitima. nā minor nō est legitim⁹ administra- tor: vt. C. de legi. tut. l. fi. t̄ Et masculus. non fœ- mina: vt. s. de legi. tut. l. pe. Accursius. ū Explicari. in iudicio fecus: vt. s. de iudi. l. tam ex contractibus. §. certe. x̄ In quibus. explicadis. ȳ Quod. aliās deest de eo. & est. §. quod penes. aliās est. §. de eo & c. Alij habēt. §. heres. sed tu ha- beas. §. qd̄ apud & c. Ac.

q̄ Tutor nō est. vt & s. de his qui not. infra. l. furri. §. pen. & ar. s. pro soc. l. heres socij. Accursius.

r̄ Inchoata sunt. sic. s. de tute. & ra. distra. l. si tu- tor post.

f̄ Legitima. nā minor nō est legitim⁹ administra- tor: vt. C. de legi. tut. l. fi. t̄ Et masculus. non fœ- mina: vt. s. de legi. tut. l. pe. Accursius.

ū Explicari. in iudicio fecus: vt. s. de iudi. l. tam ex contractibus. §. certe.

x̄ In quibus. explicadis.

ȳ Quod. aliās deest de eo. & est. §. quod penes. aliās est. §. de eo & c. Alij habēt. §. heres. sed tu ha- beas. §. qd̄ apud & c. Ac.

† In hūc lo- cum Plato dialog. 6. de leg. Aristot. lib. 7. Poli. cap. 16.

\* Hunc ca- sum esse ad- mirabilem, aiunt Græci ad. l. Incestē. s. de ritu nu- ptiar.



cum haberet. xx. dixit de. x. tantum. certe de. x. quae tacuit, praestare debet usuram centesimam: ut supra de admi. tut. l. tutor qui reperi-

torium. §. idem solent. Certe ad eandem rationem usurarum debet teneri fideiussores & heredes dicti tutoris.

**V**surarum. ad quem modum vocetur tutor, habes. §. de administ. tut. l. tutor qui reperi-

**C**um ostendimus. **C**ASVS. Dixim. §. l. j. quod heres tutoris tenetur tutelae iudicio. modò videam. latius. & quæramus utrū heres tutoris teneatur de suo proprio dolo vel administratione? Et certe Seruius iuriscōsultus dixit quod heres tutoris tenetur suo noīe tutelae iudicio vtili in tribus casibus qui sunt plani in litera vlt; illuc. nā cum permittatur, &c. & ibi reddit rationē. de negligētia tamē nō tenetur. & si de pupil. pecu. fecit facta sua, heres praestare debet vsuras quātas iudex suo arbitrio iudicauerit vel dixerit.

[FIDEIUSSORES.] Cum iudex quæretet à tutorib⁹ fideiussores rē pupil. sal. fo. dixerūt tutores: Ecce Titius & Seius amici nostri & vicini qui intrāt pro nobis. & sic iudex fecit scribi in quaterno notarij sui q̄ Titius & Seius exiterūt fideiussores pro tutoribus, ipsi tamē Titius & Seius hoc audiētes nihil dixerunt. certe tenētur ac si promisissent. & sicut fideiussores tenētur & illi qui affirmauerūt idoneos esse tutores. & scias quod fideiussores tutorum à pupillo conuēti, ita bene poterūt reputare pupill. sicut possent tutores. qualiter autē possent tutores, habuisti supra de cōtra. iu. tut. l. j. §. fina. & l. sequen. & hoc dicit cum l. sequen. Viuianus.

**H**eredem. aliās scilicet in nostris libris est, sed & Pompo. dixit. scilicet. supra eod. l. j. §. quod penes.

**C**onueniri. ex facto defuncti.

**P**ropria administratio. non connexa cum eo quod defunctus inchoauit. Accursius.

**P**erseuerauerit. alia noua inchoando.

**P**roprio dolo. vel lata culpa. quod dic vt C. de in litem iuran. l. ij. & l. alio. Accursius.

**N**egligentia. id est, leuis culpa, sed lata sic: vt. C. de nego. gest. l. curatoris. vbi ex psona defuncti tenetur similiter de dolo & lata culpa defuncti, nō leui: nisi in casibus tribus: vt. C. de here tu. l. j. at ipse defunctus tenetur de dolo, lata culpa, & leui. vt. C. arbi. tut. l. quicquid. Item & illud constat, quod etiam leuis culpa seu negligentia ei imputatur, si non explicet inchoata per defunctum: vt. §. eo. l. j.

**P**raestare debet. Sed cōtra supra pro soc. l. socium qui. in princ. & §. j. Sed expone vt ibi. & facit. j. tit. j. l. j. non similiter. Accursius.

**O**portet. qui seruabit legem supra de vsu. l. j. in prin.

**I**ure legitimo. id est, solenni stipulatione. Et sic not. fingi stipulationem vbi non est. vt supra de adop. l. his verbis. & C. de rei vxo. act. l. j. in prin. & infra de dam. infec. l. si finita. Item nota patiētiā & praesentiam praedictare. sic §. de iudi. l. quidam. & de exerci. l. j. §. magistram. & supra man. l. si remunerandi. §. si passus. & infra ad muni. l. ij. §. j. & supra nau. cau. sta. l. j. §. fi. & supra loca. l. cum in plures. §. locator.

**A**ffirmauerint. sic supra de pig. l. fideiussor. §. pater. & de instir. l.

**E**tiam fideiussorē & heredes fideiussoris ad rationē eandē vsurarum reuocandos esse cōstat, ad quam & tutor reuocatur.

**H**eres tutoris tenetur de suo proprio dolo & administratione in tribus casibus qui sunt plani in textu, si post mortem. & reddit rationem ibi, nam cum, &c. de negligentia verò propria non tenetur heres tutoris. hoc dicit.

IIII. IDEM libro trigensimo sexto ad Edictum.

**C**um ostendimus heredē quoque tutelae iudicio posse conueniri, vidēdū an etiā proprius eius dolus vel propria administratio veniat in iudicium. Et extat Seruij sentētia, existimātis si post mortē tutoris heres eius negotia pupilli gerere perseuerauerit, aut ī arca tutoris pupilli pecuniā inuenerit, & consumpserit, vel eā pecuniā quā tutor stipulatus fuerat, exegerit: tutelae iudicio eū teneri suo nomine. nam cum permittatur aduersus heredē ex proprio dolo iurari in litem, apparet eum iudicio tutelae teneri ex dolo proprio. Neglegētia planē propria heredi non imputabitur. Usuras quoque eius pecuniā quam pupillarem agitauit, praestare debet heres tutoris. Quātas autē & cuius temporis vsuras praestare debeat, ex bono & æquo cōstitui ab iudice oportet.

**S**i fideiussores permittit se no-

cuicunque. §. sed & cum fullo.

**S**i cum fideiussoribus. Reputationes. vt. §. de compen. l. iij. & C. de exceptionib. l. defensiones. Quas autem habeat tutor, habes supra de contrario iudi. l. j. §. fi. & l. ij. & l. iij. per totum.

**P**upillus. **C**ASVS. Cum pupillus habuisset tutores tres, & quilibet tutorum dedisset ei vnum fideiussorem rē pupil. sal. fo. & finita esset tutela, & quilibet tutorum soluēdo esset, & quilibet eorū administrans, sed eommuniter cū aliis, & crederet pupill. quondam tut. malē administrasse: impetrauit à p̄cipe literas cōtra eos & cōtra fideiussores ad quēdam principem, aliās iudicem. iure enim isto potest cōueniri simul reus & fideiussor: & etiā prius fideiussor si vult ille qui habet eos obligatos. postea idē iudex mortuus est antequā corā eo irēt partes. postea sicut superiora euenerūt de facto, ita & istud aliud euenit, scilicet q̄ pupillus impetrauit aliū iudicem cōtra solos fideiussores. Certe sicut tutores praedicti haberent beneficiū vt viriliter cōdemnentur: vt. §. de tute. & rat. distra. §. nunc tractemus. ita ex persona tutorū habent beneficiū fideiussores eorum. Viuianus.

**F**ideiussores à tutoribus nominati si praesentes fuerunt, & non contradixerūt, & nomina sua referri in acta publica passi sunt: æquum est perinde teneri, atque si iure legitimo stipulatio interposita fuisset. Eadē causa videtur adfirmatorū: qui scilicet cum idoneos esse tutores adfirmauerūt, fideiussorum vicem sustinent.

V. PAULVS libro trigensimo octauo ad Edictum.

**S**i cum fideiussoribus tutoris ex stipulatione rem saluā fore agetur, eandem reputationes habebunt quas tutor.

VI. PAPINIANVS libro secundo Responsorum.

**P**upillus cōtra tutores eorūque fideiussores iudicē accepit. iudice defuncto pri⁹ quā ad eum iretur, contra solos fideiussores alter iudex datus est. Officio cognoscētis cōueniet, si tutores soluēdo sint, & administratio non dispar sed communis fuit: portionum viriliū admittere rationem ex persona tutorum.

VII. IDEM libro tertio Responsorum.

**N**ouo stipulando: vt infra. l. proximi. vel aliter eam exponas. Accursius. Non dispar. id est, non diuisa à testatore, vel à iudice: quia tunc ipso iure fideiussor vnus non tenetur pro altero: vt supra de admi. ni. tut. l. si minoris. Et facit ad. l. istam infra de fideiuss. l. inter eos. & l. fideiussores. in prin. & l. inter fideiussores.

**S**i fideiussores. **C**ASVS. Tutor Titij pupilli dedit tres fideiussores, pone rem pup. sal. fo. finita tut. cum pupil. posset ante conuenire fideiussore quā tutorem, vt dixi supra. l. j. fideiussores ab eo impetrauerūt vt prius tutorem conueniret: & praeter hoc promiserunt pupil. quondam se reddituros ei illud quod non posset habere à tutore. adultus egit contra tutores: & cum deberet recipere. xx. non potuit exigere nisi decem. nunc petit residua. x. à fideiussoribus ex secunda stipu. ipsi cum sint soluendo, volunt beneficiū diuisionis. quæritur, nūquid habeant illud beneficiū: Et dicitur quod sic: & est ratio, quia licet ipsi aliās non possunt habere hoc beneficiū: vt infra rem pupil. sal. fo. l. fi. tamen hīc debent habere: quia illud onus fideiussorum quod sustinent aliās, scilicet ne inter eos diuidatur actio, vt dixi, videtur per adultum susceptum per cau. secundam, id est, videtur velle adultus stipulando ab eis illud à tutore seruari non posse vt ipsi habeant beneficiū diuisionis, sicut habent alij fideiussores qui non promittunt rem pupilli saluam fore, sed aliquid aliud: de quibus habes instir. tit. de fideiuss. Et ad dictam rationem est alia ratio. ego video quod si plures mādent pecuniam credi Titio per Seium, & Seius conueniat mandatores, diuiditur actio inter eos. cur ergo in nostro casu non debeat diuidi? Certe imò debet: quia ita bene soluent pro alio fideiussores tutoris, sicut faciunt mandatores. Viuianus.

li. 4. §. de in iur.

Adde singulare quod etiā vbi datus esset tutor à testatore hac lege quod non redderet rationem tutelae, nihilominus tam ipse quam heredes ei⁹ cogentur, non obstantibus verbis testatoris. Salyc. in l. cum necessitate. C. de fideicom. quod dictū exclamat do. Iason in act. in vlti. col. C. de tranfact.

Præsentia & patiētia præiudicant.



Casum po-  
nit.

**a** si fideiussores. fideiussores qui cauerant rem pupilli saluam fore, petierunt vt adultus primò conueniat tutores, quàm eos qui habebant electionem: vt. C. de fideiusso. tut. l. j.

**b** Onus. quod erat ne diuideretur actio: vt j. rem pupil. fal. fo. l. fin.

**c** susceptum. ab adulto per cautionem secundam: vt j. de preto. stipu. l. pe nult. Et dic quòd adul-

to facto fuit facta promissio, & sic sibi preiudicauit. aliàs non haberet locum beneficii epistolæ: vt j. re pupil. fal. fo. l. fi. Alij distinguunt in fideiussoribus. vnius tutoris: aut simpliciter intercesserunt, & tunc cessat epistola: vt. d. l. fi. an etiã à principio promiserunt quod ab alio seruari non poterit, vel re pupil. fal. fo. quod idem est: vt. C. eo. l. fi. & tunc in illo residuo locum habet epistola: vt hinc dicit. sed hæc litera non bene patitur hunc intellectum.

**d** æquè diuiditur. vt. C. de constitu. pec. l. fin.

**e** Actionis. vbi ergo eadè æquitas, & eadè ratio, & idem ius: vt. s. ad leg. Aquil. l. illud. & C. de li. præ. l. j. Itè facit. s. proxi. cum similibus.

**H**eres. ] **CASVS.** Licet heredes tutoris teneantur de dolo & culpa tutoris iure dati, qui tutor nodum administravit: tamen si non fuit iure datus, non tenentur heredes. [PAVLVS RESPONDIT.] Si lis est contestata contra tutorem etiam de dolo, vel lata culpa, vel negligentia, de omni eo tenetur heres. Sed si lis non erat contestata contra tutorem, numquid tenetur heres de dolo defuncti? Certè sic, puta quia dolose fecit tutor vt tutelaria instrumenta perirent. Nam si tenetur heres ex dolo defuncti in omnibus contractibus, bene est quod teneatur cum tutelæ agitur: sed propter ignorantiam heredum subuenitur eis vt non iuretur contra eos in litem, quamuis contra tutorem in litem iuraretur si viueret: & hoc dicit vsque ad finem tituli. Viuianus.

**f** Non debet. quia nec is cui successit, si viueret: vt. C. de test. tu. l. j.

**g** suscepit. erat ergo lis contestata cum defuncto.

**h** Hoc. quod dixit Paulus.

**i** Non inuenisse. dolo vel culpa defuncti: cum lis sit contestata: vt. C. de here. tuto. l. j. & dic instrumentum tutelæ, inuentarium, &c. instrumenta pupilli: vt. C. de in lit. iur. l. alio.

**k** Nam cum. argumentatur à simili: vel à minori. q. d. si lite etiam non contestata tenetur de dolo defuncti heres, vt hinc, & infra de actio. & obliga. l. ex depositi. & l. ex contractibus. & de reg. iur. l. hoc iure. s. fi. ergo lite contestata multo magis tenetur de dolo etiam & culpa, & omni eo in quo etiam defunctus: vt in prin. l.

**l** Constitutionibus. istæ constitutiones loquuntur in alio casu: scilicet lite non contestata, & sic non contradicunt Paulo: nec corrigunt eum: licet H. contra. & sic non tenetur de leui culpa defuncti: sed nec ipse fuit in lata culpa, de qua sola tenetur: vt. C. de neg. gest. l. curatoris. quia ignorat vbi sunt illa instrumenta: vt & j. de re iudi. l. qui in alterius.

**m** Hoc. quod dicunt constitutiones. & sunt istæ constitutiones C. de nego. gest. l. curatoris. & de in lit. iuran. l. alio. & similes. & adde quod not. s. eo. l. cum ostendimus.

**n** Perpetuantur. facit institui. de perpe. & temp. act. s. pe. & C. ex del. defunc. l. j. Accursius.

**DE MAGISTRATIBVS CONVE-**

**niendis: & eorum heredibus.**

Tenentur etiam magistratus municipales in factum actione ex s. c. qui iusu præsidis tutores vel curatores dederunt vel rem saluam fore satis exegerunt vel satisfdari non curauerunt vel de facultatibus tutorum præsidis falsa renuntiauerunt vel qui eum de nominibus tutorum instruxerunt vel qui moniti tutores vel curatores non dederunt. quæ actio subsidiaria est. nec enim aliter competit quam si non sint soluedo hi quos supradiximus teneri ex causa tutelæ curationis. sed superiores ex edicto prætoris priuilegiaria sunt. tutela, promutela, negotiorum gestorum, hæc non est priuilegiaria, itè que in heredem magistratus non datur omni-

modo. nam & quasi pœnalis est, ex dolo aut culpa, non ex contractu vel gestu vel quod ad magistratum aliquid peruenit, licet reuera non pœnalis, sed id quod interest persequatur, sicut & quæ in eodem datur si dani infecti caueri non curauerit l. 4. s. in eum De damn. infect. & hæc ita sunt in prouinciis. In vrbe hæc actione tenetur scriba vel officialis vel quis alius quæ prætor dedit vt satis acciperet vel pbarer fideiussores tutorum & curatorum vel qui alias prætoris instruxit de nominibus aut facultatibus tutorum l. vltim. C. e. l. 1. s. si præses. s. Diuus hoc tit.

Ipsi magistratus vrbanum vel prouinciales, quia hæc per se non obeunt, sed iniungunt aliis, hoc iudicio non tenentur. itaq; magistratus hoc titulo, vt li. 49. tit. 10. vt frequentissime in his libris, sunt municipales magistratus sine diuiri.

**N** ordinem sub. ] **CASVS.** Magistratus alicuius ciuitatis ad quos spectat tutorum datio, dederunt alicui pupillo tutorem pupillus postea factus adultus non inuenit soluendo tutorem: unde vult recurrere ad subsidiariam actionem. queritur, contra que possit eam intentare? & certè contra magistratus prædictos: non autè contra ordinem decurionum. Itè nec contra fideiussores prædictorum magistratum qui dederunt tutorem & reddit rationem. Itè nec contra nominatores dictorum magistratum.

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

**DE MAGISTRATIBVS CONVENIENDIS: & eorum heredibus.**

Tenentur etiam magistratus municipales in factum actione ex s. c. qui iusu præsidis tutores vel curatores dederunt vel rem saluam fore satis exegerunt vel satisfdari non curauerunt vel de facultatibus tutorum præsidis falsa renuntiauerunt vel qui eum de nominibus tutorum instruxerunt vel qui moniti tutores vel curatores non dederunt. quæ actio subsidiaria est. nec enim aliter competit quam si non sint soluedo hi quos supradiximus teneri ex causa tutelæ curationis. sed superiores ex edicto prætoris priuilegiaria sunt. tutela, promutela, negotiorum gestorum, hæc non est priuilegiaria, itè que in heredem magistratus non datur omni-

modo. nam & quasi pœnalis est, ex dolo aut culpa, non ex contractu vel gestu vel quod ad magistratum aliquid peruenit, licet reuera non pœnalis, sed id quod interest persequatur, sicut & quæ in eodem datur si dani infecti caueri non curauerit l. 4. s. in eum De damn. infect. & hæc ita sunt in prouinciis. In vrbe hæc actione tenetur scriba vel officialis vel quis alius quæ prætor dedit vt satis acciperet vel pbarer fideiussores tutorum & curatorum vel qui alias prætoris instruxit de nominibus aut facultatibus tutorum l. vltim. C. e. l. 1. s. si præses. s. Diuus hoc tit.

Ipsi magistratus vrbanum vel prouinciales, quia hæc per se non obeunt, sed iniungunt aliis, hoc iudicio non tenentur. itaq; magistratus hoc titulo, vt li. 49. tit. 10. vt frequentissime in his libris, sunt municipales magistratus sine diuiri.

**N** ordinem sub. ] **CASVS.** Magistratus alicuius ciuitatis ad quos spectat tutorum datio, dederunt alicui pupillo tutorem pupillus postea factus adultus non inuenit soluendo tutorem: unde vult recurrere ad subsidiariam actionem. queritur, contra que possit eam intentare? & certè contra magistratus prædictos: non autè contra ordinem decurionum. Itè nec contra fideiussores prædictorum magistratum qui dederunt tutorem & reddit rationem. Itè nec contra nominatores dictorum magistratum.

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

modo. nam & quasi pœnalis est, ex dolo aut culpa, non ex contractu vel gestu vel quod ad magistratum aliquid peruenit, licet reuera non pœnalis, sed id quod interest persequatur, sicut & quæ in eodem datur si dani infecti caueri non curauerit l. 4. s. in eum De damn. infect. & hæc ita sunt in prouinciis. In vrbe hæc actione tenetur scriba vel officialis vel quis alius quæ prætor dedit vt satis acciperet vel pbarer fideiussores tutorum & curatorum vel qui alias prætoris instruxit de nominibus aut facultatibus tutorum l. vltim. C. e. l. 1. s. si præses. s. Diuus hoc tit.

Ipsi magistratus vrbanum vel prouinciales, quia hæc per se non obeunt, sed iniungunt aliis, hoc iudicio non tenentur. itaq; magistratus hoc titulo, vt li. 49. tit. 10. vt frequentissime in his libris, sunt municipales magistratus sine diuiri.

**H**oc h eò ptinet, vt non excusetur heres si dicat se instrumenta tutelaria non inuenisse. i. Nã cū k ex omnibus bona fide iudiciis ppter dolum defuncti heres teneatur: idè puto obseruandum & in tutelæ actione. Sed cõstitutionibus i subuictum est ignorantie heredum. Hoc m tamen tunc obseruandum est, cū post mortem tutoris heres cõueniatur: non si lite cõtestata tutor deceaserit. Nã litis cõtestatione & pœnales actiones trãsmittuntur ab vtraque parte, & temporales perpetuantur. a

**DE MAGISTRATIBVS CONVENIENDIS, \***

**TITVLVS VIII.**

**Ordo decurionum, fideiussores & nominatores magistratum non tenentur actione subsidiaria, sed bene ipsi magistratus: tamen si ordo suscepit in se periculum, tenebitur hac actione, scilicet hi tantum qui præsentibus fuerunt.**

**Bartolus.**

**I. VLPIANVS libro trigentesimo sexto ad Edictum.**

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi renuntiauerit falsum per pecuniã vel per gratiam. [SI PRÆSES PROVINCIAE & C.] Titius pupillus petiit à præside tutoris: venit Sépronius vicinus pupilli coram præside, & dixit: Dñe, Gaius idoneus tutor esset isti Titio pupil. præses hoc audito præcepit illis magistratibus illius ciuitatis unde erat & pupillus & Gaius, vt certioraret eum vtrum Gaius esset idoneus: & ipsi renuntiauerunt quòd sic: & ita præses dedit eum Gaium tutorem. numquid isti magistratus tenentur? & dicitur quòd sic. [NON TANTVM.] Videas per te. [SI CURATORES.] Præses mandauit magistratibus vt se prætoris instruat vtrum Titius esset idoneus curator cuidam adulto: & ipsi dixerunt quòd sic: & ipse præses dedit eum curatoris. dicitur hinc quòd tenentur magistratus. idè si mandauit eis vt daret eum curatoris, vel satisfactionem ab eo exigeret. [MAGISTRATUS.] Præses mandauit magistratibus Bononiæ vt daret tutorem Titio, & ipsi non dederunt. certè quicquid dani habuit interim pupillo, ei resarcire debet. Si autè non fuit eis mandatū, non tenentur. [SCIENTVM.] Cū magistratus deberet dare tutorem pupillo, vel postquam dedit tutorem, debet satisfactionem ab eo petere, distulit dare vel petere ad tempus successoris sui. Dicitur hinc quod debet teneri. [DIVS.] Magistratus dedit tutorem Titio: modo debebat ab eo exigere satisfactionem rem pupilli saluam fore, & non cognoscebat fideiussores quos volebat dare tutor: & ideo elegit vnum, qui cognosceret vtrum essent idonei fideiussores. & iste cū non essent idonei, renuntiauit eos idoneos. certè tenebitur pupillo. Vel pone quando præses dabat tutorem, & comisit magistratui vt cognosceret an essent idonei. [SI INTER MAGISTRATVS.] Duo magistratus dederunt tutorem Titio: & conuenerunt inter se, vt si aliquo tempore ageret contra eos pupillus subsidiaria actio, vnus eorum suo periculo responderet. Dicitur

Quod autè dixi ordinem decurionum non teneri subsidiaria, fallit in casu, scilicet quando receperunt decuriones in se periculum: & eo casu illi tantum qui fuerunt præses, tenebuntur. Quod autè dixi in magistratibus ciuitatis, & ordine decurionum ciuitatis, intelligas in magistratibus, & ordine decurionum municipij. [NEQUE PRÆTOR.] Quidam sunt qui dant tutores, non tamè habent necessè exigere satisfactionem à tuto. re pupil. fal. fo. sicut prætor, & quidam alij de quibus dicitur in titu. de satisfda. tuto. s. fi. Dicitur hinc quòd si illi tales dent tutores, non tenentur subsidiaria. [SI PRÆSES.] Præses Lobardie iussit magistratum Bononiæ. vt ei renuntiaret vtrum Titius sit diues homo: quæ Titium præses vult dare tutorem Titio pupillo. & ipsi renuntiauerunt quòd diues erat satis. postea præses eum dedit tutorem. queritur, vtrum magistratus teneatur ac si dedissent: & dicitur quòd non, nisi



hic quod ius publicum quod dicit vnumquemque teneri, non possunt suis conuentionibus tollere: ille tamen qui conuenit de sustinendo periculo, prius conuenietur sicut si solus ipse dedisset tutorem. [SI QVANDO.] Magistratus debent dare tutores de illa ciuitate vnde est pupillus. si autem non sit de ciuitate vnde est pupillus, idoneus, debet querere in proximis ciuitatibus, & renutiare hoc praesidi: non autem ipsi sua auctoritate dare.

\* scilicet decurionum Aug. ad mod. li. 6. de excus. tut. \* Vide Aug. lib. 1. c. men. ca. 3. † In arch. doli. sed erratum videlicet vicinitate d. praecedentis. Taurell.

Magistratus debent dare tutores de illa ciuitate vnde est pupillus. si autem non sit de ciuitate vnde est pupillus, idoneus, debet querere in proximis ciuitatibus, & renutiare hoc praesidi: non autem ipsi sua auctoritate dare.

[SI MAGISTRATUS.] Magistratus debent dare tutorem bene idoneum Titio pupillo: & satisfactionem ab eo exegerunt. Dicitur hic quod tenetur subsidaria si tutor non inuenitur soluendo tempore depositi officij, quod si acceperunt satisfactionem a dicto idoneo tutore, tunc non tenentur. Quid autem si non exigeret satisfactionem, & idoneus inuenitur tutor tempore depositi officij? Certè non tenentur magistratus. Sed pone quod idoneum dederunt tutorem, & idoneum acceperunt de eo fideiussorem: tempore autem depositi officij tutores inueniuntur non idonei? Dicitur hic quod incumbit probatio magistratibus quod fideiussor fuerit idoneus tempore quo eum acceperunt. [PRIVILEGIUM.] Quamuis pupillus habeat priuilegium in bonis tutoris cum agit contra eum tutelae, tamen non habet in bonis magistratus cum agit contra eum subsidaria actione.

[EXIGERE.] Quando magistratus exigit satisfactionem a tutore, debet facere venire coram se pupil. facereque eum stipulari a tutore, & a fideiussore eius re suam sal. fo. si autem pupil. non potest loqui, & habet seruū, seruus stipulabitur. si autem non habeat seruum pupil. notarius vel ipse magistratus stipulatur, & acquirit act. pupil. [SI FILIUS FAMILIAS.] Si filiusfamiliae voluntate patris magistratum gerens det tutorem, & ab eo non exigat satisfactionem: pater non tenetur nisi de peculio. & reddit rationem in fil. quia rem public. sal. fo. videtur promittere pater qui dat voluntatem vt filius decurio creetur: non autem rem pupil. videtur promittere sal. fo. Viuianus.

a In ordinem. decurionum: quia tutorum datio ad eos non spectabat, nisi in casu: vt. C. de tuto. & cur. da. ab iis. l. vbi. Accursius.

b Fideiussores eorum. scilicet magistratum: vt infra ad municip. l. ij. §. j. Sed contra hoc quod dicit de fideiuss. est. C. eo. l. j. Sed ibi loquitur de fideiuss. qui dati erant magistratui pro sua indemnitate: hic de his quos dedit magistratus reip. pro damnis ei illatis.



N ordinem a \* subsidiaria actio non dabitur, sed in magistratus, \* nec in fideiussores b eorum. Hi enim rempublicam saluam fore promittunt, non pupilli. Proinde nec nominatores magistratum ex hac causa tenebuntur, sed † soli magistratus. Sed si ordo c receperit in se periculum: dici debet teneri eos d qui praesentes fuerunt. Parui enim refert, nominauerint e vel fideiusserint, an in se periculum receperint. Vtilis ergo in eos actio competit. Sed si a magistratibus municipalibus tutor datus sit, non videtur per ordinem f electus.

Neque praetor, neque quis alius cui tutoris dandi ius est, g hac actione tenebitur.

Magistratus non dantes tutores, sed tantum renuntiantes eorum facultates, non tenentur actione subsidiaria: nisi hoc facerent leniti gratia, aut pecunia corrupti, vel nisi praeses provinciae talibus magistratibus praecipisset vt exigeret satisfactionem a tutoribus h. d.

Si praeses provinciae denunciare magistratus tantum de facultatibus h tutorum voluit, vt ipse i daret: videamus an & quatenus teneatur. Et extat diui Marci rescriptum, quo voluit eos qui praesidi renuntiarent, k non perinde teneri, atque si ipsi dedissent: sed si deceperunt, gratia forte aut pecunia falsa renuntiantes. Planè si praeses provinciae satis eos exigere iussit, non dubitabimus teneri eos, etià si praeses dederit. Si praeses provinciae nominibus ab alio acceptis, ad magistratum municipales, remiserit vt se l de nominibus m instruat, n & perinde instructus dederit o tutores: an exemplo eorum qui praetorem instruunt, debeant magistratus teneri, quaeritur. Vtique enim interest, vtrum ipsi magistratus nomina electa dederint praesidi, an ea quae ab alio praeses accepit, inquisierint. Et puto v-

c sed si ordo. decurionum.

A d Eos. decuriones, & non praesentes.

e Nominauerint. scilicet aliqui tutores vel fideiussores qui tenentur: vt not. supra titu. j. l. ij.

f Per ordinem. decurionum.

troque casu sic teneri, quasi \* dolo vel lata culpa versati sunt. Non tantum pupilli, sed etiam successores eorum subsidiaria agere p possunt. Si curatores fuerunt minus idonei dati, dicendum est teneri magistratum oportere, si ex suggestu eorum, q vel nominibus ab eis r acceptis, praeses dederit. Sed & si ad eos remiserit vt ipsi det, vel post dationem vt exigerent satisfactionem: periculum ad eos pertinebit. Magistratibus imputatur etiam si omnino tutor vel curator datus non sit: sed ita demum tenentur, si moniti f non dederint. Ideo dandum quod impuberes vel adulescentes medio tempore passi sunt, ad eos magistratus pertinere non ambigitur, qui munere mandato non paruerunt. Sciendum autem est, si magistratus municipales data opera tutelam distulerint in successores t suos, vel si satisfactionem data opera traxerint quoad successores accipiant, nihil eis pdesse. u Diuus Hadrianus rescripsit, etiam in eum qui electus est ad aestimandas tutorum satisfactiones, x actionem y dadam. Si inter magistratus hoc conuenit, vt alterius tantum periculo tutores darentur: conuentiones pupillo non praesudicare diuus Hadrianus rescripsit. Conuentione enim duumvirorum z ius publicum mutari non potest. a Prius tamen arbitror conueniendum eum qui hoc suscepit: deinde excussis eius facultatibus, tunc veniendum ad collegam: quemadmodum si solus dedisset, b dicemus prius eum, deinde collegam adgrediendum. \* Si quando desint in ciuitate ex qua pupilli oriundi sunt, qui idonei c videantur: officium est magistratum, exquirere ex vicinis ciuitatibus honestissimum quemque, & nomina praesidibus provinciae mittere, non ipsos arbitrium dandi sibi vindicare. Si magistratus ab initio tutorem idoneum dedit, & satis non exegit: non sufficit, d Quod

vt. C. eo. l. fi.

z Duumvirorum. i. magistratum municipalium: vt Cod. de iudi. l. fin.

a Non potest. vt & supra de pac. l. ius publicum. & de transact. l. iij. in principio. & infra de adm. re. ad ciui. perti. l. ij. §. ius reipublicae.

b Dedisset. & alter dare negligeret. nam haec sunt paria, non dare, & male dare: vt. §. sciendum. sic & in duobus tutoribus vno gerente, altero non: vt. §. de adm. tut. l. tutores. §. in eum.

c Idonei. facit. §. de tu. & cura. da. ab iis. l. diuus. & quod ibi not.

d Non sufficit. quin teneatur.

g Ius est. scilicet tantum: vnde non etiam exigendi satisfactionem, vel nominandi tutores. alioquin contra: vt. §. de adm. tut. l. Emilius. & ibi plenè no. & facit institutu. de satisf. tuto. vel cura. §. fina.

h Tantum de facultatibus. non de moribus. Azo & Hugo. imò non iussit vt daret, quod potuit: vt institutu. de Attil. tu. §. sed hoc. neque quod satisfactionem acciperet: quia tunc teneretur: vt j. §. plane.

i Ipse. praeses.

k Renuntiaissent. nomina & facultates tutorum.

l vt se. praesidem.

m De nominibus. id est, de nominatorum facultatibus & moribus. Et est hic argu. quod iudex debet inquirere de conditione testis.

n Instruant. non facta praedicta denuntiatione.

o Dederit. s. praeses.

p Agere. contra magistratum. Accursius.

q Eorum. magistratum. Accursius.

r Ab eis. magistratibus. Accursius.

f Moniti. per iussum. nam aliter dari non poterat olim, licet hodie fecus: vt institutu. de Attil. tut. §. sed hoc iure. & not. admoniti. sic. j. de dam. infec. l. iij. §. in eum & de no. ope. nun. l. de pupillo. §. qui opus. Accursius.

t In successores. quasi dicit, remittit hoc onus dandi tutores ad suos successores in dignitate. sic supra qui. ex cau. maio. l. sed & si per praetorem. §. proinde si dū vult.

u Prodesse. quin teneatur. & sic paria sunt non dare, & male dare: vt. j. ad municipi. l. ij. §. fi. & j. eo. §. si inter.

x Satisfactiones. id est, fideiussores, sint idonei vel non. sic & §. qui satisf. da. cog. l. si ab arbitro.

y Actionem. s. in factum:

\* quatenus.

Iudex de conditione testis inquirere debet.

† Duumvir qui fuerint late explicat Alex. ab Alex. Gen. dier. li. 3. ca. 16. & Lazius. Com. reip. Rom. lib. 3. cap. 2.

\* Totidem iam verb. positus fuit hic §. in. l. Diuus §. De tutoribus & curat. dat. ab his, & c. nec videtur ad huc titulum multum pertinere.



**a** *Futuros casus.* sic. j. de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & s. de neg. gest. l. litis. §. si pecuniam. & s. de admi. tu. l. etiam. Sed cōtra. j. eo. tit. l. Lucius. §. Sempronij. Solu. vt ibi.

**b** *Agere potest.* scilicet finita tutela : vt supra de tut. & ra. distra. leg. nisi. & facit. Cod. de diui. tu. leg. j.

**c** *Fuisse.* quia enim hodie sunt non soluendo, præsumuntur sic retro fuisse : quod dic vt. s. de proba. l. non est necesse.

**d** *Priuegium.* personale vel hypothecæ. Accur.

**e** *Exigere.* à fideiussoribus, subaudi.

**f** *Seruus.* potest intelligi in vero seruo, vel in tabellione, qui seruus esse nō potest : vt. C. de tabu. l. generali. li. x. & sic dicitur q̄ cuilibet de populo seruit. sic ponitur. s. de adop. l. non aliter. & facit ad. §. j. rem pupil. sal. fo. l. ij. & l. non quæritur. & s. de pac. l. item magistri. & s. de cōsti. pecu. l. eum qui. §. si actori. & s. de admi. nist. tuto. le. quoties. in prin. & supra de pecu. l. mutus. §. si procurator.

† Iste. §. est singu. secun dum Bart. nec reperitur alibi secun dū Dy. ideo not.

\* in præsentia, in victorino exemplari.

**g** *Rem. pupilli.* non pupillum : vt. s. l. j. in prin.

**h** *De peculio.* vt supra de pecu. l. licet. §. si. Sed cōtra. C. quod cumeo. l. j. in fi. vbi dicit in solidū.

Sol. ibi datus fuit tutor filius : hīc ipse alium dedit. Item cōtra infra ad muni. l. ij. §. penul. vbi æquiparat patrem fideiussori <sup>a</sup> qui intercessit apud rempublicam : sed fideiussor nullo modo tenetur : ergo nec pater : vt ibi dicit. Respon. non tenetur pater vt fideiussor pupillo suonomine, vel de suo aliquid dare, sed nomine filij, & vt pater, & de bonis filij, scilicet de peculio : vt hīc dicit : licet alij hīc somnient in Parnasso.

a] Non tamen quantum ad omnia : sed quo modo differat & in quibus vide ad longum perdo. Alexan. de Imol. in l. cū filius. in p. ci. j. de verb. oblig.

**P** *Proponebatur.* ] **CASVS.** Magistratus dederunt duos tutores, & ab eis satisfacta. nō exegerunt. vnus tutorum decessit pauper : pu. egit contra alium : & exegit eum in solidum. vult ille tutor agere contra magistratus qui nō exegerunt satisfactionem. Certē si sciuit tutor in solidum conuentus à tutore mortuo nō exactam

satisfactionem, non aget contra magistratū. aliās sic. & hoc dicit cū. l. seq.

**i** *Datos.* iussu prædis : non aliās hoc iure. hodie quandoque secus : vt instit. de Attil. tu. §. sed hoc iure.

**k** *Habeat actionem.* de stricto iure. de æquitate quandoque sic : vt infra. l. proximi. & sic non abundat præsertim, de stricto iure : quasi diceret, etiam si non est in culpa, non datur actio. & sic est cōtra infra. l. proximi. Sed ibi est de æquitate : quod est infra. Vel dic, non habet vnquam : cū &c. & abundat præsertim : vt aliās maximè : vt. C. de testa. ma. l. fina. §. ij.

si satis exegit, & idoneum exegit : quamuis postea facultatibus lapsi sint tutores vel fideiussores, nihil est quod ei qui dedit imputetur. Non enim debet magistratus futuros <sup>a</sup> casus & fortunam pupillo præstare. Sed & si satis non exegit, idoneus tamen tutor eo tempore fuit quo tutelæ agi potest, <sup>b</sup> sufficit. Probatio autem non pupillo incumbit, vt doceat fideiussores soluendo non fuisse cum acciperentur : sed magistratibus, vt doceant eos soluendo fuisse. <sup>c</sup> Priuegium <sup>d</sup> in <sup>†</sup> bonis magistratus pupillus non habet : sed cū cæteris creditoribus partem habiturus est. Exigere <sup>e</sup> autem cautionē magistratus sic oportet, vt pupilli seruus, <sup>f</sup> aut ipse pupillus si fari potest, & in præsentiarum <sup>\*</sup> est, stipuletur à tutoribus, item fideiussoribus <sup>g</sup> eorum, rem <sup>h</sup> saluam fore. aut si nemo est qui stipuletur, seruus publicus stipulari debet rem saluam fore pupillo : aut certē ipse magistratus. Planè vbi seruus publicus vel ipse magistratus stipulatur : dicendum est vtilem actionem pupillo dandam. Si filiusfamilias fuerit magistratus, & caueri pupillo non curauerit, aut nō idoneè cautum sit culpa eius : an & quatenus in patrem eius actio danda sit, quæritur. Et ait Iulianus in patrem de peculio <sup>h</sup> dādā, siue voluntate eius filius decurio factus sit, siue non. Nam etsi volūate patris magistratum administrauerit, attamen non oportere patrē vltra quàm de peculio conueniri : quasi rempublicam saluam solam fore promittat, qui dat voluntatem vt filius decurio creetur.

**Tutor non habet actionem cōtra magistratum qui dedit contutorem non sufficientem : licet ipse tutor pro contutore suo pupillo satisfecerit, hoc dicit.**

**II. IDEM libro tertio Disputationum.**

**P** *Proponebatur* † duos tutores à magistratibus municipalibus datos <sup>i</sup> cautione non exacta : quorum alterum inopem decessisse, alterum in solidum conuentū satis pupillo fecisse. & quæretur an tutor iste aduersus magistratum municipalem habere possit aliquā actionem, cum sciret à contutore suo satis non esse exactum. Dicebā, cum à tutore

fatis pupillo factum sit, neq; pupillū ad magistratus redire posse, neque tutorem : cum nunquā tutor aduersus magistratus habeat actionem, <sup>k</sup> Senatus enim cōsultum pupillo subuenit : <sup>l</sup> præsertim cum sit quod tutori imputetur, quod satis à contutore non exegit, vel suspectum non fecit, si scit <sup>\*</sup> (vt proponitur) magistratibus eum non cauisse.

**III. IULIANVS libro vicensimo primo Digestorum.**

**Q** *Vod si tutor* <sup>m</sup> ab hac parte culpa vacet : non erit iniquū, aduersus magistratus actionem ei dari, <sup>n</sup>

**III. VLPIANVS libro tertio Disputationum.**

**N** *on similiter tenentur* heredes magistratum, vt ipsi <sup>o</sup> tenentur. Nam nec heres tutoris negligentia <sup>p</sup> nomine tenetur. Nam magistratus quidem in omne periculum <sup>q</sup> succedit : <sup>r</sup> heres ipsius dolo proxima <sup>s</sup> culpa succedaneus est.

**V. IULIANVS libro vicensimo primo Digestorum.**

**D** *vo tutores partiti sunt* inter se administrationem tutelæ. alter sine herede decessit. quæsitum est, in magistratum qui non curasset vt caueretur, an in alterum tutorem actio pupillo dari deberet. Respondi, æquius esse in alterum tutorem dari, quā in magistratum. debuisse enim eum, cum sciret pupillo cautum non esse vniuersa negotia curare : & in ea parte quam alteri tutori commississet, <sup>t</sup> similem esse ei qui ad administrationem quorundam negotiorum pupilli non accessisset. Nam &

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**Q** *Vod ad heredem.* ] **CASVS.** Heres magistratus debet teneri de gestis à magistratu causa cognita. vnde si nullo modo magistratus exegit satisfacta. à tut. pup. debet teneri magistratus tanquam fideiussor : ideoq; relinquit heredē suum obligatum si autē exegit idoneā, & postea factus est fideiussor nō soluendo : nō tenetur heres magistratus, quia nec ipse teneretur. si autē exegit satisfactionē non idoneam, & dolo vel lata culpa : tenetur heres : non aliās.

**VI. IDEM libro tertio Disputationum.**

**P** *Proponebatur* † duos tutores à magistratibus municipalibus datos <sup>i</sup> cautione non exacta : quorum alterum inopem decessisse, alterum in solidum conuentū satis pupillo fecisse. & quæretur an tutor iste aduersus magistratum municipalem habere possit aliquā actionem, cum sciret à contutore suo satis non esse exactum. Dicebā, cum à tutore

fatis pupillo factum sit, neq; pupillū ad magistratus redire posse, neque tutorem : cum nunquā tutor aduersus magistratus habeat actionem, <sup>k</sup> Senatus enim cōsultum pupillo subuenit : <sup>l</sup> præsertim cum sit quod tutori imputetur, quod satis à contutore non exegit, vel suspectum non fecit, si scit <sup>\*</sup> (vt proponitur) magistratibus eum non cauisse.

**I** *subuenit.* dumtaxat quasi non tutori, sed contra magistratum : scilicet vtili actione. Accursius.

**m** *Vod si tutor.* cum superiori continuatur.

**n** *Actionem ei dari.* scilicet tutori cum ei imputari nō potest, quod satis &c. vt dixi. s. in. l. proximi. Accursius.

**o** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**p** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**q** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**r** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**s** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**t** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**u** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**v** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**w** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**x** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**y** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**z** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**aa** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**bb** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**cc** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**dd** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**ee** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**ff** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**gg** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**hh** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**ii** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**jj** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**kk** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**ll** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**mm** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**nn** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**oo** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**pp** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**qq** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**rr** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**ss** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**tt** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**uu** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**Non similiter.] CASVS.** Si magistratus malum det tutore, & decedat, heres eius non tenetur eodem modo pupillo sicut ipse tenebatur. nam tenebatur de omni culpa, heres autem eius tantum de dolo & lata culpa magistratus, sicut euenit de herede. Viuianus.

**o** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**p** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**q** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**r** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**s** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**t** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**u** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**v** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**w** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**x** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**y** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**z** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**aa** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**bb** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**cc** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**dd** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**ee** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**ff** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**gg** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**hh** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**ii** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**jj** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**kk** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**ll** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**mm** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**nn** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**oo** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

**pp** *Succedit.* id est obligatur. simile verbum habes. C. qui da. tut. poss. l. curatorem.

**qq** *Proxima.* id est de dolo & lata culpa defuncti tenetur, non de leui : vt C. eo. l. ij. & j. eo. titu. l. quod ad.

**rr** *Commississet.* facit. C. de diui. tu. l. ij. & infra ad muni. l. quid ergo. in fi. & supra de administ. tuto. l. Lucius. §. cum testamento. & l. tres tutores. & infra eo. l. penult. & adde quod not. supra

de tute. & ra. distra. l. j. §. nunc tractemus.

**ss** *Ut ipsi.* scilicet magistratus. Accursius.

**tt** *Negligentia.* id est nomine culpa defuncti : quod dic vt. s. titu. j. l. cū ostendimus. Accursius.

**uu** *Omne periculum.* id est omnem culpā. sic. s. de pos. l. j. §. saepe. nō enim casum præstat : vt infra de admi. rerum ad ciui. perti. l. ij. §. si eo. & facit. l. magistratus.

Negligentia culpæ annumeratur.

\* sciuit.

† Ista lex reputatur sing. nec reperitur alibi, secun dū Barr. hic.



**a** Omitteret. hæc est lata culpa magistratus, de qua tenetur heres: vt supra eo. l. non similiter.

**b** Teneatur. sicut heres fideiussoris.

**c** Recusaret. vt. s. eo. l. j. §. si magistratus.

**d** Euidenter. i. cū aliquo dolo, vel lata culpa: de quibus tenet: vt. s. dixi. Accursius.

**In magistratus.] CASVS.**

Quæritur, an pupillus qui vult agere subsidia contra magistratus, possit vnū eorū exigere in solidū: an verò debeat eos cōuenire pro virili? Et dicitur hīc q̄ si dolo vel lata culpa nō exegerūt satisfada. magistratus potest eos cōuenire in solidum pupillus.

**e** si dolo. vel lata culpa: vt. j. patet.

**f** In solidum. nomine doli: qui nō potest pro parte committi: vt. s. depositi. l. si duo.

**g** sin culpa. aliās est in litera, si nulla culpa, scilicet, quæ dolo cōparatur.

**h** Dumtaxat. id est sola sine dolo.

**i** Eorum. s. magistratū neq; dolo &c. & sub. f. leuis & leuissima culpa interuenit. de quibus tenetur: vt. s. eo. l. nō similiter. aliās est in litera, sine lata culpa dumtaxat eorum &c. quæ est planior. & est idem sensus. & facit. C. eo. l. si tutor. & s. de adm. tut. l. si plures. & l. si pupillus.

**Magistratus.] C. A.**

**M**s v s. Dederunt tutores cuidā pupil. magistratus, & non exegerunt idoneā cautionē. vnus magistratū mortuū est sine herede. Certē alter conuenietur in solidum. Viuianus.

**k** Exegerūt. minus idonee. Accursius.

**l** Ex his. s. curatoribus: vt. s. eo. l. duo. Vel dic. i. magistratibus: vt. C. eo. l. ij. & facit. s. eod. l. j. §. si magistratus.

**A**n in magistratus.] **CASVS.** Tutorē pupillo dedit magistratus, & nō exegit idoneā satisfada. tutor administravit malē in tātū q̄ tenetur pup. in. x. pro sorte, & in quinq; pro vsuris: postea factus est tutor nō soluēdo: & ita pupillus cōuenit magistratū & pro sorte sibi debita à tutore, & pro vsuris, id est pro. xv. quæritur vtrum magistratus teneatur ad vsuras omniū. xv. Et videtur q̄ non: quia. v. fuerunt vsuræ, & vsuræ vsura peti non potest. Sed respon. quod sic: quia omnia. xv. sunt facta fors in persona magistratus: quamuis. v. ex illis. xv. essent vsura quo ad tutorem. Viuianus.

**m** Actione data. pupillo in factum, scilicet subsidia.

**n** Sors. scilicet in quantum tenetur tutor. nam ad idē tenetur magistratus in subsidium. Accursius.

**o** Non possint. quod videtur, quoniam &c.

**p** Pœnarum. quod exigitur à magistratu, pœna est quo ad eum. & per hoc videbatur excusari ab vsuris: vt hīc & C. de fisc. vsu. l. j. lib. x. Vel dic pœnarum, id est vsurarum. q. d. sicut aliās non præstatur vsura vsuræ, vt est constitutum: ita nec vsura huius pœnæ. pro quo est. s. de neg. gest. l. qui sine. vbi vsuram vocat pœnam.

**q** Possē. j. ad muni. l. Lucius. §. Paulus. contra. vbi nō tenetur alius in vsuris pro officiali. Sol. hīc ipsimet magistratus gesserunt rēpub. & sic tenentur reipub. pro se, non pro alio: quod non credo: quia quo ad pupillum hīc loquitur. Dic ergo quod hīc tenetur pupillus ad vsuras: ibi vero reipublicæ. Vel solue vt ibi.

si aliquam partem negotiorum pupilli administrauerit, tenetur etiam ob rem quam non gessit, cum gerere deberet.

**Si magistratus nullam exegit cautionem à tutore, tenetur etiā heres eius: si autē exegit cautionem idoneam, & postea factus est fideiussor non soluendo: non tenetur heres magistratus, sicut nec ipse. hoc dicit.**

**VI. VLP IANVS libro primo ad Edictum.**

**Q**uod ad heredē magistratus pertinet, extat diui Pij rescriptū, causa cognita debere dari actionē. Nam si magistratus tāta fuit neglegētia, vt omnē cautionē omitteret: æquū est haberi eū loco fideiussoris, vt & heres eius teneatur. **b** Si verò cauit, & tunc idonei fuerūt, & postea defierunt: sicut (&) ipse magistratus probè recusaret **c** hanc actionē, ita & heres multo iustius. Nouissimè nō aliās ait in heredē actionem dandam, quàm si euidēter **d** magistratus cum minus idoneis fideiussoribus contrahunt.

**Si dolo vel lata culpa magistratus non exegerunt cautionem, tenentur in solidum pupillo: alias pro virili. hoc dicit.**

**VII. CELSVS libro vndecimo Digestorum.**

**I**n magistratus qui tutorē dederunt, rogo rescribas vtrum pro virili portione actio danda sit: an optio sit eius qui pupillus fuit, cum quo potissimum agat. Respondit, Si dolo **f** fecerūt magistratus vt minus pupillo caue-

**r** Actio. scilicet tutelæ vtilis. idem tamen si erat curator: quia dabitur in magistratus vtilis nego. gesto. Vel dic secūdo eadem quo ad genus, non eadem quo ad speciem: cum ibi tutelæ, hīc in factum subsidia. simile idem quo ad genus, diuersum, quo ad species. s. si cer. pet. l. ij. in princip. & arg. j. de duo. reis. l. ij. in fi.

**DE REBUS EORUM qui sub tutela vel cura sunt, sine decreto &c.**

Sequitur aliud s. C. ex quo nō quod gesserit in tutore curatorem ve actio est, sed quod gessit ipso iure nullū est, videlicet si prædia rustica vel suburbana vel eorū prædiorū iura alienauerit vel obligauerit sine decreto prætoris aut præsidis. Idē ex Cōstitutione Cōstitūti si prædia urbana. De rebus igitur. i. de prædiis. & supponēdis. i. pignori obligādis. Cornutus in illū locum, Me tibi suppositi, tāquā aliquod pignus, inquit. Superioris s. C. auctor fuit Traianus. l. pen. C. De mag. con. Huius autem Severus & Antoninus Cuiā.

**Imperatoris.] C. A. SVS.** Imperator Seuerus fecit quādā orationem & eam inter senatores recitauit: in verbis cuius orationis continetur ne tuto. vel curato. pupillorum distraherēt prædia rustica pupillorū vel etiam suburbana. permittebat tamen dicta oratio distractionem prædictarum rerum in casibus.

Vnus est, si parentes prædictorum pupillorum dixerūt in testamēto eorum quod fieret distractio dictarum rerum: vel etiam in codicillis. Secundus est, si tantum æs alienum imminet pupillo, quod ex cæteris rebus non potest solui. Tertius est, si pupillus habet prædiū commune cum alio: &

focius prouocat tutores & curato. ad diuisionem. nam diuisio dicitur alienatio. Quartus est, si creditor cui pater pupilli obligauit prædiū, vendat illud secundum pactum vel legem. Quid si pater pupill. consueuerat prædia emere & reuendere: nunquid prædia quæ emit pater, poterunt tutores vel curatores vèdere? Et certè nō nisi pater hoc iussisset: vt dictum est supra. [s. t. minor.] Titius minor. xxv. annis emit duo prædia à Seio maiore, & ei Titio tradita fuerunt: & sic dominium eorum fuit ei acquisitum: & Seius vèditor habuit ei Titio taliter fidem de pretio, quia conueniunt simul, vt donec Titius emptor solueret ei pretium, Seius venditor teneret prædia loco pignoris. nunquid valet talis pignoris constitutio? Et dicitur quod non. & est ratio: quia postquam dominium est acquisitum minori, iam cœperunt illa prædia non obligari posse. Sed opponitur ad id quod dixi pignus non valere. nonne pignus quæsitum fuit venditori prædicto cum domino, id est eodem tempore quo translatum est dominium prædiorum in dictum Titium emptorem? Certè sic. ergo videtur quod valeat obligatio: quia non fuit ante quæsitum minori emptori dominium prædiorum, quàm secuta fuerat obligatio pignoris eorundem prædiorum: imò vno & eodem tempore fuit translatum dominium in emptorem, & pignus in venditorem. & sic non videtur habere locum ratio huius. §. ibi, nam vbi dominium &c. Sed certè hæc oppositio non nocet: quia quocunque tempore dominium

retur: in quem vult actio ei dāda in solidū **f** est. Sin **g** culpa dumtaxat **h** eorū, **i** neque dolo malo id factū est: æquū esse existimo, pro portione in quemq; eorū actionē dari, dum pupillo salua res sit.

**VIII. MODESTINVS libro sexto Responsorum.**

**M**agistratus à curatoribus adulti cautionem exegerunt **k** rem saluam fore. Ex his **l** alter sine herede decessit. quæro an indemnitate in solidum collega eius præstare debeat. Modestinus respōdit, nihil proponi cur non debeat.

**Vsuræ possunt à magistratibus exigi eo pacto quo exiguntur à tutoribus, quando cōueniuntur actione tutelæ.**

**IX. IDEM libro quarto Pandectarum.**

**A**n in magistratus actioe data, **m** cum vsuris fors. **n** exigi debeat: an verò vsuræ peti nō possint, **o** quoniā constitutū est pœnarum **p** vsuras peti non posse, quæsitum est. Et rescriptum est à diuis Seuro & Antonino, & vsuras peti posse: **q** quoniam eadē in magistratus **r** actio **r** datur, quæ competit in tutores.

**DE REBUS EORVM qui sub tutela vel cura sunt, sine decreto non alienandis vel supponēdis. †**

**TITVLVS IX.**

**I. VLP IANVS libro trigesimo quinto ad Edictum.**

**I**mperatoris Seueri oratione **\*** prohibiti sunt tutores &

+ effectum ad morem Græcorum vide Bud. l. pen. s. de pignorib. \* anno vrbis. 944.

\* Flo. magistratibus.

+ effectum ad morem Græcorum vide Bud. l. pen. s. de pignorib. \* anno vrbis. 944.



minium sit quæsitum emptori minori, nunquam potest obligari. Imperatoris tamen rescriptum super hoc impetratum à venditore, bene facit pignus confirmari. Item valet dictum pignus si fiscus fuisset qui tali meo minori Titio vendidisset. Item valet pignus in hoc alio casu: si tutor seu pupillus emit fundum dicto suo pup. ex pec. Titij alterius pupill. & fuit traditus fundus dicto Seio pup. vel dicto suo tutori: sicque dominium eius acquisitum ex dicto Seio pupillo: nunquid habebit tacitum pignus in dicto fundo Titius pupillus ex cuius pec. emptus fuit: Et dicitur quod sic & hoc dicit vsq; ad primum. § illius. l. sed si pecunia. & ita ponuntur hic quatuor casus. i. primo nō valet pignus: in alijs sic. Viuianus.

**a** Curatores pupillorum non aduortorū: vt. j. proxi. dicam.

**b** In senatu. & ideo quādoq; vocatur senatus. vt. C. eo. l. j. quandoque oratio: vt. C. de cura. fu. l. j.

**c** Et curatoribus pupillorum, secundum Ioan. quia & ipsi quandoq; habent curatōre: vt in sti. de curat. §. interdū. nam ad curatores aduortorum & aliorum porrigitur sententia, non verba: vt. j. eo. l. qui neque. §. j. licet hæc litera videatur cōtra. & C. eo. l. j. de cura. fu. l. j.

**d** Suburbana. vt orti in ciuitate: vt. C. eod. l. si prædium. hodie idē est in vrbis & omnibus rebus quæ possunt seruari: vt. C. de administra. tuto. l. lex quæ tutores.

**e** Cauent. tunc etiam sine decreto: vt hic & C. quando decret. opus non est. l. j. & j. eo. l. magis. §. si fundus. etiam si est irritatum: vt infra eo. l. fina. dum tamen seruet formam in testamento datam: vt. C. de administra. tuto. l. tutelam.

**f** Alienum. vt. C. eo. l. ob æs. Et nota tria necessaria, decretum, & causam alienandi, puta æs alienum, vt hic. item præsentiam tutoris vel curatoris: vt. C. si propter pup. pensi. l. si.

**g** Obreptum. vt. j. eo. l. magis. §. pe. & dic id est per mendacium impetratum à prætorē vt alienetur.

**h** Socius. scilicet maior, alioquin secus: vt infra eo. l. si pupillorum. & C. eo. l. inter omnes. & argu. C. de fun. do. l. fina. alijs est in litera, maior.

**i** Ius exequetur. quia vēdidit: vt. j. eo. l. si pupillorum. §. si pupillus. & C. si aduer. ven. pig. l. ij. vbi plenē nota.

**k** Censio. quia poterit hoc fieri sine decreto. & hucusque sunt verba orationis. Accursius.

**l** si defunctus. Nota non spectari consuetudinem patrisfamilias sic supra de offic. præsid. l. sed licet. Sed argument. contra. C. de episcop. audien. l. iij. in princip. & supra de pigne. act. l. vel vniuersorum. & Cod. de verborum significatione. l. j. & de ædil. edict. l. quod si nolit. §. quia assidua est. **ADDITIONE.** Dic quod hic non erat consuetudo, sed præsumptio tacitæ voluntatis: cui non statur: quia fortē patri erat vtile, pupillo inutile. hic non erat consuetudo, sed opinio & animi destinatio, secundum Bald. hic facit iste. §. quod licet pater disposuisset ire ad sanctum Iacobum, filius tamen non tenetur ire, nec mittere: nisi ipse in testamento præceperit: vt extra de voto. c. ij.

**m** Emerit. & per traditionem acceperit, vt apparet per sequentia.

sed ante traditionem bene tenet loco pignoris: vt supra de act. empt. & vendi. l. Iulianus. §. offerri. & de heredi. vendi. l. si hereditatis. Vel dic quod eo ipso quod in pignus acceperit, videtur tradere: vt argu. C. de donat. l. quisquis. Accursius.

**n** Vbi id est postquam.

**Statim postquam res minoris esse cœperit, ita efficitur vt obligari vel alienari nullo modo sine decreto possit. Bartolus.**

Si minor viginti quinque annis emerit prædia, vt quoad pretiū solueret, essent pignori obligata venditori: nō puto pignus valere. Nā vbi dominiū quæsitū est minori, cœpit non posse obligari.

II. PAULVS libro singulari ad Orationem diui Seneri.

**S**ed hic videtur illud mouere, quod cum dominio pignus quæsitum est, & ab initio obligatio inhæsit. Quod si à fisco emerit: nec dubitatio est quin ius pignoris saluum sit. Si igitur talis species in priuato veditore iciderit, imperiali beneficio opus est vt ex rescripto pignus cōfirmet.

**Fundus emptus pupillo & traditus pecunia alterius pupilli, est obligatus illi pupillo cuius pecunia fundus est emptus. h. d.**

III. VLPIANVS libro trigésimo quinto ad Edictum.

**S**ed si pecunia alterius pupilli alteri pupillo fundus sit comparatus, isque pupillo vel minori traditus: an pignoris obligationem possit habere is cuius pecunia fundus sit emptus? Et magis est vt saluum sit ius pignoris, secundum constitutionem Imperatoris nostri & diui patris eius, ei pupillo cuius pecunia comparatus est fundus. Pignori tamen capi iussu magistratus vel præ-

soluit legata vel relicta ab eo à quo institutus fuit. nam poterunt legatarij mitti in possessionem legatorum seruandorum causa. Tertius est quando ædes minoris minantur mihi ruinam: & non vult cauere mihi de damno infecto. nam debeo mitti in possessionem ædium ruinam minantium. & in his duobus casibus potest iudex siue prætor procedere ad secundum decretum. Quartus est casus quando tutor pupilli petebat à Titio fundum pupilli sui, & Titius non restituit, imò litis æstimationem obrulit. Certè alienatus est fundus in Titium, & valet alienatio. Quintus casus est quando Titius petebat à me tutore cuiusdam pupilli fundum ipsius pupilli. & condemnatus fui, & restitui fundum. Certè & hic valet alienatio. [SITVS.] Pupilli prædium habet seruitutem in prædio vicini. nunquid potest distrahi illud ius à tutoribus pupilli? Et dicitur quod non, quamuis oratio quæ est supra. l. j. de hoc locuta non fuerit. Et idem est si pupillus habeat vsumfructum in prædio Titij. sed si proprietatem plenam habeat pupillus in aliquo fundo, vsum vel vsumfructum alienare non potest. Item non potest fundo pupilli imponi seruitus, nec remitti si ei debeat. sed & si pupillus habeat lapidicinas, vel aliquid aliud simile: impeditur alienatio. & hoc vsque ad primum. §. in. l. magis. Viuianus.

**u** Ius pignoris. vt supra qui po. in pig. ha. l. idemque. & dic vt ibi not. Et nota duo. rem emptam alterius pecunia, esse ei obligatam quod est speciale: vt. C. arbit. tut. l. curatorem. & de ser. pig. da. l. si creditoribus. Item priuilegiatus contra priuilegiatum priuilegio vtitur. sic. §. de mino. l. verum. §. fin. & quib. ex cau. ma. l. si. Accur.

**S**ed hic. i. in casu superioris. l.

**P** Mouere. scilicet cōtra pupillum.

**Q** Dominio. alijs domino. alijs domino.

**R** Quæsitum est. id est dominium absolutum nō habuit, sed vt pignori esset apud venditorem quoad hic minor emptor solueret pretium.

**E** Emerit. scilicet pupillus: vt. C. in quibus cau. pig. ta. contra. l. ij.

**T** Talis species. vt supra eod. l. proxi. dixi.

**S**ed si pecunia. ] CA-

SVS huius legis in princ. fati patuit in fine casus præcedentis.

[PIGNORI TAMEN.] Dicti sunt quatuor casus supra eod.

l. j. §. in quibus potest tutor vel curator vendere minoris prædia.

modo videas alios quique, in quibus valet alienatio vel obligatio ea ratione, quia non fit ex tutoris vel curatoris voluntate, sed ex auctoritate magistratum.

Vnus casus est cum ex cōtractu paterno pupillus conuenitur: nam tunc potest fundus pupillaris pignori capi, & distrahi iussu magistratus.

Item si conuenitur ex suo contractu, bene potest procedere missio in possessionem in fundo pupillari.

Secundus casus duos comprehendit, & est vnus quando pupillus non

solut legata vel relicta ab eo à quo institutus fuit. nam poterunt legatarij mitti in possessionem legatorum seruandorum causa.

Tertius est quando ædes minoris minantur mihi ruinam: & non vult cauere mihi de damno infecto. nam debeo mitti in possessionem ædium ruinam minantium.

& in his duobus casibus potest iudex siue prætor procedere ad secundum decretum.

Quartus est casus quando tutor pupilli petebat à Titio fundum pupilli sui, & Titius non restituit, imò litis æstimationem obrulit.

Certè alienatus est fundus in Titium, & valet alienatio.

Quintus casus est quando Titius petebat à me tutore cuiusdam pupilli fundum ipsius pupilli. & condemnatus fui, & restitui fundum.

Certè & hic valet alienatio. [SITVS.] Pupilli prædium habet seruitutem in prædio vicini.

nunquid potest distrahi illud ius à tutoribus pupilli? Et dicitur quod non, quamuis oratio quæ est supra. l. j. de hoc locuta non fuerit.

Et idem est si pupillus habeat vsumfructum in prædio Titij. sed si proprietatem plenam habeat pupillus in aliquo fundo, vsum vel vsumfructum alienare non potest.

Item non potest fundo pupilli imponi seruitus, nec remitti si ei debeat. sed & si pupillus habeat lapidicinas, vel aliquid aliud simile: impeditur alienatio. & hoc vsque ad primum. §. in. l. magis. Viuianus.

**u** Ius pignoris. vt supra qui po. in pig. ha. l. idemque. & dic vt ibi not. Et nota duo. rem emptam alterius pecunia, esse ei obligatam quod est speciale: vt. C. arbit. tut. l. curatorem. & de ser. pig. da. l. si creditoribus.

Item priuilegiatus contra priuilegiatum priuilegio vtitur. sic. §. de mino. l. verum. §. fin. & quib. ex cau. ma. l. si. Accur.

Obreperere quid sit.